

พุทธศาสนาคือ ประชาธิปไตยที่ยิ่งใหญ่ในโลก

● การเมืองที่ปราศจากศาสนา
เป็นความโสมมที่ควรละทิ้งเป็นอย่างยิ่ง

● มหาตมา คานธี

สารบัญ

ปีที่ ๓๓(๓๖) ฉบับที่ ๑ เดือนก.ย.-ต.ค.'๕๕ จำนวน ๑๐,๐๐๐ เล่ม

พุทธศาสนา คือ ประชาธิปไตยที่ยิ่งใหญ่ในโลก	๑
แถลง (ปรากฏการณ์วิทยา ประชาธิปไตย)	๓
งานมหาปวารณา'๕๕ ครั้งที่ ๓๑	๕
สืบห้านาทีกับพ่อท่าน	๑๗
ชุมนุมรวมพลังคนทนมัทธิไพบูลย์	๒๗
เทศกาลกินเจของชุมชนชาวอโศก	๓๖
ความรู้เรื่องพาณิชย์บัญญัติ	๕๐
จดหมายจากญาติธรรม	๕๕
งานภราดรภาพซาบซึ้งใจ	๖๑
บันทึกจากปัจฉาสมณะ (ประชาธิปไตย คือ การออกไปชุมนุมประท้วง)	๗๓
หลักการดูหนังดูละคร (ชนชั้น การเมือง อำนาจ เสียดสี)	๘๕
เรียงวลีกวีธรรม	๘๘
อาม่าซิ้มเอี้ยง บรรพชนของปฐมอโศก	๙๐
จากโลกีย์ถึงโลกุตระ [นางจะแจ้ง(บุญมี) ชุมใหญ่].	๙๔
กว่าจะถึงอรหันต์ (พระติสสเถระ)	๙๖
รายงานจากพุทธสถาน (ประจำเดือน ก.ย.-ต.ค. ๒๕๕๕)	๑๐๐
สรุปรายงานการประชุมองค์กรต่างๆของชาวอโศก	๑๒๑
ใต้ร่มอโศก (ประจำเดือน ก.ย.-ต.ค. ๒๕๕๕)	๑๒๔
ขยะเอ๋ย	๑๓๒
เก็บเล็กผสมน้อย	๑๓๓
น้ำดีดีจริงหรือ ?	๑๓๔
ธรรมะประทับใจ (มาทุกคนแหละ)	๑๓๙
กรรมตามสนอง (วิบากกรรมของคนโหด)	๑๔๐
ไร้บุญนิยม สังคมอันตราย	๑๔๑
ร้อยอ้อ...เป็นหนึ่งในรู้แจ้ง (เดาเก่งนัก !).	๑๔๒
หอมดอกพุทธรักษา	๑๔๔

● จุดมุ่งหมายในการจัดทำสารอโศก

- เพื่อเพิ่มพลังธรรมให้กับผู้อ่าน
- เพื่อระลึก ทบทวน สรุปสภาวะธรรม และกิจกรรมที่ได้ทำมา
- เพื่อเป็นเข็มทิศชี้ทางการปฏิบัติก้าวต่อไป
- เพื่อประโยชน์แก่นุชนรุ่นหลัง จะได้อาศัยเป็นข้อมูลในการศึกษาพฤติกรรม และวิธีการดำเนินงานของ“อโศก” อันจะเป็นแนวทางในการสืบสานพระศาสนา

เจ้าของ : มูลนิธิธรรมสันติ บรรณาธิการ : เรือตรีแซมดิน เลิศบุศย์
 สำนักงานและพิมพ์ที่ : โรงพิมพ์มูลนิธิธรรมสันติ ๖๗/๑
 ถ.นวมินทร์ ช.๔๔ แขวงคลองกุ่ม เขตบึงกุ่ม กรุงเทพฯ ๑๐๒๔๔
 โทร. ๐-๒๓๗๔-๕๒๓๐, ๐๒-๓๗๕-๔๕๒๑, FAX ๐๒-๓๗๔-๙๕๗๐
 www.asoke.info, e-mail : sanasoke130@gmail.com
 ผู้พิมพ์ผู้โฆษณา : เรือตรีแซมดิน เลิศบุศย์

แกลง

ปรากฏการณ์วิทยา ประชาธิปไตย

บทที่ ๑ หน้าที่ ๑ บริเวณที่ ๑ บรรทัดที่ ๑

ขุมทรัพย์จาก...กัลยาณมิตร ที่ไม่ยอมให้ชาวโศกถูกหลอก

0894424.... แคมทำเป็นกระแฉะอวดรู้เรื่องการเมืองยังไม่พอ, ยังซ้ำๆไม่ให้อวดอีกว่า, กัด

นำสมณะ และบริวารโศก คือญาติโยม
ทั้งหลายมาชุมนุมกัน, เป็นงานโลกุตร:
ธรรมอีกด้วย, โดยเริ่มจากบทที่ ๑, บริเวณ
ที่ ๑, แกลงที่ ๑, เลยกิตติเตย, จึงยังให้รู้สึก
สงสารพวกญาติโยมทั้งหลาย มีสตรี
เด็ก คนชรา ที่ไม่รู้วิธีไหน! เข้าวัด
ปฏิบัติธรรม ทวงความสงบ, แต่ต้องมา
ถูกหัวทนต์เดียดย ชักนำไปสู่หลุมดำคือ
นรกอเวจีโดยไม่รู้ตัว! น่าอนาใจแท้ๆ
(สารุ)

พ่อครู สมณะโพธิรักษ์ เน้น “ปรากฏการณ์วิทยา ประชาธิปไตย” คือการได้ไปมี
แบบฝึกหัดจริง มีผัสสะจริง จนเกิดผลสำเร็จได้จริง ซึ่งคุณ 4424 ที่คอยจับผิดอย่างเดียว จะไม่มี
วันเข้าใจได้ว่า การออกภาคสนาม ของนักปฏิบัติธรรมแต่ละครั้ง เกิดประโยชน์ทางจิตวิญญาณของ
แต่ละคนได้อย่างไร? แม้แต่ขุมทรัพย์ที่คุณตำหนิตีเตยพ่อครูอยู่ประจำ ก็เป็นประโยชน์ในการอ่าน
จิตใจของพวกเราเป็นอย่างดี อย่างน้อยก็ได้ตรวจสอบว่า เรากำลังลงนรกกันอยู่หรือเปล่า? หรือว่า
นรกอเวจีเป็นของผู้ที่คิดเอง สบายแข่งเอง! ซึ่งอยู่ที่ “กรรม” ที่ทำเองของผู้นั้นๆ

การคิดให้ผู้อื่นตกนรกนั้นเท่ากับว่า “นรกได้อยู่ที่ตัวของเราแล้ว!”

จริงๆแล้ว ต้องเห็นใจคนที่ยังเข้าใจเราไม่ได้ ให้มากๆ เพราะสิ่งที่พ่อครูพานำพาทำเป็น
ปรากฏการณ์วิทยาที่ไม่ใช่สิ่งสามัญทั่วไป เกินกว่าจะคาดเดา แม้พวกเราชาวโศกด้วยตนเอง แต่
ไม่ติดตามสลับฟังข่าวให้ดี ก็มีสิทธิ์ตกข้อมูลเห็นค้านแย้งกับสิ่งที่หมู่กลุ่มกำลังพากันทำได้

เช่นการตัดสินใจเข้าร่วมชุมนุมกับเสธ.อ้าย แบบจัดหนักจัดเต็ม พวกที่ตามไม่ทันก็มองว่า จะไปเข้าทางนักการเมืองอีกฝ่ายหนึ่ง(อัปปริย์ไป-จัญโรมา) หรือเสธ.อ้าย ชูเอี้ยกับเฉลิมแล้ว? ซึ่งสิ่งเหล่านี้ล้วนเป็นข้อปลีกย่อย แต่เป้าหมายหลักที่พ่อครูต้องการ คือ การที่พวกเรากล้าออกมาแสดงสิทธิหน้าที่ของพลเมืองไทย(ตามที่กฎหมายรัฐธรรมนูญได้ระบุไว้) และให้คนไทยได้รู้จักประชาธิปไตย ยิ่งๆขึ้น **(ประชาธิปไตย คือการชุมนุมประท้วงเพื่อแสดงพลังมวล!)**

เรื่องแพ้ชนะเป็นประเด็นรอง แต่การออกมาแสดงสิทธิหน้าที่ของเราให้สมบูรณ์ พ่อครูถือว่าเป็นเรื่องหลัก ทำให้ชาวอโศกสบายอกสบายใจไปตามๆกัน เพราะไม่ต้องวิตกกังวลเรื่องแพ้-ชนะกันอย่างเก่า ขอให้เราออกมาทำหน้าที่ให้ดีที่สุดก็พอ โดยเฉพาะงานดูแลห้องส้วมห้องน้ำ การเก็บขยะ งานโรงบุญแจกอาหาร และงานบริการด้านต่างๆ ซึ่งจะทำให้เราได้ฝึก **“การอ่อนน้อมถ่อมตน-เป็นคนรับใช้”** ได้ตลอดเวลา

การชุมนุมประท้วงของ **“กำนัน – ผู้ใหญ่บ้าน”** ทั่วประเทศ พ่อครูถือว่าเป็นปรากฏการณ์วิทยาประชาธิปไตย บทที่ ๑

หน้าที่ ๑ ประโยคที่ ๒
ซึ่งยากในการเข้าใจ
ยิ่งกว่าในครั้งแรก
เมื่อเอฟเอ็มทีวีถ่าย
ทอดสดออกไป มีผู้ชม
ถามกลับมาทันทีว่า

“ทำไมกลายเป็นช่อง

แดงไปแล้ว?” ทั้ง ๆที่เป้าหมายหลักของเรา
ยังคงเหมือนเดิม คือการส่งเสริมให้
คนไทยได้รู้จักประชาธิปไตยยิ่งๆขึ้น ได้รู้ว่า
อำนาจที่แท้จริงเป็นของประชาชน ไม่ใช่
ของนักการเมือง ส่วนรายละเอียด ผู้ใหญ่
กำนัน คนไหนสี่อะไรบ้าง? หรือมีเจตนา
บริสุทธิ์กันหรือไม่? เอฟเอ็มทีวีก็ได้ทำ
หน้าที่รายงานความจริงออกมาให้ดูกันครบถ้วนแล้ว

นับเป็นครั้งแรกในประวัติศาสตร์ ที่“กำนัน-ผู้ใหญ่บ้าน”ออกมาชุมนุมประท้วงกัน และกองทัพ-
ธรรมาก็ได้รับการติดต่อให้เข้าไปรับใช้เรื่อง อาหาร ขยะ ห้องน้ำ และถ่ายทอดทางโทรทัศน์ แม้จะมีเสียง
สะท้อนออกมาว่า งานนี้กองทัพธรรมถูกหลอกใช้ ซึ่งเป็นเรื่องที่เราถูกหักท้วงตลอดมา และก็ย่อมจะเป็นจริงเช่น
นั้น ถ้าเราคิดว่า การไปทำอะไรให้กับเขา เพื่อที่จะได้อะไรจากเขา ซึ่งใครๆก็คิดกันเช่นนี้ในระบบทุนนิยม

แต่ชาวบุญนิยมเรายึดถือพระราชดำรัส **“ขาดทุนของเรา คือกำไรของเรา”** เราจะถูกหลอก
เราจะแพ้ก็ไม่มีไร ขอแต่เพียงให้ประเทศไทยดีขึ้น หรือประเทศไทยชนะก็แล้วกัน.....

 คณะผู้จัดทำ

“มหาปวารณา” คือ พุทธประเพณีอย่างหนึ่งของชาวอโศก ที่หลังจากออกพรรษาแล้ว สมณะจากพุทธสถานและสังฆสถานต่างๆ จะมาประชุมกันเพื่อปวารณาออกพรรษาร่วมกัน ชาวอโศกจัดให้มีพิธีนี้มาตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๒๕ โดยกำหนดให้สมณะทุกรูปกระทำการปวารณาด้วยกัน โดยยินยอมให้หมู่สงฆ์ว่ากล่าวตักเตือน ติดติง ชี้แนะ ข้อบกพร่องของกันและกันได้ หรือที่นิยมเรียกกันสั้นๆในหมู่ชาวอโศกว่า **ยอมให้ชี้ขุมทรัพย์แก่กันและกันได้** หลังจากได้อยู่ร่วมกันมาตลอดพรรษา เพื่อนักบวชแต่ละรูปจะได้สังวรระวัง ปฏิบัติประพฤติกฎต้องเหมาะสมให้ดียิ่งๆขึ้น ไม่ปล่อยให้เสื่อมต่ำจนทำลายศาสนาโดยไม่รู้ตัว

ประเพณีนี้มีมาตั้งแต่สมัยพุทธกาลการสืบทอดประเพณีที่ดียังมีสามารถช่วยให้ศาสนจักรดำเนินไปได้อย่างมั่นคงและเจริญไพบูลย์ยิ่งขึ้น โดยอาศัยความสามัคคีแห่งสงฆ์สันนิบาต ที่ยินยอมพร้อมใจให้ว่ากล่าว ตักเตือนซึ่งกันและกันได้ ในฐานะกัลยาณมิตร ซึ่งเป็นทั้งหมดทั้งสิ้นของพรหมจรรย์

ชุมชนปฐมอโศก จ.นครปฐม ซึ่งเป็นชุมชนแรกของชาวอโศก ที่ครบพร้อมทั้งสมณะสิกขมาตุ อุบาสก อุบาสิกา เป็นพุทธบริษัท ๔ เป็นเจ้าภาพจัดงานมหาปวารณาทุกปี ยกเว้น ๓ ปีที่ผ่านมา เพราะชาวอโศกไปร่วมงานงานชุมนุมทางกรเมืองที่กรุงเทพฯ ส่วนงานครั้งที่ ๓๑ นี้จัดขึ้นระหว่างวันที่ ๑-๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ ที่ชุมชนปฐมอโศกเช่นเคย

ก่อนวันงานมีการจัดค่ายเตรียมงานให้กับนักเรียนสัมมาสิกขาชั้น ม.๔ ตั้งแต่วันที่ ๒๗-๓๐ ตุลาคม ๒๕๕๕ มีนักเรียนชั้น ม.๔ จากสัมมาสิกขา ๔ โรงเรียน เข้าร่วมค่ายครั้งนี้จำนวน ๔๓ คน

ในส่วนของสมณะนั้น ส่วนใหญ่งานครั้งนี้จะมาออกพรรษาปวารณาย่อยกันที่สันตโศกและปฐมโศก ร่วมชุมนุมกับองค์การพิทักษ์สยามที่รวมพลังคนหนุ่มไม่ว่าง เพื่อหยุดวิกฤติและหายนะของชาติ ที่สนามม้านางเลิ้ง ในวันที่ ๒๘ ตุลาคม ๒๕๕๕

วันพุธที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๕๕ เวลา ๑๖.๐๐ น. มีการประชุมนอกรอบของสมณะที่มาร่วมงาน

มหาปวารณา ที่โบสถ์ปฐมโศก โดยมีสมณะ **เดินดิน ดิกขวิโร** เป็นประธาน ซึ่งสมณะส่วนใหญ่ก็ได้เข้าพื้นที่และมาร่วมประชุม เพื่อให้เกิดความชัดเจน กระชับ และย่นเวลาในการประชุมมหาปวารณา

วันพฤหัสบดี ที่ ๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๕

เป็นวันเริ่มงานมหาปวารณา ๐๓.๓๐ น. สมณะประชุมมหาปวารณาที่โบสถ์ปฐมโศก มี **พ่อครูสมณะโพธิรักษ์** เป็นประธานในที่

ประชุม มีการสวดมนต์ทำวัตรและรับฟังโอวาทเปิดประชุม จากนั้นพักฉันอาหาร แล้วสมณะทั้งหมดจึงมาร่วมประชุมในภาคบ่ายจนถึงเย็น จึงพักอีกครั้งก่อนมารับฟังโอวาทปิดประชุมจากพ่อครูในภาคค่ำ **สามารถปิดประชุมมหาปวารณาในส่วนของสมณะได้ภายใน ๑ วัน** เพราะหมู่สงฆ์มีความลงตัว มีการปวารณาย่อยในแต่ละพุทธสถาน สังฆสถาน ประกอบกับมีการประชุมนอกรอบ ทำให้การประชุมมหาปวารณาสั้น กระชับ ไม่เยิ่นเย้อ แล้วเสร็จภายใน ๑ วัน ดังนั้น ตอน ๒ ทุ่มจึงมีประกาศว่าพ่อครูจะนำหมู่เณรกับวชชบิณฑบาตในวันรุ่งขึ้น

วันศุกร์ที่ ๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๕

๐๗.๐๐ น. กิจกรรม
ตักบาตร มีสมณะและพระอาคันตุกะ
รวมทั้งสิกขมาตุรวมทั้งหมดกว่า ๑๐๐
รูป นำโดยพ่อครูสมณะโพธิรักษ์ ออก
บิณฑบาตเป็นสายเดี่ยวยาวเหยียด
ไปตามถนนสายหลักภายในชุมชน
ปฐมอโศก ซึ่งเป็นภาพที่ทำให้พี่น้อง
ญาติธรรมทั้งหลายประทับใจและปลื้ม
ปีติอย่างมากที่ได้มีโอกาสใส่บาตร
พระผู้ปฏิบัติดีปฏิบัติชอบเป็นจำนวน
มากขนาดนี้ จึงไม่แปลกที่ญาติโยมหลายคนมักจะชักชวนกันมาตักบาตรเทโวในงานมหาปวารณาทุกปี

๐๙.๐๐-๑๐.๐๐ น. รายการธรรมะก่อนฉัน โดยสมณะบินบน ธิรจิตโต และสมณะ
เพาะพุทธ จันทเสฏฐโฐ เป็นรายการเทศน์สองธรรมาส์ ทั้งสองรูปสนทนาธรรมโดยหยิบยกประเด็น
ธรรมะจากพ่อครูที่ได้ให้อวาทแก่สมณะในมหาปวารณาทำให้เกิดธรรมรส เกิดปัญญาญาณได้อย่างน่า
ฟังน่าติดตาม

๑๒.๐๐-๑๔.๐๐ น. ประชุมคณะเอภาาระสงฆ์(คภส.)

๑๔.๐๐-๑๘.๐๐ น. ประชุมสถาบัน
บุญนิยม และเครือข่ายกสิกรรมไร้สารพิษแห่ง
ประเทศไทย

๑๘.๐๐-๒๐.๐๐ น. รายการภาคค่ำ
สัมมนาปฏิบัติกร “คืนหลัง ๒๘ ตุลาคม
๒๕๕๕ (อาหาร ล้างจาน ชยะ ลี้อฯ ภาพรวม) มี
ผู้ดำเนินรายการคือ คุณขวัญชนก และคุณคณิต
ส่วนผู้ให้สัมมนาประกอบด้วย คุณไพโรเมือง
รักพงษ์อโศก, คุณซึ่งบุญ, คุณตะวันธรรม
ขำทิพย์พาทย์, คุณดินนา โคตรบุญอารยะ, คุณ
หนึ่งพุทธ วิมุตินันท์, น.ส.เพียงขวัญ และ
ผู้เข้าร่วมชุมนุมอีก ๒ ท่าน ปิดท้ายด้วยการ
แสดงดนตรีไทยล้านนา โดยนักเรียนสัมมา-
สิกขาภูผาฟ้านี้

บรรยากาศวันมหาปวารณาปีนี้ วันที่
สองยังไม่คึกคักอย่างที่เคยเป็น ผู้คนยังมาร่วม
งานไม่มากนัก โรงบุญหลายแห่งซักใจเสียที่ของ
แจกยังมีเหลือเยอะ แอบถามกันเองให้รู้ว่าใคร
เหลืออะไร เท่าไร เพราะอะไร รับรองได้
ว่าไม่ใช่เพราะฝีมือตกหรอก แต่คนมีน้อย
อาหารเยอะคนก็ต้องยอมแพ้เป็นธรรมดา

วันเสาร์ที่ ๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๕

๐๓.๓๐-๐๖.๐๐ น. รายการทำวัตรเช้า โดยพ่อครูสมณะโพธิรักษ์ ได้พาสดมภ์ทำวัตรเช้าแล้ว เทศนา โดยได้หยิบยกเรื่องของสงฆ์ที่ควรแจ้งให้ทราบจากการประชุมมหาปวารณาของหมู่สงฆ์ดังนี้

แจ้งเรื่องสมณะลงอาราม สมณะช่วยงาน FMTV มี ๔ รูป คือ สมณะคมลิก เมตตจิตโต, สมณะลั่นผา สุชาติโก, สมณะหินมัน สีสลาปากาโร, สมณะใต้ดาว เกฎฐานักขัตโต

ปัจฉาสมณะ

ปัจฉาสมณะของพ่อครู คือ สมณะเดินดิน ดิกขวิโร และคณะ(สมณะสมณะพิสุทธิ พิสุทธิ สมณะชยะชยัน สรณีย์โย สมณะดินไถ ธานีโย สมณะหนักแน่น ชันติพิโล และสมณะแสนดิน ภูมิพุทฺโธ)

ปัจฉาสมณะของท่านเดินดิน ดิกขวิโร คือ สมณะพนธธรรม พุทธกิโล

ปัจฉาสมณะของท่านบินบน ธิรจิตโต คือ สมณะโพธิสิทธิ์ โพธิสิทธิ์

ปัจฉาสมณะของท่านผืนฟ้า อนุตตโร คือ สมณะภูผาฟ้าฟ้า

ปัจฉาสมณะของท่านเสียงศีล ชาตวโร คือ สมณะข้าฟ้า ฐานรโต

ปัจฉาสมณะของท่านณรงค์ จันทเสฏฐ์ คือ สมณะเลื่อนลิ่ว อรรถชีโว

สมณะช่วยแห่งปี

๑. สมณะกรรมกร กุสโล ๒. สมณะน่านฟ้า สุขธมาน ๓. สมณะเบิกบาน ธรรมนิโยม ๔. สมณะถนอมคุณ คุณกิตตโณ

คณะเอวาระสงฆ์(คภส.)

๑. สมณะผืนฟ้า อนุตตโร ๒. สมณะถ่องแท้ วินยธโร ๓. สมณะชยะชยัน สรณีย์โย ๔. สมณะฟ้าไท สมชาติโก รวมทั้งอุปชฌาย์อีก ๓ รูปด้วย

คณะอาจารย์โรงเรียนนวกะ

มี ๒ รูป ได้แก่ อาจารย์ ๑ สมณะบินบน ธิรจิตโต อาจารย์ ๒ สมณะผืนฟ้า อนุตตโร

เรื่องแจ้งจากหมู่สงฆ์

๑. เนื่องจากการใช้เทคโนโลยีการสื่อสารต่างๆในยุคปัจจุบัน มีอันตรายทั้งทางโลกและทางธรรม ดังนั้นหมู่สงฆ์จึงมีมติให้ใช้กฎระเบียบในการใช้เทคโนโลยีการสื่อสาร เช่น คอมพิวเตอร์ โน้ตบุ๊ก อินเทอร์เน็ต เฟสบุ๊ก อีเมล เป็นต้น **คือจะต้องเป็นสมณะที่อายุพรรษาไม่ต่ำกว่า ๑๕ พรรษา และได้รับการพิจารณาจากหมู่สงฆ์แต่ละแห่ง** แล้วนำเสนอคณะกรรมการเทคโนโลยีและการสื่อสารของหมู่สงฆ์ เพื่อพิจารณาต่อไป ที่ประชุมให้สมณะเขียนการใช้เทคโนโลยีการสื่อสารทุกชนิดรวมทั้งความจำเป็นในการใช้งานของแต่ละรูปให้แก่คณะกรรมการเทคโนโลยีและการสื่อสารของหมู่สงฆ์ชาวอโศก

๒. การรับกนิมนต์เข้าร่วมคอร์สสุขภาพ หมู่สงฆ์ให้สมณะระมัดระวังการไปรับรอง

การรักษา เพราะหากเกิดข้อผิดพลาดในการรักษา จะเสี่ยงต่ออัมพาตปาราชิกได้

๓. การรับบิณฑบาตบะหมี่กึ่งสำเร็จรูป สมณะจะรับเฉพาะชนิดเฉียดหรือมังสวิรัตินั้น หากเป็นรสเนื้อสัตว์จะรับอนุโมทนาแล้วคืนแก่ญาติโยม

๔. **FMTV จะมีการถ่ายทอดผ่านทางดาวเทียมไทยคมเพิ่มขึ้นอีก ๑ ดวง** จากเดิมที่ถ่ายทอดผ่านทางดาวเทียม NSS6 เพียงดวงเดียว ทำให้สามารถรับชมผ่านจานดำได้ แต่ค่าใช้จ่ายก็จะสูงขึ้น ดังนั้น สขจ.และโรงปุ๋ยอินทรีย์ของชาวโศก คงจะต้องทำงานหนักขึ้นเพื่อมวลมนุษยชาติ

๐๗.๐๐-๐๘.๐๐ น. **พุทธประเพณีตักบาตรเทโว** มีการถ่ายทอดสดการบิณฑบาตผ่าน FMTV มีการแบ่งสายบิณฑบาตในชุมชน เป็นสองสาย ญาติธรรมและผู้สนใจต่างมาใส่บาตรกันอย่างคับคั่ง บรรยากาศอบอุ้ม ด้วยการช่วยกันและกันจัดเตรียมที่ใส่บาตร และแบ่งปันอาหารที่ใส่บาตรให้กันและกันอย่างยิ้มแย้มแจ่มใส

๐๘.๐๐- ๐๙.๐๐ น. **ประชุมพรรคเพื่อฟ้าดิน** ที่ศาลาวิหาร

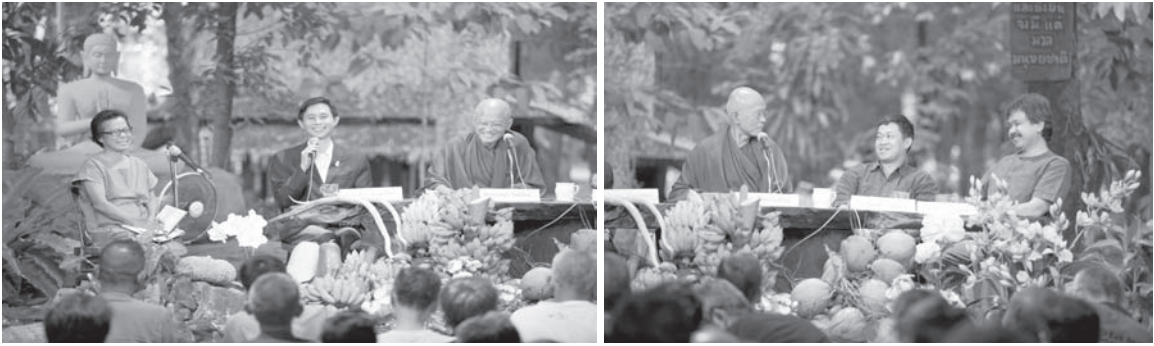
๐๙.๐๐-๑๐.๐๐ น. ธรรมะก่อนฉัน

- **สิกขมาตุจินดา ตั้งเผ่า** ได้เทศนาธรรมให้มีฉันทะในการปฏิบัติธรรม เพราะถ้าเป็นสัตว์เดรัจฉานนั้นไม่มีโอกาสจะปฏิบัติธรรมได้เหมือนมนุษย์ผู้ประเสริฐ มาฝึกปฏิบัติให้เห็นโอปปาติกะสัตว์ในตัวเรา

- **สมณะฟ้าไท สมชาติโก** ได้เทศนาธรรมให้เห็นถึงประโยชน์ของคำตำหนิติ

เรียกว่าเป็นขุมทรัพย์ ส่วนคำสรรเสริญ จะทำให้เราอ่อนแอ ติดหลงได้ง่าย กลายเป็นคนเอาแต่ใจตนและเห็นแก่ตัว ถ้าเราปรับผัสสะที่เปรียบเหมือนขุมทรัพย์นี้เป็นแล้ว ก็หมายถึงว่าเราปรับฟังและรับมาพิจารณา โดยไม่โกรธ จะทำให้เราเข้มแข็งขึ้น และได้ปรับปรุงพัฒนาตนเองให้มีภูมิธรรมสูงขึ้นเป็นลำดับ

๑๔.๐๐-๑๖.๐๐ น. เสวนาเรื่อง “พุทธศาสนามีประชาธิปไตยหรือไม่” โดยพ่อครูสมณะโพธิรักษ์, ดร.สมภาร พรหมทา, อ.คมสัน โพธิ์คง และอ.ปานเทพ พัวพงษ์พันธ์ ดำเนินรายการโดยคุณอัมพา สันติเมทนีดล การเสวนาครั้งนี้ทำให้ชัดเจนขึ้นว่า พุทธเป็นศาสนาที่มีประชาธิปไตยแท้ถึงขั้นโลกุตระทีเดียว เพราะเป็นศาสนาเพื่อพหุชนหิตายะ(ประโยชน์ของชนเป็นอันมาก) พหุชนสุขายะ (ความสุขของชนเป็นอันมาก) และโลกวิทู(รู้ทันโลก) และพระพุทธรูปเจ้านั้นทรงเป็นนักประชาธิปไตยที่ยิ่งใหญ่ที่สุดในโลก ท่านใดสนใจรายละเอียดของการเสวนานี้ หรือรายการธรรมะอื่นๆของ FMTV ก็สามารถเข้าไปดูได้ที่ asoke social network center

* ๘.๐๐ น. **ประชุมสัมมาสิกขาวิชชาธรรม** ที่หอประชุมชาวบ้าน และ**ประชุมวิฑูรยชุมชน**

* ๑๘.๐๐-๒๐.๐๐ น. การแสดงภาคค่ำ พิธีกรคือ **คุณนิตยา ธงสีนาค** และ**คุณหนึ่งนาทาน เกียรติทวี**

- **มีวงดนตรีมราวาส**ขึ้นขับขานบทเพลงชาวอโศก, รีวิวประกอบเพลงคนเอ๋ยคน โดย **นักเรียนสัมมาสิกขาสันตืออโศก**, เตี้ยวไวโอลิน จาก **คุณแม้ว**, บทเพลงจาก**ทีมแพทย์วิถีธรรม**, การร่ำมนิราห์จาก**ชุมชนทะเลธรรม**, รีวิวประกอบเพลงเก่งฉิบหาย โดย**นักเรียนสัมมาสิกขาสันตืออโศก**, หนึ่งตะลุงจาก**เครือข่ายแพทย์วิถีธรรมภาคใต้** สวณปานานบุญ, รีวิวประกอบเพลงแม่ของคนไทย และบทเพลงในหลวงของแผ่นดิน ร้องหมู่ โดย**นักเรียนสัมมาสิกขาภูผาฟ้าน้ำ** สังกัดโรงเรียนสัมมาสิกขาศาลืออโศก

วันอาทิตย์ที่ ๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ (วันเกิดชุมชนปฐมอโศก)

๐๓.๓๐-๐๖.๐๐ น. รายการทำวัตรเช้าและธรรมะรับอรุณโดยพ่อครูสมณะโพธิรักษ์ ได้เทศนาธรรมให้ความรู้เรื่องประชาธิปไตยที่แท้จริง กล่าวได้ว่าพระพุทธเจ้าเป็นนักประชาธิปไตยขั้นยอด

ทรงยืนยันให้ธรรมวินัยเป็นใหญ่ ไม่ใช่ใครคนใดคนหนึ่งเป็นใหญ่ และได้กำหนดศีลและวินัยเป็นธรรมานุญของพุทธ ประกอบด้วยจุลศีล มัชฌิมศีล มหาศีล รวม ๔๓ ข้อ และพระวินัย ๒๒๗ ข้อ แต่ชาวพุทธส่วนใหญ่ถือพระวินัยเป็นหลักอย่างเดียว จนละเลยศีลที่เป็นธรรมานุญของพุทธไป ถ้าบรรดานักบวชของพุทธได้ปฏิบัติตามธรรมานุญนี้

อย่างเคร่งครัด ศาสนาพุทธจะไม่ใช่รูปร่างที่ผิดเพี้ยนเช่นนี้

๐๗.๐๐-๐๘.๐๐ น.
ทำบุญตักบาตร **วันนี้เป็นวันครบรอบ ๒๘ ปีชุมชนปฐมอโศก** ชาวชุมชนและศิษย์เก่ามาใส่และสุขใจที่ได้พบปะเพื่อน

บาตรกันพร้อมพรุ่ง ทุกคนหน้าตาเบิกบาน ยิ้มแย้มแจ่มใสด้วยอิมมฺมญู พ้องน้องพี่กันพร้อมหน้า

บทสรุป การมีงาน“มหาปวารณา” ซึ่งได้จัดมาเป็นเวลานานถึง ๓๑ ปีแล้วนั้น ก็ยังคงเป็นเครื่องเตือนใจเราอยู่เสมอว่า “การปวารณา” นั่นคือสุดยอดวิชาของพุทธ การได้เห็นข้อบกพร่องของตนซึ่งผู้อื่นมอบให้ จึงคือ ความหวังที่จะหมดกิเลสจากความถือตัวถือตน ดังนั้นคนฉลาดจึงไม่คิดเสียใจให้ไร้ประโยชน์เมื่อได้รับชมทรัพย์ แต่จะพยายามคิดขจัดกิเลสอย่างเบิกบาน เพราะมีแต่การรู้ข้อบกพร่อง ข้อไม่ดีในตนเท่านั้น ที่จะทำให้เกิดโอกาสแก้ไขปรับปรุงเป็นคนดี..และดียิ่งๆขึ้นในทุกขณะ

ในปีนี้พ่อครูสมณะโพธิรักษ์ได้ให้โศลกธรรมงานมหาปวารณา ครั้งที่ ๓๑ ว่า “พุทธศาสนาคือประชาธิปไตย ที่ยิ่งใหญ่ในโลก”

รายชื่อสมณะสงฆาราม ปี ๒๕๕๖

พุทธสถานสันตือโสศก ๒๒ รูป

๑. สมณะสมณะพิสุทธิ พิสุทธิ
๒. สมณะเลื่อนลิ้ว อรรณชีโว
๓. สมณะน่านฟ้า สุขณาโน
๔. สมณะเมืองแก้ว ติสสวโร
๕. สมณะกอบชัย อัมมารุโธ
๖. สมณะชนะพี ชิตมาโร
๗. สมณะณรงค์ จันทเสฏฐุ
๘. สมณะชาบซึ่ง สิริเตโช
๙. สมณะเบิกบาน อัมมณิโย
๑๐. สมณะหม่อม มุทุกันโต
๑๑. สมณะคมลึก เมตตจิตโต
๑๒. สมณะนีกนบ ฉันทโส
๑๓. สมณะกัถาจริง ตถภาโว
๑๔. สมณะดงเย็น สติภูโต
๑๕. สมณะลานบุญ วชิโร
๑๖. สมณะชัตแจ้ง วิจักขโณ
๑๗. สมณะสันผา สุชาติโก
๑๘. สมณะหินมัน สีสปาภาโร
๑๙. สมณะธรรมทาบฟ้า รวิวัฒนโณ
๒๐. สมณะใต้ดาว เหมฐานักชัตโต
๒๑. สมณะแต่ธรรม อัมมรักชิโต
๒๒. สมณะขยับยอม วิริยโร

พุทธสถานปฐมอโสศก ๑๓ รูป

๑. สมณะกรรมกร กุสโล
๒. สมณะเสียงศีล ชาตวโร
๓. สมณะเด็ดขาด จิตตสันโต
๔. สมณะแนวแน่ สีสวัณโณ
๕. สมณะกล้าดี เตชพหุโน
๖. สมณะฝุ่นฟ้า อัคคชโย
๗. สมณะบินก้าว อิทธิภาโว
๘. สมณะตรงมั่น อุชจาโร
๙. สมณะข้าฟ้า สุานรโต
๑๐. สมณะหินเพชร อัมมธีโร
๑๑. สมณะวีเชียร วิชโย
๑๒. สมณะฟ้าแสง ปภาโกร
๑๓. สมณะเพียงพอ สันตุภูสิธัมโม

พุทธสถานศิระขอโสศก ๖ รูป

๑. สมณะถ่องแท้ วินยธโร
๒. สมณะพองไท รตนบุญโญ
๓. สมณะดวงดี จิตบุญโญ
๔. สมณะพันเมือง ภาทันโต
๕. สมณะแก่นหล้า วัฑฒโน
๖. สมณะสอน โสปาโก

พุทธสถานศาลือโสศก ๔ รูป

๑. สมณะสื่อคม อัมมกิตติโก
๒. สมณะเลื่อนฟ้า สัจจาเปโม
๓. สมณะเน้นแก่น พลาณีโก
๔. สมณะหนึ่งดี สุยัญโญ

พุทธสถานสีมาอโสศก ๕ รูป

๑. สมณะสร้างไท ปณิโต
๒. สมณะชาติดิน ชัญญโณ
๓. สมณะดินทอง นครวโร
๔. สมณะเทินธรรม จิรัสโส
๕. สมณะสยาม สัจจญาโณ

พุทธสถานภูผาฟ้าน้ำ ๑๔ รูป

๑. สมณะบินบน ธิรจิตโต
๒. สมณะฝันฟ้า อนุตโต
๓. สมณะร่มเมือง ยุทธวโร
๔. สมณะโพธิสิทธิ์ โพธิสิทธิ
๕. สมณะฟ้ารู้ นโมโคโต
๖. สมณะธาตุดิน ปฐวีโร
๗. สมณะชูปดิน วิชชานันโต
๘. สมณะฮังดิน ภูมิกโต
๙. สมณะแมนใจมั่น จิตตถาวโร
๑๐. สมณะคำดิน ภูมิจุโร
๑๑. สมณะหินจริง วีรปาสาโณ
๑๒. สมณะคมเย็น งามวโร
๑๓. สมณะควรรท ขันติโก
๑๔. สมณะถักร้อย อัมมธโร

พุทธสถานราชธานีอโศก ๒๑ รูป

- ๑. สมณะพอแล้ว สมาหิตโต
- ๒. สมณะแดนเดิม พรหมจริโย
- ๓. สมณะคิดถูก พิฎฐุชุกัมโม
- ๔. สมณะฟ้าไท สมชาติโก
- ๕. สมณะเด่นตะวัน นรวิโร
- ๖. สมณะสมชาย ต้นติปาโล
- ๗. สมณะคมคิด พันตภาโว
- ๘. สมณะคำจริง วจีคุตโต
- ๙. สมณะแก่นเกล้า สารกโร
- ๑๐. สมณะถนอมคุณ คุณกิตตโณ
- ๑๑. สมณะพนธธรรม พุทธภูโล
- ๑๒. สมณะหินกลั่น ปาสาณเถโย
- ๑๓. สมณะมือมัน ปุรณกโร
- ๑๔. สมณะถักบุญ อาจิตปุญโญ
- ๑๕. สมณะฟ้าตื่น นมังกาโร
- ๑๖. สมณะขุนศึก อโยมโน
- ๑๗. สมณะต่วนดี สุขโว
- ๑๘. สมณะธาดุบุญ ธาดุปุญโญ
- ๑๙. สมณะจนแจ้จ้ง ยัสสจจาโร
- ๒๐. สมณะดินทน อีร์ภัทโธ
- ๒๑. สมณะอ้วน อภิมันโต

สังฆสถานหินผาฟ้าน้ำ ๔ รูป

- ๑. สมณะดินดี สันตจิตโต
- ๒. สมณะแก่นผา สารูปโป
- ๓. สมณะนาทอง ลิงคีวัณโณ
- ๔. สมณะเมฆฟ้า นกมังคโล

สังฆสถานทะเลธรรม ๓ รูป

- ๑. สมณะดาวดิน ปฐวัตโต
- ๒. สมณะนาไท อีสสรชโน
- ๓. สมณะพอจริง สัจจาสถโก

สมณะที่ไม่ได้ลงอาราม

(พ่อครูและคณะปัจฉาฯ)

- ๑. พ่อครูสมณะรัก โพธิ์รักขิตโต
- ๒. สมณะเดินดิน ติกขวิโร
- ๓. สมณะขยชะยัน สรณียโย
- ๔. สมณะดินไท ธาณียโย
- ๕. สมณะหนักแน่น ชันตีพโล
- ๖. สมณะแสนดิน ภูมิมุทโธ

◆ ทุ่งนาแรงรักแรงฝัน

เมื่อวันที่ ๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๕
 งานมหาปวารณาลิ้นสุดลง พ่อครูได้เดินทางไปทุ่งนาแรงรักแรงฝัน อ.ท่าม่วง จ.กาญจนบุรี
 และเดินทางไปเนินพอกิน อ.ท่าม่วง
 จ.กาญจนบุรี

◆ เนินพอกิน

จากเนินพอกิน พ่อครู
เดินทางต่อไปที่สถาบันฝึกอบรมผู้นำ
มูลนิธิพลตรีจำลอง ศรีเมือง อ.เมือง
จ.กาญจนบุรี

เพื่อร่วมงานเอื้อไอรุ่น
พักค้าง ๑ คืน แล้วเดินทางกลับ
สันติอโศก วันที่ ๕ พฤศจิกายน
๒๕๕๕

งานมหาปวารณา'๕๕ ครั้งที่ ๓๑ ปรากฏการณ์วิทย์ยาประชาธิปไตย

บทนำ

“พุทธศาสนา คือ ประชาธิปไตยที่ยิ่งใหญ่ในโลก”
คือโศลกในงานมหาปวารณาปี ๒๕๕๕ ที่พ่อท่านมอบให้ชาวโคกและชาวพุทธทุกคน เพื่อความเข้าใจอย่างถ่องแท้ถึงปัญญาธิคุณของพระพุทธเจ้าต่อมวลมนุษยชาติ ในการอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุข แม้ผ่านกาลเวลากว่าสองพันปี ยืนยันสัจธรรมเที่ยงแท้ ยั่งยืน เป็นหนึ่งเดียวตลอดกาล

พบกับบทสัมภาษณ์**พ่อท่านสมณะโพธิรักษ์** ถึงบรรยากาศในงานมหาปวารณาและงานเทศกาลอาหารเจกินอย่างไรจึงได้คุณค่าประโยชน์จริง

บรรยากาศงานมหาปวารณานี้เป็นไปอย่างใจกว้าง และมีรายการอะไรพิเศษหรือเปล่าคะ

พ่อท่าน : งานมหาปวารณานี้แสดงให้เห็นชัดเจนมากคือทุกอย่างเข้าฝึก ก็หมายความว่า มันลงตัว ทำได้อย่างเรียกว่าชำนาญทุกเรื่องทุกราว ทุกบททุกตอน แคล่วคล่องไปหมด มันก็เลยเร็วรัด ออกมาตามจริง ออกมาตามที่ต้องการ ไม่ต้องเสียเวลาติดขัดชักช้า สำเร็จเร็วก็เลยเนื้อแท้เข้าเป้า สมบูรณ์ เพราะฉะนั้นในเรื่องของกิจกรรมทางด้านจารีตประเพณีสังคมของพวกเราก็เข้าฝึกลงตัว เรียบร้อย พริกพร้อม ได้เนื้อได้หาสมบูรณ์แบบ จนกระทั่งรู้สึกว่าได้ทำงานอะไรกัน รู้สึกว่าผ่านไปเรื่อยๆ ไม่เหนื่อย ไม่เหน็ด ไม่มีเรื่อง ไม่มีอะไรแปลกหรือว่ายาก มันก็เลยเรื่อยๆ เฉยๆ เหมือนมัน จะไม่สนุก เพราะมันไม่มีเรื่องตื่นเต้น มันค่อนข้างจะชินชาด้วยซ้ำ

นี่คือองค์รวมสิ่งที่เกิดที่อาตมาจับได้ว่าครั้งนี้เป็นอย่างนั้น ที่นี้มีสิ่งใหม่ขึ้นมาก็คือเรื่อง เนื้อหาของการเมืองแก่นามมหาปวารณาครั้งนี้ เราได้ทั้งประเพณี ทั้งอธิบาย จะเห็นได้เรามีรายการ เสวนาเรื่อง ศาสนาพุทธมีประชาธิปไตยหรือไม่ ซึ่งได้เนื้อหากันอย่างดีมากเลย โดยเฉพาะอาตมาได้มีโอกาสบรรยายความเป็นประชาธิปไตยในศาสนาพุทธมากที่สุดทีเดียว ต่อหน้า **ศ.ดร.สมภาร พรมทา** ผู้ที่

เรียนมาทางศาสนา โดยตรง เคยบวช เรียนมาขนาดจบเปรียญ ๘ เลยนะทางด้านโลกก็จบปริญญาเอก จนเป็นศาสตราจารย์ ซึ่งอาตมาว่าเขาก็รับฟังได้ ถ้ามีอะไรทักท้วงเขาน่าจะทักท้วง แต่เขาก็ดูยินดี พอใจได้รับฟังสาธยาย ซึ่ง

อาตมาก็รู้สึกเองนะ ไม่อยากจะถูกตมมาก พูดแล้วเข้าข้างตัวเอง ยกยอตัวเอง หลงตัวเอง แต่ก็ขอพูดเล็กน้อยว่า อาตมาว่าศาสนาของพระพุทธเจ้ายิ่งใหญ่จริงๆ ที่พูดออกไปบ้างแล้ว ที่จริงยังมีมากกว่านั้น แต่ก็ค่อยๆพูดออกมา พูดทีเดียวยาวเดี๋ยวมากไปมันจะใหญ่ไป

อันนี้มันเป็นการก้าวหน้า เป็นภพภูมิใหม่ หรือเป็นสิ่งใหม่ขึ้นมา เพราะฉะนั้นเลยกลายเป็นว่าเรื่องของสังคม ศาสนา ธรรมชาติของพวกเราทุกสิ่งทุกอย่าง ดูเฉยๆ เฉื่อยๆ ไปหน่อย แต่พอบอกประเด็นการเมืองซึกคึกคัก เพราะมันใหม่ เริ่มความรู้ใหม่ เริ่มมีบทเรียนใหม่ เริ่มมีพฤติกรรมใหม่ มันกำลังจะได้รู้ใหม่ และก็เริ่มเข้าใจใหม่ด้วย เห็นคุณค่าในเรื่องของการบ้านการเมือง อาตมาก็พอใจว่า

ถ้าคนเห็นคุณค่าในสิ่งใด เกิดปัญญาหรือเกิดความรู้ว่าอันนี้มีคุณค่า อันนี้เป็นเบื้องต้นที่พระพุทธเจ้าใช้คำว่าฉันนะ มีความยินดีพอใจ มีฉันนะ อาตมาเอาให้ชัดกว่านั้นว่า คือการเห็นคุณค่า มันก็ยินดี มันเห็นคุณค่า มันเห็นเป็นประโยชน์ ให้มันรู้ว่าอะไรเป็นคุณเป็นโทษ

แต่ก่อนเราเข้าใจว่าการเมืองเป็นโทษ เป็นเรื่องไม่ต้องยุ่งเกี่ยว เข้าใจผิดว่า การเมืองคือเรื่องไกลตัว อย่าเกี่ยวข้องได้เป็นดี แต่ตอนนั้นเราเข้าใจแล้วว่า เราเข้าใจผิดอย่างมหันต์ คล้ายคนอีกมากที่เข้าใจผิดอย่างนี้ เราเข้าใจคำว่าความเป็นการเมืองล้มมาทฤษฎีแล้ว เราไม่มองสายไรสาระอีกแล้ว เราดูพฤติกรรมการเมืองว่าทำอย่างไรกับประชาชน เราต้องดูแลการเมือง ทำอย่างไรกับสังคมอยู่กับสังคมจะปฏิบัติอย่างไร เข้าใจ แล้วรู้คุณรู้โทษ รู้ว่าถ้าเราไปทำอย่างนี้ถูกต้อง อย่างนี้ไม่ถูกต้อง การเมืองจะไปทำให้กับบ้านกับเมืองกับประชาชน ไม่ใช่ไปทำโลกโมโกลัน เพื่อสรรหาประโยชน์ใส่ตน แต่เป็นการทำงานล้างกิเลส เรามีกิเลส ยังมีความเห็นแก่ตัว เพื่อที่เราจะใช้ใจหทัยนี้ประพัตให้เรารู้ว่ายังมีจิตนั้น หรือการกระทำของเราจะไปเอาประโยชน์ใส่ตนเอง หาประโยชน์

ใส่ตน ซึ่งมันผิดนะ เราก็จะได้ไปพิสูจน์ตนเองไปประพัตตนเอง กิเลสเกิดก็ได้ล้างกันเอง พฤติกรรมที่ไม่ดีก็จะไ้ดงด ได้ระงับตนเอง นี่คือทางประพัตปฏิบัติจริงตามพระพุทธเจ้า

สรุปก็คือ งานนี้ก็ได้เห็นชัดเจน สิ่งที่มีนลงตัว กับสิ่งที่เพิ่มความก้าวหน้า กับสิ่งที่พัฒนาขึ้นหน้าด้วย ไม่เฉื่อย ไม่แข็ง ดูตื่นตัวตื่นตาดี

เราต้องดูแลการเมือง
ทำอย่างไรกับสังคม อยู่กับสังคม
จะปฏิบัติอย่างไร เข้าใจ แล้ว
รู้คุณรู้โทษ รู้ว่าถ้าเราไปทำ
อย่างนี้ถูกต้อง อย่างนี้ไม่
ถูกต้อง การเมืองจะไปทำให้
กับบ้าน กับเมือง กับประชาชน
ไม่ใช่ไปทำโลกโมโกลัน เพื่อ
สรรหาประโยชน์ใส่ตน แต่
เป็นการทำงานล้างกิเลส

งานเทศกาลกินเจปีเว้นปีประชาชนให้ความสนใจเป็นพิเศษ หันมาทำความดีกันมากขึ้น ในขณะที่ที่รักของรัฐบาลทำแต่เรื่องแย่ๆ ทั้งเรื่องการทุจริตจำนำข้าว และอื่นๆอีกหลายเรื่อง เป็นปรากฏการณ์ที่จ๊ะจ๋าบอกอะไรสังคม

พ่อท่าน : สิ่งที่เกิดขึ้น คนกินเจมากขึ้น ก็เห็นอยู่แล้วว่าพฤติกรรมสังคมให้ความสนใจในเรื่องของการกินเจ หรือกินมังสวิรัตเพิ่มขึ้น ผูกเกลียวมากขึ้น ตื่นตัวมากขึ้น แพร่หลายมากขึ้น ก็เห็นด้วยกันอยู่ ซึ่งมันชี้ไปถึงจิตใจที่เจริญ **คนมีปัญญามากขึ้น มีจิตเมตตามากขึ้น** แม้จะนึกถึงสุขภาพก็ตามก็คือปัญญา มันก็เป็นความเจริญของปวงชนชาวไทย นี่ก็คือความเจริญของประชาชนชาวไทย เป็นเรื่องที่ดีซึ่งซับซ้อนชนิดที่มีนัยสำคัญอย่างน่าคิด ที่คนไทยจิตใจเจริญขึ้นทั้งปัญญาและทางธรรม

แต่รัฐบาลกลับตรงกันข้าม เพราะปัญญาและจิตใจของปวงชนชาวไทยเจริญขึ้น แต่เรื่องการเมืองผู้มีปัญญาก็เห็นชัดเจนว่ามันเลวร้ายลงไป ง่ายๆ อย่างแท้จริงเลย ทำแต่ละเรื่องล้วนนำเกลียดน่าชัง ทำกันอย่างไม่เกรง ทำกันอย่างหน้าด้านหน้าหน ทำขึ้นมาอย่างแยๆ หยั่นๆ ทั้งนั้นเลย ก็เห็นอยู่ชัดๆ อยู่

“เพราะนักการเมืองเขาพยายามจะบอกว่าไม่มีใครมีน้ำยาจะทำอะไรฉันทรอก ฉันทจะทำชั่วทำเลว ฉันทจะทำลบทู ฉันทจะทำรังกำจายอย่างไร ก็ไม่มีทางที่ใครจะทำอะไรฉันทรอก”

ก็คิดอย่างพวกเราที่มีตามีปฏิภาณมีปัญญาเห็นความจริงที่มันเกิดอยู่ ก็เห็นเหมือนกันคล้ายกันและแม้แต่ก็ไม่อยากให้มันเกิดก็คงจะคล้ายกันอีก แต่หลายผู้หลายคนก็ดูตายแม้ไม่ อยากให้มันเกิด เมื่อต่างคนก็เฉยปล่อยประละเลย ปล่อยไปก็ยิ่งไม่มีทางที่จะไม่เกิด มันต้องเกิดแน่นอน เกิดจัดจ้านยิ่งขึ้นเพราะนักการเมืองเขาพยายามจะไม่มีใครมีน้ำยาจะทำอะไร

ฉันทรอก ฉันทจะทำชั่วทำเลว ฉันทจะทำลบทู ฉันทจะทำรังกำจายอย่างไร ก็ไม่มีทางที่ใครจะทำอะไรฉันทรอก ก็หลงระเรีงอยู่ อย่างนี้ และยังก้าวหน้าพัฒนาความร้ายแรงเลวจัดยิ่งขึ้นๆ

อาตมาก็เห็นมีข้อจำเป็นตรงที่ว่า ต้องให้ประชาชนตื่นตัวรัฐสิทธิ รู้หน้าที่ ดังที่อาตมาปฏิบัติ
อยู่ที่นี่ พยายามบอกกล่าว พยายามสาธยาย พยายามที่จะเตือนสติให้รู้ตัวว่าเราเป็นคนอยู่ในสังคม
กลุ่มประเทศ และ**ประเทศนี้ปกครองด้วยระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข**
เพราะฉะนั้นเราจะต้องมีศีลธรรม ศีลธรรมคือต้องกตัญญูกตเวทีต่อประเทศ กฎหมายก็บังคับบอก
รัฐธรรมนูญก็เอามาอ่านมาขยายความให้เห็นชัดเจน อาตมาไม่ได้มาดันเคา ไม่ได้มาพูดเอาเอง สาธยาย
เลอะๆเทอะๆแต่พูดอยู่ในหลักในเกณฑ์
นอกจากคนที่ไม่รู้เรื่องราวอะไร เข้าใจ
อะไรไม่ได้ แบ่งแยกอะไรไม่ได้ จริง
ๆแล้วทุกอย่างในโลกนี้ไม่มีอะไรแยก
มันสัมพันธ์กันหมด แต่เขาแยกความ
สัมพันธ์ แยกจนไม่เห็นความสัมพันธ์
กัน ทำความสัมพันธ์อะไรไม่ได้ เขาก็
อยู่อย่างนั้นแหละ

อย่าง sms ๔๗๒๗ เขาก็
บรรยายมาว่า ประชา หมายถึงประชาชน
อธิปไตย คือเป็นใหญ่ ประชาธิปไตย
คือประชาชนเป็นใหญ่ เขาแปลมาให้
ก็คงเจตนาที่จะย่ำ อาตมาก็ไม่ได้พูด
ผิดกว่าเขาที่พูดหกรอก แต่เขาก็ยังฟัง
ไม่เป็นหรือยังไง อาตมาก็รู้แล้ว เรื่อง
นี้ไม่เห็นจะต้องบอกอาตมาอีก คือเขา
ฟังเรา แต่แบบคนตาบอด หรือฟังเรา
แบบคนหูหนวก ฟังก็ไม่ได้ยิน หรือ
ฟังได้ยินแต่ก็ไม่รู้อะไร เพราะคุณ ๔๗๒๗
เขาขยายความ เป็นเชิงติเตียนว่ากล่าว
อาตมาต่อไปจากที่เขาแปลคำว่าประชาธิปไตยแล้ว ว่า

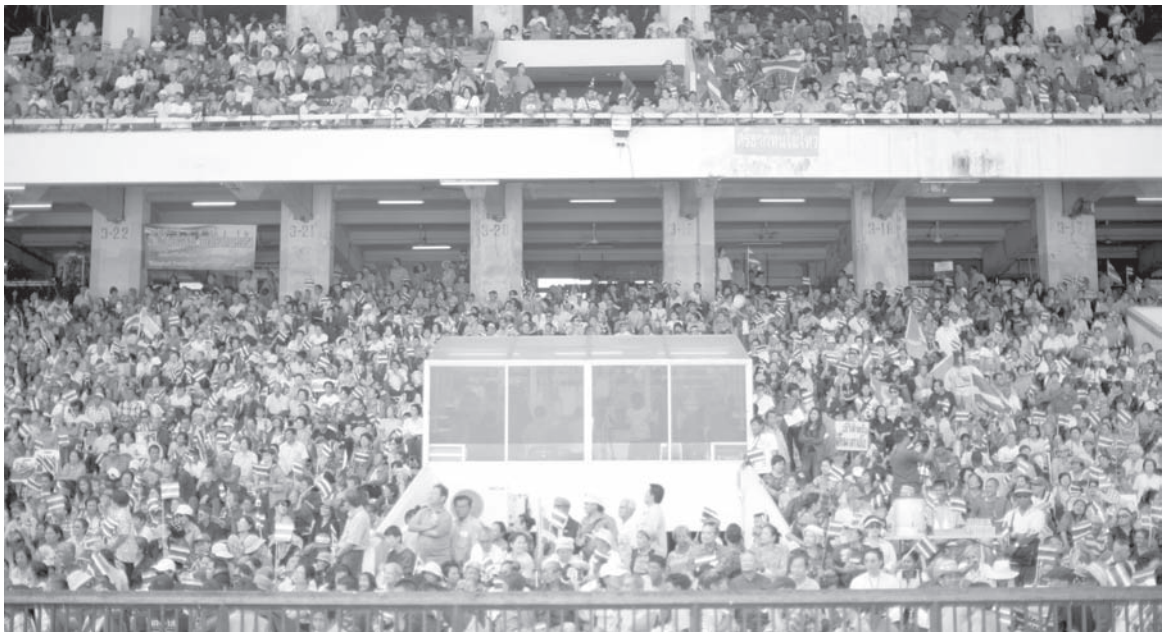
*“ประชาธิปไตยคำเดียว ว่าไปเรื่อยเจื้อยเลย เอากฎหมายมาปนกันคำว่าประชาธิปไตย
สาวกก็ฟังรู้เรื่องนะ”*

อาตมาก็ตอบเขาได้ว่า สาวกเขามีภูมิปัญญา เขาตาไม่บอด เขาเฉลียวฉลาดเขาฟังรู้เรื่อง
ไอ้คนตาบอด หูหนวกฟังไม่รู้เรื่องจริงๆ อย่างที่พูดมาแล้ว ก็รู้แล้วว่าเขาฟังไม่ออก มันก็ชัดเจน มัน
สื่อแสดงถึงภูมิปัญญาของเขาออกมาว่า *“กฎหมายไม่เกี่ยวกับประชาธิปไตย”* แล้วประชาธิปไตยไม่มี
กฎหมายเป็นหลัก มันมีประชาธิปไตยที่ไหนในโลก มันมีทั้งรัฐธรรมนูญ มีทั้งกฎหมายสารพัด ที่เกี่ยว
กับความเป็นประชาธิปไตย เรื่องของการเมืองแม้ว่าไม่เรียกว่ากฎหมายเลยก็ต้องมีหลักเกณฑ์มีวินัยมี

ระเบียบ มีวัฒนธรรม เช่น มันไม่ใช่ประชาธิปไตยแต่เป็นเผด็จการสมบูรณาญาสิทธิราช ท่านก็บอกอย่างนี้ๆ เป็นหลักเป็นเกณฑ์เหมือนกัน ข้อนี้ผิด ข้อนี้ถูก ต้องทำอย่างนี้ๆๆ มันก็มีมาแต่ไหนแต่ไร หลักเกณฑ์นั้นแหละคือกฎหมาย แม้แต่คำว่าหลักเกณฑ์ หรือกฎหมายคนนี้ก็ไม่ใช่ใจ แล้วก็พูดว่าเราเอาประชาธิปไตยมาปนกับกฎหมาย แล้วประชาธิปไตยที่ไม่มีกฎหมายบัญญัติเลย มันจะเป็นประชาธิปไตยได้อย่างไร มันจะเป็นหลักเกณฑ์ของประเทศได้ไง คือแกพูดไปเรื่อย คือแกอยู่ในภาพของแก แกไม่เข้าใจ

สรุปแล้วในความเห็นของอาตมา ก็อย่างที่กล่าวไปแล้ว อาตมาว่ามันเป็นเรื่องที่ดี เป็นเรื่องที่ดีก้าวหน้า เป็นเรื่องพัฒนา เป็นเรื่องที่สร้างสรรค์ จะเกิดขึ้นไปตามลำดับๆ อย่างที่เป็นคุณก็เห็นอาตมาก็เห็น อย่างที่ว่าบ้านเมืองมันเสื่อมมันโทรม ก็พยายามที่จะบอกความเสื่อมโทรม เพื่อที่จะปฏิเสศความเสื่อมโทรม ต้องรู้จักปฏิเสศปัจจุบันบางอย่างและอดีตที่เสื่อมโทรมเสียหาย และต้องรู้จัก

ประติษฐ์หรือผลิตปัจจุบันขึ้นมาให้ประเทศ เพราะปัจจุบันคำนี้มันหมายความว่า status quo คือสถานะการปัจจุบันของสังคมที่ดำรงอยู่ มันปรากฏให้เห็นอยู่เราไม่ได้โมเมเราไม่ได้คิดฝันจินตนาการ และองค์สภาพที่มันเกิดขึ้น ณ บัดนั้นเรียกว่า phenomenon มันเป็นปรากฏการณ์ที่เห็นอยู่ไหนก็อยู่ในปัจจุบันนี้ยังไม่หายไป ยังไม่เป็นอดีตและไม่ใช่อนาคต มันคือสิ่งปรากฏให้เห็นจริงๆ มันอยู่ในนี้ อยู่ในองค์รวมอยู่ในเศรษฐศาสตร์ เราก็อ่านให้ออกว่าอะไรเป็นอะไร อะไรที่เป็นคุณ อะไรเป็นโทษ โทษเราก็ปฏิเสศ คุณเราก็ช่วยเขาประติษฐ์ ผลิต

เพราะฉะนั้นต้องมีปัญญาต้องมีความรู้ขณะนี้มีมณีพฤติกรรมสังคมอะไร คุณจะต้องอ่านภาวะหรืออ่านพฤติกรรมของสังคมให้ออก แล้วก็แยกแยะได้ อะไรเป็นคุณ อะไรเป็นโทษ อะไรที่ควรจะช่วยกำจัด ปฏิเสศ ก็คืออย่าให้มันเกิดมา อาตมาพูดแรงต้องกำจัด อะไรที่จะต้องทำขึ้นแทน สร้างขึ้นแทนประติษฐ์ขึ้นแทนขณะนี้

คนที่กินอาหารมังสวิรัตจะมีสองจำพวก พวกแรกอดเนื้อสัตว์เพื่อสุขภาพ อีกพวกหนึ่งอดเนื้อสัตว์เพราะไม่อยากทำบาปเพื่อรักษาศีล จะเกิดผลอย่างไร

พ่อท่าน : คนที่กินเจ หรือกินมังสวิรัตมีประโยชน์มีคุณค่าด้านหนึ่งก็ด้านกายภาพ อีกด้านหนึ่งก็ด้านจิตภาพ มีสองส่วนสองด้านอย่างนี้แหละ จะขยายด้านกายภาพก็คือ เพื่อสุขภาพร่างกายของคนกินอาหารมังสวิรัต อาหารมังสวิรัตเป็นอาหารแท้ของมนุษย์ แต่มนุษย์หลงผิดไปหลงกินเนื้อสัตว์ และก็หลงติดเนื้อสัตว์จนกระทั่งทุกวันนี้ เอาออกยาก ถ้าผู้ใดรู้ก็มาลดละก็ได้ประโยชน์เหมาะสมกับร่างกายของมนุษย์ มันเป็นธาตุของมนุษย์ ส่วนทางกายภาพเรื่องเศรษฐกิจ หากินได้ง่ายกว่าเนื้อสัตว์ สัตว์หากินได้ยาก กว่าจะไปตามจับ เอามากี่มาฆ่ามัน กว่าจะมาทำให้มันหมดดาว กว่าจะมาทำอะไรต่ออะไรยาก ส่วนผักถ้าทำดีๆ ถ้าไร้สารพิษเด็ดมาบิ๊บบ้างเข้าปากบิ๊บบ้าง เคี้ยวกลืนสะดวกไวเร็ว ไม่ยุ่งยากไม่เหม็นไม่คาวไม่หนักหนาสาหัส รวบรวมแล้วทุกอย่างเลย ง่าย สะดวก ปลอดภัย ดีกว่ากินแยะพืชพันธุ์ธัญญาหาร ทางเศรษฐกิจก็ถูกกว่า เพราะถ้าเราจะปลูกพืช แล้วก็เอามาให้สัตว์กิน แล้วก็เลี้ยงสัตว์ขึ้นมาได้ประมาณหนึ่ง เราต้องลงทุนพืชนี้ไปอีก ๔ เท่า ต้องสูญเสียพืชไปเพื่อให้ได้เนื้อมาหนึ่งส่วนจะต้องสูญเสียพืชไปตั้ง ๔ เท่า

นอกจากคนที่หลงผิดไปกินมังสวิรัตจะต้องไปกินตามห้างใหญ่ กินตามเหลา ก็โดนเขาขูดเอา แต่ถ้ากินสามัญกินธรรมดาตามร้านข้างทางเล็กๆ กินอย่างมีปัญญา ข้าวสุกขนมสดสารพัดต่างๆ ข้าวผลไม้ก็มังสวิรัต โดยเฉพาะกิน

แต่ข้าวเฉยๆ ก็มังสวิรัตแล้ว ขนมก็มังสวิรัต พระพุทธเจ้าตรัสข้าวสุกขนมสดคืออาหารคนแล้ว ทำทั้งอาหารเค็มหวานก็ทำได้โดยง่ายสะดวกสบาย อาตมาอธิบายทางกายภาพเป็นหลักก็อันนี้

ส่วนทางด้านจิตภาพนั้น หนึ่งไม่ต้องสร้างบาป เพราะเป็นเหตุแห่งการเกี่ยวพัน เพราะฆ่าสัตว์ตัดชีวิตที่เป็นจิตวิญญาณ เพราะสัตว์นั้นมีสังขารมันเป็นสังขารที่มีวิญญาณครอง มีกรรมครอง เพราะฉะนั้นมันจะมีกรรมเนื่องต่อกันมาเกี่ยวข้องโยงใยกัน ซึ่งพระพุทธเจ้าอธิบายถึงขนาดว่าฆ่าสัตว์บาป คือการฆ่าสัตว์ที่ครบองค์ ๕ ซึ่งมีถึง ๒ สูตร ที่บาปเพราะ - สัตว์มีชีวิต - รู้ว่าสัตว์มีชีวิตแล้วไปผูกลากมันมา - แม้จิตอยากฆ่าก็บาป - ยิงสิ่งฆ่าก็ยิงบาป - ฆ่า

สัตว์ตายสำเร็จ จะไม่บาปหรือ?
ที่ลึกซึ้งมากและควรทำความเข้าใจ
ให้ดี คือ **ผู้ที่นำเนื้อสัตว์นั้นมา
ถวายให้สังฆ์ มาให้พระตถาคต
ยินดีในเนื้อสัตว์ นี่คือบาปอย่าง
หนึ่ง** อย่างนี้เป็นต้น ซึ่งพระพุทธเจ้า
อธิบายความสัมพันธ์ความเกี่ยว
เนื่องที่จะฆ่าสัตว์มากิน คนที่
เจตนาไปฆ่ามัน อุทิศมังสะนี้
หมายถึงว่า เนื้อสัตว์ที่มันตาย
เพราะว่าคนจงใจ(อุทิศ)ฆ่ามันตาย
มันตายเพราะฝีมือคนเจาะจง(อุทิศ)ฆ่ามัน

แต่ถ้าสัตว์มันตายเพราะว่ามันฆ่ากันเองแล้วก็เหลือเดน พระพุทธเจ้าก็ว่าเนื้ออย่างนี้ก็กินได้ไม่บาป แต่
มันจะติดเนื้อสัตว์หนะลี หรือสัตว์มันตายเองไม่มีคนเจตนา(อุทิศ)ฆ่ามัน ไม่มีคนมุ่งหมาย(อุทิศ)ฆ่ามัน
มันตายของมันเอง จะตายด้วยลักษณะไหนตามใจเถอะ อุทิศแปลว่า เจาะจง, จงใจ, เจตนา, มุ่งหมาย
นั่นคือ สัตว์มันตายลงเพราะความเจาะจงหรือจงใจของคนฆ่ามันให้ตาย อย่าไปต่อบาปต่อเวรกัน แม้
คุณไม่ได้ฆ่าแต่คนฆ่า คนไม่ใช่สัตว์ ซึ่งวิบากต่างกันมาก คนเป็นเหตุร่วมกับคนแน่นอน แต่ถ้าสัตว์
เดรัจฉานมันฆ่า ก็มันเป็นสัตว์มันเป็นธรรมชาติหรือวิบากของสัตว์มันต้องใช้นี้กัน ซึ่งเป็นกรรมวิบาก
เป็นอจินไตย เนื้อที่เหลือเดนสัตว์กินแล้ว เหลือเดนมันก็เก็บมากินได้ อย่าไปแย่งมันนะ เท่ากับสร้าง
พยาบาทนะ ถ้าไปแย่งมัน ดีไม่ดีแย่งจากเสือ เสือมันเอาตายนะ ซึ่งถ้าแย่งก็เป็นวิบาก จะเกิดเรื่องเชื่อมโยง

วิบากเป็นบาปอทินนาทานอีก
ต้องมันทิ้งแล้วมันกินแล้วมันก็
เหลือเป็นเดนสัตว์กิน อย่างนี้
พระพุทธเจ้าก็ว่ากินได้ ถ้าไม่
กลัวจะติดเนื้อสัตว์ ไม่ใช่ไปแปล
ความเข้าใจขำตน เป็นว่า เจาะจง
(อุทิศ)บุคคลใด บุคคลนั้นกินไม่
ได้ คนที่ถูกเจาะจงเท่านั้นกิน
แล้วบาป นอกนั้นกินได้ไม่บาป
ซึ่งตีความเจาะช่องให้กว้าง เพื่อ
ตนจะได้กินเนื้อสัตว์กัน ตีความ

เข้าใจขำตนเองที่กินเนื้อสัตว์อยู่นั่นเอง ที่จริงนั้นใครกินเนื้อสัตว์ที่คนจงใจฆ่ามันให้ตาย คนนั้นก็เท่ากับ
คนซื้อของโจรแท้ๆ

สิ่งเหล่านี้พระพุทธรเจ้าสอนไว้ครบครันหมด คิดดูดีๆ ถ้ากินเนื้อสัตว์ได้ท่านจะมาแจ้งรายละเอียดพวกนี้ไว้ทำไม แต่นี่ท่านสอนว่าบาปอย่างไรอย่างนี้ ตามที่อาตมาสาธยายไป จำไม่แม่นถูกมันงัดมุ้งพุดไม่ครบก็ไม่ใช่ไร แต่เนื้อหาไม่ผิดหรอกที่อาตมาพูดไป อย่างนี้เป็นต้น เพราะฉะนั้นในเรื่องบาปมีแน่ในด้านจิตภาพหรือด้านวิญญาณ **ถ้าคุณไม่กินเนื้อสัตว์หนึ่งคุณไม่ก่อบาป ไม่เพิ่มบาปโดย**

การกินเนื้อสัตว์ ไม่ผูกพันบาปไปเป็นวิบาก สองนี้สำคัญเลยได้ปฏิบัติธรรมได้ลดกิเลสในจิตวิญญาณ การที่คุณติดเนื้อสัตว์ก็คือกิเลส ถ้าคุณไม่กินไม่ติดก็ไม่มีกิเลส คุณก็ไม่ต้องกิน คุณก็ไม่ต้องร่วมบาป ไม่ติดเนื้อสัตว์ไม่ต้องล้างละกิเลส ติดเนื้อสัตว์แต่ถ้ายังติดอยู่นั้นแหละ โดยตรงคนกินเนื้อสัตว์ส่วนมาก มาปฏิบัติธรรมกับเราไม่ได้ เพราะเลิกเนื้อสัตว์ไม่ได้ ส่วนคนที่ไม่ติดเนื้อสัตว์ แล้วเขาก็กินอาหารพืชพันธุ์ธัญญาหาร ง่ายดี สรุปลแล้วทางด้านจิตภาพก็ได้ลดกิเลส อันนี้สำคัญมากเลย ถึงไม่ต้องก่อบาปเพิ่ม ไม่ต้องสร้างบาปมันก็ดีมาก นี่คือง่ายๆ กายภาพ กับจิตภาพ ล้วนๆ อื่นๆ ถ้าจะสาวไปถึงเหตุผลต่างๆ ก็ได้อีกมาก

คนช้ำกินเพื่อสุขภาพจะได้ลดกิเลส ตัดกิเลสหรือไม่

พ่อท่าน : ถ้าเขารู้ไง ถ้าเขาเข้าใจ การจะลดกิเลสได้ต้องรู้ว่ากิเลสคืออะไร ได้กินแล้วแล้วสุขสมใจ แล้วก็รู้ว่า สุขก็สุขไป แต่คุณไม่ได้ลดกิเลส ไม่ได้กินก็ทุกข์ดีนรณ พยายามแสวงหาคุณก็ไม่เคยรู้เรื่อง ไม่ปฏิบัติธรรมคุณก็ไม่รู้ ตอนนั้นมันดีนรณ มันทุกข์แล้ว ตอนนั้นพอได้เสพลงก็สุขแล้วคุณก็ไม่เข้าใจในสิ่งที่ยังเป็นสุขเป็นทุกข์ที่เกิดๆดับๆเพราะกิเลส ยิ่งสุขๆ ทุกข์ๆ ในโลกียะแบบนี้เพราะเวลาเราปฏิบัติธรรมเราลดกิเลส ลดเหตุ ลดปัจจัย สุขก็ลด ทุกข์ก็ลด เหตุแห่งทุกข์ทั้งหมดสุขก็หมดทุกข์ทั้งหมด เขาไม่เข้าใจ เขาไม่เข้าใจในทฤษฎีที่ปฏิบัติธรรม โดยเฉพาะจะต้องโยนิสมนสิการ ต้องรู้ใจในใจ ต้องทำใจในใจเป็น ถ้าไม่โยนิสมนสิการ ยังปฏิบัติไม่สัมมาทิฐิ ไม่ต้องแท้ ไม่แยกคาย

ไม่ละเอียดย ในวิธีปฏิบัติที่เข้าใจในการทำใจในใจอย่างไรในการปฏิบัติขณะกินเนื้อสัตว์ แล้วก็ละกิเลสเป็นเมื่อไม่โยนิโสมนสิการ(อโยนิโสมนสิการ) ปฏิบัติก็ผิดๆ เพี้ยนๆ

สุขภาพเป็นกายภาพ ต้องมาเรียนรู้ทางจิตภาพ ถ้าจิตภาพจะรู้ทั้งกายภาพด้วย แต่ถ้ารู้ทางกายภาพต้องมาเรียนรู้ทางจิตภาพด้วย ต้องอธิบายอย่างที่พูดไปแล้วว่าคนส่วนใหญ่ไม่ค่อยรู้เรื่องเพราะเขาไม่ได้ศึกษา ต้องได้รับการศึกษาอย่างจริง อย่างสัมมาทฤษฎี คนส่วนใหญ่ศึกษาไปทางกายภาพเสียมาก ทางจิตภาพไม่ได้ศึกษานั้นแหละมันเสื่อม มันไม่เข้าใจเรื่องของจิตภาพ มันก็เลยไม่เจริญ

แต่ถ้าปฏิบัติธรรมของพระพุทธเจ้ามันจะเกี่ยวข้องกัน มันจะเกิดภูมิปัญญา มันจะรู้ธาตุรู้ธา รู้ว่าเขามีชีวิต รู้ว่าเขาภักดิ์ชีวิต รู้ว่าเขาจะเจ็บจะปวด จะทุกข์ทรมานก็ไม่ทำให้ใครทุกข์ มันจะมีปัญญาของมันจริงๆ ความเมตตาจะทำให้เข้าใจ มันไม่ก่อให้เกิดคนอื่นหรือสัตว์อื่นลำบาก มีแต่จะช่วยเหลือ กตัญญูต่อกัน มีเมตตา มีการช่วยเหลือ

บทสรุป

เราไม่มีสิทธิ์เอาชีวิตสัตว์อื่น มาเลี้ยงชีวิตเรา

เพราะเนื้อสัตว์ไม่ใช่อาหารของมนุษย์

เราไม่ควรฆ่าเบียดเบียน

รังแกสัตว์ผู้อ่อนด้อยกว่า

เพราะสัตว์ทั้งหลายเป็นเพื่อนร่วมทุกข์

เกิด แก่ เจ็บ ตายของเรา

แล้วโลกนี้จะงดงามด้วยความเมตตาต่อกันและกัน

ขจัดความโหดร้ายเช่นฆ่าชีวิตของกันและกัน

ชาวโอศกพร้อมองค์การพิทักษ์สยาม เปลี่ยนสนามม้ามาเป็นสนามบุญ

ชุมนุมรวมพลังคนทนมไหว

หยุดวิกฤติและหายนะชาติ

หยุดผลาญเงินแผ่นดิน

หยุดคนหมิ่นสถาบัน

วันอาทิตย์ที่ ๒๘ ตุลาคม ๒๕๕๕

ณ ราชนครินทร์สนามม้าสามัคคีแห่งประเทศไทย(สนามม้านางเลิ้ง)

เมื่อองค์การพิทักษ์สยามซึ่งนำโดย พล.อ.บุญเลิศ แก้วประสิทธิ์(เสธ.อ้าย) ได้ประกาศชุมนุมใหญ่ในวันที่ ๒๘ ตุลาคม ๒๕๕๕ ที่สนามม้านางเลิ้ง โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้รัฐบาลหยุดพฤติกรรม ปล่อยปลละละเลยการดูหมิ่นสถาบันพระมหากษัตริย์ และอาจดูเหมื่อนจะสนับสนุนคนหมิ่นสถาบันฯอีกด้วย ทั้งยังดำเนินนโยบายบริหารแผ่นดินที่ผิดพลาด เป็นการผลาญเงินงบประมาณแผ่นดิน มีโครงการที่เข้าข่ายทำให้ประเทศชาติเสียหายอย่างร้ายแรง เช่น การรับจำนำข้าว เป็นต้น หลายนโยบายเป็นนโยบายประชาล่มจม นโยบายมอมเมาประชาชน จนกลุ่มคนดีที่รักชาติบ้านเมือง ทนมไหว ออกมาประกาศร่วมชุมนุมเพื่อหยุดวิกฤติชาติครั้งนี้

ชาวโอศกแม้เป็นกลุ่มคนจำนวนไม่มากแต่มีหัวใจรักชาติ-ศาสนา-กษัตริย์อยู่อย่างเต็มเปี่ยมจึงประกาศเข้าร่วมกับองค์การพิทักษ์สยามอย่างเต็มตัว

พ่อครูได้เทศนาออกอากาศทาง FMTV ในหลายวาระ และให้นิยามการชุมนุมประท้วงแสดง มวลคัดค้านหรือเห็นด้วยในเรื่องใดๆ ว่าเป็นประชาธิปไตยหมายเลข ๑ แม้จะมีเสียงจากฝ่ายรัฐบาลต่อว่ามาทางสื่อฯว่า เป็นสถานที่ที่โคจร แต่เมื่อกลุ่มคนดีมีปัญญามีคุณธรรมมาผนึกกรรมกันทำในสิ่งที่ดีๆ ก็สามารถเปลี่ยนสถานที่ที่เคยเป็นแหล่งการพนันชั้นต่อมาเป็นที่ก่อการดี มากอบกู้หายนชาติได้อย่างเป็นปาฏิหาริย์

แม้จะมีเสียงต่อต้านว่าจะเป็นการเสียเปล่า และมีหลายฝ่ายระแวงระวังว่าผู้จัดชุมนุมอาจมี พรรคการเมืองหนุนหลัง แต่ทางพล.อ.บุญเลิศ แก้วประสิทธิ์ ก็ได้ประกาศว่าตนเองนั้น ไม่มีพรรคการเมืองหนุนหลัง ไม่ได้หวังเปลี่ยนแปลงเมือง แต่อย่างใด พ่อครูจึงได้เทศน์ล่ำหับต่อไปว่า ที่เรา ออกไปครั้งนี้ไปด้วยใจบริสุทธิ์ สงบ สันติ อหิงสา

ชื่อสัตย์ บริสุทธิ์ คมลึก แม่นประเด็น เป็นปรากฏการณ์ ประชาธิปไตย ที่ไปปรากฏตัวให้เกิดผลจริง ไม่เป็นการ เตะหมุเข้าปากหมา และไม่เตะหมุเข้าปากหมูแต่อย่างใด

และการไปร่วมชุมนุมครั้งนี้เพื่อพิทักษ์รักษาชาติ-ศาสนา-กษัตริย์ และทำตาม รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๗๐ และ ๗๑ ที่ว่า บุคคลมีหน้าที่ปกป้อง ประเทศ รักษาผลประโยชน์ของชาติ และปฏิบัติตามกฎหมายหากใครไม่ปกป้องประเทศ ไม่รักษา ผลประโยชน์ของชาติ ก็เป็นการไม่ทำหน้าที่ตามรัฐธรรมนูญอีกด้วย

แม้วันชุมนุมครั้งนี้จะยังอยู่ในช่วงปลายสัปดาห์สุดท้ายของการเข้าพรรษา พ่อท่านยังประกาศ ให้สมณะมาเข้าร่วมชุมนุม โดยมาปวารณาออกพรรษาได้ที่สันติอโศก โดยไม่ผิดธรรมเนียมแต่อย่างใด

ก่อนการชุมนุมหนึ่งวันคือวันเสาร์ที่ ๒๗ ตุลาคม ๒๕๕๕ ชาวอโศกบางส่วนจากหลายชุมชน ได้ทยอยกันเดินทางมาที่สันติอโศกมาช่วยเตรียมงาน และยังมีบางส่วนได้ไปปักหลักพักค้าง ๑ คืน เพื่อเตรียมงานที่สนามม้านางเลิ้ง

งานนี้ FMTV ได้ทำการถ่ายทอดสดตลอดการชุมนุม ตั้งแต่ ๐๘.๐๐ น. จนเลิกชุมนุมในเวลา ๑๘.๑๘ น. เป็นการถ่ายทอดสดแบบไม่มีโฆษณาคั่น เป็นเวลาประมาณ ๑๐ ชั่วโมงเต็ม โดยมีสถานีที่นำเอาสัญญาณโทรทัศน์ FMTV ไปออกอากาศถึง ๔ สถานี

เช้าวันที่ ๒๘ ตุลาคม ๒๕๕๕ เป็นรายการสัมภาษณ์ปฏิบัติการ **นพ.ประทีป ตลับทอง** และ**กลุ่มกองทัพปลดแอกประชาชนเพื่อประชาธิปไตย (ทปท)** ซึ่งมีสหายหลายคนเข้าร่วมให้สัมภาษณ์หลายท่าน แต่ละท่านเป็นผู้ที่มีอุดมการณ์เพื่อชาติเพื่อประชาชน และยังเป็นชาวนาตัวจริงที่เคียงข้าง

อยู่กับความทุกข์ยากของประชาชน มาสะท้อนปัญหา ทำให้เห็นความหลือกวงของรัฐบาลที่บอกว่าจะให้กับประชาชน แต่แท้จริงงบประมาณเหล่านั้นไม่ตกถึงประชาชนอย่างทั่วถึง เพราะเป็นการบริหารที่คอร์รัปชั่นโกงกินอย่างมโหฬาร

ในช่วงเช้าจนถึงยามสาย ประชาชนเริ่มหลั่งไหลเข้ามาในสนามม้าบางเลิ้ง โดยมีนักเรียน สัมมาสิกขาและญาติธรรมคอยให้การต้อนรับ ให้ความสะดวกเรื่องอาหาร และห้องส้วม ซึ่งเป็นความจำเป็นพื้นฐานของชีวิต ซึ่งมีนักเรียนสัมมาสิกขาและญาติธรรมได้เสียสละนำวัตถุดิบมาจากหลายชุมชนชาวโอศก มาเปิดโรงบุญมังสวิรัตีเลี้ยงอาหารบุญแก่ผู้มาชุมนุมฟรีตลอดงาน และยังเสียสละเวลาแรงงานจัดสถานที่ กางเต็นท์ ทำความสะอาดห้องส้วม เพื่อรองรับผู้มาชุมนุม อีกทั้งจัดการทำความสะอาดเก็บกวาดขยะตลอดงาน สร้างความประทับใจแก่ผู้ชุมนุมและเจ้าหน้าที่สนามม้า ถึงขนาดบอกว่าในการแข่งขันม้า ตามปกติจะมีขยะเหลือมากกว่าการชุมนุมในครั้งนี้อีกแม้คนที่มาเล่นม้าจะน้อยกว่าผู้ชุมนุมมาก

งานนี้ชาวอโศกและกองทัพธรรมประกาศไม่รับเงินบริจาค แต่จะรับเฉพาะวัตถุบูชาในการปรุงอาหารเท่านั้น ซึ่งก็ได้รับการสนับสนุนวัตถุบูชาจากหลายชุมชนชาวอโศก ญาติธรรม พันธมิตรฯ รวมทั้งประชาชนที่รักชาติและมีใจเสียสละอีกมากมาย จนสามารถทำอาหารมังสวิรัตี่เลี้ยงผู้ชุมนุมจำนวนหลายหมื่นคนได้อย่างสบายๆ

เวลา ๐๙.๐๐ น. ประชาชนทยอยเดินทางเข้ามาร่วมชุมนุมตามที่องค์การพิทักษ์สยาม และภาคีเครือข่าย เชิญชวนให้มาชุมนุมเพื่อแสดงพลังขับไล่รัฐบาล ซึ่งได้มีภาคประชาชน อาทิ นพ.ตูลย์ สิทธิสมวงศ์ แกนนำเสื้อหลากสี กลุ่มกองทัพธรรม กลุ่มที่สนับสนุนพันธมิตรฯ ร่วมด้วยอย่างคึกคัก โดยทางเข้างานมีการตั้งโต๊ะลงทะเบียนให้ประชาชนที่มาร่วมกิจกรรมได้ลงชื่อในแบบฟอร์มแสดงเจตจำนงติอำนาจของมหาชนโดยสันติวิธีที่จะเปลี่ยนแปลงรัฐบาลที่ไม่ได้ดำเนินการตามรัฐธรรมนูญตามมาตรา ๗๗ ที่องค์การพิทักษ์สยามจะรวบรวมให้ได้ ๑ ล้านรายชื่อ เพื่อส่งให้รัฐบาลพิจารณาตัวเอง

ขณะที่ก่อนถึงเวลานัดชุมนุมเวลา ๑๐.๐๐ น. พิธีกรบนเวทีได้เชิญชวนประชาชนร้องเพลงเพื่อแสดงพลังปลุกใจ เช่น อยู่เพื่อไทย ตายเพื่อไทย พร้อมปราศรัยว่าที่เรามาในวันนี้เป็นการแสดงพลังของกลุ่มประชาชนที่ทนไม่ได้กับรัฐบาลที่มีนักการเมืองบางคนที่ไม่ดี ร่วมจัดตั้งรัฐบาล ไม่ดูแลผลประโยชน์ประชาชน ทั้งนี้เมื่อถึงเวลาจัดงาน ๑๐.๐๐ น. บนเวทีได้มีผู้ร่วมปราศรัยผลัดเปลี่ยนขึ้นชี้แจงข้อเท็จจริงการบริหารงานที่ล้มเหลวของรัฐบาล เช่น การแก้ปัญหาภาคใต้ ขณะที่ พล.อ.บุญเลิศ แก้วประสิทธิ์ ประธานองค์การพิทักษ์สยาม ได้เดินทางมาถึงที่ชุมนุม

ตามเวลานัดหมายเวลา ๑๐.๐๐ น. และทักทายผู้มาร่วมชุมนุมกันอย่างเป็นกันเองก่อนขึ้นกล่าวเปิดงานเวลา ๑๑.๐๐ น.

โดย พล.อ.บุญเลิศ แก้วประสิทธิ์ ขึ้นเวทีปราศรัยแสดงจุดยืนในการชุมนุม เพื่อสะท้อนปัญหาของรัฐบาลพรรคเพื่อไทย ๓ ประเด็นคือ **เป็นรัฐบาลนอมินีของ พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร ละเลยการจบบัญชีสถาบัน และกรณีปัญหาทุจริตคอร์รัปชันในรัฐบาล** พล.อ.บุญเลิศ ยืนยันว่า จะนัดหมายชุมนุมครั้งต่อไปในอีก ๑ เดือนข้างหน้า

พิธีกรในงานนี้มี ๔ ท่านคือ **๑. นายขจรศักดิ์ เชาว์เจริญรัตน์ ๒. นายทศพล แก้วทิมา ๓. นายพิมพล แสงเมือง ๔. นายอริวัฒน์**

ระหว่างการปราศรัยของวิทยากร มีศิลปินมาขับขานบทเพลง อาทิเช่น **สุเทพ วงศ์คำแหง, แมน สปริงเกอร์, ไก่ แมลงสาป, วสันต์ สิทธิเขต, ห่วง-มงคล อุทก, นุช-คนสกล** รวมทั้งศิลปินหลากหลายที่มีหัวใจรักชาติ-ศาสนา-กษัตริย์ อีกมากมาย

ขณะที่ น.พ.ตุลย์ สิทธิสมวงศ์ ระบุว่า สัปดาห์หน้าจะหารือกรอบเวลาและเงื่อนไข เพื่อให้รัฐบาลปรับเปลี่ยนบทบาท ก่อนเปลี่ยนเป็นข้อเสนอให้ลาออก

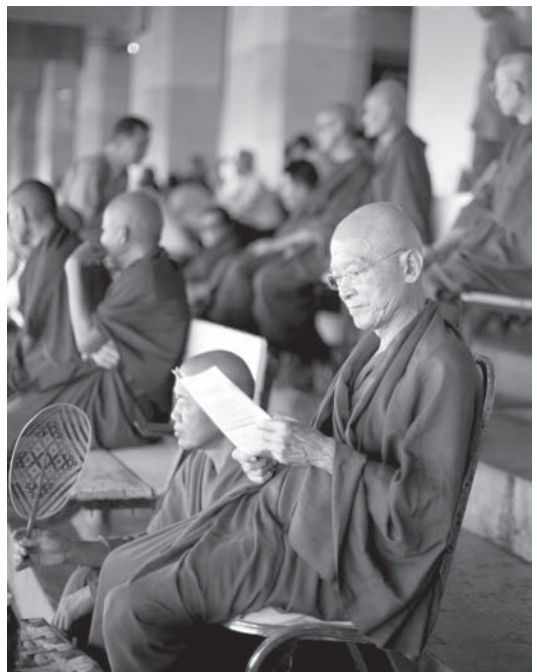

นายต่อตระกูล ยมนาค ปราศรัยหยิบยกกรณีปัญหาการทุจริตงบประมาณ และชี้ว่า จัดสรรงบประมาณ เพื่อเตรียมพร้อมรับมือแบบไร้ประสิทธิภาพ และการดำเนินโครงการมีข้อสังเกตว่า เอื้อประโยชน์ให้ตัวเองและพวกพ้อง

เวลาประมาณ ๑๓.๐๐ น. **เรือดรีแซมดิน เลิศบุศย์** ตัวแทนกองทัพธรรมได้ขึ้นเวทีปราศรัยให้ความรู้แก่ผู้มาร่วมชุมนุม ให้

กำลังใจ ให้คนดีมารวมพลัง เพื่อทวงอำนาจกลับคืนมาเป็นของประชาชนอันเป็นเจตจำนงแท้จริงของชาติปไทยและต่อจากนั้นยังมีวิทยากรที่มาจากความรู้หลากหลายแง่มุมของชาติปไทย เป็นความหลากหลายทางความคิดความเห็น แม้แตกต่างกันแต่มีเป้าหมายร่วมกันคือความรักในชาติบ้านเมือง

นายณรงค์ เพ็ชรประเสริฐ ปราชญ์เปิดเผยผลศึกษาทางวิชาการเกี่ยวกับโครงการรับจำนำข้าว

พบว่า เป็นเพียงกลยุทธ์หลอกลวงทางการเมือง เพราะเม็ดเงินตามโครงการไม่ได้ถึงมือเกษตรกร หรือชาวนาอย่างแท้จริง แต่กลับไปตกอยู่กับคนกลาง และคนทุจริตสวมสิทธิ์ ทั้งที่เป็นนักการเมือง และคนใกล้ชิด

ญาติธรรมชาวอีสานจากแทบทุกพุทธสถานต่างเข้าร่วมชุมนุมในครั้งนี้ รวมทั้งสมณะ ลิกขมาตุ ชาวอีสานจำนวนมาก ก็ได้มาชุมนุมแสดงกายธรรม เป็นองค์ประกอบของความสงบ สันติ อหิงสา ชื่อสัตย์ บริสุทธิ์ คมลึก แม่นประเด็น ทั้งไปช่วยเหลือบริการทั้งอาหารมังสวิรัต ห้างน้ำห้องส้วม การพยาบาล สถานที่ การจราจร การทำความสะอาดเก็บกวาดขยะ และอื่นๆ จะเห็นเหล่าญาติธรรมในชุดมอซอ(มองซิ่ง) ปะปนอยู่กับผู้ชุมนุมกลมกลืน กลมเกลียวกันอย่างมีดุลยภาพ งานนี้ชาวอีสานไปเป็นผู้ให้บริการเป็นผู้รับใช้ประดุจเป็นเจ้าของงานไปโดยปริยาย

ในช่วงบ้าย**พ่อครูสมณะโพธิรักษ์พร้อมคณะปัจฉา** ได้เดินทางมาเยี่ยมให้กำลังใจในที่ชุมนุม สร้างความอบอุ่นปลอบปล้ำ เป็นอย่างยิ่งแก่ทั้งญาติธรรมและผู้เข้าร่วมชุมนุม ก่อนที่จะเดินทางกลับในช่วงเย็น

โดยเมื่อเวลา ๑๗.๓๐ น. **น.ต.ประสงค์ สุ่นศิริ** อดีตเลขาธิการสภาความมั่นคงแห่งชาติ ขึ้นปราศรัยว่า ได้รับคำเชิญจาก พล.อ.บุญเลิศ ให้มาพูดถึงปัญหาบ้านเมืองในขณะนี้ ซึ่งตนเห็นว่า เป็นการชุมนุมตามกฎหมาย โดยตนในฐานะผู้ร่างรัฐธรรมนูญ เห็นว่า ประชาชนที่มาในวันนี้ได้ทำหน้าที่ตามรัฐธรรมนูญทุกประการ เพราะประชาชนผู้เป็นเจ้าของประเทศตัวจริง เมื่อรัฐบาลบริหารประเทศไม่ดี ประชาชนก็มีสิทธิ์ชุมนุมและเรียกร้องให้รัฐบาลออกไปจากตำแหน่งได้ ทั้งนี้ ตนมองว่า บ้านเมืองกำลังเผชิญวิกฤต ๕ ประการ ที่จะนำประเทศไปสู่หายนะในอนาคต คือ

๑. วิกฤตเศรษฐกิจ ที่ทุกคนรู้ว่า ความเป็นอยู่ของประชาชนมีแต่แยลง ข้าวของแพง ซึ่งตั้งแต่ปี พ.ศ.๒๕๔๔ จนถึงปัจจุบัน เป็นเวลากว่า ๑๐ ปี ที่พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร อดีตนายกรัฐมนตรี มีอำนาจแปลงทุนให้เศรษฐกิจ แปลงหนี้ให้ชาวบ้าน โดยใช้นโยบายประชานิยม จนมาถึงรัฐบาลนี้ก็มีการใช้งบประมาณที่มีอยู่จนหมด มีการกู้เงินเพิ่ม รวมถึงมีการอ้างถึงวงเงินกู้เพื่อแก้ปัญหาอุทกภัยโดยไม่มีใครทราบว่าจะนำไปใช้อะไรบ้าง

๒. วิกฤตทางสังคมและระบบราชการ ที่ตนในฐานะผู้อยู่ในวงการการเมืองมาหลายสมัย ไม่เคยเห็นประชาชนแตกแยกแบ่งฝ่ายเท่ายุคนี้มาก่อน เหตุนี้เพราะนักการเมืองที่เลวๆ หลอกล่อให้อยู่ฝ่ายตน และโจมตีฝ่ายตรงข้ามว่าไม่ดี นอกจากนี้ยังมีกรโยกย้ายข้าราชการดีๆ ไปอยู่ตำแหน่งที่ไม่มีบทบาท

๓. วิกฤตความมั่นคงแห่งชาติ โดยเฉพาะเรื่องชายแดนไทย-กัมพูชา และพื้นที่ ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ ซึ่งในเรื่องของชายแดนกัมพูชานั้น นักการเมืองเลวได้สมคบคิดนักการเมืองกัมพูชา และบริษัทต่างชาติ โดยเฉพาะประเทศอเมริกาที่จะมากอบโกยทรัพยากรในอ่าวไทย เห็นได้จากที่ผ่านมามีแนวทางที่จะใช้พื้นที่บริเวณสนามบินอู่ตะเภาสำรวจต่างๆ และถ้ามีการอนุญาตจะถือว่าเป็นภัย

ต่อความมั่นคงอย่างยิ่ง ทั้งนี้ถ้ำรัฐบาลยังอยู่ต่อไป อาจลุ่มเสี่ยงต่อการเสียดินแดน ๔.๖ ตารางกิโลเมตร และพื้นที่บริเวณอ่าวไทยด้วย ขณะที่ปัญหาภาคใต้ก็ไม่มีความจริงใจในการแก้ปัญหา ตนเชื่อว่าคงเป็น เรื่องยากที่จะสามารถแก้ปัญหาได้

๔. **วิกฤตการบังคับใช้กฎหมายที่ไม่มีทั้งระบบนิติรัฐและนิติธรรม** มีการออกกฎหมายเพื่อประโยชน์ของพวกเขาฟ้อง ไม่ใส่ใจที่จะดำเนินการจับกุมนักโทษหนีคดี อาทิ ในส่วนของตำรวจ อัยการ และกระทรวงต่างประเทศที่ต่างอ้างว่าไม่รู้ที่อยู่ แต่กลับมีนักการเมืองไปพบและเรื่องนี้จะไปโทษเจ้าหน้าที่อย่างเดียวไม่ได้ เพราะทั้งหมดได้ถูกลี้ภัยจากการจากผู้มีอำนาจ

๕. **วิกฤติภาวะผู้นำประเทศที่ขณะนี้ผู้นำประเทศไม่มีประสิทธิภาพในการทำงาน** ไม่สามารถที่จะตอบคำถามใดๆได้เลย มีเพียงแต่การอ้างว่า “หนูไม่รู้” เพียงอย่างเดียว ให้ข้อมูลผิดๆ ถูกๆ ซึ่งตนรู้สึกสมเพชผู้นำประเทศคนนี้

สำหรับภาคีเครือข่ายที่เข้าร่วมชุมนุมกับองค์การพิทักษ์สยามวันนี้ (๒๘ ต.ค.) แยกย่อยออกไปมากเกือบ ๓๐ กลุ่ม อาทิ กลุ่มกองทัพธรรม กลุ่มที่สนับสนุนพันธมิตร กลุ่มเสื้อหลากสี กลุ่มสยามสามัคคี และภาคีเครือข่ายต่อต้านการทุจริตคอร์รัปชันของชาติ หรือ ภาตช. นอกจากนี้ก็มี ส.ส. และ ส.ว.บางคนเข้าร่วม ทั้งที่แสดงตัวและไม่แสดงตัว

เข้าสู่ช่วงสุดท้ายของการชุมนุม โดยบรรดาแกนนำทั้งหมดได้ขึ้นเวที และ พล.อ.บุญเลิศ ได้ปราศรัยสรุปโดยยืนยันว่า

การชุมนุมในครั้งนี้มีผู้เข้าร่วมเป็นจำนวนมากกว่า ๓ หมื่นคน (เฉพาะที่ลงทะเบียนมีจำนวนมากกว่า ๒ หมื่นคน ยังมีคนที่ยังไม่ลงทะเบียนอีกนับหมื่นคน) และทั้งหมดมาจากทั่วสารทิศ ทั่วทุกภาค ไม่มีใครจ้างมา และเป็นการแสดงออกว่า **ประชาชนไม่พอใจการทำงานของรัฐบาล น.ส.ยิ่งลักษณ์ ชินวัตร** จากนั้น พล.อ.บุญเลิศ ได้ถามผู้ชุมนุมว่า **“วันนี้ผู้ชุมนุมพอใจหรือไม่ เห็นด้วยหรือไม่”** ทั้งนี้ประชาชนได้ตะโกนกลับมาว่า **“เห็นด้วย”** และส่งเสียงสนับสนุน พล.อ.บุญเลิศ จึงพูดกลับไปว่า ถ้าเช่นนั้นให้ทุกคนพาคนมาร่วมอีก คนละ ๑๐๐ คน เพื่อให้การชุมนุมประสบความสำเร็จต่อไป โดยการชุมนุมครั้งหน้าจะเป็นการชุมนุมครั้งสุดท้ายเพื่อขับไล่รัฐบาลนี้ให้ได้ กระทั่งเวลา ๑๘.๑๕ น. ผู้ชุมนุมได้ร้องเพลงสรรเสริญพระบารมีร่วมกัน พร้อมตะโกนคำว่า **“ทรงพระเจริญ ทรงพระเจริญ ทรงพระเจริญ”** พร้อมกับที่ พล.อ.บุญเลิศ ได้สั่งยุติการชุมนุมเมื่อเวลา ๑๘.๑๘ น. และอวยพรให้ผู้ชุมนุมเดินทางกลับโดยสวัสดิภาพ

งานชุมนุมที่สนามม้านางเลิ้งในครั้งนี้เป็นบทพิสูจน์ถึงจิตวิญญาณของชาติไทยเรา ว่ายังมีเลือดและวิญญาณของหมู่บ้านบางระจัน ที่ได้ใช้จิตวิญญาณทั้งชีวิตและเลือดเนื้อพลีให้ชาติ เป็นเหมือนแสงสว่างปลายอุโมงค์ ในท่ามกลางความมืดมิดของอวิชชาของ ความโง่ความไม่รู้ของผู้บริหารบ้านเมือง ที่กำลังทำให้เกิดหายนะต่อชาติบ้านเมือง **ผู้มาร่วมชุมนุมครั้งนี้มีหลากหลายกลุ่ม ต่างละทิ้งตัวตนที่ยึดติดในสีและกลุ่ม มาด้วยหัวใจดวงเดียวกัน คือหัวใจที่ทนไม่ไหว ไม่อาจทนเห็นความล่มจมของบ้านเมือง เป็นหัวใจแห่งความกตัญญูต่อมาตุภูมิ**

✿ *ข้ามข่าวโลก*

เทศกาลกินเจ

ของชุมชนชาวอโศก

วันที่ ๑๓-๒๓ ตุลาคม ๒๕๕๕

ประเพณีกินเจของชาวจีนนั้น สืบทอดกันมาหลายร้อยปีในหลายๆประเทศที่ ชาวจีนเข้าไปอาศัย ทั้งในญี่ปุ่น สิงคโปร์ มาเลเซีย ไทย ภูฏาน ไต้หวัน เกาหลีใต้ เป็นต้น

น่ายินดีที่ปัจจุบันนี้คนไทยนิยมกินเจ กันอย่างกว้างขวาง จังหวัดต่างๆจัดงานกินเจกัน อย่างยิ่งใหญ่เกือบทั่วประเทศ **ปีนี้หอการค้าไทย ก็แจ้งว่ามีคนกินเจเพิ่มขึ้น ๒๘.๒% จากเดิมที่ กินกันเฉพาะในโรงเจเท่านั้น** เราจึงได้เห็นร้าน สรรพสินค้าใหญ่ๆ ร้านอาหาร ร้านขายของชำ และตลาดสินค้าหลายแห่งต่างประดับประดา **ธงเจ**ที่มีอักษรจีนสีแดงบนพื้นธงสีเหลืองดูอร่าม เรืองไปทั่วเมือง ในบางจังหวัดจะเห็นคนกินเจ มากมายที่แต่งชุดขาวตลอดสิบวันในเทศกาลนี้

การกินเจและการกินอาหารมังสวิรัต เหมือนกันตรงที่ไม่กินเนื้อสัตว์ทุกชนิด ต่างกัน ที่การกินเจที่แท้จริงนั้นผู้กินต้องถือศีลให้ **บริสุทธิ์ทั้งกายวาจาใจ** เพราะในอักษรจีน ที่อ่านว่า “เจ” หรือ “เจ” นั้น จุด “หนึ่ง” ที่อยู่บนสุด ของอักษร หมายถึง **ใจ** หรือ มโนทวารที่เปิดสู่ อนุตตรภูมิ อันเป็นเป้าหมายสูงสุดของผู้บำเพ็ญ ธรรม จึงมีคำพูดติดปากว่า **“ถือศีลกินเจ”** นอกจากจะกินแต่ผักผลไม้ งดเนื้อสัตว์แล้ว **เจจะงดกินอาหารที่เป็นผลิตผลจากสัตว์ทุกชนิด ทั้งนมและไข่ และห้ามผักกลิ่นฉุนอีก ๕ ชนิด คือ หลักเกียว(กระเทียมโทนจีน) กระเทียม หอม กุยช่าย และใบยาสูบ(หมายรวมถึงของมีเนมา และสิ่งเสพติดทุกชนิด)** เพราะถือว่าผักเหล่านี้มี รสหนัก กลิ่นคาวจัด กระตุ้นกามราคะและมี พิษทำลายธาตุในร่างกายด้วย

หลายคนอาจเกรงว่าการกินเจอาจทำให้ร่างกายได้ธาตุอาหารไม่ครบ โดยเฉพาะอย่างยิ่งจะขาดโปรตีนที่ได้จากนม ไข่ และเนื้อสัตว์ แต่งานวิจัยมากมายได้บ่งชี้ชัดเจนว่าโปรตีนจากถั่วและธัญพืชต่าง ๆ นั้นเป็นโปรตีนที่มีประโยชน์อย่างสมบูรณ์ต่อร่างกายของมนุษย์ นอกจากนี้ พืชผักผลไม้ ยังให้วิตามิน และเกลือแร่ที่จำเป็นที่เนื้อสัตว์ไม่มีให้ด้วยซ้ำไป หลักการกินเจเพื่อสุขภาพ จึงควรพยายามกินผักผลไม้สดให้มาก **งดอาหารทอดหรือกินให้น้อยที่สุด** กินข้าวกล้อง ถั่ว งา เต้าหู้ ธัญพืชต่างๆ ให้หลากหลายเป็นประจำ กินผักใบให้มากกว่าผักหัว ลดน้ำตาล หิวเมื่อไหร่ให้กินผลไม้สดแทนขนม **พยายามเลี่ยงอาหารประเภทเนื้อเจ ปลาเค็มเจ หมูยอเจ ฯลฯ เพราะมีสารเคมีที่มีพิษต่อร่างกายเยอะ และไม่เป็นผลดีต่อการฝึกฝนลดละกิเลส** เพราะส่งเสริมให้ติดยึดติดมหาอุปาทานในกลิ่นรสของเนื้อสัตว์ และการตามใจกิเลสเช่นนี้ ก็ยิ่งทำให้กิเลสอ้วนขึ้นหนาขึ้น เป็นปุถุชนมากขึ้นดังคำกล่าวที่ว่า **คุณเป็นอย่างที่คุณกิน You are what you eat.**

หลังเทศกาลเจ ถ้าเราได้ปฏิบัติตนถูกต้องทั้งการถือศีลและกินเจดังกล่าวแล้ว เราจะเห็นอานิสงส์ของการงดเว้นเนื้อสัตว์อย่างน่าพอใจ ดังที่คนดีคนดังของสังคมที่เรารู้จักได้บอกไว้ เช่น

คุณณรงค์ โชควัฒนา ชี้ว่าการงดเนื้อสัตว์ทำให้ไม่เบียดเบียนสัตว์ทั้งทางตรงและทางอ้อม ตัวท่านเองที่เป็นนักธุรกิจระดับอินเตอร์ แม้ออนแรกท่านรู้ว่าการงดเนื้อสัตว์นั้น

คุณณรงค์

ดีต่อสุขภาพอย่างยิ่ง แต่ก็ไม่แน่ใจว่าคนอื่นที่ท่านต้องติดต่อสัมพันธ์ต้องทำธุรกิจด้วยกันจะมีปัญหาไหม ก็ได้ลองถือศีล ๘ กินเจดู ปรากฏว่า ๑ ปี ก็ผ่านได้สบาย ไม่มีใครรังเกียจ ธุรกิจเป็นไปด้วยดี ทุกเมื่อที่กินก็สบายกายเบาใจ ไม่ต้องรับพิษจากเนื้อสัตว์ แถมกินไปๆอร่อยกว่าเนื้อด้วยซ้ำไป

อาจารย์ปานเทพ

อาจารย์ปานเทพ พัวพงศ์พันธุ์ กล่าวว่า กินเจในเทศกาลทุกปี ปีละ ๑๐ วัน มาเป็นเวลา ๑๕ ปีแล้ว ปีนี้เป็นปีพิเศษเลยตัดสินใจเป็นนักมังสวิรัติเต็มตัว มาตั้งแต่พฤษภาคม ๒๕๕๕

เพราะเรียนรู้ว่าเนื้อสัตว์เป็นเหตุของโรคหลายอย่าง
กินมากก็เกิดกรดสูงในร่างกายจนทำให้เกิดมะเร็ง
การงดเนื้อยังได้ทำให้ปฏิบัติธรรมในระดับสูงขึ้น
ได้อีกหลายอย่าง เพิ่มเมตตาธรรม ได้เลิก
เบียดเบียนสัตว์ ช่วยให้สัตว์ถูกฆ่าน้อยลง ผักมี
ราคาดีขึ้น คนปลูกผักมีรายได้มากขึ้น นับว่าเป็น
เทศกาลแห่งการฟื้นฟูทั้งสุขภาพและจิตใจอย่าง
เต็มที่ เป็นช่วงเวลาแห่งความสุขอย่างแท้จริง

หมอเขียว

หมอเขียว ใจเพชร กล้าจน ยืนยัน
ว่า กินมังสวิรัตแล้วกายแข็งแรงใจเป็นสุข
คุณหมอกินมังสวิรัตวันละมื้อมา ๑๖ ปีแล้ว
โรคที่เคยเป็นหายไปเกือบหมด จิตใจก็เบาสบาย
เพราะไม่เบียดเบียนใคร ญาติธรรมที่รู้จัก
คุณหมอเขียวมานานหลายคนบอกว่า หมอเขียว
แม้จะวัยถึงหลักสี่แต่ก็ยังคงดูเป็นวัยรุ่นหน้าตา
สดใสอยู่ อาจเป็นเพราะอานิสงส์ของการถือศีล
กินเจอย่างบริสุทธิ์มานานนั่นเอง

นอกจากนี้ ยังมีผู้คนอีกมากมายที่
พร้อมจะยืนยันอานิสงส์ของการถือศีลกินเจ ทั้ง
ด้วยคำพูดและการประพฤติปฏิบัติจริงอย่างนี้
โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกลุ่มคนที่เรียกตัวเองว่า
“ชาวโศก” ที่เน้นการถือศีลกินผักกินเจจนเป็น
ที่รู้จักกันไป มาดูกันว่า คนกลุ่มนี้มีพลังเพียง
ใดในการสนับสนุนเทศกาลกินเจ

ชาวโศกต้อนรับเทศกาลกินเจปีนี้
ภายใต้คำขวัญว่า **ฉลองพุทธชยันตี ๒๖๐๐ ปี
อิมมัญญกับกระแสธารแห่งเมตตาธรรม** เน้น
อาหารสุขภาพด้วยผักผลไม้ไร้สารพิษ ซึ่ง
ส่วนใหญ่เป็นของพื้นบ้าน เช่น ผักหวาน ตำลึง
ถั่วงอก ผักบุ้ง ผักปลัง สายบัว อ่อมแซบ
ซี่เหล็ก กัวยี่ มะละกอ เป็นต้น

และยึดหลักไม่ปรุงแต่งรสชาติให้จัด
จ้านมาก ไม่ให้มันเยิ้ม เพื่อให้ผู้บริโภคสัมผัสได้
ถึงน้ำใจไม่ตรีอย่างจริงใจของชาวโศก ที่
ปรารถนาให้ทุกท่านได้มีสุขภาพดี ทั้งกายและใจ
โดยร้านอาหารของชมรมมังสวิรัตแห่งประเทศไทย
ทั้งในเมืองใหญ่ๆ เช่น กรุงเทพฯ เชียงใหม่
และนครราชสีมา **ขายอาหารเจในราคาบุญนิยม**
คือ ถ้ากับข้าวอย่างเดียว ศูนย์บาท กับข้าว ๒
อย่าง ๑๐ บาท กับข้าว ๓ อย่างขึ้นไป ๑๕ บาท
หรือถ้าเป็นอาหารใส่ถั่ว ก็ขายถั่วละ ๑๐-๑๕
บาท เท่านั้น

ชุมชนราชธานีโศก

ชุมชนราชธานีโศก หรือ**บ้านราชา**
ที่อุบลราชธานี เปิดขายอาหารเจกันตั้งแต่วันที่
๑๓ ตุลาคม เนื่องจากเป็นชุมชนใหญ่มีสมาชิก
เยอะจึงเปิดบริการ ๒ แห่ง คือที่**อุทยานบุญนิยม**
ที่อยู่ในอำเภอเมือง และที่ **ร้านสหกรณ์** ซึ่งอยู่
ในอำเภวารินชำราบ ทั้งสองร้านนี้ขายดีมาก
ไม่มีปัญหาเรื่องแรงงานไม่พอ เพราะนอกจาก
ชาวบ้านราชเองที่มาช่วยกันทั้งหมดบ้าน คือมากัน
หมดทั้งเด็กเล็ก เด็กโต หนุ่มสาว ผู้ใหญ่ และ
ผู้สูงอายุทั้งหลายแล้ว ก็ยังมี**สมาชิกจากเครือข่าย
กิจกรรมไร้สารพิษ สมาชิกจากสวนสาธิต และ
พี่น้องญาติธรรมจากชุมชนโศกต่างๆ**ที่เหมือน
ธรรมะจัดสรรมาให้ช่วยกันอย่างแข็งขัน ยอด

ก๋วยเตี๋ยว ข้าวผัดหลากหลาย ขนมจีนน้ำพริก
น้ำยา อาหารไทยออกวันละประมาณ ๒๐ ชนิด
แกงเลียง แกงส้ม อาหารทุกภาค แกงอ่อม
แกงพื้นเมืองโบราณ สุกี้ สลัดน้ำข้น และพิเศษ
คือ ฟินเดโตะ อาหารเกาหลี ทำจากถั่วเขียวบด
และแป้งข้าวเจ้า และยังมีข้าวโพดคั่วรสบาร์บีคิว
รสสหาร่าย รสปาปริก้า น้ำสมุนไพรมีน้ำเห็ด
สามอย่าง กาแฟถั่วเหลือง น้ำลำยอง น้ำเสาวรศ
เป็นต้น

สมาชิกที่มาช่วยงานจึงมีสูงถึง สี่ถึงห้าร้อยคน
ที่มาประจำอยู่ในแผนกต่างๆของร้านค้าตลอดงาน
คงไม่เกินจริงมากไปที่จะพูดว่า **อุทยาน
บุญนิยมเป็นร้านเจที่ใหญ่ที่สุดในจังหวัดอุบล**
แต่ละวัน มีเมนูอาหารให้เลือกมากกว่า ๑๔๐
รายการ อาหารยอดนิยมมีส้มตำ ก๋วยเตี๋ยวน้ำ
ก๋วยเตี๋ยวหลอด ข้าวหน้าเบ็ดเจ ของทอดต่างๆ
เช่น เต้าหู้ทอด ผักทอด ปอเปี๊ยะทอด ของ
หวาน เช่น ขนมต้ม บวดกล้วย บวดฟักทอง
อาหารพิเศษ ผัดไทย ผัดซีอิ้ว ราดหน้า กวยจั๊บ

และที่นำอนุโมทนาอย่างยิ่งกับชาว
ชุมชนบ้านราชคือ **ที่นี่เตรียมปลูกผักผลไม้ไร้
สารพิษ เพื่อบริการประชาชนไว้แล้วอย่างอุดม
สมบูรณ์ตั้งหลายเดือนก่อนงานเจ** เช่น บวบ
ข้าวโพด จากสวนไสหม่วน(สวนใหม่) ผักนึ่ง
มะเขือเทศ ผักอ่อมแซบจากแพผักลอยน้ำ
และมะละกอ จากชุมชน ฟักทอง บวบ จากสวน
ไผ่พลัง ข้าวกล้องไร้สารพิษจากโรงสีบุญคุณข้าว
เป็นต้น ส่วนที่ต้องซื้อจากตลาดก็เป็น

กระหล่ำปลีกับผักอื่นๆอีกไม่กี่ชนิดเท่านั้น **คุณปานรุ้ง**ผู้ดูแลเรื่องนี้ประมาณว่าเราใช้พืชผักของเราเอง ๖๐% ได้รับบริจาคมา ๒๐% และซื้อจากตลาด ๒๐%

ตัวอย่างที่แสดงว่าชาวอุบลราชธานีนิยมและให้ความไว้วางใจอาหารเจของชาวโศกที่บ้านราชมากคือ ในเทศกาลนี้เราใช้**ฟักทอง**ถึงสามตันครึ่ง(๓,๕๐๐ กก.) **ข้าวสาร**สองตันกว่า(๒,๐๐๐ กก.กว่า) **เต้าหู้**(ผลิตเอง)เกือบห้าพันกิโลกรัม

เฉพาะที่อุทยานบุญนิยมแห่งเดียวก็มีเมนูอาหารอินเตอร์ ให้เลือกมากมาย ทั้งอาหารไทย อาหารลาว อาหารจีน อาหารเกาหลี อาหารญี่ปุ่น ทุกคนที่นั่นทำงานหนักมาก เพราะมีอาหารที่ต้องทำวันละหลายๆ เช่น **ก๋วยเตี๋ยวน้ำ** ใช้น้ำซุ้วันละ ๒ หม้อเบอร์ ๖๐ **ก๋วยเตี๋ยวหลอด**ก็ใช้แผ่นก๋วยเตี๋ยววันละ ๑๐๐-๑๕๐ กิโลกรัม เป็นต้น แต่คนทำอาหารทุกแผนกก็ทำงานแบบอิมมูนู

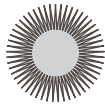

ทำไปขายไปยิ้มไป ช่วยเหลือเกื้อกูลกันฉันพี่น้องที่ การงานเข้าระบบดีแล้ว แม้เปิดร้านตั้งแต่ ๐๖.๐๐ น. ถึง ๑๙.๐๐ น. ทุกวัน (ยกเว้นวัน สวดท้ายที่ปิดร้านตอนบ่ายสอง) ก็ไม่มีปัญหา หนักหนาอะไร แถมบางคืนยังมีรายการคลาย เครียดด้วยการร้องเพลงกันอย่างครึกครื้นด้วย

ปีนี้ฝนฟ้าอากาศก็อำนวย น้ำไม่ท่วม อากาศไม่ร้อน ไม่ต้องไปนอนแออัดยัดเยียดใน ที่พักชั่วคราวอย่างปีที่แล้ว พี่น้องทุกคนก็เป็น ปลื้มแล้ว โดยไม่ต้องรู้ว่าปีนี้ขายได้กี่ล้าน กำไรเท่าไร เพราะได้ทำเพื่อส่วนกลางเพื่อ สังคมเรียกว่าได้ทั้งประโยชน์ตนประโยชน์ท่าน แล้วอย่างสมบูรณ์

อบจ.เชียงใหม่

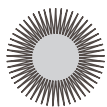
ส่วนที่เชียงใหม่ ปีนี้ อบจ.เชียงใหม่ ฉลองเทศกาลอาหารเจ ปีพุทธชยันตี อย่างยิ่งใหญ่ ทั้งขบวนแห่จากโรงเจต่างๆ ขบวนแห่สิงโต และติดธงเจปลิวไสวทั่วเมือง บ่งบอกว่าชาวเชียงใหม่หันมากินเจมากขึ้น ที่ตลาดลำไย ก็มีอาหารเจขายกันคึกคัก และ**ร้านชมร.ของชาวโศกที่เชียงใหม่** ก็เป็นร้านอาหารอีกแห่งหนึ่งที่มีเสน่ห์เฉพาะตัว ให้ลูกค้าประทับใจอยู่เสมอ เช่น ร้านนี้เน้นการรักษาสิ่งแวดล้อม โดยจะไม่ใช้ถุงพลาสติก ลูกค้าที่จะซื้อไปรับประทานที่บ้านก็ต้องเตรียมภาชนะมาเอง และสามารถทำเช่นนี้มาได้เป็นปีที่ ๑๐ แล้ว

และที่น่าชื่นชมมากๆ คือลูกค้าที่นี่มีจิตใจงาม รับประทานอาหารเสร็จแล้วก็เก็บจานเก็บแก้วไปล้างเอง เขาบอกว่า **ร้านนี้ใจดีมีให้ทั้งแบบกินฟรี และแบบที่คิดราคาถูก** คือ ถ้าใครรับประทานกับข้าวอย่างเดียวก็รับประทานฟรีได้

กับข้าวสองอย่างก็ ๑๐ บาท ๓ อย่างก็ ๑๕ บาท ทำให้ลูกค้าบางคนไม่รับเงินทอน เพราะรู้สึกว่ายากต่อแบกเงินกลับบ้าน หรือบางคนก็บอกว่าเงินที่เหลือก็ยกให้คนอื่นกินฟรีไปเลย เพราะอยากแบ่งปันให้เขาได้ชิมของดีรสชาตอร่อยด้วย เช่น น้ำผักปั่น เขากินแล้วรู้สึกดี เขาก็บอกคนขายว่า ขอจ่ายเงินเพิ่มให้คนอื่นได้กินฟรีด้วย นี่คือเสน่ห์ของคนงามน้ำใจจากเชียงใหม่ซึ่งยังมีอยู่มากทีเดียว

ผักที่ใช้ทั้งหมดเป็นผักไร้สารพิษที่มาจาก เครือข่ายกิจกรรมไร้สารพิษ เกษตรอินทรีย์ ที่ทางเราไปตรวจสอบแล้วว่า ไร้สารพิษจริง **ผักจากชุมชนภูผาฟ้า น้ำจากภูฏานธรรมและเครือข่าย** นำมาบริจาค มาจากหลายที่หลายแห่งจึงทำให้มีผักเพียงพอ และยังมีผักสดจำหน่ายอีกด้วย น้ำผักปั่นก็เป็นน้ำเพื่อสุขภาพที่มีลูกค้าอุดหนุนกันมาก และเป็นประจำอีกด้วย

ชุมชนปฐมมอโคก

ที่ชุมชนปฐมมอโคก เปิดขายตั้งแต่วันที่ ๑๓ ตุลาคม เช่นกัน เพื่อให้ชาวนครปฐม ได้ล้างท้องก่อนกินเจบริสุทธิ์ ขายดีจนต้องทำเพิ่ม และนำปลี้มมากตรงที่มี**ศิษย์เก่า**มาช่วยงานกันโดยมิได้นัดหมาย พวกเขาดีใจที่ได้มาบำเพ็ญบุญ ด้วยการมาช่วย**ครู คนวัด ชาวชุมชน** และ**นักเรียนรุ่นน้อง** ทำอาหารเจขายในราคาบุญนิยม ในปีสัปดาห์พุทธชยันตีนี้ ปฐมมอโคกจึงเปิดขายได้ ๒ แห่งคือ ที่ **มรรฐ. ซอย ๒** ในตัวเมือง ขายของแห้ง และอาหารบรรจุถุง ที่ขายแบบนี้เพราะแรงงานเรามีน้อย อาศัยเพียงศิษย์เก่าที่มาช่วยงานดูแลร้านนี้ โดยมีผู้ใหญ่ในชุมชนเป็นที่ปรึกษา

ส่วน**ร้าน มรป.** ที่หน้าชุมชนปฐมมอโคก ใกล้ศาลาค้า และ**ร้านดินอ้อมดาว** ขายทั้งอาหารถุง และเปิดร้านอาหารบริการ ที่ร้านนี้มีแม่ครัว ๒ คน มีนักเรียนและผู้ใหญ่ในชุมชนมาช่วยงานประมาณ ๓๐ คน แต่ละวันมีเมนูอาหารมากกว่า ๒๐ รายการ เด็กนักเรียนจะได้รับมอบหมายดูแลแต่ละแผนกเอง เพื่อฝึกงาน มีทั้งแผนกตัดอาหารบริการ แผนกสัสมตำ แผนก ก๋วยเตี๋ยวหลอด เป็นต้น **วัตถุดิบที่ใช้เน้นพืชผักไร้สารพิษ จากชุมชนปฐมมอโคก นาแรงรัก-แรงฝัน และเนินพอกิน** มีบ้างที่ต้องซื้อจากตลาด ที่นี้เริ่มงานตั้งแต่ตี ๕ ถึงบ่าย ๓ โมง ลูกค้ายี่มาอุดหนุนกล่าวว่า มั่นใจในความสะอาดที่เข้าตรวจสอบเองได้ถึงในครัว อาหารส่วนใหญ่เป็นอาหารไร้สารพิษ และราคาก็ต่ำกว่าท้องตลาด น่าสังเกตว่าปีนี้มีลูกค้าที่เป็นเด็กเล็กอายุต่ำกว่า ๑๐ ขวบหลายคนมาก และที่น่าประทับใจคือ แม่ครัวรับงานหนักได้อย่างเต็มใจ และนักเรียน สัมมาสิกขาที่รู้จักรับผัสสะจากลูกค้าหลากหลาย ได้โดยไม่เกิดปัญหา

ชุมชนสี่มาโคก

ส่วนที่โคราชเมืองย่าโม ชุมชนสี่มาโคก ก็ไม่น้อยหน้าใครๆเลยในยุทธจักรอาหารเจ เพราะทำมาแล้วเป็นสิบๆปี ที่**ร้านมังสวิรัตสี่มาโคก (มร.ส.)** มีบริการกับข้าวอย่างเดียวศูนย์บาทมาเป็นปีที่ ๕ แล้ว มีคนใช้บริการนี้เยอะมาก พี่น้องสี่มาโคกก็ภาคภูมิใจที่ได้รับใช้ช่วยเหลือพี่น้องผู้เดือดร้อน เพราะค่าครองชีพสูงบ้าง สุขภาพไม่ดีบ้าง ก็ได้โอกาสสั่งสมอริยทรัพย์กันถ้วนหน้า

นอกจากนี้ก็ยังอยู่ในช่วง**รณรงค์เลิกใช้ถุงพลาสติก** โดยขอให้ลูกค้าที่จะซื้ออาหาร

กลับบ้านนำภานะมาเองด้วย อาหารที่นี้ขายดี มีแม่ครัวเป็นชาวชุมชน มีนักเรียนและอาสาสมัคร ประมาณ ๓๐ คนมาช่วยทำช่วยขายด้วย

ร้านสวัสดิ์สวัสดิ์มาโต

ปฏิบัติที่บูรณาการทุกวิชาเข้าด้วยกันอย่างเต็มที่ เด็กๆที่มาขายจะเรียกลูกค้าได้เยอะมาก เพราะ ผู้ซื้อเอ็นดูเด็ก มักซื้อโดยไม่สนใจกว่ารสชาติ จะเป็นอย่างไร อาหารที่ขายส่วนใหญ่ เป็นของที่ เด็กๆชอบกินทั้งน้ำแข็งใส น้ำหวาน ข้าวห่อสำหรับขาย พิซซ่า ซาลาเปา ไอติมแท่ง ก๋วยเตี๋ยวหลอด เป็นต้น เด็กๆบอกว่าชอบเรียนโดยการ ออกงานจริงแบบนี้มากกว่าเรียนในห้องเรียน เพราะได้ฝึกทำอาหาร อร่อยๆ ได้ขายของ ได้เก็บเงินด้วย

อีกกลุ่มหนึ่งของชาว ศีระะอโศก คือ กลุ่มที่นำโดยอาโก้ ที่พานักเรียนสัมมาสิกขาภูผาฟ้า น้ำ ซึ่งปกติอยู่ที่พุทธสถานศาลือโศก งานเจปี่นี้ได้ยกทีมมาช่วยที่ศีระะอโศก กลุ่มนี้ จะมีรุ่นพี่ศิษย์เก่าสัมมาสิกขาศีระะอโศกมาช่วย ด้วย โดยช่วยกันปรุงอาหารที่บ้าน แล้วนำไปรถ ปิ๊กอัพไปขายที่ตลาด อาหารถุงละ ๑๕ บาท น้ำสมุนไพรถุงละ ๑๐ บาท อาหารพิเศษคือ ลาบหยวกกล้วย ปาท่องโก๋ น้ำเต้าหู้ ขายดิบ ขายดีจนลูกค้าขอให้ขายต่ออีกหลังงานเจ

ส่วนนักเรียนระดับปวช. นักเรียน

ชุมชนศีระะอโศก

สำหรับชุมชนศีระะอโศก นอกจากจะส่งนักเรียนไปฝึกงานตาม ร้านเจต่างๆของชาวโศกตามปกติแล้ว ปีนี้ยังเป็นปีแรกที่ได้เปิดร้านเจของกลุ่ม นกกระจาบ ที่หน้าชุมชนใกล้ๆ ร้าน หนึ่งน้ำใจ โดยมีนักเรียนชั้นประถม และผู้ปกครองช่วยกันทำช่วยกันขาย อย่างน่ารักน่าเอ็นดู เพราะทางโรงเรียน ถือว่าเป็นห้องเรียนที่ให้เด็กได้ฝึกภาค

ร้านเจที่ อ.ปากช่อง จ.นครราชสีมา

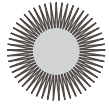
มัธยม และศิษย์เก่าอีกกลุ่มหนึ่งได้ออกไปช่วยร้านอาหารเจที่ปากช่อง ซึ่ง**มูลนิธิสว่างวิชารธรรมสถาน**แบ่งพื้นที่ให้**คุณพัชรี** และ**คุณเอื้อมพร ตูลาบดี**เปิดร้านจำหน่ายอาหารเจที่นั่นมาเป็นปีที่ ๒๐ แล้ว และศิระขอโคกส่งนักเรียนมาช่วยเป็นปีที่ ๑๗

คุณพัชรีกล่าวว่า เดิมนั้นเพียงต้องการให้กิจกรรมนี้เป็นตัวเชื่อมระหว่างชาวโคกกับสังคมภายนอก แต่ต่อมาก็เห็นแล้วว่าหยุดไม่ได้ เพราะเราขายมานาน มีลูกค้าขาประจำ เยอะมาก นโยบายหลักๆคือ **๑. ไม่ขึ้นราคา** เพื่อสนับสนุน

คนส่วนใหญ่ให้หันมากินเจ **๒. เน้นอาหารจีน ที่สด** รสชาติอร่อย ประจุใหม่ร้อนๆ มีถึง ๑๗ แผนก ทั้งแกง ก๋วยเตี๋ยว และของว่างต่างๆ จะรับประทานที่ร้านหรือใส่ถุงกลับบ้านก็ได้ **๓. การบริหารเน้นให้นักเรียนเป็นเจ้าของฐานงานต่างๆเอง** **คุณแลร์บผิตชอบ**ทั้งการผลิตและการขาย โดยผู้ใหญ่เป็นที่ปรึกษา เพื่อให้นักเรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์ตรง และสามารถบูรณาการวิชาต่างๆมาใช้ได้อย่างเหมาะสม นักเรียนที่นี่ทำงานหนัก มีความรับผิดชอบสูง เริ่มงานตั้งแต่ตี ๕ และทำหน้าที่ไปจนถึง ๒-๓ ทุ่ม เริ่มตั้งแต่ไปจ่ายตลาดจนถึงขึ้นเก็บ

ล้างทำความสะอาด ที่น่าสนใจและน่าจะเป็นตัวอย่างที่ดีแก่คนที่ไม่ชอบบันทึก คือคุณพัชรี จะบันทึกข้อมูล รายละเอียดเกี่ยวกับการจัดงานไว้ทุกปี เช่น ใช้อะไรไปเท่าไร มีปัญหาอะไร ฯลฯ เพื่อการปรับปรุงการทำงานในปีต่อไป

ชุมชนศาลือโคก

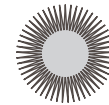
ชุมชนศาลือโคก เป็นแหล่งผักพื้นบ้านที่ใหญ่ที่สุดของชาวอโศก ที่ดูแลโดย ตาลำพัน ชะเอม ญาติธรรมเก่าแก่ ที่เก่งทั้งงานกสิกรรม และร้องรำทำเพลง ปีนี้เป็นปีแรกที่ชาวศาลือเปิดขายอาหารเจที่ร้านใจฟ้า หน้าชุมชน เป็นอาหารตามสั่ง ขายตั้งแต่ ๗ โมงเช้าถึง ๕ โมงเย็น

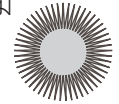
นอกจากนั้นก็ยังมีที่บ้านคุณอำนวยกลุ่มหนึ่ง บ้านป่าเย็นกลุ่มหนึ่ง และสุดท้ายคือกลุ่มคุณไพรัชและนักเรียนที่ทำน้ำสมุนไพรใส่รถเข็นไปขายในตัวเมือง อีกกลุ่มหนึ่ง เพื่อให้นักเรียนรู้จักบูรณาการหลายวิชาในการปฏิบัติงานจริง

จันทบุรี

ส่วนที่จันทบุรี แม่ไม่มีชุมชน แต่ชาวอโศกที่เมืองจันทร์ก็ร่วมด้วยช่วยกันเปิดร้านอาหารเจ ๒ ร้าน คือ ร้านจันท์พฤษา และร้านดาว ขายข้าว ขายก๋วยเตี๋ยว และขนม แม้จะเปิดขายปีแรก ประभावว่าต้องแก้ปัญหาเฉพาะหน้า ก็ใจสู้ทุกคน ผลคือลูกค้าเยอะ บางวันต้องตั้งโต๊ะเสริม

ชุมชนสันตือโคก กรุงเทพฯ

ที่ชุมชนสันตือโคก กรุงเทพฯ ร้านของชมรมมังสวิรัตแห่งประเทศไทย(ชมร.) หน้าชุมชนก็เป็นอีกร้านหนึ่งที่นำขึ้นชมมากเป็นพิเศษ เพราะมีจุดยืนมั่นคงด้านการขายอาหารเจเพื่อสุขภาพ ในราคาบุญนิยม คือ ถ้าสั่งข้าวราดกับข้าวอย่างเดียวฟรี กับข้าว ๒ อย่าง ๑๐ บาท ๓ อย่าง ๑๕ บาท กับข้าวถูกละ ๑๐ บาท โดยใช้พีซผักไร้สารพิษเท่านั้น ไม่ใช้ผงชูรส ไม่

ปรุงแต่งมาก และไม่ขายของทอดใดๆ เน้นอาหารต้ม แกง ยำ สลัด และธัญพืชต่างๆ ข้าว ถั่ว งา และเตี๋ย เมนูอาหารจึงไม่หลากหลายหรือหวือหวาอย่างที่อื่น แต่ก็มีให้ทั้งข้าว ก๋วยเตี๋ย ขนมจีน สลัด ยำผักพื้นบ้าน ขนมหวานต่างๆ ที่ไม่หวานมาก

วัตถุดิบมาจากหลายแหล่ง เช่น ข้าวไร้สารพิษจากบ้านราชพืชผักผลไม้จากกาญจนบุรี ลพบุรี วังน้ำเขียว และสวนบุญผักพืช คลอง ๑๓ ซึ่งมีการควบคุมคุณภาพให้ไร้สารพิษจริงๆ โดยไม่ใช้ผักตลาดทั่วไป วัตถุดิบใช้ในการปรุง

อาหารก็เน้นเพื่อสุขภาพจริงๆ แม่ครัวต้องปรุงอาหารจากผักและวัตถุดิบเท่าที่มี เป็นจุดแข็งของร้านที่ยืนหยัดยืนยันทมาหลายปีแล้ว ติดกันคือ **ร้านกูดินฟ้า** ขายผักผลไม้ไร้สารพิษ ซึ่งก็คือแหล่งวัตถุดิบของชมร.นั่นเอง

ผู้ปฏิบัติงานมีทั้งสมาชิก ชมร. คนวัด นักเรียนสัมมาสิกขา ม.๑ ม.๓ ม.๕ และญาติธรรมที่หมุนเวียนเข้ามาช่วยตลอดงาน ปรากฏว่ามีลูกค้ารักสุขภาพทั้งหลายมาอุดหนุนกันคับคั่งขายดีกว่าช่วงปกติตั้งสองเท่าสามเท่า ทั้งๆที่เปิดบริการตั้งแต่ตี ๕ ถึง บ่าย ๒ เท่านั้น หลังบ่ายสองก็จะเป็นแผงลอยขายอาหารเจ สารพัดของญาติธรรมและศิษย์เก่า ซึ่งก็ขายดีมากเช่นกัน

อีกโซนหนึ่งคือ **บริเวณหน้าบริษัทแต่ชีวิตจำกัด ติดกับร้านดินอุ้มดาว เป็นร้านเจ ๑๐ บาท** ของนักเรียนโรงเรียนสันติบาล ตั้งแต่ระดับอนุบาลถึงประถมต้น และนักเรียนโรงเรียน

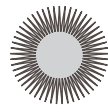

สัมมาสิกขาสันติอโศก ระดับมัธยม โดยพี่
สัมมาสิกขาเป็นผู้ดูแลนักเรียนสันติบาล พี่พา
น้องทำอาหาร นักเรียนสันติบาลหลายคนร่วม

กิจกรรมนี้ด้วยการ
มานอนที่พุทธสถาน
ต้องตื่นตั้งแต่ตี ๕
มาช่วยพี่ๆทำงาน

ลูกค้าหลายคน
ไปยืนเข้าคิวรอซื้อ
อาหารที่นี้ เพราะ
บรรยากาศ น่ารักน่า
เอ็นดูที่เห็นเด็กเล็กๆ
อายุ ๔-๕ ขวบ
ผูกผ้ากันเปื้อนสีลัน
สดใส่น้ำขายน้ำสมุนไพร
หลากหลายชนิด
ที่มีให้ลูกค้าชิมฟรี
ก่อนซื้อ บ้างก็ตัด
ผักไทย ส้มตำใส่ถั่ว
บ้างก็เสียบบาร์บีคิว
บ้างห่อปอเปี๊ยะ
ต่างคนต่างพยายาม
ทำตาม พี่สัมมา-
สิกขาและคุณครูทำให้

ดูอย่างเบิกบานซึ่งครูผู้ดูแลได้ว่าได้ฝึกให้เด็กๆทำงาน
เหล่านี้กันมาก่อนนับเดือนทีเดียว ส่งผลให้งานออก
มาดี ลูกค้าหลายคนชมว่ารสชาติอร่อยมาก

ชมร. จตุจักร

และที่มีคนคับคั่งมากที่สุดทั้งเด็ก
ทั้งผู้ใหญ่ทั้งคนไทยและคนต่างชาติก็เห็นจะ
เป็นที่ ชมร. จตุจักร ซึ่งแต่ละวันมีอาหาร
ขายมากกว่า ๘๐ ชนิด จากร้านย่อยที่ขาย
อาหารประเภทต่างๆถึง ๒๐ ร้าน ซึ่งขาย
อาหารแตกต่างกันมีร้านก๋วยเตี๋ยว ร้านราดหน้า
ร้านข้าวหน้าเบ็ดเจ ร้านข้าวต้มก๊วย ร้านขนม
ก๊วยซ่าย ร้านขนมหวาน ร้านข้าวมันไก่เจ

ร้านอาหารธรรมชาติ ร้านข้าวผัด ร้านขนม
จีน ร้านส้มตำ ร้านข้าวแกง ร้านสลัด ร้าน
ของทอด ร้านน้ำ ร้านก๋วยเตี๋ยวญวน ร้าน
ซาลาเปา ร้านน้ำเต้าหู้ ร้านขายผักไร้สารพิษ
โดยที่แต่ละร้านยังมีอาหารอีกหลากหลายชนิด
อาหารที่นี้รสชาติดี ราคาไม่แพง จึงมีลูกค้า
เยอะ ทั้งในส่วนจากร้านอาหารและร้านขาย
ของแห้ง

**ความพิเศษของร้านขายของแห้งที่
จตุจักรคือพยายามลดภาวะโลกร้อน ด้วยการ
ไม่ใช้ถุงพลาสติก** ลูกค้าที่ไม่มีถุงหรือกระเป๋าสี
ลินคาก็ต้องซื้อถุงกระดาษที่ร้านค้าเตรียมให้ใน
ราคาถุงละ ๑ บาท **อย่างที่บริษัทพลังบุญหน้า
พุทธสถานสันตโศภได้ทำสำเร็จมาแล้วจนเดี๋ยว
นี้ลูกค้าทุกคนคุ้นชินแล้วกับการเตรียมกระเป๋า
เตรียมถุงมาเอง**

ทะเลธรรม

อาจมีคำถามในใจของบางคนว่า
ชุมชนทะเลธรรมหรือชาวโศภทางภาคใต้ไม่ได้มีส่วน
ร่วมในเทศกาลเจบ้างหรืออย่างไร ที่จริงก็มีอยู่
แต่เนื่องจากไม่ได้ออกข่าวทาง FMTV จึงดูเหมือน
ไม่ได้ทำอะไร และบังเอิญว่าที่ทะเลธรรมนั้น
หลังจัดงานมาราธอนสุขภาพซึ้งใจ ญาติธรรม
ส่วนใหญ่ก็แยกย้ายกันไปเข้าคอร์สสุขภาพ ที่
เหลืออยู่ก็ไม่มีกำลังพอจะออกร้าน **จึงใช้วิธีปรุง
อาหารในชุมชน แล้วนำไปขายที่ตลาดซึ่งก็ได้รับ
การต้อนรับอย่างดี ขายหมดทุกวัน**

นำยินดีว่าเป็นฉลองสัมพุทธชยันตี๒๖๐๐
ปีนี้ ดูจะเป็นแรงบันดาลใจที่ดีให้ชาวโศภ
ส่วนใหญ่ตั้งใจปฏิบัติธรรมอย่างเข้มแข็งมากขึ้น
ทำงานติดต่อกับสังคมภายนอกกว้างขึ้น มี
ผัสสะที่แรงขึ้นหนักขึ้นให้ฝึกหัดอย่างมี
สติสัมปชัญญะ พยายามรู้เท่าทันเวทนา เพื่อทำ
ฌานสมาธิให้ได้ไวยิ่งขึ้นตามที่**พ่อครู**ได้อุทิศสาหะ
พากเพียรอบรมสั่งสอนตลอดเวลา **การต้องทำงาน
หนักขึ้นในช่วงเทศกาลเจ จึงเป็นอีกโอกาส
หนึ่งที่ทำให้ชาวโศภได้พัฒนาจิตวิญญาณของ
ตนยิ่งขึ้น**

จะเห็นว่าชาวโศภไม่ว่าเด็กและผู้ใหญ่
ต่างถือศีลกินเจวันละไม่เกิน ๒ มื้ออยู่แล้ว
บางคนก็มีมือเดียวเช่นเดียวกับนักบวชด้วย
แต่ส่วนใหญ่สุขภาพดี แข็งแรง ทำงานได้ทั้งวัน
ไม่ค่อยเจ็บป่วยด้วยโรคร้ายแรง เว้นแต่บางคน
ที่สะสมพิษจากการกินเนื้อสัตว์มานาน ก่อนจะ
มาปฏิบัติธรรม และถ้าสังเกตจากนักเรียนที่มา
เรียนอยู่กับชาวโศภ ตั้งแต่ ม.๑-ม.๖ จะพบว่า
**เด็กที่นี่สุขภาพดี แข็งแรง โตไว หุ่นดี หน้า
ดาสดใส ไม่เชื่องซึม ไม่มีค่อยมีเด็กไข้โรค
ประเภทเจ็บออดๆแอดๆ ทั่วๆที่กินอาหารที่ไม่มี
เนื้อสัตว์ ไม่มีไข แค่วันละ ๒ มื้อ แต่ประกอบด้วย
ข้าวกล้องถั่วงาหลากหลายชนิด ผักสด ผลไม้สด
อย่างอุดมสมบูรณ์ ทำนิตที่ยังกลางแคลงสงสัย
ว่ากินเจหรือกินมังสวิรัตแล้วจะขาดธาตุอาหาร
ก็มาพิสูจน์ได้ **ที่นี่มีเด็กหลายคนที่ไม่กินเนื้อสัตว์
เลยตั้งแต่อยู่ในท้องแม่แล้ว โตขึ้นก็สดใส
แข็งแรงดีและเรียนรู้เร็ว ทำงานเก่งด้วย****

สรุปข้อดีของการกินเจหรือมังสวิรัต

๑. ทำให้สุขภาพดี แข็งแรงกว่าคนกินเนื้อสัตว์ ๒-๓ เท่า ป่วยเป็นไขก็หายเร็ว มีพลังทำงานได้ทั้งวัน เหนื่อยก็ไม่ต้องพักนาน เพราะร่างกายฟื้นตัวได้รวดเร็ว

๒. ช่วยรักษาสีผิวแลดูอ่อนเยาว์ได้ เช่น การเพาะปลูกจะใช้ที่ดิน ใช้น้ำ น้อยกว่าการเลี้ยงสัตว์หลายเท่า มีผู้คำนวณว่าการใช้พื้นที่ผลิตอาหารให้คนกินนั้น ถ้าคนกินพืช ๑ คนต้องใช้พื้นที่ ๑ ไร่ แต่คนกินเนื้อสัตว์ ๑ คนต้องใช้พื้นที่ตั้ง ๔ ไร่ นอกจากนี้ การปลูกพืชยังช่วยให้อากาศดี มีออกซิเจนเพิ่มขึ้นขณะที่การเลี้ยงสัตว์ทำให้เกิดก๊าซที่ส่งผลให้เกิดภาวะโลกร้อนเพิ่มขึ้น เป็นต้น

๓. ทำให้มีผิวพรรณดี ดูสดชื่นเพราะได้รับวิตามินและแร่ธาตุมากจากผักผลไม้ต่างๆ การขับถ่ายก็ดีเพราะกินอาหารที่มีเส้นใยเยอะ

๔. มีจิตใจดีเบาสบาย เพราะไม่ก่อเวรหรือเบียดเบียนชีวิตใคร มีใจเมตตากรุณาต่อสรรพสัตว์ทั้งหลายมากขึ้น มีสติดีขึ้น ส่งผลให้เกิดอริศีล อริจิต และอริปัญญายิ่งขึ้นตามลำดับ

แม้เทศกาลกินเจจะเลิกไปแล้ว ถ้าท่านตัดสินใจถือศีลกินเจต่อไป ก็เชื่อมั่นว่าท่านจะได้พิสูจน์ด้วยตัวท่านเองอย่างแจ่มแจ้งว่า **กินเจดีกว่ากินเนื้อสัตว์แน่นอน** เพราะดีต่อโลก ดีต่อสังคม ดีต่อสิ่งแวดล้อม ดีต่อสุขภาพกาย และดีต่อการพัฒนาทางจิตวิญญาณ ท่านจะภาคภูมิใจที่ได้เริ่มก้าวเดินตามรอยมหาบุรุษและผู้มีชื่อเสียงระดับโลก อย่าง **พระพุทธเจ้า มหาตมะคานธี อัลเบิร์ต ไอน์สไตน์ นักบุญฟรานซิส ลีโอ ตอลสตอย เซอร์ไอแซค นิวตัน วอลเตอร์ ลีเยวนาโด ดา วินชี ดาไล ลามะ และบุคคลอื่นๆอีกมากทั่วโลกที่เป็นนักมังสวิรัติ**

และสำหรับนักปฏิบัติธรรมแล้ว เชื่อว่าคงเห็นด้วยอย่างยิ่งกับคำกล่าวของ มหาตมะคานธี ที่ว่า

“ข้าพเจ้าสำนึกจริงๆว่า การเจริญของจิตวิญญาณนั้น เมื่อมาถึงขั้นหนึ่งแล้ว มนุษย์จักต้องหยุดเสพพร้อยด้วยการเอาเลือดเนื้อชีวิตของเพื่อนร่วมโลกมาสังเวทความอยากของเรา”

มาถือศีลกินเจกันให้จริงจังเถิด เพื่อรักษาโลก รักษาทรัพยากรธรรมชาติ และให้เกิดความเจริญแห่งจิตวิญญาณของเราให้ยิ่งขึ้นไป

๘๘ ขอดหญ้า

ความรู้ เรื่อง พาณิชย์บุณนิยม

๑) วิธีแห่ร้านค้าบุณนิยม

เท่าที่เอาตมาเข้าใจและรู้เรื่องระบบบุณนิยม มันจะออกไปไกลจะเป็นอย่างนี้
ที่เราเป็นทุกวันนี้พอจะรู้คร่าวๆแล้วว่า เงินที่เราเอามาหมุนคืนไปเสียสละให้แก่ประชาชนได้
คือเงินแรงงานของพวกเขา

เช่น ขณะนี้เงินเดือนของพนักงานบริษัทที่เราจดทะเบียนแล้ว ๑๐,๐๐๐ บาท แต่เรารับ
จริงแค่ ๒,๐๐๐-๓,๐๐๐ บาท

เพราะฉะนั้นในจำนวน ๑๐,๐๐๐ บาท จะเหลือ ๗,๐๐๐-๘,๐๐๐ บาท เป็นส่วนเกิน
นั่นแหละคือเงินของเรา ที่เอามาหมุนเนื่องเป็นระบบบุณนิยมที่จะขาดทุนไปให้แก่สังคม
นี่เห็นชัดๆ เพราะฉะนั้นในอนาคต คนของพวกเขาจะมากขึ้น และจะเข้ามาเป็นพนักงานเพิ่มขึ้น จะ
ผลิตหรือทำงานได้เพิ่มขึ้น เราก็คงต้องมีการจำหน่าย ได้ COVER ขึ้น การจำหน่ายกับงานก็มากขึ้น
กิจการก็เจริญขึ้น คนมาทำงานมากขึ้น

เพราะฉะนั้นในการเหลือก็จะมากขึ้น

เพราะคนคนหนึ่ง เงินที่เหลือมันหลายเท่าสำหรับที่จะให้ให้แก่สังคม เพราะว่าเราหักใช้จ่าย
เป็นค่าโสหุ้ยต่างๆนานา ประมาณ ๒,๐๐๐ บาท ก็เหลืออีก ๖,๐๐๐ บาท ที่เราจะขาดทุนให้แก่สังคมได้

เพราะฉะนั้นเราขาดทุนให้แก่สังคมขณะนี้เงินที่ใช้ขาดทุนมันจะทวีขึ้น เพราะกิจการดีขึ้น
คนผลิตก็มากขึ้น คนซื้อก็นิยมมากขึ้น การงานก็เพิ่มเติมขึ้น คนที่จะมาทำงานก็เพิ่มขึ้น

แล้วคนที่ทำงานก็ต้องเป็นคนของเรา เพราะคนไม่แบบเรา ไม่มีคนมาทำงานแบบนี้หรือ
ใครจะมาทำงาน ๒,๐๐๐-๓,๐๐๐ บาท ทุกวันนี้ ๑๕,๐๐๐ บาท ก็จะไม่พอกันอยู่แล้ว นอกจาก
ไม่พอแล้ว มาเอาเงิน ๒,๐๐๐-๓,๐๐๐ บาท และเอาเงินที่เหลือของเราไปทำอย่างนี้ มันจะซ้อน

ถ้าคนไม่มีใจ ไม่เข้าใจจริงๆ ว่างานนี้ทำเพื่อประชาชน เพื่อสังคม เพื่อมวลมนุษยชาติ ไม่ยอมมาเสียหรอก แต่พวกเราเข้าใจ

นี่แหละคือระบบบุญนิยม ที่เป็นเศรษฐศาสตร์ เหนือชั้นกว่าเสมอภาค สังคมผู้เสมอภาค แต่ไม่เคยทำเสมอภาคได้ มีแต่เอาเปรียบให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ ในความเป็นจริงใช้คำพูด สังคมเสมอภาค แหกปากพูดไปก็เท่านั้น

เพราะฉะนั้นเราต้องมาขาดทุนให้จริง พวกนั้นเขาจะไม่ได้เรื่องข้างเขา แต่เราต้องทำจริงให้ได้ เพราะมันเป็นไปได้แล้ว

หลายคนฟังไปก็เข้าใจแล้ว ถ้าใครเข้าใจแล้วขณะนี้ ควรมาสมัครเพิ่มขึ้น ถ้ามันขายได้ แต่ถ้าขายไม่ได้ แนนอนเพิ่มมาเราก็ตาย ยิ่งหักเงินมาให้พนักงานมากขึ้น บริษัทไม่ COVER, RUN SHORT ไปไม่ออกก็เสร็จกัน

เอาตามจริงถามว่าขณะนี้ค่านิยมของสังคม ที่เขาต้องการสินค้าของเรา เขาอุดหนุนเราจะเพิ่มได้ไหม

ยิ่งตอนนี้ของเราไร้สารพิษ ของดีราคาถูก ถ้าสังคมไม่นิยมก็โง่ตาย

ไม่นิยมไม่มามันไม่ได้ มันเป็นสัจจะเลย

เรามาเร่งของให้ดีแต่ถูกลงๆได้ นี่คือการเจริญของบุญนิยม จะตีตลาดอเมริกา จีนแดงได้

๒) วิธีชีวิตของบุคคลากรร้านค้าบุญนิยม

อาตมารอคคนจะตาสว่าง อาตมาว่าคนมีน้ำใจ คนมีอุดมคติอุดมการณ์ในสังคมมีอยู่ แต่ที่นี้เขาจะมาอยู่กับพวกเรา เขามีอุดมคติเสียสละให้สังคม แต่เขามาอยู่กับวัฒนธรรมโมโศกไม่ได้

คนที่นี้ต้องกินน้อยใช้น้อย

เขาต้องกินอิมหิมิพิมัน ดีไม่ดีเขายังเสพหลายๆอย่างอยู่ แต่เขาเสียสละให้สังคมเขาคิดนี่แหละเป็นการคิดย้อนแย้ง เขาทำไม่สำเร็จหรอก เขาฝันเพื่อ

จะเสียสละให้สังคม แต่ตนเองยังกินเสพอะไรเยอะๆแล้วคุณก็ไม่ลดกิเลส มีแต่ยังเสพบานไปเรื่อยๆ กิเลสมันไม่เคยหยุด

มันเป็นปากกรวย มีมากกินมากใช้มากยิ่งทรูหรามาก ติดมาก กิเลสมันไม่เข้าใจ

กิเลสมันไม่ได้มาเรียนรู้อัจธรรม มีแต่จะบานเบิกต่อไป

เพราะฉะนั้นอย่ามาพูดให้เหม็นขี้ฟัน คนโลกที่จะมาเสียสละให้แก่สังคมมันไม่ได้ มันต้องเป็นคนที่มีสัจจะที่แท้จริงอย่างนี้ ถึงจะทำได้

๓) การประชุมคือ หัวใจของบอบกอร์

เรื่องความสำคัญของการประชุม พ่อท่านให้ข้อคิดว่าการประชุมนี้สำคัญมากกับผู้ที่อยู่ในบริษัทหรืออยู่ในคณะที่ทำงาน

เราต้องมารู้จักการประชุมแล้วใช้ที่ประชุมเป็น คือ

หนึ่ง เมื่อมาประชุมแล้วมีอะไรจะแสดงออกในที่ประชุม ชัดซึ้งใจด้วยเรื่องอันนั้นอันนี้ ดูไม่ค่อยดี ไม่ค่อยชอบมาพากล

ยิ่งเรื่องไม่ค่อยดีนี้แหละ ต้องพูดออกมา เรื่องดีก็ไม่เท่าไรหรอก ไม่พูดมันก็ไม่เสีย

แต่เรื่องไม่ดีใช้ใหม่ มันต้องรีบพูด

ต้องรีบบอกกัน จะได้ฟังกันช่วยกันแก้ไข

เพราะในที่ประชุมมีกรรมกร ไม่ตี

กันหรอก ตีกันยาก รับรองว่าพวกเราตีกัน

ยากกว่าของที่ประชุมสภาที่โน่นแน่่นอน

เพราะมันไม่มีกิเลสเห็นแก่ตัวเหมือนอย่างนั้น

มันเอาเป็นเอาตายกันพวกนั้น แต่พวกเรา

ไม่หรอก ถึงยังไงก็เถอะในที่ประชุมมีกรรมกร

หลักใหญ่ที่เอาตมาพูดไปทุกที่ที่บอก

ประชุมมีอะไรพูดออกมาให้หมด อย่าออกไป

แล้วไปพูดกัน แล้วไปสู้มหัวกัน อิมคริมกันอีก

ยุ่งเสียหายมันไม่เกิดเจริญเลย

สอง เมื่อมีมติจากที่ประชุมแล้ว

จงทำ อย่าไปนั่งยี้กยี้ก หัดฝึกธรรมะเลย

วางใจ ไม่ยึดความเห็นของเรา

เสนอแล้วเขาไม่ทำตาม เราไม่ถ่วงอะไร

มติเป็นมติแล้วเราจงทำให้เต็มที่

นี่คือสิ่งสองสิ่งที่เอาตมากำชับในการ

ประชุมบ่อยๆ

ความเห็นของเราเมื่อโหวตแล้ว **เมื่อเป็นมติแล้วถอนตัวถอนตนเลย**

ละตัวละตนทำตามมติที่ชนะโหวต

หรือมติไม่ชนะโหวตก็ตามก็เป็นมติของที่ประชุมแล้ว

ถ้าที่ประชุมเรื่องที่ต้องลงมติมันก็ต้องลงใช้ใหม่ ลงมติชนะแล้วก็ต้องทำตามนั้น อย่างนี้เป็นต้น นี่คือนี่ประเด็นสำคัญ

เพราะฉะนั้น ทั้งพนักงาน ทั้งผู้ดูแล ทั้งคณะผู้ที่จะเอาภาระอะไรก็แล้วแต่อย่าไปนึกว่าตัวเราไม่สำคัญ

ถ้าเผื่อว่ายังไงมีการพูดในที่นี้มันมีเรื่องมีราวตั้งเยอะตั้งแยะ
 ถ้ามาประชุมไม่ก็คน รู้กันแค่นี้แล้วก็ไปบอกมันไม่ครบหรอก มันหล่นๆตกๆ งานก็เสีย
 ประชุมกันไปไม่ได้ประโยชน์ที่เต็ม ประโยชน์ก็ไม่สมบูรณ์ ไข่มุขใหม่
 เพราะฉะนั้นก็ต้องมาฝึกหัดหรือว่าสร้างแบบให้ดีถือว่าเป็นระบบแบบนี้
 ถ้าเราทำได้ก็จะเป็นแบบอย่างที่ดี จะเป็นแบบอย่างของการประชุมอื่นๆ
 แม้แต่ประชุม ๘ องค์กร ก็จะต้องบอก โอโฮ! ที่นี้เขาคับคั่ง เขาประชุมเขาพรักพร้อมดีนะ
 ก็จะได้เรียกที่นี้เป็นที่มั่น คือมันดีกว่าเขาไง ทำได้
 ตัวอย่างที่ดี การประชุมที่ดีเกิดขึ้นมันก็จะดีเป็นที่
 สภาใหญ่ของประเทศก็จะได้มาเอาอย่างมั่ง เอ้า!นี่พูดซะใ้ๆ

๔) บ้าเรือบค้ายาย แควริบคือบานเพื่อลัษคม

ดีแล้วที่พวกเราได้มาประชุมกันวันนี้ จะได้ทราบหลายๆอย่างที่อาตมาเน้นๆไปแล้ว
 ผู้มาสายไม่ได้ยินอะไรก็ไปบอกกันบ้าง เพราะว่ามีหลายๆประเด็นที่พูดไปก่อน อย่างนี้แหละ
 ถ้าพรักพร้อมก็ได้ยิน หรือไม่มาประชุมเลย มันก็ไม่รู้อะไรกัน

เรื่องค้าขายเป็นเรื่องทำงานให้สังคม ไม่ได้หมายความว่าเราตั้งร้านค้าขายเหมือนกับ
 คนข้างนอก ซึ่งเขาค้าขายเขากอบโกย เขาเป็นอาชีพ

ของเราก็เป็นอาชีพ ถ้าถือว่าเป็นงานประจำของชีวิต แต่อาชีพของเราอาชีพเสียสละ
 ไม่ใช่อาชีพไปเที่ยวได้รีดนาทาเร้นเอาของคนอื่น

มันไม่เหมือนกับกิจกรรม ไม่เหมือนการผลิตอะไรขึ้นมา แต่อันนี้มันเป็นการค้าขาย
 เพราะฉะนั้นเป็นงานตรงเลย

เป็นทางที่เราทำให้แก่ประชาชนโดยตรง ต้องเข้าใจ

ถ้าจะเรียกว่างานบุญก็คืองานบุญแท้ๆเลย

คืองานไปเสียสละ งานได้ช่วยสังคม

เป็นตัวแท้ของบุญนิยม

อันนี้เราทำทุกวัน ทำเพื่อประชาชนอยู่ตลอดเวลา

เพราะงานการเมืองเราก็ทำไป แต่ก็มันไม่มีบทบาทหรือไม่มีตัวจะชี้วัดได้

นี่เรื่องของเศรษฐศาสตร์ เรื่องของพาณิชย์

เรื่องของสิ่งที่เราหมุ่นเวียน แล้วเราก็ทำงานอยู่กับสังคม หมุ่นเวียนอยู่กับสังคมตลอดเวลา

ขอให้ทราบไว้ด้วยนะว่า โอ้ศกเราได้ทำบุญอยู่ตลอดเวลา

เราจะทำบุญมากขึ้น ถ้าเผื่อว่าเรามีโอกาสอีก เช่นไปช่วยประชาชนได้เพิ่มขึ้น ไปช่วยขวัญ หรือเรา

สามารถที่จะเกื้อกูลสาธารณูปโภคให้แก่ประชาชน

อย่างบ้านราชช่วยร่วมสร้างถนน

ขุดคลอง ทำอะไรพวกนี้ เป็นต้น เราก็จะช่วย

คือเราเองเหมือนรัฐบาล รัฐบาลก็

ต้องช่วยประชาชน ทำงานให้กับประชาชน

จัดการให้กับประชาชนให้ดี

แต่เราไม่ถึงขั้นไปจัดการเขา เรา

เสียสละตรงๆอย่างเดียว ไม่ต้องไปจัดการ

ไม่ต้องไปจัดระบบของประชาชน ของ

สังคม เราเสียสละให้เขาอย่างเดียวง่ายกว่า และ

จริงกว่า

ที่จริงรัฐบาลน่าจะทำได้จริงกว่าเรา

เพราะเอาเงินของประชาชนมาทำให้แก่ประชาชนเอง

แต่เสร็จแล้วเขาไปคอร์รัปชั่นซะนี่ ไปเล่นหากิน

ซะนี่ ไปเล่นอะไร ละหมดเลย มันเสียหมดเลย

มันพิกลพิการ

เพราะฉะนั้นจริงๆแล้วเขาต้องทำงาน

ให้ประชาชนจึงจะเกิดตัวอย่าง เหมือนชาวอโศก

ทำเป็นตัวอย่าง

เพราะฉะนั้นในอนาคตรัฐบาลก็รัฐบาลเถอะ เข้าใจไหม ฟังออกไหม นี่เป็นเพียงประเด็นเรื่อง

การค้าขาย

รัฐบาลต้องช่วยต้องทำให้มากกว่าที่เราทำ หน้าที่ก็มากกว่าเราด้วย ก็ต้องมากสิเพราะเขา

รับผิดชอบทั้งประเทศ

(หมายเหตุ ตัดต่อมาจากการประชุมขบวนการนิเวศน์บุญนิยมสันติอโศก ครั้งที่ ๓/๒๕๕๕ วันอาทิตย์ที่ ๒๖ สิงหาคม ๒๕๕๕ ณ ห้องกันกรา ชั้น ๕ อาคารสถาบันบุญนิยม ขุมชนสันติอโศก)

จดหมาย

จากญาติธรรม

ยกวัด(วัด)มาไว้ที่บ้าน

ผมอ่านดอกหญ้า สารอโศกและดอกบัวน้อยเป็นประจำ เพื่อเป็นแรงบันดาลใจให้ตั้งใจประพฤติปฏิบัติแต่สิ่งที่ดีงาม พยายามทำบ้านให้เหมือนวัด ทำวัตรเช้า-เย็น โดยตื่นตีสาม ดูโทรทัศน์ช่อง FMTV และสวดมนต์ฟังธรรมช่วงเช้า ไปทำงานบ้าน จิตใจปลอดโปร่งโล่งเบาสบาย

เวลาส่วนหนึ่งช่วยงานสังคม เช่น ดูแลการเงินของวัด, จัดสวัสดิการชมรมผู้สูงอายุ, ออมวันละบาท, ช่วยเหลือผู้พิการทุพพลภาพและด้อยโอกาส, ตั้งกองทุนปุ๋ยชีวภาพ, พยายามทำตนให้เป็นคนมีค่า แต่ไม่เท่าคณทำงานชาวอโศก เห็นภาพจากข่าวรู้สึกทึ่งว่า ชาวบุญนิยมมีความมุ่งมั่นจริงๆ

ตอนนี้ผมเริ่มตึมน้ำปัสสาวะของตัวเอง ตึมแล้วรู้สึกดี อมและบัวนปาก ล้างหน้าทุกวัน

** สมชาย วิเชียรเลิศ จ.บุรีรัมย์*

☞ อนุโมทนากับคุณค่าของชีวิตที่มีทั้งประโยชน์ตนและประโยชน์ท่าน

การศาสนาเท่านั้นที่จะเป็นที่พึ่งของชาวโลก

วันเวลาผ่านไปเร็วมาก พระพุทธเจ้าตรัสรู้และสั่งสอนชาวโลกมาถึง ๒,๖๐๐ ปี แต่โลกเรากียังไม่สงบสุข คนโลกยังมีอยู่มากมาย โลกที่เป็นเช่นนี้เพราะว่า หลายคนไม่ได้ทำหน้าที่ของตนอย่างแท้จริง บางคนทำเพื่อผลประโยชน์ตนเองมากกว่าประโยชน์ส่วนรวม

ผมอายุย่างเข้า ๖๓ ปี ทำให้รู้สึกซึ้งว่า ชีวิตไม่มีอะไรดีเลย ถ้าเราจะไม่ทำเพื่อประโยชน์คนอื่น

ร่างกายเราก็เปลี่ยนไปตลอดเวลา อย่างเข้าสู่วัยชรา อากาศเจ็บป่วยก็มาเยือนทุกวินาที จึงทำให้หยุดแล้ว คิดว่าชีวิตเราควรดำเนินไปทางใด

ชีวิตที่เหลือซึ่งน้อยนิดเต็มที่ ผมคิดว่าเมื่อผมมีประสบการณ์ด้านคอมพิวเตอร์ จึงจะใช้ เวลาที่เหลืออยู่เพื่อพัฒนาระบบคอมพิวเตอร์ให้โลกได้ใช้ระบบดีๆ สักกระยะหนึ่ง คนเราไม่มีเวลาจะ

ทำงานหลายอย่างพร้อมกัน จึงต้องเลือกเอาว่า จะทำอะไร จึงจะเป็นประโยชน์ต่อโลก

โลกเราจะพัฒนาได้ ต้องพัฒนาที่คน ที่การศึกษา แต่ในปัจจุบัน ประเทศกำลัง พัฒนา ยังไปไม่ถึงไหน ก็ เพราะยังไม่ได้พัฒนาการศึกษา อย่างแท้จริง และในประเทศที่ พัฒนาแล้ว คนเขามีการศึกษา ดี แต่ยังขาดคุณธรรม จะเห็น

ได้จากประเทศใหญ่ๆ ยังใช้อาวุธสงครามในการหาผลประโยชน์ให้แก่ประเทศของตน เขาสามารถใช้ อาวุธเช่นฆ่าคนได้เป็นหมื่น เพียงเพื่อผลประโยชน์ตนเอง...เศร้า!

สถาบันการเมืองกับสถาบันทางศาสนาควรแยกจากกันหรือไม่ ในความเห็นของผม เห็นว่า ควรแยกออกจากกันโดยเด็ดขาด แต่ไม่ได้หมายความว่า คนในสถาบันทางการเมือง ไม่ต้อง มีคุณธรรมหรือไม่ต้องนำคำสอนทางศาสนามาใช้ในการปฏิบัติงาน แต่ผมหมายถึง หน่วยงานใดต้อง ทำหน้าที่ของตน นี้อุตไม่สามารถทำหน้าที่แทนสายพานหรือโซ่ได้ฉันใด องค์กรศาสนาก็ไม่ควรไปทำ งานการเมืองฉันนั้น เพราะจิตของคนที่มีปัญญาน้อยจะปฏิเสธการเข้าร่วมกับองค์กรศาสนานั้น เพราะ เขายังคิดไม่ได้ การศาสนาต้องใช้ปัญญามากจึงจะเข้าใจชีวิตได้ดี

พระพุทธเจ้าประสูติมีทางเลือก ๒ ทาง คือทางการเมืองและทางศาสนา ท่านไม่เลือก การเมือง เพราะท่านทราบดีว่า การเมืองจะช่วยเหลือได้เฉพาะประเทศท่านเท่านั้น แต่ท่านเลือกทาง ศาสนาเพราะท่านคิดว่าการศาสนาเท่านั้นที่จะช่วยชาวโลกได้ทั้งหมด

* ชาญ ปฏินาภรณ์ชัย กขบ.

☞ **“การศึกษาที่ไม่ลดกิเลสคู่ประเทศไม่ได้”** นี่คือโศลกธรรมที่พ่อครูให้ไว้สำหรับทุกคน เพราะ การลดกิเลสของแต่ละคนก็เป็นการช่วยโลกช่วยสังคมไปด้วยในตัวอยู่แล้ว และในศาสนา ซึ่งแปลว่า พลังรวมของสังคม โดยเฉพาะพุทธศาสนามีการเมืองแน่นอน ขอยืนยัน อีกทั้งพุทธธรรมก็เป็นไปเพื่อ พุทธชนิตายะ(เป็นประโยชน์แก่หมู่ชน) พุทธชนสุขายะ(นำความสุขมาสู่หมู่ชน) โลกานุกัมปายะ(เกื้อกูล โลกเกื้อกูลสังคม)อีกด้วย จึงสรุปได้ว่าพระบรมศาสดาสัมมาสัมพุทธเจ้าผู้สร้างพุทธศาสนาจึงคือ “นักการเมืองผู้ยิ่งใหญ่” ใจละ

เริ่มที่ศรัทธาสู่ความรู้และความจริง

ไต่ยืนชื่อสันติอโศกมานาน แต่เพิ่งรู้จักจริงจัง เมื่อประมาณ ๓ ปี ที่ผ่านมา โดยติดตามทาง FMTV เป็นครั้งคราว สม่่าเสมอ และผู้ที่ไปเข้าร่วมชุมนุมท่านหนึ่ง กลับมาแล้วนำสารอโศกมาให้อ่าน อ่านแล้วอยากอ่านฉบับต่อไป จึงติดต่อไปยังสันติอโศก เพื่อสมัครเป็นสมาชิก อ่านเสร็จแล้วนำออก ให้บริการแก่ประชาชนทั่วไปได้อ่านต่อและให้บริการยืมด้วย

สาระจากสารอโศก โดยเฉพาะการรายงานความเคลื่อนไหวเหตุการณ์ กิจกรรมของแต่ละอโศก ล้วนน่าติดตามและเป็นการบันทึกประวัติศาสตร์เหตุการณ์บ้านเมืองเอาไว้ทุกช่วงเวลา นับแต่รู้จักสันติอโศก ทำให้เกิดความศรัทธา ในวัตรปฏิบัติของชาวอโศก และรู้สึกเป็นส่วนหนึ่งในการเจริญรอยตาม

ขอขอบคุณชาวอโศกทุกท่านที่ร่วมกันสร้างโลก เพื่อให้มีสันติภาพอย่างยั่งยืนโดยแท้จริง

*** พัทธยา ไชติรัตน์**

บรรณารักษ์ห้องสมุดประชาชน อ.นาทวี จ.สงขลา

🙏 สาธุ!

สักวัน...เวรกรรมคงตามสนอง

ถึงจะไม่ค่อยได้ติดต่อกับญาติธรรมมากนัก แต่ก็ขอให้ท่านได้รับรู้ว่า ยังคงรักหมู่ญาติธรรมอโศก อยู่เสมอ ขอขอบคุณที่ได้ส่งวารสารไปให้อ่านเป็นประจำ บ้านเมืองทุกวันนี้มีแต่เรื่องวุ่นวาย โดยมี นักการเมืองเป็นตัวหลัก ซึ่งเขาควรไปทำหน้าที่สำคัญต่อประเทศชาติบ้านเมือง แต่ กลับฉวยโอกาสกอบโกยแต่ผลประโยชน์ส่วนตัว เอาแต่ผลประโยชน์ส่วนตนเป็นใหญ่ เพราะนักการเมืองส่วนมากได้มีอำนาจจากการซื้อเสียงมาทั้งนั้น หากความบริสุทธิ์จริงๆ ไม่ได้เลย ความจริงใจเป็นเพียงลมปาก

ขอเพียงแต่ให้มีคนดีๆ สังคมดีๆ มิตรสหายที่ดี ก็คงจะช่วยบ้านเมือง และยิ่งดีกว่าคนที่ใช้ความเป็นนักการเมือง แสวงหาผลประโยชน์โดยไม่สนใจบ้านเมือง สักวันเวรกรรมคงตามสนอง

* ชาญวัฒน์ จันทร์แสง จ.พิษณุโลก

👉 นักการเมืองไม่ทำหน้าที่ ประชาชนต้องตกเดือนและเมื่อถึงคราวเลือกตั้งก็ไม่เลือกอีก ส่วนอีกหน้าที่ที่สำคัญที่ประชาชนต้องตื่นรู้คือรักษาผลประโยชน์ของประเทศชาติ โดยติดตามพฤติกรรมนักการเมือง และใช้สิทธิแสดงความเป็นเจ้าของประเทศภายใต้กฎหมายรัฐธรรมนูญ เช่น ออกมาร่วมเป็นมวลในการชุมนุมเพื่อคัดค้าน แสดงความไม่เห็นด้วยกับการประพฤติที่ไม่เหมาะสม ของเจ้าหน้าที่ทั้งนักการเมืองและผู้ทำงานให้สังคมทุกภาคส่วน เป็นต้น

แนวคิดและแนวทำ[ธรรม]แบบพุทธ

เมื่อมนุษย์ถือกำเนิดขึ้นบนโลกใบนี้
ระยะแรกคงยังมีจำนวนไม่มากก็อยู่ร่วมกัน
อย่างเครือญาติ ต่อมาเมื่อมีจำนวนมากขึ้น
การอยู่ร่วมกันก็จำเป็นต้องมีผู้นำรบ จากนั้น
เมื่อโลกมีการแบ่งเขตแดนกันที่แน่นอน การ
อยู่ร่วมกันก็คำนึงถึงสิทธิและเสรีภาพของ
ความเป็นคน ซึ่งคือยุคแห่งประชาธิปไตย

คำถาม

๑. แนวคิดที่ผมมองอย่างนี้
ถูกต้องไหมครับ

๒. รัฐในอุดมคติของพ่อท่าน ต้องอาศัยปัจจัยแห่งกาลเวลา และวิวัฒนาการของมนุษย์เข้า
มาเกี่ยวข้องหรือไม่ครับ

* วีระ วังไชยสิทธิ์ จ.เชียงใหม่

🙏 พุทธศาสนาเป็นศาสตร์แห่งโลกวิทู โลกานุกัมปายะ โลกุตระ พุทธศาสนิกชนจึงเป็นผู้รู้
เท่าทันสังคม-โลก[โลกวิทู] อยู่กับสังคม-โลกมีการเอื้อเพื่อเกื้อกูลกัน[โลกานุกัมปายะ] และพัฒนาดนไปสู่
ความเหนือโลก พ้นจากอบายมุขสิ่งเสพติดมีนเมาทุกชนิด[โลกุตระ] ดังนั้น สังคมพุทธจึงอยู่กับ
ความจริงของสังคมของโลก ไม่ว่าโลกจะไปสู่ทิศทางใด ชาวพุทธก็จะเรียนรู้จากสังคมจากโลก ณ ขณะ
นั้นๆ โดยมีหลักประพฤติปฏิบัติพัฒนาขึ้นๆตามพุทธธรรม ที่มีความศรัทธา(เชื่อถือ-เชื่อฟัง-เชื่อมั่น) ต่อ
กรรม-วิบากของตนๆตามกาลเวลาที่หมุนไปไม่มีหยุด

ตอบรับจากผู้ชอบอ่าน

โดยส่วนตัวแล้วเห็นว่า หากจะศึกษาพระพุทธานุภาพกันจริงๆแล้ว ไม่มีใครอาจารย์รูปใด
ที่จะสอนถูกต้องตรง พร้อมปฏิบัติถูกปฏิบัติตรง เหมือนกับพ่อครูสมณะโพธิรักษ์พาเราทำ กระผม
มีความเชื่ออย่างนี้จริงๆครับ

ดังนั้น จึงติดตามรายการ FMTV เป็นประจำ ยกเว้นตอนไม่อยู่บ้านตอนเดินทางครับ
สำหรับหนังสือของชาวโอศกนั้น กระผมอ่านเป็นประจำ อ่านหมดทุกเล่มที่กรุณาส่งไปให้ เพราะกระผม
เป็นคนชอบอ่านหนังสือ ชอบอ่านมาตั้งแต่เด็ก จนถึงปัจจุบันก็ยังชอบอ่านหนังสืออยู่เหมือนเดิม ยัง
เคยคิดเล่นๆว่า หากสมมุติตาบอดคงจะมีความทุกข์เป็นอย่างมาก

ทำยนี้ขออนุโมนาขึ้นชมชาวอโศก ที่มุ่งสร้างสรรค์แต่สิ่งดีงามให้แก่สังคมประเทศชาติ
อย่างเสมอต้นเสมอปลาย โดยมีรู้จักเห็นเห็น้อยครับ

* เกษม สันเของ จ.สุรินทร์

☞ การอ่าน-การดู-รับรู้-เห็น เป็นความรู้ หากความรู้นำไปสู่การปฏิบัติตั้งแต่ฝึกหัดเริ่มต้นทำให้
มากขึ้นบ่อยขึ้น จนเกิดผลของการปฏิบัติจึงจะเรียกว่าความจริง ทุกวันนี้ความรู้มีหลากหลายมากมายจนเพื่อ
แต่ความจริงนั้นมีไม่มากเท่า หากรู้จักค้นหาสาระสัจจะเพื่อฝึกฝนปฏิบัติก็จะเป็นบุญแก่ชีวิตของตน

ฟังธรรมแล้วได้อะไร และเพื่ออะไร

ติดตาม FMTV ในรายการเรียนอิสระตามสำนัก วันหนึ่งมีผู้ส่งประเด็นสรุปว่า ฟังธรรมแล้ว
ได้อะไร และเพื่ออะไร ขอสารอโศกได้โปรดกรุณาช่วยนำข้อความนี้มาลงเผยแพร่ให้ด้วย

* จากอุบลราชธานี

☞ “ฟังธรรมไปเพื่ออะไร และได้อะไรบ้าง” ดังนี้

๑. เพื่อจะได้**ทบทวน** ในสิ่งที่เรา**รู้**แล้ว
๒. เพื่อเป็นการ**เพิ่มความรู้**ในสิ่งที่**ยังไม่รู้**
๓. เพื่อ**รับรอง**สภาวะธรรม ที่เราปฏิบัติได้**แล้ว**
๔. เพื่อเป็น**แนวทาง**ที่เรา**ยังปฏิบัติไม่ได้**
๕. เพื่อ**ความชัดเจน**ในสิ่งที่เรากำลังปฏิบัติ**อยู่**
๖. เพื่อ**ย้ำเตือนสติให้สำนึกและสังวร**ยิ่งขึ้น**ไปอีก**
๗. เพื่อ**เพิ่มสัมมาทิฐิ**ทั้งใน**รอบกว้างและรอบลึก ให้**ความ**แนบเนียน**ใน**ขั้น**อีก
๘. เพื่อ**ชักจูง** หรือ**ตอกย้ำ**สภาวะธรรมที่**ได้บรรลุแล้ว ให้**ชัด**แล้ว**ชัด**อีก**
๙. เพื่อที่จะ**ได้ปรารถนาความเพียร**ใน**อธิศีล อธิจิต และอธิปัญญา**ให้**แก่กล้า**ขึ้น
๑๐. เพื่อ**บรรลุธรรมด้วยการฟังธรรม**และเป็น**ทิฏฐานุคติ**แก่**อนุชนรุ่นหลัง**สืบต่อไป**[เป็นตัวอย่าง**
ที่**นำเอาอย่าง]** หลากหลายใน**เนื้อหา**

งานนี้เดิมกำหนดว่าจะจัดในวันที่ ๑๓-๑๕ กรกฎาคม ๒๕๕๕ ซึ่งเป็นช่วงที่มีผลไม้อุดมสมบูรณ์ที่สุด เจ้าภาพทุกคนมั่นใจว่าพี่น้องญาติธรรมทุกท่านต้องประทับใจมากทั้งในรสชาติและปริมาณของผลไม้ไร้สารพิษของชาวใต้ สมณะ และ**ชาวชุมชนทะเลธรรม**รวมทั้งชุมชนเครือข่าย ได้แก่ **ชุมชนธรรมชาตโคกที่ชุมพร ชุมชนชลเลขวัลย์ และกลุ่มธรรมราขอโคก** ต่างก็ประชุมเตรียมงานกันอย่างแข็งขัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งชาวชุมชนทะเลธรรมที่เป็นเจ้าภาพโดยตรง ก็ช่วยกันทำ ๕ ส. และตกแต่งสถานที่ต่างๆให้สะอาดเรียบร้อยงดงาม เพื่อต้อนรับ**พ่อครูสมณะโพธิรักษ์**และปัจฉาสมณะซึ่งจะมาที่นี่เพียงปีละครั้ง

เมื่อเหลือเวลาอีกประมาณ ๑ สัปดาห์ จะถึงวันงาน ทุกอย่างก็ดูเข้าที่เข้าทางสะอาดเรียบร้อยและสวยงามขึ้น แม้บางคนจะเปรยๆว่าไม่แน่ใจว่า**จะได้จัดงานหรือเปล่า** ในสถานการณ์บ้านเมืองที่รัฐบาลเห็นการแก้ไขรัฐธรรมนูญ และออกกฎหมายปรองดองซึ่งก่อความขัดแย้งใหญ่หลวงในหมู่ประชาชนหลายกลุ่ม แทนที่จะตั้งใจแก้ปัญหาค่าครองชีพที่พุ่งสูงจนเดือดร้อนกันทั้งแผ่นดิน จนดูเหมือนจะย้วยให้หลายฝ่ายออกมาประท้วงรัฐบาล แต่ชาวชุมชนส่วนใหญ่ก็ได้ทำใจแล้วว่าอะไรจะเกิดก็ไม่เป็นไร เพราะเริ่มจะคุ้นชินกับ**ปรากฏการณ์มหัศจรรย์อันจีจ้งของชาวโคก** หรือเหตุการณ์พลิกผันอย่างกะทันหันแล้ว

ดังนั้นเมื่อวันที่ ๘ กรกฎาคม ที่พ่อครูให้แจ้งไปว่าขอให้เลื่อนการจัดงานเป็นเดือนกันยายน ด้วยเหตุผลว่า เพื่อประโยชน์อื่นที่ยิ่งใหญ่กว่า ทุกคนก็เข้าใจและไม่มีปฏิกิริยาด้านลบใดๆ เพียงแต่พี่น้องบางท่านที่มาช่วยเตรียมงานล่วงหน้าก็ทยอยกันกลับบ้าน ส่วนชาวชุมชนก็นัดหมายกันเพาะข้าวเพื่อทำนาโยนต่อไป ขณะที่บางกลุ่มก็พัฒนาพื้นที่ในความรับผิดชอบของตนไปตามปกติ

ต้นเดือนกันยายนฝนตกชุกมาก การเตรียมงานค่อนข้างลำบาก แม้จะได้รับความร่วมมืออย่างดีจากเทศบาลเมืองตรัง ที่ให้ยืมเต็นท์ โต๊ะ และส่งคนมาช่วยทำงานหลายสิบคน แต่เมื่อเจอฝนตกหนัก ชาวชุมชนก็เกรงใจ ไม่กล้าให้เขาทำมาก พวกเราหลายคนทั้งชาวชุมชน และพี่น้องจากจังหวัดใกล้เคียงที่มาช่วย ต้องทำงานท่ามกลางสายฝน และภาวนาให้ฝนหยุดสักวัน สองวันก่อนจะถึงวันงานในวันที่ ๑๔-๑๖ กันยายน เพื่อให้พื้นดินแห้ง คลายความชื้นลงบ้างก่อนที่พ่อครูจะมาถึง เพราะที่ผ่านมามีผู้กล่าวว่าพ่อครูกลับจากใต้ครั้งใด ก็มีอาการไอรุนแรงขึ้นทุกครั้ง และจำเลยคืออากาศชื้นนี้แหละ แต่ฝนก็ตกหนักทุกวัน แถมกรมอุตุนิยมก็ประกาศว่าจะมีฝนตกหนักต่อไปจนถึงวันที่ ๑๗ กันยายน ก็มีผู้หารือกับฝ่ายสถานที่ว่าจะย้ายที่พักพ่อครูออกจากเขตสงฆ์ ที่ชื้นมากไปอยู่ที่แห้งและสะดวกกว่านั้น แต่ไม่ได้รับคำตอบ จนกระทั่ง

เช้าตรู่วันที่ ๑๔ กันยายน ก่อนพ่อครูจะมาถึงอีกไม่กี่ชั่วโมง ท่านปัจฉาสมณะผู้ใหญ่ สมณะเดินดิน ดิกขวิโร ก็แจ้งทีมงานผู้ดูแลเรื่องนี้ว่า ให้ย้ายที่พักพ่อท่านมาที่ห้องสงฆ์ชั้นสองของศาลาฟังธรรม ทุกคนก็เห็นด้วยเพราะแห้งกว่าที่กุฏิซึ่งเซ่นมาหลายวันแล้ว และพ่อครูก็ไม่ต้องเดินฝ่าฝนมาแสดงธรรมด้วย

เมื่อพ่อครูและปัจฉาสมณะ ลงจากรถเดินเข้ามาในศาลาฟังธรรมนั้น แดดเริ่มส่องสว่างไสว ให้ความหวังว่าต่อไปนี้ฝนคงน้อยลงแล้ว ชาวใต้และญาติธรรมจากที่ต่างๆที่มาร่วมงานต่างก็หน้าใส และมีใจเบิกบานยิ่งขึ้นเมื่อพ่อครูประกาศ “ขอบุญโฮม” ทันทีที่มาถึง โดยกำหนดช่วงเวลาก่อนฉันระหว่าง ๐๙.๓๐ น. ถึง ๑๐.๑๕ น. ทุกคนที่พอจะว่างงานไว้ก่อนได้ ก็รีบมาจับจองที่นั่ง ตั้งใจฟังรายการที่พ่อครู ได้กรุณา “แถม” ให้เป็นพิเศษ พอพ่อครูเทศน์ได้ประมาณ ๑๕ นาที ทั้งลมทั้งฝนก็กระหน่ำลงมาอย่างหนัก ตอกย้ำว่าคิดถูกแล้วที่ให้พ่อครูมาพักอยู่ที่ห้องสงฆ์แห่งนี้ แม้จะมีเสียงรบกวนจากรายการต่างๆที่ดำเนินอยู่ใต้ห้องพักของท่านตั้งแต่เช้าจรดค่ำก็ตาม ก็ยังดีกว่าให้ท่านพักอยู่ในที่ชื้นๆและต้องเดินฝ่าฝนบ่อยๆแน่ เพราะท่านสมณะเดินดินท่านก็ยืนยันว่า เสียงเหล่านั้นไม่มีผลใดๆต่อการทำงานและการพักผ่อนของพ่อครูแม้แต่หน่อย ซึ่งถ้าเป็นพวกเราคงรับได้ยากมาก

แม้เสียงฝนเสียงฟ้าจะดังมากจนพ่อครูเปรยเล่นๆว่า เสียงท่านสู้เสียงฟ้าไม่ได้ สงสัยต้องให้เสียงศีลมาสู้(เสียงศีล เป็นชื่อของท่านสมณะชาตวิโร) แต่พ่อครูก็เทศน์ไปจนครบ ๔๕ นาที โดยเน้นว่า ชีวิตที่มีค่าคือชีวิตที่ได้ทำงานเป็นประโยชน์และมีคุณค่าแก่มวลมนุษยชาติ คนเราจึงควรทำดีทุกวินาที ศาสนาพุทธนั้นสอนธรรมถึงขั้นโลกุตระ คือสอนคนให้เป็นอารยชนได้ ไม่ใช่เป็นแค่กัลยาณชน

อย่างลัทธิอื่นๆเท่านั้น เราควรตั้งใจ
ศึกษาและปฏิบัติให้เกิดจริงเป็นจริง
ไปตามลำดับ การเกิดทางจิตเป็นเรื่อง
สำคัญ เราต้องอ่านให้ออก ว่าเมื่อ
เกิดผัสสะแล้ว เวทนาที่เกิดขึ้นเป็น
เคหสิตเวทนา หรือ เนกขัมมสิตเวทนา
เป็นกุศลหรืออกุศล เราต้องรู้เท่าทัน
เคหสิตเวทนาและพยายามปรับเปลี่ยน
จิตที่เป็นอกุศลให้เป็นกุศลเสมอ เพื่อ
จัดการกับกิเลสตัวร้ายให้ได้

เห็นๆว่า มันจางคลายไปหรือหมดไปได้จริง โดยใช้ทั้งพลัง
การกดข่ม วิกขัมภนปหานไม่ให้มันแสดงออก และใช้พลัง
ปัญญาซึ่งถูกฝึกคุณโทษของกิเลสและการลดกิเลสจนจิตเห็นจริง
ว่ากิเลสมีโทษทั้งต่อตนเองและผู้อื่นอย่างนั้นอย่างนี้ ต้องอย่า
ยอมให้มันมีอำนาจบังคับจิตอีกต่อไป ใครทำอย่างนี้ได้จริง
พระพุทธองค์ตรัสว่า ๗ ปียกไว้ ได้บรรลุนิพพานอย่างน้อยก็ขึ้น
อนาคามี แล้วพอครูท่านก็พูดซ้ำๆว่า พวกเราบางคนคงต้องใช้
เวลา ๗ ปี ถึง ๗ รอบ (คือ ๔๙ ปี) มั่งจึงจะบรรลุ เพราะ
คนได้คนหนึ่งเขาบอกเอาตัวเองว่าคนได้ส่วนใหญ่รักความสบาย
เลยติดบ้านไม่ยอมมาอยู่วัด ทำให้บรรลุนิพพานได้ช้า

สุดท้ายพอครูย้ำว่าการอยู่ด้านโลกีย์แม้พร้อมด้วยลาภยศสรรเสริญสุขก็ไม่มีหลักประกัน
เพราะมันไม่เที่ยง ต้องแก่งแย่งแข่งขัน ก่อศัตรู ต้องวนเวียนอยู่กับนรกสวรรค์แล้วๆเล่าๆ ต่างกับ
สุขโลกุตระที่เที่ยงแท้แน่นอนมีหลักประกัน ไม่ต้องแก่งแย่งกับใคร ไม่มีศัตรูและได้ทั้งบุญโลกีย์
บุญโลกุตระ ใครฟังเข้าใจแล้ว อย่าช้ารีบมาเอาขณะนี้สังคมต้องการเพิ่มจำนวนคนดี สูงมาก เพราะ
คนชั่วหน้าด้านกร้านกาจมีเยอะ มาปฏิบัติจริงเถอะถือว่าช่วยสังคม

เนื่องจากวันนี้ยังไม่มีโรงบุญ ทางโรงครัวกลางจึงนำอาหารมาบริการให้ในศาลาฟังธรรม มี
อาหารปักษ์ใต้หลายอย่างให้ลองลิ้มชิมรสกัน ทั้งยำซีอิ้ว(ผักพื้นเมืองรสเค็มๆที่ขึ้นได้ดีใกล้ๆชายหาด)
แกงส้มลูกประดอง(ลูกประดองเป็นเมล็ดของต้นประดอง ซึ่งเป็นต้นไม้ขนาดใหญ่ที่ขึ้นตามภูเขา เมล็ดมีขนาดใหญ่พอๆกับเมล็ดยางพารา เมื่อกะเทาะเปลือกแล้วเนื้อในสีขาว รสชาติคล้ายๆเมล็ดมะค่าโมง)
นอกจากนี้ก็มีข้าวต้ม ขนมจีน และอาหารอื่นๆรวมทั้งผลไม้หลากหลายนานาทุกชนิดที่ขึ้นม่น มี
ผู้ให้ทุเรียนมามากมาย จนหลายๆท่านแบ่งแจกกันใหญ่เพราะรับประทานไม่หมด บางท่านเลือก
รับประทานเฉพาะผลไม้ก็มี ส่วนผู้ที่เป็นแฟนก๋วยเตี๋ยวก็นำไปรับบริการได้ที่โรงครัว แต่ส่วนใหญ่ก็นั่ง
ล้อมวงรับประทานกันอยู่ในศาลาใกล้ๆพอครูและท่านสมณะ งานนี้มีสมณะจากที่อื่นมาร่วมงานเพียง
๖ รูป คือพ่อท่านกับปัจฉิมสมณะ ๓ รูป และสมณะอีก ๒ รูป รวมกับสมณะทะเลธรรม อีก ๔ รูป

พระอาคันตุกะ ๑ รูป รวมเป็น ๑๑ รูป อาจเป็นเพราะว่าเป็นช่วงเข้าพรรษา จึงมีสมณะสัตตาทะมา
ไม่มาก แต่ดูแล้วอบอุ่นดีและจำนวนที่ท่านมาพอเหมาะพอดีกับขนาดของอาสนะที่มีอยู่แล้ว

ระหว่างพ่อครูฉันซำวก็มีพี่น้องญาติธรรมทั้งเก่าใหม่เข้ามาขอ**ล็อกเกตรูปพ่อครู** ซึ่งพ่อครู
ก็แจกให้อย่างเมตตา โดยไม่ถามเลยว่าเคยได้ล็อกเกตไปหรือยัง บางคนดีใจมากที่ขอได้อีกเพราะ
อันแรกให้ลูกหลานไปแล้วอันนี้ก็จะได้เก็บไว้ที่ตัวเองบ้าง

ตอนบ่ายสองโมงถึงสี่โมงเย็น มีรายการพิเศษสำหรับเกษตรกรและผู้สนใจ โดย **คุณรุจน์
สุวรรณเสรีเกษม** บรรยายเรื่อง “**จุลินทรีย์สังเคราะห์แสง**” ที่มีประโยชน์มากต่อการกสิกรรมเพราะ

ช่วยให้พืชแข็งแรง มีภูมิต้านทานโรคและแมลงสูงขึ้น
รวมทั้งสามารถเพิ่มผลผลิตได้หลายเท่าตัว ที่น่าสังเกตคือ
ผู้ฟังส่วนใหญ่สนใจเรื่องสุขภาพมากกว่าเรื่องการกสิกรรม
และคุณรุจน์เองก็เป็นที่รู้จักกันดีในหมู่แฟนรายการ FMTV
ว่าเป็น**ผู้เชี่ยวชาญเรื่องการใช้น้ำมันมะพร้าวรักษาสุขภาพ**
ดังนั้น ตอนท้ายๆของรายการนี้จึงกลายเป็นรายการถาม
ตอบเกี่ยวกับการใช้น้ำมันมะพร้าวรักษาโรค ด้วยความ
ยินยอมพร้อมใจอย่างมีความสุขทั้งของผู้พูดและผู้ฟัง

ต่อจากนั้นก็มีการ “**การขยายพันธุ์มะละกอ**”
โดย **คุณคำนึ่ง** และ “**พลังงานทดแทน**” โดย **คุณ
อานันท์** ซึ่งแล้วแต่ใครจะสนใจเรื่องใดก็ไปเข้ากลุ่มนั้น
ได้ตามอัธยาศัย และอีกรายการหนึ่งที่มีผู้มาใช้บริการคับคั่ง

คือ**บริการแช่มือแช่เท้าด้วยน้ำสมุนไพร**
โดย**กลุ่มจิตอาสาแพทย์ทางเลือกวิถีธรรม
ของหมอเขียว** ที่ช่วยดูแลกันอย่างน่า
ประทับใจ

ช่วงเวลาที่ทุกคนรอคอย
คือ รายการ “**เอื้อไออุ่น**” โดย**พ่อครู
สมณะโพธิรักษ์** ซึ่งเริ่มในเวลา ๑๘.๐๐ น.
ถึง ๒๐.๐๐ น. พ่อครูเน้นย้ำให้ชาวใต้
ตั้งใจเอาจริงเรื่องการปฏิบัติธรรม ฟัง

ธรรมเข้าใจแล้ว มีสัมมาทิฐิแล้ว ให้ลงมือปฏิบัติเพื่อลดละกิเลสอย่างจริงจัง อย่าถือศีลแค่
ศีลห้าพุดปานาน หรือเป็นได้แค่ศีลห้าพุดปรามาส กำจัดกิเลสไม่ได้ แกรมปล่อยให้มันบงการจิตได้ซะอีก
ซึ่งจะทำให้กลายเป็น**พวกปัญจรามตา ผู้ยินดีในความเนิ่นช้า** ที่พระพุทธองค์ทรงตำหนิ

ต่อมาเมื่อพ่อครูอนุญาตให้ถามปัญหาได้ ก็มีหลายคนถามเกี่ยวกับการ**ประกาศตนเป็น
อรหันต์** หรือ เป็น **อนุพุทธ** ระดับ ๕ ของขรवासบางคนที่กำลังเป็นที่ฮือฮามากกว่า เป็นไปได้

หรือไม่ว่า และสมควรหรือไม่เพียงใดที่ต้องประกาศอย่างนั้น

พ่อครูตอบกลางๆว่า เรื่องนี้เป็นเรื่องที่ยิ่งนักบวชและฆราวาสต้องระมัดระวังอย่างยิ่งโดยเฉพาะนักบวช ถ้าประกาศคุณธรรมที่ไม่มีในตน จะถูกปรับปราชญ์ หรือถูกตัดขาดจากศาสนาเหมือนโทษประหารชีวิตเลยทีเดียว ส่วนฆราวาสแม้ไม่มีโทษทัณฑ์บัญญัติไว้ แต่ถ้าไม่จริงก็เป็นบาปหนักเช่นเดียวกับนักบวช ยกเว้นว่าหลงเข้าใจผิดอย่างนั้นจริงๆว่าตนบรรลุแล้ว ก็ยกให้เป็นเรื่องของคนหลงไป แต่แม้จะเป็นพระอรหันต์แล้วจริงๆ ก็ต้องตรวจสอบให้แน่ใจว่าไม่มีเจตนาอื้ออวด สาถะยยะหรือข่มเบ่งใคร และพิจารณาให้ตีความความจำเป็นแค่ไหนที่ต้องประกาศและ

ประกาศแก่ใคร มันมีรายละเอียดเยอะ และถ้าเป็นอรหันต์จริงแล้วท่านก็ไม่ได้อยากประกาศ เว้นแต่มีเหตุสมควรหรือจำเป็นจริงๆเท่านั้น

จากนั้นก็คำถามที่เมื่อพ่อครูตอบแล้วก็เรียกเสียงหัวเราะครื้นเครงจากชาวใต้ได้เยอะประมาณว่าตอบได้แทงใจดำจริงๆ เช่น คำถามที่ว่า **พ่อครูเห็นว่าลูกพ่อทางใต้เป็นอย่างไร เมื่อเทียบกับลูกในภาคอื่นๆ** พ่อครูก็ตอบตรงไปตรงมาว่า **ลูกๆทางใต้ยังไม่ได้ความ สู้ลูกในภาคอื่นไม่ได้** ก็ดูซิ ทะเลธรรมตั้งมากี่ปีแล้ว ๓๐ ปีแล้วมั้ง ตั้งแต่เป็นทักษิณอโศก จนปานนี้มีอยู่กี่คน ไม่เห็นงอกเงยเลย เมื่อไหร่พวกคุณจะมาอยู่กันล่ะ ชลขวัญที่ฟังงาก็คนน้อย ธรรมราชอโศกที่นครศรีธรรมราชก็ไปไม่รอด ที่ธรรมชาติอโศกที่ชุมพรนั้นก็ไม่ต้องหวังอะไรมาก เอาไว้เป็นสวนผลไม้ให้พวกเรากินก็แล้วกัน แล้วดูแลดีๆละ อย่าให้ลิงค่างกระรอกกินซะหมด

ต่อจากรายการ “เอื้อใจอุ่น” พิธีกรเชิญชวนคนได้ร่วมกันร้องเพลงหมู่ **“ใต้ร่มโพธิ์”** ซึ่งมีเนื้อหาลึกซึ้งกินใจ ปรากฏว่ามีผู้เข้าร่วมรายการมากทีเดียวแม้จะร้องผิดคีย์บ้าง ผิดจังหวะบ้าง ก็ช่วยลากกันไปจนจบ เหมือนจะบอกความในใจให้พ่อครูทราบที่เราสำนึกในพระคุณของพ่อครูมากมายเพียงใด

จากนั้น เป็นรายการ

“เพลงบอก” ซึ่งร้องเป็นภาษาไทยได้ และมีลูกคู่คอยร้องรับกับคำร้องของแม่เพลง พี่น้องญาติธรรม ชาวใต้ที่ร้องเป็นก็ช่วยกันขานรับเป็นลูกคู่อย่างสนุกสนาน เป็นที่น่าสังเกตว่าพี่น้องจากภาคอื่นๆ ทำ หน้าที่ต่างๆ ไม่ค่อยรู้เรื่อง คงคล้ายๆคนใต้ฟังหมอลำของอีสานยังงี้ยังงั้น เนื่องจากเพลงบอกค่อนข้าง ยาวคนดูจึงค่อยๆทยอยออกไปบ้าง

รายการสุดท้ายเป็น**หนังตะลุง** ที่**อาจารย์โสภา** ญาติธรรมเก่าแก่ชาวอโศกติดต่อกับทีมหนัง ตะลุงจากพัทลุงมาแสดง โดยอาจารย์โสภาเป็นนายหนังเอง เชิดเองพากย์เองเสร็จสรรพ ก็ได้รับความ สนใจจากแฟนหนังตะลุงไม่น้อย

กว่าจะจบรายการก็เกือบสี่ทุ่ม ผู้ที่เป็นห่วงสุขภาพพ่อครูก็ใจแฉงว่าจะทำให้พ่อครูไม่ได้ พักเท่าที่ควร แต่เมื่อท่านปัจจุสมณะไม่ได้ ได้อยู่อะไรในเรื่องนี้ ก็ไม่มีใครอยากพูด อะไรให้เสียบรรยากาศดีไป

วันเสาร์ที่ ๑๕ กันยายน ไม่มีรายการทำวัตรเช้า เพื่อให้พ่อครูได้พักผ่อน พอถึงเวลา ๐๗.๓๐ น. พี่น้องญาติธรรมทั้งเก่าและใหม่เตรียมใส่บาตร นำเสียดายที่วันนี้ทางครัวกลางไม่มีข้าวให้ ใส่บาตรเพราะเหตุขัดข้องบางประการ และญาติธรรมใหม่บางคนก็รู้สึกผิดหวังอยู่บ้าง ที่ไม่มีโอกาสได้ ใส่บาตรพ่อครูอย่างที่มีมุ่งหมายไว้

เข้านี้กลุ่มพยาบาลจากโรงพยาบาลตรัง ที่มาจัดนิทรรศการสุขภาพพึ่งตน มาให้บริการ ตรวจสุขภาพ วัดระดับน้ำตาลในเลือด และวัดความดันโลหิต พร้อมทั้งสอนการก้าวร้าวรักษาโรค ด้วย ความยิ้มแย้มแจ่มใสเป็นกันเองน่าชื่นชม ก็มีญาติธรรมไปเข้าแถวรับบริการกันเยอะ เท่าที่สังเกต พวกเราชาวอโศกทั้งชาวชุมชนและชาววัดที่อยู่วัดมีระดับน้ำตาลและความดันปกติ บางคนก่อนไปทาง ต่ำด้วย ขณะที่ญาติธรรมนอกวัดจะค่อนข้างตรงกันข้าม ทั้งนี้อาจเป็นเพราะชนิดของอาหารที่รับ ประทานและความเป็นอยู่ที่ต่างกันก็ได้

วันเสาร์นี้ มีหลายโรงบุญ ที่ต่างเปิดให้บริการกันตั้งแต่เช้า รายการเทศน์ก่อนฉันของพ่อครู วันนี้ ชื่อ **“พุทธศาสนา ณ ช่วงเวลาเปลี่ยนผ่าน”** ซึ่งพ่อครูชมว่าตั้งชื่อได้เพราะมาก ภาษาสละสลวย ดี พ่อครูกล่าวว่าช่วง ๔๐ ปีเศษที่ท่านได้นำสังฆกรรมของพระพุทธเจ้ามาเผยแพร่ ท่านมั่นใจ และ

ภูมิใจในตนเองมากที่พาคนมาเป็นแบบนี้มาทวนกระแสโลก มาเป็นคนมีศีล ไม่มีอบายมุข มารับประทานอาหารมังสวิรัตินำอยู่ร่วมกันในระบบสาธารณสุขโรคี ผักผลไม้ลดละกิเลสโดยปฏิบัติตามมรรคมืองค์แปด ได้รับใช้ผู้อื่น ได้ช่วยสงเคราะห์สังคม ได้มา

พิสูจน์คำสอนของพระพุทธเจ้าว่าเป็นจริง เอหิภัสสโก ทำทนายให้มาพิสูจน์ได้ พ่อครูยืนยันว่าคนที่ไม่ยึดอัตตาตัวตน คนที่วางได้ปล่อยได้ก็รับใช้สังคมได้กว้างขึ้น **นักปฏิบัติธรรมต้องพยายามรู้ทันอารมณ์จิตเสมอ อ่านจิตให้ออกทุกผัสสะ อย่าสร้างจิตขังจิตชอบ เพราะมันโง่มั่นอวิชชา** ใครเข้าใจแล้วไปทำให้เกิดอินทรีย์พละให้อ่านจิตได้ ทำจิตเป็น ล้างกิเลสตัวเก่าให้ได้ ตัวใหม่ก็อย่าให้เกิด เพราะเราจะล้างกิเลสได้ขณะเรามีชีวิตอยู่เท่านั้น ตายแล้วเหลือแต่ทวารใจต้องไปรับวิบากอย่างเดียว วิญญาณต้องรับทุกข์สุขยิ่งกว่าตอนเป็นๆ จะปฏิบัติอะไรก็ได้ไม่ได้แล้ว ถ้าทุกข์ก็ทุกข์เต็มๆไม่มีทางบรรเทา ไม่มีใครจะไปช่วยได้เลย พระพุทธเจ้าจึงทรงให้ศึกษาฝึกฝนล้างกิเลสขณะมีชีวิตอยู่ อย่างไม่ประมาท

รับประทานอาหารเช้าเสร็จแล้ว พี่น้องญาติธรรมทั้งหลายก็ไปอุดหนุน **มินิตลาดอาริยะกัน** อย่างคับคั่ง จนข้าวเล็บนกที่ทางฝ่ายชุมชนทะเลธรรมปลูกเองหมดลงอย่างรวดเร็ว ต้องเสริมด้วยข้าวสังข์หยด ข้าวหอมมะลิ ข้าวหอมนิล ข้าวกล้องงอกจากร้านค้าที่นำมาลดราคา ส่วนสินค้าอื่นๆก็มีผลิตภัณฑ์จากชุมชนทะเลธรรม เช่น แชมพูชนิดต่างๆ ครีมนวดผสม สบู่เหลว น้ำยาซักผ้า น้ำยาล้างจาน น้ำหมัก น้ำสกัดย่านาง นอกจากนี้ เสื้อผ้าที่ยังใหม่ๆที่รับบริจาคมาก็ขายแค่ตัวละบาทเท่านั้น ทำให้มีผู้คนแวะเวียนมาอุดหนุนตลอดเวลา ต้องขนสินค้ามาเสริมกันตลอด

ส่วนช่วง ๑๓.๐๐-๑๕.๐๐ น. เป็นการบรรยายเรื่อง **“สุดยอดอาหารต้านโรคและการเตรียมรับภัยพิบัติ”** โดย **คุณรุจน์ สุวรรณเสรีเกษม** และมี **ทันตแพทย์หญิง ฟ้ารัก ทิพยธรรม** ดำเนินรายการ ได้รับความสนใจจากผู้ร่วมงานเป็นอย่างดี เสร็จแล้วก็ไปพักผ่อนแช่มือแช่เท้า และร่วมรับประทานอาหารมื้อเย็น ด้วยบรรยากาศของพี่ๆน้องๆที่ช่วยกันทำช่วยกันกินอย่างสบายใจ

ภาคเย็นที่เดิมกำหนดว่าพ่อครูตอบปัญหา นั้น เนื่องจากท่านปัจฉิมสมณะเห็นว่าพ่อครูต้อง
เร่งงานเขียนต้นฉบับให้หนังสือ “เราคิดอะไร” จึงได้เสนอให้มีรายการศิลปวัฒนธรรมทางใต้แทน ซึ่ง
อาจารย์โสภากียินดีเป็นนายหนังตะลุง อีกรอบ เรียกว่าคืนนี้เล่นกันตั้งแต่ ๖ โมงเย็นจนถึงสามทุ่ม
อีกเช่นเคย ซึ่งต้องขอชื่นชมทีมงานเอฟเอ็มทีวี ตั้งแต่ผู้ใหญ่จนถึงเด็กๆทั้งหลาย ที่ตั้งใจทำงานอย่าง
ทุ่มเทเพื่อบันทึกภาพ ถ่ายทอดภาพเหตุการณ์ในงานทุกขั้นตอนได้อย่างละเอียดลออ

วันอาทิตย์ที่ ๑๖ กันยายน ตีสี่มีการประชุมกรรมการบริหารพรรคเพื่อฟ้าดิน
นำชื่นชมมากที่ทุกคนมาประชุมตรงเวลา ทั้งที่อากาศเย็นสบายน่านอนต่อ เพราะฝนตกเกือบตลอด
เวลา โดยมีสมณะเดินดิน **ติกขวิโร** เป็นประธาน เกริ่นเรื่องการศึกษที่บ้านราช ต่อมาหัวหน้าพรรค
คุณขวัญดิน สิงห์คำ และคุณแก่นฟ้า แสนเมือง รองหัวหน้าพรรคคนที่ ๑ แจงให้ทราบ
ว่า ขณะนี้ได้เตรียมเต็นท์ขนาด ๑๖ เมตร
หลายเต็นท์ ครอบคลุมถนนได้ ๑๐๐ เมตร
มีเวที ๓ ชั้นและเครื่องเสียงไว้เรียบร้อย
พร้อมที่จะออกมาปักหลักปักค้างประท้วง
รัฐบาลได้ตลอดเวลา คุณขวัญดินก็เสริม
ด้วยว่า เสบียงอาหารก็ต้องพร้อมด้วย ขอ
ให้ทุกชุมชนปลูกผักปลูกข้าวถั่วงาให้เยอะๆ
จากนั้น**เลขาธิการพรรค คุณแซมดิน
เลิศบุศย์** อ่านบันทึกการประชุมครั้งที่แล้ว
ซึ่งที่ประชุมรับรอง แล้วจากนั้นเป็นการ
รายงานของสาขาพรรคต่างๆ สมณะเดินดิน
แนะนำว่าให้แต่ละสาขาพูดถึงปัญหา
อุปสรรคหรือข้อบกพร่องของตนๆเพื่อจะได้
เรียนรู้ร่วมกันและหาวิธีแก้ไขต่อไป

ส่วนเรื่องที่น่าสนใจจากรายงานของสาขาพรรคต่างๆ ก็มีดังนี้

สาขาพรรคที่ ๑ ปฐมอโศก คุณปลุกขวัญรายงานว่า **ด้านโรงปุ๋ย**ตอนนี้คุณทิวเมฆได้ขยายโรงปุ๋ยออกไปอีก แทบจะไม่เหลือพื้นที่แล้ว เพราะว่าเราจะเข้าสู่ระบบจีเอ็มพี แล้วคุณทิวเมฆก็จะทำเรื่องของน้ำมันสกัดต่างๆ ตอนนี้กำลังสกัดน้ำมันงาขึ้นมา เพราะมีโอเมก้า ๓ และ**คุณวลิต เตชไพบูลย์** ซึ่งเป็นผู้นำชาวนาจังหวัดเพชรบุรี ก็มาสั่งให้เราทำปุ๋ยโดยใช้ถุงบรรจุของเขา ทางเราก็จะคิดในราคาที่เหมาะสมเพื่อส่งเสริมให้กับกลุ่มเกษตรกร ที่ปลูกข้าวไร่สารพิษ

ส่วน**ศูนย์เจาะวิจัย**ก็เช่นกัน ก็จะต้องปรับเข้าสู่ระบบจีเอ็มพี ถ้าไม่ได้จีเอ็มพี ก็หมายถึง การทำยาสมุนไพร หรือว่าการทำปุ๋ยก็ต้องหยุดการผลิต เพราะว่ามีการบังคับทางกฎหมายแล้ว ด้านวิทยุชุมชนก็เพิ่มกำลังส่งเป็น ๕,๐๐๐ วัตต์

ส่วน**ด้านสุขภาพ**มีการจัด**คอร์สสุขภาพล้างพิษ**เดือนละ ๒ ครั้ง สำหรับสมณะ ลิกขมาตุ และฆราวาส ส่วนของ**หมอเขียว**จัดที่แดนอโศก และรับบุคคลภายนอกด้วย ส่วน**คอร์ส**อาจารย์ขวัญดิน จะรับเฉพาะบุคคลภายใน เพราะว่าผู้ที่ดูแลมีแค่ ๒ คน กำลังเราไม่พอ คอร์สหนึ่งก็รับได้ประมาณ ๑๕ คน

ส่วน**โครงการชวนคนเข้าวัด ชีวิตดีที่ละก้าว** กำลังจะเปิดรุ่น ๓ โดยเชิญ**คุณหมอเปี่ยมโชค**มาบรรยายเรื่องสุขภาพ

จากนั้นสมณะเดินดินให้ข้อสังเกตว่าการพัฒนาของปฐมอโศกเป็นโมเดลของชาวอโศกที่ประสบผลสำเร็จอย่างมาก คิดว่าชุมชนอื่นๆก็น่าจะเอาไปติดต่อ ปฐมอโศกเติบโต ถ้ามองในแง่เศรษฐกิจ จีดีพี ฟังก์กระฉูดเลย แต่สิ่งที่น่าชื่นชมก็คือ มีหลายคน จะออกไปช่วยทำนา มีคนจะออกไปรักษาสุขภาพ ด้วยการทำนา ไปเห็นนาปฐมอโศก โหดพอสมควร เพราะมีนาสารพิษ ล้อมรอบ ขนาดคนมีประสบการณ์ ยังบอกว่าทำนาตรงนั้น ทำยาก อยากรจะเสนอง่ายๆ ทำแบบ**คุณคำนึ่ง** เอาล้อยางแล้วเอาข้าวไปปลูกง่ายกว่า ทำน่าน้ำท่วมเยอะ นี่ก็เป็นเรื่องต้นตอ คนจบปริญญาโท ไปทำนา เป็นการสืบทอดเจตนารมณ์ของหมอฟ้าฟ้าหนึ่งต่อไป

และอีกอย่างเท่าที่ได้ฟังมา **มีปัญหาศิษย์เก่าที่เข้ามารวมตัวกัน** ศิษย์เก่ามีทั้ง ๒ ระดับ**ระดับเรียวร้อย** กับ**ระดับเด็กแว้น**ช้อยู่รอบๆวัด ก็เหมือนกับที่ชุมชนสันตืออโศก เด็กเหล่านี้มีผลประโยชน์ มีรายได้เยอะ เดิมการมีเด็กมาอยู่ใกล้ๆ เรานี้ดีกว่าดี แต่ตอนนี้เอาตัวเริ่มเห็นภัยหลายๆเลย กับการมีเศรษฐกิจจิตของแต่ละที่ๆ เพราะเราว่า จะก๊วนออกมาจากทุนนิยม มันอันตราย แต่ของเรากลับเป็นพ่วงแพ ให้เขาเป็นทุนนิยม โดยใส่เสื้อม่อฮ่อม แต่เอาตัวก็ไม่อยากให้เห็นใจคิดว่า อบรมที่วัด ไม่เวิร์ก ต้องไปอบรมที่เนินพอกิน จริงๆแล้ว ต่อให้เนินพอกิน มีสูตรวิเศษ ปลูกผักปั๊ก งามขึ้นในบัตดล แต่

ถ้าเราทำให้คนมีคุณค่ามีคุณธรรมไม่ได้ การที่เราเอาคนเข้ามาในพุทธสถาน เพื่อให้มีคุณภาพ ให้ได้ซึมซับในจิตวิญญาณ เป็นองค์ประกอบ เหมือนสนามแม่เหล็ก จะได้พัฒนาจิตวิญญาณ แต่ไปตรงนั้น องค์ประกอบสลับปะยะ มันไม่ได้ การขัดเกลาไม่น่าจะเพียงพอ จะออกนอกทิศทางได้

อาจารย์ชวัญดินเสริมเรื่องนี้ว่า **ที่ศิระระโศก** ผู้ใหญ่บ้าน ผู้อำนวยการโรงเรียน อบต. การบริหาร จะอยู่ที่เด็กหมด ก่อนจะมารับตำแหน่งผู้ใหญ่บ้าน ต้องเข้ารับการอบรมก่อน ห้ามเก็บเงินเด็ดขาด ที่ศิระระงบคุลบัญชีต้องติดลบ ถ้าเหลือต้องแจก ถ้าเหลือบับจะไปคิดเรื่องใหม่ เด็กรุ่นใหม่ คิดเรื่องความสะอาดสบาย แม้ไม่มีก็บริจาคล่วงหน้า ไม่เช่นนั้น คนในชุมชนจะเสียนิสัย เพราะรวยเราต้องพยายามปลูกฝัง**บุญนิยม**ให้เด็กรุ่นใหม่ ถ้าไม่ปลูกฝัง บุญนิยมจะเข้ามา โดยเราไม่รู้ตัวจริงๆ

สมณะเดินดินได้ให้ข้อสังเกตสำคัญอีกเรื่องหนึ่งว่า สิ่งที่เราต้องเตรียมรับมือ ก็คือ เราอยู่กันมา ๒๐ ปี ๓๐ ปี ตอนนี้อย่างหลายคนเริ่มแก่ ๗๐ ปี ๘๐ ปี ซึ่งจะไม่สอดคล้องกับความเจริญก้าวหน้าแต่ละชุมชนที่มีงานเข้าเต็มไปหมด ก็เลยไม่มีใครอยากทำงานดูแลคนแก่คนป่วย จริงอยู่เราไปปลูกมะเขือ แตงโม สรางโนน สรางนี้ ยังมีความเจริญเติบโตขึ้น แต่ดูแลคนป่วย มีแต่รอวันตาย มันไม่มีอะไรสู้ใจ แต่ถ้าเราไม่ทำ เราก็คงไม่ได้สร้างวัฒนธรรมที่ดึงามที่พ่อครูย้ายอยู่ตลอดเวลาว่า**เราต้องพึ่งแก่พึ่งเจ็บพึ่งตายกันได้** เราจึงควรพยายามทำเรื่องนี้ขึ้นมาให้เป็นรูปธรรมได้แล้ว

ที่บ้านราช ก็รายงานความก้าวหน้าด้านพาณิชย์และการกสิกรรม และที่น่าสนใจคือ เรื่องเรือ ขณะนี้กำลังซ่อมแซมดูแลเรือทุกลำที่มี และเราได้ไม่มาจากประเทศลาว ที่จะมาทำเรือ มีประมาณ ๒๐๐ กว่าต้น นำทีมโดย**สมณะพอแล้ว** อนาคตถ้าน้ำท่วมโลก พี่น้องเราจะได้ไปอยู่กันที่นั่น

ส่วนสาขาอื่นๆก็รายงานคล้ายๆกันคือมีการขยายพื้นที่กสิกรรมบ้าง พาณิชยกรรมบ้าง และ**มีการจัดคอร์สสุขภาพ**ทั้งของ**อาจารย์ชวัญดิน** **คุณหมอเขียว** **คุณไพโรจน์** เป็นต้น

ก่อนเปิดประชุม **พ่อครูสมณะไพโรจน์** ได้ให้โอวาททุกคนว่า โอฟ้าริกอัดต้ายึดจากข้างนอกหยาบ กลาง ละเอียด จะเอามาเป็นของเรา เรายึดปวงประชาชนเป็นของเรา แล้วเราจะทำเพื่อประชาชน **แล้วยึดนี้แหละเป็นตัวทุกข์** ยึดคืออาการอย่างไร เรียนรู้อาการยึด อุปาทาน ร้ายแรง เป็นทุกข์ สรุปลงแล้วก็คือ ในขณะที่เราจะเรียนรู้ตัวเองไปด้วย ทำงานกับโลก กับสังคมไปด้วย

ที่นี้**เรื่องของการเมืองเราเกี่ยวข้องกับข้างนอก** เราจะต้องมี**อนุโลม ปฏิโลม** เรียนรู้**ความเป็นสัตบุรุษ** เรียนรู้**ความเป็นสัปปริสธรรม ๗** **รู้จักมัตตัญญตา** รู้จักสัดส่วน การประมาณการบวกลบ คุณ หาร เหตุ ปัจจัย **ปริสัญญญตา** คนแต่ละคน บุคคลปโรปริญญตา จากเนื้อแท้ **ปริสัญญญตา** จากเนื้อรวม เนื้อหาอื่นๆ **ขัมมัญญตา** ก็ต้องมี

ความรู้ ในสิ่งเหล่านี้ทั้งหมด แล้วเอามาจัดสรร องค์ประกอบของมันให้พอเหมาะพอดี จะเป็นประโยชน์สูง ประหยัดสุด มีแต่คุณ ไม่มีโทษ การได้ทำ โดยที่เราไม่ลำเอียง ไม่ลำเอียงเพราะรัก ไม่ลำเอียงเพราะชอบ เพราะซัง เราก็ต้องอ่านให้ออก มันเป็นการปฏิบัติธรรมทั้งนั้น ได้ทั้งประโยชน์ตน ประโยชน์ท่าน

ปิดประชุม เวลา ๔ โมง ซึ่งเป็นเวลาที่พ่อครูต้องเข้ารายการวิทยุธรรม ซึ่งวันนี้ พ่อครูท่านให้เนื้อหาที่ละเอียดล่อลึกซึ่งของ **อานิสงส์ของการฟังธรรม ๕ ประการ** ที่พ่อครูทำให้เห็นชัดเจนว่า ฟังธรรมอย่างไรจึงจะได้ผลเต็มที่ที่จะส่งผลให้เกิดการบรรลุธรรมได้จริง ท่านเน้นว่าอย่าดูถูกการฟังธรรม ซึ่งแท้จริงแล้วชาวอโศกหลายคนที่ไม่ชอบฟังธรรม โดยอ้างว่ารู้หมดแล้วแต่ยังทำไม่ได้เท่านั้นเอง พ่อครูท่านให้ข้อคิดว่าการฟังธรรมแม้เป็นเรื่องซ้ำซากก็เสริมสร้างดีริณปริญญาให้เราเกิดธรรมวิจยที่คมลึกล้ำ **วิจยจจา เกิดทัญญูที่สัมมาเพิ่มพลังปัญญาให้บรรลุธรรมอย่างรู้ตื่นเบิกบานได้จริง** ถ้าฟังเข้าใจแล้วนำไปปฏิบัติตามลำดับมีเบื้องต้น ท่ามกลาง บั้นปลาย นอกจากนี้ท่านยังได้เปิดโลกโพธิสัตตภูมิให้เรา รู้จักอย่างกว้างขวางและลึกซึ้ง ให้รายละเอียดของ **อมตบุคคล** และผู้สามารถสืบสานพระพุทธศาสนา ๕ ระดับ ได้แก่ **ปัจฉัตตัง ปัจเจกบุคคล สยงอภิญญา พระปัจเจกสัมมาสัมพุทธเจ้า และ พระอนุตตรสัมมาสัมพุทธเจ้า** ซึ่งสองระดับสุดท้ายนี้เรียกว่า **สยัมภู** และพ่อครูยังได้อธิบายด้วยว่า พระปัจเจกสัมมาสัมพุทธเจ้าเหมือนหรือต่างจากพระอนุตตรสัมมาสัมพุทธเจ้าอย่างไรด้วย

วันนี้ยังมีโรงบุญเปิดอยู่อีกบ้างแต่ไม่มากเท่าเมื่อก่อน ผลไม้หลายอย่างก็หมดแล้ว เพราะเดือนกันยายนเป็นช่วงที่ผลไม้เริ่มวาย หรือหมด งานนี้จึงไม่มีผลไม้ให้พี่น้องนำกลับไปกินระหว่างเดินทาง ชาวชุมชนจึงเตรียมขนมเมืองตรังให้

รับประทานอาหารเสร็จ ญาติธรรมจากที่ต่างๆก็ขนกระเป๋ามาวางไว้ใต้เรือนฟ้าบุญ เตรียมกลับบ้าน ขณะที่ชาวใต้จากจังหวัดใกล้เคียงทยอยกันขึ้นรถกลับไปเรื่อยๆ ญาติธรรมบางส่วนก็เปี่ยมด้วยน้ำใจ ก่อนกลับก็ได้ช่วยกันเก็บข้าวของ รื้อเวทียอก ซึ่งจำเป็นต้องใช้แรงงานผู้ชายหลายคน ที่เดียวกว่าจะเรียบร้อย นับว่าได้แบ่งเบาภาระให้ชาวชุมชนได้ไม่น้อย

ก่อนพ่อครูจะกลับกรุงเทพฯ ชาวทะเลธรรมได้ขอโอกาสกราบนิมนต์พ่อครูพบปะพูดคุยกับชาวชุมชนทะเลธรรมตามประสาพ่อๆลูกๆที่นานทีปีละครั้งที่พ่อมาเยี่ยมถึงถิ่น พ่อครูท่านก็นัดหมายให้มาพบกันตอนบ่ายสามโมงจะได้คุยกันประมาณครึ่งชั่วโมง ปรากฏว่าเมื่อคนอื่นๆทราบก็เลยมานั่ง

รอฟังพ่อครูประมาณ ๕๐ คน ตั้งแต่ยังไม่ถึงบ่ายสามโมง ส่วนใหญ่เป็นญาติธรรมจากจังหวัดใกล้เคียงที่มาช่วยเตรียมงานกัน เมื่อพ่อครูท่านลงมาพบ ท่านก็เลยแซวว่า **ไอ้โฮ....ชาวทะเลธรรมมีมากขนาดนี้เลยหรอถ้าได้ขนาดนี้ รับรองว่าเจริญแน่** พ่อครูฝากไว้ว่า ขอให้ชาวทะเลธรรมและชลลวัญ ตั้งใจทำให้ดี จะได้เห็นความเปลี่ยนแปลงที่ดีขึ้นทั้งสองแห่ง แล้วพ่อครูก็บอกให้ทุกคนตั้งใจฝึกฝนปฏิบัติธรรมให้จริงจังให้เกิดผลลดละกิเลสได้จริง ใครที่เข้าใจแล้วมีศีลแล้วก็จงมา อย่ามัวซ้าอ้างโน่นอ้างนี่อยู่ ไม่งั้นจะกลายเป็นสมาชิกพรรคบัญญัติจรมตาโดยอัตโนมัติ

จากนั้นก็มีส่วนที่พ่อครูให้แวะชมเขตสงฆ์และกุฎิที่เตรียมไว้ต้อนรับ แต่พ่อครูท่านยังไม่มีโอกาสมาดูเลย เพราะฝนตกทุกวัน แต่วันนี้เริ่มมีแดดแล้ว พ่อครูขึ้นรถไปที่เขตสงฆ์ ดูกุฎิ ดูลานโพธิ์ ดูสวนสมุนไพร์ ที่สมณะและญาติโยมจัดไว้อย่างงดงาม และเลยไปดูสระน้ำที่อยู่ใกล้ๆแถวนั้นด้วย

เสร็จแล้วชาวชุมชนก็พร้อมใจกันไปส่งพ่อครูและปัจฉาสมณะสองรูปขึ้นเครื่องบินกลับ กทม. อย่างปลอดภัยไปรุ่งใจ เพราะวันนี้ ฝนไม่ตกเลย

สรุปผลการจัดงานภราดรภาพชาวซึ่งใจปี ๒๕๕๕ นี้ ในภาพรวม นับว่าประสบความสำเร็จพอสมควร มีผู้มาร่วมงานมากขึ้นกว่าเดิม แม้ว่าจะขาดญาติธรรมเก่าแก่ที่เคยมาช่วยงานเป็นประจำไปบ้าง ด้วยเหตุผลทางการเมืองบ้าง การเลื่อนเวลาการจัดงานบ้าง แต่ก็มีผู้ลงทะเบียนมาร่วมงานเกือบ ๕๐๐ คน ส่วนใหญ่เป็นญาติธรรมใหม่จากแฟนรายการต่างๆของ FMTV สมาชิกแพทย์ทางเลือกวิถีธรรมของหมอเขียว และแฟนรายการคอร์สสุขภาพของหมอทางเลือกทั้งหมอไพรัตน์ และหมอเป็ม ส่วนพรรคเพื่อฟ้าดินก็มีผู้สมัครสมาชิกใหม่ ๒๕ คน สำหรับตลาดอารียะที่เปิดขายผลิตผลของทะเลธรรม เช่น ข้าวเจ้า พันธุ์เล็บนกของชาวใต้ที่รสหวานอร่อย และผลิตภัณฑ์ต่างๆของชุมชน เช่น แชมพู ครีมนวด ฯลฯ ซึ่งทั้งหมดนี้ชุมชนทะเลธรรมลงทุนไป ๖๐,๗๘๘ บาท ขายได้ ๕๑,๔๓๘ บาท คิดเป็นกำไรอารียะ ๙,๓๕๐ บาท ขายเสื้อผ้ามือสองที่ได้รับบริจาคมาตัวละบาท ขายได้ทั้งหมด ๕๕๐ บาท ซึ่งรายได้ส่วนนี้เป็นของ สขจ. ที่ใช้สนับสนุน FMTV

* พังไพบร์

ประชาธิปไตยคือการออกไปชุมนุม ประท้วง!

นับว่าวิหหลายเรื่องชี้พ่อครูเปิดประเด็นขึ้นมาแล้วสังคมตามไวทัน เช่นเมื่อหลายปีก่อนเท่าเนอกว่าการเมืองที่ยังวิหพรรควิวิคคอยควบคุมอยู่นั้น ยังไม่เป็นประชาธิปไตยซังแล้วก็ยังคงงๆกัน จนทุกวันนี้พรรคไม่ต่างอะไรกับบริษัทธุรกิจของตระกูลใดตระกูลหนึ่งสังคมก็พอจะเข้าใจขึ้นมาได้

การออกมาชุมนุมประท้วง แสดงตัวจริงเสียงจริง คือเรื่องใหญ่ของประชาธิปไตย การออกไปเลือกตั้งใช้เวลากาบัตร ๔ วินาที แต่ต้องจ่ายอมาให้เขาเอาอำนาจของเราไปขู่ขู่บ้านเมืองถึง ๔ ปี ช่วงเวลากาบัตร ๔ วินาที เป็นเรื่องเล็กน้อย พ่อครูพูดเรื่องนี้มานานแล้วเช่นกัน มีบางพรรคดูแคลนการออกมาชุมนุมของประชาชนว่าเป็นการเมืองข้างถนน การเมืองต้องอยู่ในสภา... แต่วาขณะนี้ไม่ว่าพรรครัฐบาลหรือพรรคฝ่ายค้านต่างเรียกร้องให้ประชาชนออกมาแสดงตนกันที่

ท้องถนนเป็นหลัก ดูเหมือนว่ามุมมองของพ่อครูจะนำหน้านักการเมืองไปหลายก้าวทีเดียว

พ่อครูต่อกย้ำความสำเร็จของการออกไปชุมนุม ไม่ใช่อยู่ที่การมุ่งเอาชนะคะคานกัน แต่เป้าหมายความสำเร็จของนักปฏิบัติธรรมนั้นอยู่ที่ที่คนไม่อาจเห็นกันได้ง่ายๆ จึงเป็นเรื่องที่พวกเราต้องมาทำความเข้าใจกันอย่างสำคัญ.....

“.....ส่วนเรื่องการเมืองนั้นอดใจไว้ คงไม่นานหรอกคงจะสนุก มันอาจจะเรียบร้อยหรือมันอาจจะต้องไปออกแรงก็ยังไม่รู้ได้ รู้สึกว่ามันเค็ยวซันมาก ขนาดเรียกว่าจับคอศาลตีเข้าเลยนะ มันไมได้กริ่งเกรงอะไรเลยตอนนี้ บ้านเมืองมันไม่มีชื่อแปะไรกันแล้ว ตอนนี้ก็ดูไปว่ามันจะมีอะไรเกิดขึ้น ส่วนเราก็ทำไปตามประสาเราแหละ

ที่ผ่านมานี้เอาตามือว่าพวกเราประสบผลสำเร็จนะ ไม่ว่าจะทางด้านการเมืองด้านอื่นไม่ต้องพูดเลย ด้านการเมืองก็ประสบผลสำเร็จ ถ้าว่าไปนะ สำเร็จไปอย่างที่เรียกว่านิ่มๆ

ไม่มีใครรู้สึกเท่าไรหรอก ข้างนอกเขาไม่รู้สึกว่า
พวกเราได้รับความสำเร็จด้านการเมือง แล้ว
เป็นการเมืองที่ลึกๆเอาตัวของตัวเองว่ามัน
เป็นการเมืองที่จริง เป็นการเมืองที่สูงส่ง

**คือการที่เราไปชุมนุมประท้วงนี่จะเป็น
เรื่องใหญ่ของประชาธิปไตย** เป็นอำนาจของ
ประชาชน การชุมนุมประท้วงคือการไปแสดงสิทธิ
ไปแสดงเสียงของประชาชน การออกไปชุมนุม
รวมหัวเมื่อไหร่ ก็คือคะแนนเสียงประชาชน
เพราะฉะนั้นอย่างพวกแดงเขาพยายามโกยคนมา
จึงทำให้เขามีอำนาจอยู่ทุกวันนี้การชุมนุมประท้วงนี้
มันมีฤทธิ์ตลอด แอ็คอะไรก็ได้จนกระทั่งยามใจ
นี้แหละคือพลังประชาชน

เพราะฉะนั้นประชาธิปไตยคืออะไร?
คือชุมนุม คือลงคะแนนเสียง ถ้าเข้าใจความหมาย
โดยใช้ภาษาอีกภาษาหนึ่ง การไปแสดงคะแนนเสียง
ก็ชุมนุมไง! ไปรวมตัวกันแสดงคะแนนเสียง เขา
จึงไปนั่งนับหัวเลย เขาก็นับตัวบุคคล นับหัวนั้น
แหละ เขาก็ประมาณกัน เพราะฉะนั้นจึงไขว่กันเรื่อย
เท่านั้นแหละเท่านั้นจะออกมาเป็นเสนนี้ออกมาเป็นหมื่น
นี้ออกมาเป็นสองพัน ทำพันก็ว่ากันไป มันเป็น
เรื่องของการเมืองประชาธิปไตยแท้ๆ

ที่นี้เราไปชุมนุมนี่เราไม่มีมวลมาก
แต่เรามีคุณภาพของประชาธิปไตยอีกแง่หนึ่ง สงบ
เรียบร้อย มีคุณธรรม อันนี้แหละเอาตัวเห็น
ว่าความเป็นผลได้ที่เราได้ไปทำด้านนี้ ให้เกิด
แก่สังคมประเทศ ได้ยินไหมทะเลาะทะเลเสียง
ข้างนอกมา โอ้โฮ!....กองทัพธรรมนี่ บอกมา
เถอะเขายินดี เราไม่ได้ไปแอ็คคาร์ต โอ้โฮ จันรู้
ทันนักการเมือง จันเก่งทางการเมือง จันปราศัยเก่ง
ไม่!...ไม่อย่างนั้นนะ มีสาระอะไรก็ว่าของเราไป
ตามประสาเวทีของเรา

แต่พฤติกรรมคนของเรา การ

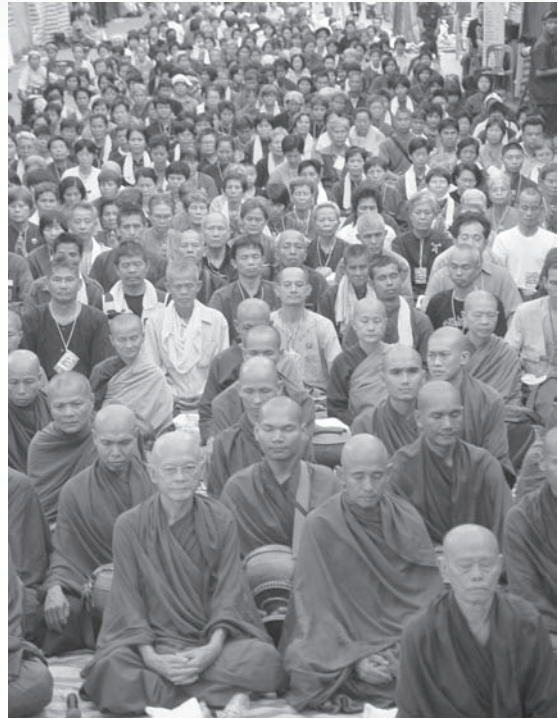
แสดงออกทางสังคมอันนี้แหละ มันคือสิ่งที่บอก
เขา เขารู้ได้จากการสัมผัส จากการเห็นลึกๆ
มันเป็นประชาธิปไตยอีกประเด็นหนึ่ง ที่เป็น
ประเด็นยิ่งใหญ่ของโลก ใช้พลังของความคิด
พลังของคุณธรรมในมวลของประชาชน เราไป
แสดงมวลของประชาชนเหมือนกัน ทุกคนไปคน
ละไม้ละมือ ไปแสดงทั้งนั้นแหละแต่มวลมันไม่
ได้เยอะ ของเราไม่ได้แสดงมวล ไม่ได้แสดง
ลักษณะคะแนนเสียงเป็นเอก มันมีนัยยะซ้อน
ต่างกันอยู่

อย่างพวกแดงนี่เขาไปแสดง
๑. คະແນເສິງ ๒. ใ้ชาวทกรรมข่มเบ่ง
อำนาจบาตรใหญ่ ซ่อนอยู่ในการชุมนุมประท้วง...
แต่เขาก็ทำได้สำเร็จ ตอนนี่ประชาธิปไตยเอามั่ง
รู้สึกว่าได้แต่มีขึ้นมาน้อยหนึ่ง การออกมา
ชุมนุมแสดงบทบาทอำนาจของประชาชน มันก็
ต้องมาหาอย่างนี้ทั้งนั้นแหละ

เพราะฉะนั้นพวกเราก็ต้องทำ แต่ของเรา
ทำไม่ได้เท่าเขาเรื่องจำนวนคະແນເສິງรายหัว
แต่เอาตมาเชื่อมั่นอยู่ในใจว่า อีกหน่อยเมื่อเรา
ออกไปชุมนุมกัน คนที่จะมาเขาจะมากัน เพราะ
เราไปแสดงชุมนุม เขาก็จะเข้าใจเรื่องพลัง
คະແນເສິງเพิ่มขึ้น ประชาชนจะเข้าใจ
ประชาธิปไตยว่าอ้อ ไปออกคະແນເສິງ ! ซึ่ง
อาตมาก็พูดๆๆ แต่เขาก็ไม่ค่อยเข้าใจ คือ
ไม่เคยสอนกันนะว่าประชาธิปไตยคืออะไร
เอาแต่ว่าไปลงคະແນເສິງเลือกตั้ง

นี่แหละคະແນເສິງชั้น ๑ ใ้เรื่อง
คະແນເສິงเลือกตั้งมันชั้นสองชั้นสามมันไม่ใช่ชั้นหนึ่ง
คະແນເສິงจริงๆคือตัวจริงออกไปเลย แสดงตัว
จริงออกมาเลย พอเป่าลูกหวีดปี่ดี! ประชาชนทุก
คนออกไปแสดงตัวจริง คະແນເສິงจริงเลย
อาจจะไม่ได้ออกเสียงแต่แสดงตัวเต็มที่เลย ไม่ใช่
ไปหย่อนแต่บัตร แสดงตัวจริงๆเลย

ที่นี้ของเรามันมีพฤติกรรมซ้อนที่
ลึกซึ้งกว่า การออกไปแสดงเหตุผล แสดงวาทะ
กันพอได้ แต่ก็อย่างนั้นๆก็ไม่เท่าไร ไม่เก่ง
เหมือนเขาเพราะไม่ใช่เป็นงานหลักของเรา แต่
อันอื่นที่เป็นเรื่องของคุณธรรม คุณธรรมนี้ทั่ว
โลกก็ต้องมีทั้งนั้นแหละ แล้วคุณธรรมของเรามัน
**เข้าเกณฑ์ของประชาธิปไตย สงบ ความสงบ
สยบความเคลื่อนไหว ไม่มีอาวุธ สงบเรียบร้อย
ต่างขนานาพวกนี้ และก็มีมวลที่ว่าสงบเป็นปีก
แผ่นแน่นหนา มันมีรายละเอียดที่ว่าปีกแผ่น
แน่นหนา เอาจริงเอาจังเสียสละ**

นี่คือสิ่งที่เราจะออกไปเผยแพร่เป็น
อะไรละ? เป็นสินค้าชาวโคก ไปแสดงคุณธรรม ใน
กลุ่มหมู่ลักษณะทางการเมือง ก็คือกิจการของ
สังคมนี้แหละ ที่มีอยู่ทั่วโลกเป็นเรื่องของการเมือง
เราก็จะไปแสดงอันนี้ หรือว่าเราไปทำตามหน้าที่
ของเราที่เป็นสิทธิมนุษยชนที่เราจะต้องช่วยกันทำ
ในสังคม ใครเข้าใจว่าธรรมะไม่เกี่ยวนี้เขาพูดกันมา

มากแล้ว อาตมาไม่ต้องพูดซ้ำอีก จะได้เข้าใจว่าอ้อ
ແ້ງๆเลย การเมืองจริงๆเลยมันต้องธรรมะนี้แหละ
เขาก็อธิบาย เขาก็เข้าใจกันอยู่

**การเมืองก็คือธรรมะนี้แหละ การเมือง
ไม่ใช่ธรรมะมันถึงได้ละกันไปหมดไม่ได้เรื่องเลย**
จนกระทั่งใครๆ ก็บอกไม่เอา ไม่ยุ่ง
การเมือง... แห้ง! แต่มันก็ต้องมีการเมืองอยู่
อย่างนี้ จะบอก ไม่เล่นการเมือง ไม่ยุ่ง อย่าไป
ยุ่งการเมือง หรือลึกลับก็คือไม่อยากยุ่งถ้าการ
เมืองอย่างนี้ นี่คือคำอธิบาย แต่ทุกคนก็ต้อง
ช่วยการเมือง มันซ้อนอยู่อย่างนี้

ทุกคนก็ต้องช่วยการเมืองใช้มัย แต่
จริงๆ ไม่เอา ไม่ยุ่งกับการเมือง ไม่ยุ่ง ก็เพราะ
การเมืองที่มันแสดงบทบาทเลวร้ายอยู่เดี๋ยวนี้
มันก็เลยซับซ้อนอยู่ คนเข้าใจยากแต่ที่นี้เรา
แหละจะต้องไปประกาศความจริง ไปแสดง
ความจริง ไปยืนยันความจริงให้ปรากฏ

คุณชา สีพลบ : จุดนี้ที่ออกไปลาน
พระรูป เขาบอกว่าขอบคุณมากนะ ขอบคุณ
กองทัพธรรมที่ออกมา ...พอเห็นกองทัพธรรม
ออกมาแล้วรู้สึกว่ามันอบอุ่นใจ เขาไม่ได้พูดว่าชนะ
หรือไม่ชนะแต่เขารู้สึกว่ามันคงและอบอุ่นใจ

พ่อครู : นี่แหละคือเนื้อแท้ของการเมือง

คุณชา สีพลบ : อยู่ที่ ช.มร.จตุจักร
ก็เหมือนกัน พอมาซื้อคูปองเขาก็ถามเมื่อไหร่
กองทัพธรรมจะออก ฉันจะบ้าแล้วนะๆ
กองทัพธรรมออกมาแล้วฉันมันใจ

พ่อครู : นี่แหละคือคำตอบนี่คือ
เรสปอนด์(ความต้องการ)ของสังคมที่เรา
มาบอกเรา คือมันไม่มีคำพูดที่ตรงๆ แต่เนื้อแท้มันใช้
คุณลักษณะของมันจริงๆ นี่เรากำลังไปสร้างการ
เมืองที่เป็นพลังของความคิด พลังของคุณธรรม
ให้แก่สังคมประเทศ.....”

รายการขออนุญาต เมื่อวันที่ ๑๐

ก.ย.'๕๕ ที่บ้านราชฯช่วงหนึ่งพ่อครูกล่าวถึงเดือน
พวกเรานี้ที่ใช้เฟซบุ๊ก ว่า “ระวังนะเฟซบุ๊กนี้....
ทั้งสมณะ ลิกขมาตุและผู้ใหญ่หรือเด็ก...เดือนนะ
ขอเดือน ตั้งแต่สมณะมาเลย หลงเฟซบุ๊ก หลง
ไอ้บ้าพวกนี้ มันไม่รู้ตัวนะ..โอโฮ! เฮ้ย... เก่ง
แล้วหรือ จริงนะ!.. ไร้สาระจริงๆ!..มันเปลว
มันเพลิน มันไร้สาระ...เข้าไปในนั้น ถูกดูด ถูก
ดึงเข้าไป อะไรก็ไม่รู้ ถูกดึงออกไปหาสังคม
ข้างนอกอีก.... เราจะเอาอะไรจากสังคมข้างนอก
นัก?... ที่นี้ไม่ได้ด้อยเลยนะ

ทั้งมีพาเข้าไปหาสังคมตามระยะก้าว
อยู่ตลอดเวลา.... ที่นี้พาเดินเข้าไปหาสังคมตาม
ระยะก้าว อยู่ตลอดเวลา ไม่ได้พาถอย

เพราะฉะนั้น อย่าเพลินเพลิน**การทำงาน**
กับ การเสพย์ การงานกับการเสพย์ **ระวัง!.. ต้อง**
มีสติรู้ตัว เฮ้ย!..นี่เราเสพย์แล้วนะนี่!..เสพย์อ่อย

เสพยาเสพติด เสพยาเพลิน ..จริง!ในตัวสาระนั้นมีเพลินได้ด้วย ระวัง! ..จะพาให้ผูกพัน จะพาให้เราเกิดรส...ผูกพันก็ดี..เกิดรสก็ดี เกินเหตุ เกินจำเป็น ระวัง!....นี่เป็นแนวลึก ของลึก..."

ชีวิตนี้สนุก! เพราะ...“ความไม่ทำอะไร ... ไม่ทำอะไร”

โอวาทในที่ประชุมชุมชนสันติ

อาตมาว่า ชีวิตตอนนี้น่าสนุกนะ อโศก ตอนนี้น่าสนุก โอ้โฮ อาตมาวันๆต้องลับหลักเวลา ต้องใช้คำว่า อ๊ัพ ทู เซ็กกัน (ยิ่งกว่าอ๊ัพเดท) ต้องก้าวไปพร้อมวินาที ทุก วินาที ต้องก้าวไป ซ้ำกว่านั้น ไม่ได้ แล้ว ทุกวันนี้ แต่มันก็ สนุกนะ แม้ต้องเร่งต้องเร็วขึ้นแต่ ก็สนุก ที่สนุกเพราะมีปัญหา คนเรานี้ถ้าไม่มีปัญหา ก็โง่

แต่คนโง่งนี่ก็สนุกนะ เยอะด้วยนะ คนสนุก โง่งๆ นี่เยอะ ก็สนุกไป ผลาญไป คนโง่ จะสนุกผลาญ อะไรต่ออะไร ต่างๆนานา สารพัด ผลาญแรงงาน ผลาญทุนรอน ผลาญเวลา ผลาญวัตถุ ต่างๆนานา แม้แต่ ผลาญความคิด

ฟุ้งซ่าน ผลาญ ทำลายไป ไม่ได้เรื่องได้สาระอะไร มีแต่มอมเมา แล้วก็เสียเวลา แต่เขาไม่รู้

อาตมา ภาคภูมิใจพวกเรานะ ที่รู้จักสาระ แก่นสาระ ขึ้นมาเรื่อยๆ แล้วก็ เอาเวลา แรงงาน ทุนรอน มาใช้ ในสิ่งที่เป็นประโยชน์ คุณค่าจริง อย่างน้อยการมีประโยชน์ คุณค่าทางโลกก็ย ก็ตาม ก็เป็น กุศลแล้ว เป็น วิบากบุญ ของแต่ละคนแล้ว ยิ่งมีความรู้ โลกุตระ ทำให้เรา ลดกิเลสได้ด้วย ยิ่งเป็น วิบากบุญ ที่ซับซ้อน เป็น วิบากบุญ ที่เป็นโลกุตระสูงขึ้น ชีวิต ก็ยิ่ง กำไร มหาศาลเลย ได้โลกุตระธรรม เข้าไปด้วย

ในหมู่พวกเราดูเหมือน พุดเล่นๆ พุดง่าย ๆ ฟังแล้ว เหมือนไม่ใช่เรื่องจริง เล่นๆ ง่ายๆ แต่ข้างนอก เขาจริงนะ จริงเพราะเขาไม่มี โลกุตระ ของเราพุด โลกุตระ เหมือนของเล่นๆ จริงๆ พวกเรารู้สึก ไม่ใช่เรื่องใหญ่ ไม่ใช่เรื่องวิเศษ อะไร เราก็ทำไปอย่างนี้ วันๆก็สร้างไป สรรวไป ใครลดละ กิเลสได้ ก็ตัวเองรู้บ้าง ไม่รู้บ้างก็แล้วแต่

วันๆมี ๒๔ ชั่วโมง ที่จะต้องลืมตา อยู่ก็มีประมาณนั้น ๑๔-๑๖ ชั่วโมง นอกนั้นก็ หลับ ก็ไม่ได้เอาเวลา ๑๔-๑๖ ชั่วโมง ไป ล่ามละเลเทเมา เอาไปเสียเวลาทำแบบชาวโลกเขา พวกเราก็ไม่ได้ไปเป็นอย่างนั้นนะ เราก็คมาเป็นอย่างนี้ เราก็ดูไม่ได้ไปรู้สึกว่ายิ่งใหญ่อะไร วันเวลามัน ก็ดำเนินไปของมัน วันแล้ว วันเล่า ปีแล้วปีเล่า

บางคนก็อยู่เป็น ๑๐ ปีไปแล้ว ก็อย่างนี้ ไม่เห็นมีอะไรมากมาย แม้คุณรู้สึกว่าจะ ไม่มีอะไรมากมาย แต่ก็อยู่ได้มา ๑๐ ปี ๒๐ ปีนี้แหละ ไม่ได้ไปเสียท่าทางโลก ไปเสพยา ไปติดมาอีก เพราะเราไม่ได้ ไปล่าคัมภีร์นั่นหมายความว่า “เราต้องได้!” เหมือนไม่มีสาระ เหมือนไม่มีแก่นสาร เพราะเรา ไม่หอบมาเป็นของเราใช้ไหม?

ทางโลกเขารู้สึกว่าเขาได้ ได้ข้าวได้ของ ได้ลาภ ได้ยศ ถือว่าได้เยอะ แต่ของเรานี้ ถึง เวลานอนก็นอน ตื่นเช้ามาก็ทำไปวันแล้ว วันเล่า เพราะความที่เราไม่ยึด ไม่นั่นหมาย สำคัญ เป็นเรา เป็นของเรานี้แหละ มันเลย ว่างๆ ว่างๆ ไม่มีอะไร นี่อาตมาอธิบาย สภาวะ ของ “**อารยธรรม**” หรือ โลกุตระธรรม ธรรมะที่เป็น ปรมัตถ์

ทั้งความรู้สึกและรายละเอียด ของ สิ่งที่เป็นจริง ที่เราเป็นอยู่ เราไม่ได้อะไร ก็เลย ไม่สำคัญมันหมาย ก็เลยไปเรื่อยๆ ชีวิต **แต่อย่าง ไม่มีอะไร นี่แหละ.. มันมี!** ฟังให้เข้าใจ ฟังดีๆ แล้วไปทบทวน ว่า ชีวิต เรามีค่า หรือไม่มีค่า ถ้าเผื่อว่าเราเองเราไม่เข้าใจ สาระ ลัจจะ ที่ อาตมาบอกนี้ เราก็คงเข้าใจผิด เราารู้สึกว่าเราไม่ มีอะไร แบบนี้นั้นไปอยู่ข้างนอกดีกว่า ไปทำงาน ข้างนอก ยังมีอะไรต่ออะไร เขาคิดเช่นนั้นแล้ว เขาก็ไป ทั้งๆที่อยู่ก็พอได้นะ แต่เขาไม่ชัดเจน

อย่างที่อาตมาว่าเพราะยังไม่สัมมาทิฐิ ที่แท้จริง กลับไปเป็นทาสโลกีย์ ใหม่ ก็มีรส มีชาติ มีสมบัติ มีเงิน มีทอง ให้แข่งขัน แย่งชิงมาให้สู้ นี่ไม่ได้สู้ อะไร ไม่ได้แข่งขันกับใคร มาอยู่อย่างนี้มาเฉยๆ มันเลยรู้สึก ว่างๆ โลงๆ เฉยๆ

อย่าเข้าใจความไม่มีอะไรผิดนะ ราคา ความไม่มีอะไรนี่แหละ “**แพง**” สิ่งที่ไม่มีอะไร ราคามันแพงนะ ฟังให้เข้าใจ จริงๆแล้ว สังคม ข้างนอก เขาไม่ค่อยเข้าใจเท่าไร แต่เขารู้ค่า อาตมาก็เห็นค่า และขณะนี้ อโศกเรานี่ เป็นรูป เป็นร่าง รูปร่างของพวกเราก็คือ “**ความไม่มีอะไร ... ไม่เอาอะไร**”

แค่ความว่า ไม่มีอะไร กับไม่เอาอะไร นี่ยิ่งใหญ่ คนเขาจะมั่นใจพวกเรามากไม่เอาอะไร คนข้างนอก เขาจะรู้สึก เขาอยากมาคบกับเรา อยากร่วมมือ ร่วมงานกับเรา เพราะเราไม่เอาอะไร ไม่มีอะไรจะลืกรากว่านั้น แต่คนที่มึญมึญ จะ รู้สึกแล้วว่า คนพวกนี้ไม่เอาอะไร แล้วมันก็ไม่มี

อะไร เพราะว่า ถ้าไม่เอาอะไรแล้ว ก็จะไม่ทำอะไร ก็คือไม่สะสมอะไร เพราะฉะนั้น ยิ่งไม่เอาอะไร แต่เราก็ไม่ได้ซื้อเก็ยจ แม้ไม่เอา แต่เราก็ขยัน ขยันแล้วก็มีขึ้นมา มีแล้วแต่เราไม่เอาอีก มัน จึงไม่มี นี่คือการลืกลืมซึ่ง

ไม่เอาอะไร ไม่ใช่เราไม่มีนะ เรา สร้างสรร ขยัน ทำงานอยู่ มีแรงงาน มีผลผลิต มี ผลงาน แต่เราไม่เอาอะไร แม้สร้างแล้ว เราไม่เอา เราก็ยังให้อีก ให้อีก แม้คนที่เขาอยากได้เปรียบ เขาก็อยากคบ ส่วนคนที่มิภูมิปัญญา ไม่อยาก เอาเปรียบหรอก แต่อยากเป็นอย่างนี้เขาก็อยากคบ ตอนนีในสังคมนี้เอาตมามองเห็น กระแส ติดสังคม ขึ้นมาบ้างแล้ว ใครรู้สึกไหม อันนี้ติด กระแสสังคมบ้างแล้ว

แต่ก่อนนี้เขาไม่เข้าใจ พอพวกเราขึ้น รถเมล์ เขาจะขยับดู ตั้งแต่หัว จรดเท้าก่อน มายังงไปยั้งง แต่เดี๋ยวนี้ไม่แล้ว จะอบอุ้นด้วย จะทัก จะทนาย แต่ก็ยังไม่กล้าบ้าง อะไรบ้าง ก็ แล้วแต่ นี่คือการกระแส ความเป็นสังคมธรรม ที่มี พัฒนาขึ้นมาๆ

เราต้องขยันหมั่นเพียร “อดทน”จริงๆ สิ่งทีอดทนนี้ เวลามันบรรลु แล้วไม่อดทนออก ไม่ทนทนออก ไม่ต้องอด ต้องทน ต้องฝืน อะไรเลย แม้จะหนัก ก็รู้ว่าหนัก รู้ว่าลำบาก มันหนัก มันยาก เท่านั้นเอง ไม่รู้สึกฝืน ทนอะไร ไม่อึดอัดใจ คุณลักษณะพวกนี้เป็น คุณลักษณะ ของจิต วิญญาณ ผู้บรรลुผู้ที่มีความรู้สึกดังกล่าวแล้ว คือความบรรลु ทางโลกเขาจะไม่รู้สึกแบบนี้ เขา เข้าใจไม่ได้ในภาวะ ของจิตใจที่มัน เจริญ แบบไหนๆ เขาจะไม่ค่อยเข้าใจ นี่คือนสิ่งที่เราจะพัฒนากันไป คนมาอยู่ที่นี่ ก็จะพัฒนา ไปเรื่อยๆ ไปจนกว่า จะตายจากกัน พยายามอย่าตายก่อนเอาตม กันนะ รักษาชีวิต รักษาร่างกาย อย่ารีบตาย ก่อนเอาตม

เอาตมาขอสรุปว่า คนจะอายุยืนเพราะ

๑. อย่าเอาพิษเข้า

๒. เอาพิษที่มีออก

๓. อย่าให้มันspark(สปาร์ค)มาก

spark นี่คือน จิตวิญญาณ มันโกรธ มัน ก็ spark มันโลกสมใจใน climax(ไคลแมกซ์) ใน ราคะ โนโลภะ มันก็ spark....เพราะฉะนั้นเวลา ปฏิบัติธรรมไปแล้ว...เมื่อได้เป็นพระอรหันต์แล้ว “เสี!”...ท่านก็ไม่ spark.... “ได้!”...ท่านก็ไม่ spark....

เห็นมัย້..!..เหลือแต่เอาพิษออกกับ
อย่าเอาพิษเข้า

ถ้าทำได้ ๓ ข้อใหญ่..ยีน..!..อายุยีน!
..เข้าใจมัย ?

อย่าเอาพิษเข้า เอาพิษที่มีออก อย่า
สปาร์ค ..อย่าสปาร์คมาก

มันทำลายชีวิตนะ สปาร์คนะ เข้าใจ
มัย ดีใจ เสียใจนั้นแหละ..ดีใจ เสียใจ
นั้นแหละ! ยิ่งแค้นใจ พยาบาทมาก ฮะ ฮะ ฮะ
..คุณเอ๊ย!...

เอาเถอะคุณดูเถอะ..**คุณคิดว่าทักษิณ
นี้จะอายุซัก ๘๐ มัย?**

...ความคิดเช่นนี้ คนมีจิตเช่นนี้ อายุ
ไม่ถึง ๘๐ หรอกspark ตลอดเวลาเลย...
ชาร์จ(charge) อยู่ตลอดเวลาเลย charge,
spark อยู่ตลอดเวลาเลย

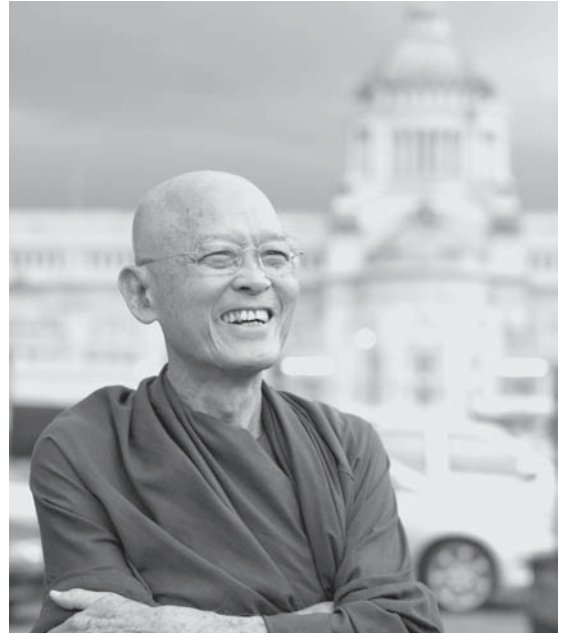
...spark นี้แรงไง.. คำว่า charge นี้
เบาหน่อย แต่ spark นี้แรง มันเป็นภาษาใน
ตัวด้วย แต่ charge ก็หมายความว่า มันก็ทำ
ปฏิกิริยา ..เหมือนอย่างแบตเตอรี่ ..spark มัน
ทำลายเลย มันไม่เหมือน charge มันแค่ทำ
ปฏิกิริยา !

จันทร์ที่ ๒๗ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๕

...ขอบุญโฮม ที่ปฐมมโศก

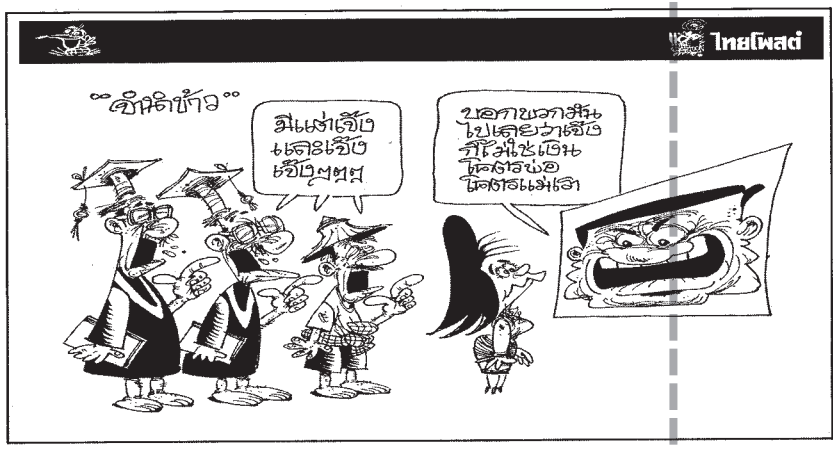
ใครว่าบ้านเมืองกำลังแย ! แต่พ่อครู
กลับมองว่า กำลังเจริญขึ้น?

อะไรกำลังเจริญ???โปรดติดตาม.....

พ่อครูสมณะโพธิรักษ์ “ขอใช้ ัญญัติ
ขอบุญโฮม เป็นเครื่องวัดความเลื่อม ความ
เจริญของพวกเรา ส่วนสถานการณ์ของสังคมใน
ขณะนี้ โดยเฉพาะกระแสสังคมประเทศไทย อา

ตมาไม่ไปวัดเอาทั่วโลกหรอก
เพราะอาตมาไม่มีความรู้ ไม่มี
ความสามารถจะไปวัดทั่วโลกได้
อาตมาารู้สึกว่าดูหยาบๆเปลือๆนี่
รู้สึกมันเลวร้ายมันไม่ค่อยดี ไม่
ค่อยเข้าท่าเลย แต่ในทางลึกดู
ทางในๆ อาตมาเห็นว่าด้านของ
กระแสสังคม มันมีคุณธรรม
พัฒนาขึ้น มาตามลำดับๆ

ส่วนทางด้านของมนุษยชาติ คุณธรรมในตัวของมนุษยชาติเองเจริญขึ้นๆ อาตมามองออกไปตั้งแต่ตัวเองเลย อาตมาพูดตรงๆเลยนะว่า อาตมาเจริญขึ้น คือมีสมรรถนะขึ้น ขยันขึ้น เอาจริงเอาจังขึ้น ใครอย่าหาว่าอาตมาแกล้งไม่ได้นะ **อาตมามีแต่ขึ้นกับขึ้นนะไม่มีลง** เพราะอะไร มันเพราะสังขาร ไม่ได้เพราะอะไรหรอก **เพราะสังขารมันทำให้เป็นเช่นนั้น**

อาตมาจึงยิ่งเห็นคำว่า **อาตมาคงอายุยาวยืนแน่!** เท่าที่ดูนี่คงจะอายุยาวยืนแน่ ก็ช่วยกันหน่อย ทางจิตวิญญาณนั้นแน่นอนพวกคุณก็คงเชื่อถือเชื่อมั่นว่า อาตมานี้อายุทางจิตวิญญาณเจริญขึ้นแน่ ความเป็นจริงของจิตวิญญาณ.. เจริญ จิตวิญญาณ..พัฒนา ไม่มีแก่หรือ จิตวิญญาณมีแต่หนุ่มสดใหม่ขึ้นเรื่อยๆ พวกคุณ ก็คงจะเชื่อ แต่ทางร่างกายนี้สิ ก็มีคนเขาช่วยกันอยู่

ตอนนี้ก็ มะ รุม มะ ตุ่ม ช่วยกัน แหม...มากันหลายสายอาตมาต้องเบรกว่าก่อนเอาที่ละกลุ่ม ถ้ามารวมพร้อมๆกันก็โอ้โฮ... น่วมแน่ ก็คือถ้าให้ระดมกันเต็มที่นี่น่วมแน่ ตายแหงแก่เลย มันจะยืนไม่ได้มันมีแต่จะสั้น เพราะมันไม่ได้ต้องเอาตามลำดับ ทางร่างกายตัวเองก็ดูของตัวเอง ช่วยตัวเองเพื่อจะประคับประคองไปด้วย ก็ดูพอไปได้

ที่นี่จากตัวเองแล้วก็ดูกลุ่มหมู่คุณธรรมในมวลของกลุ่มหมู่ อาตมาเข้าใจเอาเองนะว่า พวกเรานี่ โดยคำรวมแล้วก็ดูเจริญอยู่ แต่มันมีส่วนที่มันเสื่อมนะ มีส่วนเสื่อมแน่นอน ก็เห็นๆ อยู่บ้าง แต่ดูคำรวม คะเนนรวม ดูผู้ที่ใส่ใจ ผู้ที่พากเพียรได้ประโยชน์ทางธรรมเพิ่มขึ้นๆมีอยู่

สำหรับมวลของชาวอโศกเราทุกวันนี่ รู้สึกว่า **“ทรง!”** ชาวอโศกก็อย่างนี้มวลเพิ่มขึ้นมา

ข้ามากเลย ปริมาณนี้เพิ่มขึ้นซ้ำ แต่ตอนนี้อย่างด้านคุณธรรม คำรวมดูดีขึ้น ไม่ว่าจะในด้านของปรมัตถธรรม หรือด้านสมมติธรรมก็ตาม สมมติธรรมก็มีกิจกรรมทางกายกรรมวจีกรรมทางมโนกรรม การงานอาชีพ สิ่งที่เป็นการผลิตสร้างสรรด้วย จะเห็นได้ว่าแต่ละชุมชนๆนี้ เอาด้านดีก่อนจะเห็นว่ามืองานเพิ่มขึ้น มีรายได้เพิ่มขึ้น มีฐานะทางรายได้ทางงานเพิ่มขึ้น วัตถุก็พัฒนาไปตามควรเพิ่มขึ้นทุกๆด้าน

ที่นี่ซื้อรถยนต์เพิ่มก็คันนี้ช่วงนี้ ซื้อรถ....๒ คัน นั่น.... บ้านราชก็ไม่ใช่น้อย สันติก็ไม่เบา โอ้โฮ...ซื้อเหล็กเลยตอนนี้ แต่ก่อนนี้อโศกทั้งหมดจะซื้อรถซักคันนี้ โอ้โฮ...บอกกันแล้วบอกกันอีก ช่วยๆกันหน่อย รวมๆกันแล้วซื้อคันหนึ่ง เดียวนี้ ชุมชนหนึ่งซื้อที่ละ ๒ คัน ชะชะ โอ้โฮ...นี่เป็นเครื่องซั๊ง เครื่องยืนย่นว่า เออ...มันก็พอเป็นไป

ที่ยืนหยัดอยู่ก็คือว่า “เราไม่ไปเป็นหนี้” อันนี้ต้องคงมันเลยนะ ต้องเด็ดเดี่ยวเลยนะ เราไม่เป็นหนี้ แม้ที่สุดเราไม่เป็นหนี้ ถ้าเผื่อว่าไม่จำเป็นไม่ถึงวาระเวลาจริงๆอย่าเป็นหนี้ด้วย แต่เอาเถอะไม่เป็นหนี้แต่จะเป็นหนี้บ้าง มันก็ต้องยอมอนุโลม เป็นหนี้ก็หมายถึงจิตวิญญาณพวกเรไปด้วย เราก็อพฟิ้งพากันเองได้ด้วย มันก็เป็นเครื่องพิสูจน์อันดีอยู่อย่างหนึ่งเหมือนกัน แต่ว่าถ้าไม่ต้องทำได้ ออย่าว่าแต่เรากลายเป็นผู้ไปสร้างหนี้ไปมีเงินหนี้เลย เรากลับเป็นผู้ที่ได้เก็อกูลเขา เราได้เป็นผู้ให้เขาฟิ้งได้ก็ยิ่งดี ถ้าอย่างนั้นก็ยิ่งถูกต้องกว่าถ้าจะว่าไปแล้ว ใช่มั้ย? เพราะฉะนั้นในรูปธรรม ทางพฤติกรรมที่ยกตัวอย่างไปคร่าวๆ ก็พอเป็นไป

ทางด้านนามธรรม ทางด้านจิตวิญญาณอาตมาก็มองตามประสาเครื่องวัดของอาตมาว่า เห็นอยู่ ผู้ที่ขมิขมัน อย่างน้อยที่สุดได้รับความรู้ ความเข้าใจ แม้จะเป็นเชิงบัญญัติเชิงตรรกะ เข้าใจในธรรมะยิ่งขึ้น มากขึ้นสูงขึ้น **ใครรู้สึกตัวอย่างนั้นบ้างไหม??** นั่นคือธรรมะลึกขึ้นสูงขึ้นละเอียดขึ้น ชัดเจนยิ่งขึ้น อาตมาว่ามันมีอย่างนั้นจริงๆ แม้จะบอกว่า เอาเถอะแค่ทางบัญญัติ ทางตรรกะก่อนก็ตาม

ทั้งคุณธรรมอาตมาก็ว่ามีด้วย ซึ่งอันนี้มองยาก คุณธรรมทั้งภาคประพตติปฏิบัติ และขึ้นไปถึงการบรรลู่ การมีธรรมะที่แท้จริง **สักวันหนึ่งอาตมาก็คิดว่าพวกเราเนี่ยจะรู้ตนเองได้เอง** แม้ขณะนี้อาตมาก็เชื่อว่าพวกเราพอจะรู้ตนเองได้บ้างว่า เออ...ขณะนี้เราเข้าข่ายของอาริยะแล้วนะ โสดาปัตติมรรค โสดาปัตติผลอะไรอย่างนี้นะ มันน่าจะมีลักษณะรู้ตัวเอง อ่านใจอ่านกิเลส จะบอกว่าตัวเองเป็นอาริยะบุคคลนี้มันอ่านจากกายวาจาไม่พอ กายวาจาเนี่ยสำรวจได้ คนบางคนนี้

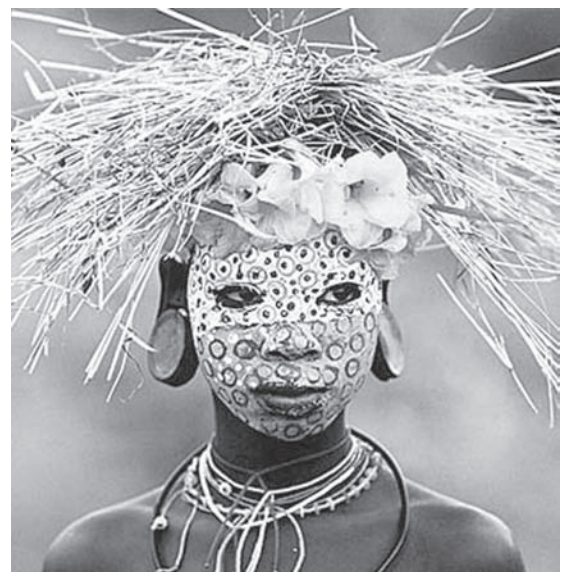
ระมัดระวังกายวาจาได้ดี แต่ใจไม่ไหวเลย ใจ
โง่โง่...ต้องกดต้องข่ม... กดได้เก่งซะด้วยนะ
กดข่มได้เก่งเหมือนกับว่าไม่ต้องข่มด้วยนะ แต่
มันยังมีแรงๆอยู่ในตัวเอง อาจจะไม่รู้ก็ได้
เพราะไม่ย่ำที่จจะรู้ มันต้องรู้ด้วยใจเลย มีญาณ
ปัญญาที่จะอ่านรู้ จะเก่งจะแหลมยังไงก็รู้ จะไม่
แหลมไม่ลึกก็ตาม มันจะพออ่านออก พอรู้ได้

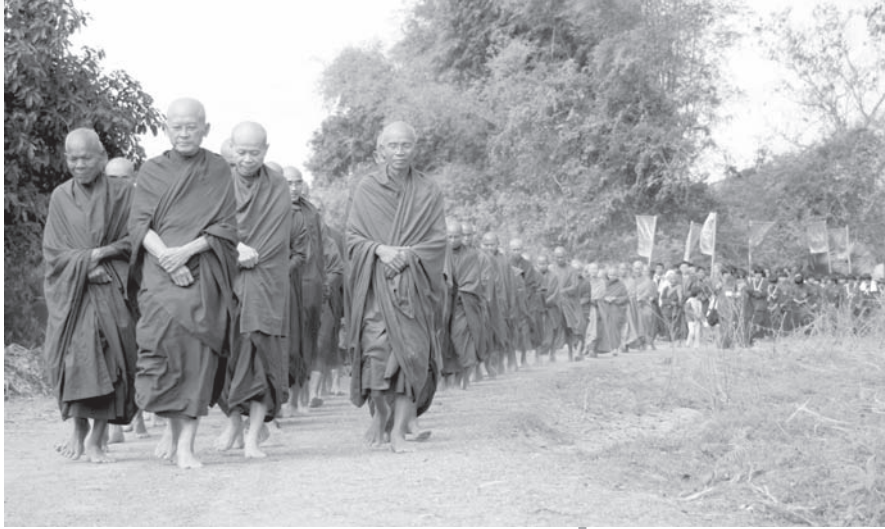
อ้อ.....เราพอเข้ากระแส อาตมาก็
พยายามอธิบายถึง หลักเกณฑ์ต่างๆว่า โสดา
ควรจะเป็นอาการระดับไหนอย่างไรบ้างในทางจิต
วิญญาณ แม้จะใช้ภาษาของพระพุทธเจ้า ภาษา
บาลีอะไรนี่ไปเรียกไปขาน อาตมาก็พยายาม
อธิบายเป็นภาษาไทย ให้พวกเขาได้ฟังได้เข้าใจกัน
ก็ดูเข้าใจกันได้มากขึ้นก็คงจะวัดตัวเองได้ด้วย
อย่าว่าแต่โสดาฯ สกิทาฯ อนาคาฯ แม้แต่จะเข้า
อรหัตตมรรคเข้าไป แต่ถ้าจะได้อรหัตผลแล้วตน
เองต้องรู้ รู้เองจริงๆเลย ชัดเจน ปฏิญาณได้
ตรงนี้

ที่จริง อนาคามีก็เริ่มรู้ คนที่เก่งก็มี
แล้วละ อนาคามีนะ ก็สามารถที่จะรู้ได้เพราะว่า
รูปหยาบกามาจร ทางรูปหยาบเราก็พอรู้
จากอาการ ลิงคะ นิमित อุเทศ ของสภาพ
อาการกิริยาของจิต ที่มันยังมีอาการทางกาม
หรือมันหมดกาม จิตที่มันหมดกามมันมีเหตุ
ปัจจัยอาการยังไง หมดกามด้วยเหตุปัจจัย
อย่างนั้นอย่างนี้ ที่เป็นเหตุปัจจัยหยาบๆก็จะรู้
เป็นลำดับๆ และสามารถที่จะอ่านสังขารอ่าน
ความจริงพวกนี้ออก แล้วเราก็จะเป็นผู้ที่อ่าน
ตนเอง ตอบตนเอง บอกตนเองได้แม้จะไม่กล้า
บอกคนอื่น แต่เราก็พอจะบอกตนเองได้ แต่
ระวังอย่าห้าม ชัดไม่ค่อยชัดเท่าไร แต่ไปโพล่ง
ฉัน...โสดาแล้ว! ฉันสกิทาแล้ว! ฉันอนาคาแล้ว!
ฉันอรหันต์แล้ว!

นั่นมันอยากอวด มันบ้า! จริงๆแล้ว
คนที่ เป็นอาริยะจริง เขารู้ตัวว่าเขาบรรลु คือ
ความไม่อยากอวด อาริยะจริงนี้มีความไม่อยาก
อวด ถ้ายังอยากอวดอยู่ไม่ใช่อาริยะหรอก อยาก
อวดอยู่มันยังเป็นกิเลส ก็พอเข้าใจนะ มันเป็น
กิเลสเพราะงั้นถ้ามีกิเลสอยากอวด แล้วจะเป็น
อาริยะ อ้าวก็มีกิเลสแล้วมันจะเป็นอาริยะ
ยังไง! นี่โสดาบันก็เข้าใจ เรื่องอยากอวดไม่อยาก
อวด ไม่ได้ยากเย็นอะไร มันไม่ยาก มันดูออก
ตนเองนะดูออก มันไม่อยากอวดหรอก จะอ่าน
อารมณ์ตัวเอง อ่านจิตตัวเองออกด้วยว่า
ไอ้อยาก - ไม่อยาก

จิตเราอยากอวดไหม? ถ้าอยากอวด
อยู่ อย่าอวด ไม่งั้นไม่ใช่ ! จะกลายเป็นบาป
ซ้อนบาป ถ้าอยากอวดอยู่อย่าอวด รู้ตัวว่าอยาก.....
อย่าอวด! อยากอวดอยู่ อย่าอวด มันเป็นบาป
เลย ถ้ายังอยากอวดอยู่เลยก็ใช่แล้ว ตัวอยาก
อวดมันไม่เข้าท่าแล้ว แล้วจะอวดไปทำไม
เป็นการสนองความอยาก บาปซ้อนบาปกัน
เต็มทีเลย ร้อยเปอร์เซ็นต์

เพราะงั้นคนที่บรรลุจริงเขาไม่ยก
อวดหรอก ใจไม่ยกอวด เพราะมันเป็นจริงนะ
จะอวดหรือไม่อวดมันก็เป็นจริงแล้ว คนจะรู้
หรือไม่รู้ก็ไม่เป็นไร เพราะยังงี้ๆ มันก็เป็นที่เรา
อาตมาก็ยังมั่นใจในสังฆธรรมข้อนี้ ที่นี้ในหมู่เรา
ข้างนอก ทุกวันนี้อาตมาเทศน์นี้คุณว่าแรงขึ้นมัย
แรงขึ้นนะทุกวันนี้ ว่าเขา ฉีกหน้าเขาเยอะขึ้นๆ
นะ ทุกวันนี้ แต่ผลสะท้อนกลับไม่หนักหนาสาหัส
ไม่มากเท่าที่ควร ผลสะท้อนตอบไม่เท่าไร
อันนี้ก็เป็นเรื่องซึ่งบางอย่างหนึ่งเหมือนกัน

มันซึ่งบ่งว่าสิ่งนี้เขาต้องยอมรับ แต่คำ
ว่า “ยอมรับ” ก็ใช้ได้แล้ว เขาเริ่มยอมรับว่า เออ
...อันนี้ก็พอฟังได้นะ อันนี้จริงของเขา จริงของ
มันวะ มันว่าถูก เกียงมันไม่ได้วะ ได้อย่างนี้ยัง
แจ่มเลย ก็รู้สึกว่าการสะท้อนตอบปีนี้ ไม่ค่อย
สะท้อนตอบ ไม่มีแรงตอบมา ทั้งๆที่อาตมา
เทศน์แรงขึ้นชัดขึ้นจริงขึ้น แล้วเขาก็รู้ความผิด
ของเขามากขึ้นหยาบขึ้นหนักขึ้น แต่ก็ แสดงว่า
ธัมโม หเว รักขติ ธัมมจาริง ธรรมรักษาผู้
ประพฤติธรรม แต่ก็ต้องระมัดระวังนะ อาตมา
ก็ระมัดระวังอยู่ ไม่ไปยั่วชวนเขาไม่ทำให้เขาต้อง
โกรธต้องเคือง มันไม่ดีหรอก

แต่ก็...
ที่ว่าแรงนี้ไม่ใช่อะไร
แรงมันคือมันชัด
คำว่าชัดนี้มันจัด
มันเต็ม มันครบๆ
มันไม่มีผิด มันไม่
มีล้นมันไม่มีขาด
มันเป๊ะๆนะ ไอ้ที่
ชัดๆเต็มๆนี้ นี่คือ
มันแรง จะเบี้ยว
หน่อยบิดหน่อยมัน

ไม่แรงหรอก ถ้านักมวยชกเปรี้ยว...หมัดตรงเป็ง
เปรี้ยวเลยนี่ ไอ้โฮ...แรงนะ ถ้าวอกเฉียด...
โฮ...มันจะมีแรงที่ไหนล่ะ นี่มันก็ธรรมดา คล้าย
กันนะ ยกตัวอย่างเป็นรูปธรรมให้ฟัง
นี่ก็อย่างนั้น

เพราะงั้นทุกวันนี้รู้สึกหมัดตรงขึ้นๆ
นอกจากตรงขึ้น แล้วยังแถมหนักมากขึ้น ไอ้ที่
ตรงมันตรงมานานแล้วแต่น้ำหนักหมัดก็ยังยับยั้งอยู่
ตอนนี้รู้สึกน้ำหนักหมัดจะเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ นั่น
แสดงให้เห็นว่าเขา जानขึ้น ก็ดีอยู่นะ นี่ดู
คุณธรรมที่มันเกิดปรากฏที่อาตมาหยิบมาอธิบาย
หยิบมาเล่าอะไรๆฟัง เพราะฉะนั้นเมื่อเราเองก็ตาม
สังคมาบอกกว้างก็ตาม มันสามารถที่จะรับรู้คุณธรรม
แล้วก็ยอมรับคุณธรรม ก็เริ่มต้นเป็นดีแล้ว
ยอมรับ และรับรู้ คุณธรรม ต่อไปก็คงจะต้องมี
ความละเอียด หรือมีความประสงค์ที่จะต้องมี
คุณธรรมนั้นบ้าง ก็ค่อยๆยับมา ี่นั้นจะเป็นไปได้
ต้องมีแรงเหนียวนำ แรงเหนียวนำก็คือพวกเรา
นี่แหละ จะต้องเป็นแรงดูตงเหนียวนำ ที่จะให้
เราเองมีน้ำหนักของความจริงนี้มากขึ้น มันเป็น
สังฆธรรมนะ

✽ กองงานปัจฉาสมณะ

หลักการ ดูหนังดูละคร ที่พุทธสถานสันติโสภณ

ชื่อเรื่อง **ชนชั้น การเมือง อำนาจ เสียดสี**
(ทงอี จอมนางคู่บัลลังก์)

ชื่อคนดู พลังเพ็ญ คำดั่ง

๑. เกิดอริยาฎาน (เห็นทุกข์)

❖ เห็นทุกข์อะไรบ้างจากหนังเรื่องนี้ ?

ก็เห็นทุกข์จากการติดยึด ติดหลง ไม่ว่าจะ
เป็นตำแหน่ง ยศศักดิ์ อำนาจ ฯลฯ อยาก
ให้อยู่อย่างนั้น เป็นอย่างนั้นไม่เปลี่ยนแปลง
ยิ่งติดยึด ยิ่งอยากมากเท่าไร ก็ทุกข์เพิ่ม
มากขึ้นเท่านั้น ดูวิดีโอเรื่องนี้เห็นชัดเจนจริงๆ
โดยเฉพาะ “สนมฮีบีน” ความอยากนั้นมัน
แผดเผาทั้งโศภะก็สะสมทับทวี ทำร้ายตัวเอง
อยู่ตลอดเวลา ผู้คนที่อยู่รอบข้างก็เสแสร้ง
เมื่อมีอำนาจคนก็ให้ความเคารพ แต่เมื่อใด
หมดอำนาจก็โดดเดี่ยว อยู่อย่างหวาดระแวง
หากคนจริงใจไม่ได้เลย

❖ แล้วสาเหตุของทุกข์นั้นมาจากอะไร?

มาจากการสะสมสภาวะจิตที่เห็นแก่ตัว
จะทำอะไรก็ต้องได้มาเพื่อตัวเพื่อตนเพื่อครอบครัว
หรือญาติพี่น้องของตัวเอง ไม่มีจิตใจที่จะเสียดสี
เพื่อบุคคลอื่นหรือส่วนรวม และเพื่อสิ่งที่ตัวเอง
ต้องการแล้ว แม้รู้ทั้งรู้ว่ามันไม่ดี มันเลวร้ายแค่ไหน
ก็ยังทำ เพื่อจะให้สิ่งที่ตัวเองอยากให้เป็นนั้นมัน
คงอยู่ไม่เปลี่ยนแปลง โดยความเป็นจริงแล้ว
มันเป็นไปไม่ได้ ไม่มีอะไรอยู่คงที่ ทุกสิ่งต้อง
แปรเปลี่ยนไปอยู่ตลอดเวลา ถ้ายังหลงติด
หลงยึดอยู่แล้วมันจะไม่ทุกข์ได้อย่างไร

๒. ทำการปฏิบัติ (สู้กับผัสสะ)

❁ **ดูความรัก, ริษยา, รุนแรง, เศร้า ฯลฯ มีวิธีทำจิตทำใจพิจารณาสู้อิสระนั้น ๖ อย่างไว้**

ความรักมันก็ทำให้เราได้พิจารณาเห็นโลกก็ภัยกับโลกุตรชะต่มากขึ้นเพราะโลกก็การมีคนรักมีครอบครัวที่สมบูรณ์ ชีวิตก็น่าจะมีความสุข แต่ที่จริงมันก็ยังทุกข์อยู่ เพราะยังยึดถือว่าเขาเป็นของเรา เขาคือลูกของเรา แต่โลกุตรนั้นไม่ต้องมีสิ่งเหล่านี้ ทำงานเพื่อคนอื่นได้คล่องตัวกว่าอิสระเสรีภาพกว่าเหมือนผู้บัญชาการชอบ, ฝ่ายตรวจการ ฯลฯ

ฉากเศร้าส่วนใหญ่ก็เพราะระลึกถึงอดีตต่างๆก็ทำให้เราได้พิจารณา ไม่ควรจมอยู่กับสิ่งที่ผ่านมาแล้ว ต้องอยู่กับปัจจุบัน และทำปัจจุบันให้ดีที่สุด

ฉากริษยา รุนแรง ก็ได้ฝึกพิจารณาว่าเราไม่ควรจะให้สัมผัสภาวะเหล่านี้มีอยู่ในจิตของเราให้ได้มากที่สุด

๓. อดปลิงกุศล(ซาบซึ้งในคุณความดี)

❁ **ประทับใจความดีหรือแง่คิดดี ๆ อะไรบ้าง**

ประทับใจความเสียสละ เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ของทงอี ที่ตัวเอง แม้จะมีชีวิตอยู่ในวังหลวงที่แวดล้อมด้วยความสะดวกสบายทุกอย่าง แต่ก็เลือกที่จะทิ้งสิ่งเหล่านั้นด้วยความเต็มใจ เพื่อที่จะไปใช้ชีวิตที่มีอยู่ ให้เกิดประโยชน์คุณค่า ด้วยการไปใช้ชีวิตช่วยเหลือชนชั้นต่ำที่อ่อนแอกว่า แม้จะเหน็ดเหนื่อย แม้จะลำบากแทบจะไม่มีเวลาเป็นของตัวเอง ก็เต็มใจทำ ซึ่งเป็นการสอนองค์ชายยอนอินด้วยการกระทำให้ดูเป็นแบบอย่างให้องค์ชายปฏิบัติตามไม่ลืมนี่ว่าตัวเองมีชาติกำเนิดยังไง ก็รู้สึกประทับใจ ทำให้เรามีความตั้งใจที่จะเสียสละเพิ่มมากขึ้น เพราะนึกถึงคำว่า “ตั้งตนบนความลำบาก กุศลธรรมเจริญยิ่ง”

❖ มีสำนวนดี ๆ หรือคำคมอะไรไว้อวดจำ

- * ผู้มีปัญญา พึงรักษาความดี
- * สายเลือดที่อยู่ในตัวจะไปสำคัญอะไร
ปณิธานที่อยู่ในใจสำคัญกว่า
- * ความจริงสิ่งที่สำคัญที่สุด คือ
ความจริงใจ
- * ต้องมีจิตใจที่สูงค่า ถึงจะกลายเป็น
คนที่สูงส่ง
- * ชื่อเสียงเมื่อเสียไป ก็กู้คืนมาใหม่ได้
แต่ความเชื่อใจเมื่อเสียไป ก็ยากที่จะกู้คืน
- * อำนาจอาจจะปิดบังความจริงได้
แต่ความจริงจะไม่มีวันสูญหายไปไหน
- * ความสูงต่ำของคนไม่ได้อยู่ที่ชนชั้น สิ่ง
ที่สำคัญกว่าชนชั้นคือหัวใจ ขอแค่ในใจมีปณิธานที่
ล้ำค่า ก็พอแล้ว

๔. พิกพุนโลกวิภู เพิ่มพหูสุต (รู้เท่าทันโลกกว้าง)

❖ ได้เรียนรู้โลก รู้สังคมตรงไหนบ้าง

ไม่ว่าจะอยู่ในยุคใด สมัยใด เรื่องของอำนาจที่ขาดคุณธรรม ก็ทำให้คนทำในสิ่งที่เลวร้ายตลอดมา ในโลกของโลเกียะ ก็จะมีสิ่งต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นอำนาจ, ลาภ, ยศ, สรรเสริญ สิ่งต่างๆ เหล่านี้ล้วนหลอกล่อให้คนติดกับดักถอนตัวออกมาไม่ได้ ซึ่งความจริงแล้วมันเป็นสิ่งที่ทำให้คนเรา ทุกข์, ทรมาน, แส่นสาหัส สิ่งสมวิบากที่เลวร้าย ซึ่งตัวเองต้องรับและใช้หนี้วิบากนั้น โดยที่ไม่สามารถแก้ไขอะไรได้เลย ทั้งๆ ที่รู้ก็ยังไม่ทำ เพราะไม่สามารถเอาชนะความชั่วร้าย (กิเลส) ที่มันครอบงำจิตใจได้เลย ต้องมาเรียนรู้ศึกษาธรรมะที่เป็นโลกุตระเท่านั้น ถึงจะหลุดจากความมวนเวียนเหล่านั้น เพื่อพบความสุขความสงบที่แท้จริง

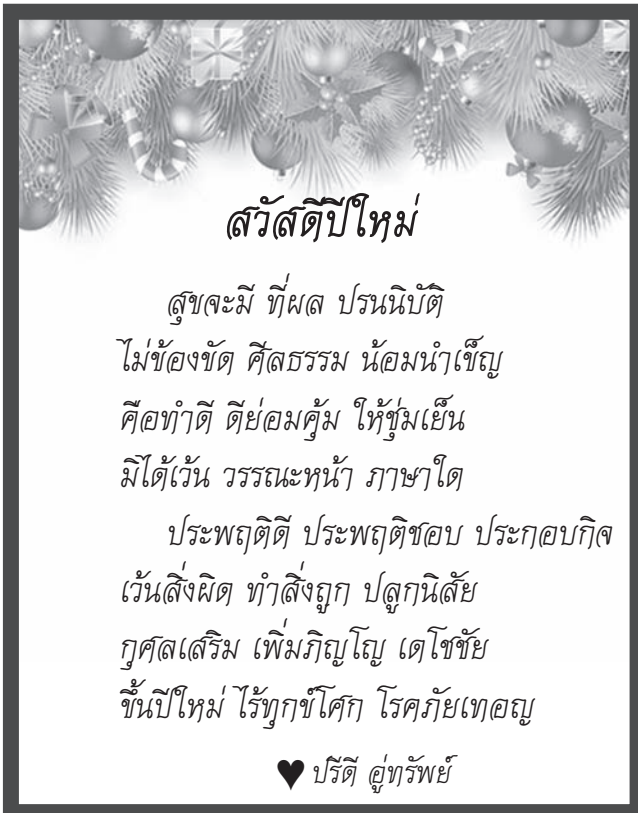
หอมกลิ่นดอกเบ็ญ

จะเด็ดดอมน หอมดอก บอกลิ่นได้
 บอกรสชาติ เขตหวง พวงมาลา
 ดอกไฉไล ไร้ค่า ว่าดอกเบ็ญ
 เด็ดมาดม ผสมตำ กว่าดอกไม้
 อยากจะโคน โคนต้น ให้พื้นดิน
 เหมือนคนบ้า มาบอก ดอกเบ็ญบัง
 มีอุปมา ปูย่าบอก ว่าดอกทอง
 หลงอาจมน ช่มจิต ให้ติดแจ
 ประเทศใด ใช้บ้า แยกดอกเบ็ญ
 เสียประเทศ เขตทาส ให้ชาติใด

มาลีไพร ไบพุก ผีกนาสา
 โรยริน ชื่นนาสา จากป่าไพร
 หูฟัง ยังละเหี่ย เพลียจิตใจ
 แยกดอกเบ็ญ เพลียใจ คนไร้พลัง
 กำลังใจ ใฝ่ถวิล ลื่นความหวัง
 แม่ชวานคม จมขลัง ยังพ่ายแพ้
 เป็นคำจง คล้องจิต ลิงติดแห
 ซาบซึ้ง ถึงดวงแด แก้วฉน์ใด
 มันท่าเตี้ย เสียต้น ทนไม่ไหว
 ทั้งต้นดอก บอกลิ่นได้ ใครจะมา

♥ อ.เป็นต้น นาประโคน (เมฆาอโศก)

๕ กันยายน ๒๕๕๕

สวัสดีปีใหม่

สุขจะมี ที่ผล ปรรณิบัติ
 ไม่ใช่อองขัด ศีลธรรม น้อมนำเชิญ
 คือทำดี ดีย่อมคุ้ม ให้ชุ่มเย็น
 มีได้วัน วรรณะหน้า ภาษาใด

ประพฤติดี ประพฤติชอบ ประกอบกิจ
 เว้นสิ่งผิด ทำสิ่งถูก ปฎุภนิตย
 กุศลเสริม เพิ่มภิญโญ เดโชชัย
 ขึ้นปีใหม่ ไร้ทุกข์โศก โรคภัยเทอญ

♥ ปรีดี อุทัย

เหลืออะไร...?

ดิ้นรนไขว่คว้าหากทุกสิ่ง
 แยกชิงวิ่งไล่ไม่สิ้นสุด
 หักเล่ห์เพทุบายใจซำรด
 ท้ายสุดตอนจุดไฟไหม้หมดเลย

♥ อ.ทอง รสสมดา

ตะกตะ

ไม่เคยอาย เรื่องชั่ว หรือกลัวบาป
เห็นแก่ลาภ ยศยึดติด พิศมัย
จะโกงกิน ให้สิ้นชาติ จนบรรลัย
ใครรอดวาย กูไม่รู้ กูจะกิน.....
ผลประโยชน์ อยู่เหนือ สิ่งอื่นใด
จะกินให้ งบกระจาย มลายสิ้น
กิเลสเข้า ครองงำ ย่ำชีวิติน
คุณแผ่นดิน กูไม่สน คนพุงกาง.....

ทุจริต ร้ายแรง แข่งทำไว้
ถึงเส้นชัย ก็ไม่วาย กลายออกหาง
กว่าจะรู้ รอยเงื่อนงำ ทำอำพราง
พุงกุงกาง น่องปู้ยี้ พี่ปู้ย่า.....
ขอเป็นโจร ผูกเน็กไทด์ ที่ใส่สูท
ใครจะพูด ใครจะตำ ก็พาขำ
เกิดมาเพียง หนเดียว ไม่เสียกรรม
กูจะหมา กินให้หมด งบประมาณ.....
(อีอิ ยังรู้จักนักการเมืองชั่วๆอย่างกูน้อยไปซะแล้ว...อีอิ)

♥ คนริมคลอง

เสียงจากประชา...

เสียงตะโกนจากชนทั่วทุกทิศ
แสนดวงใจไล่ทรราชประกาศสื่อ
ท่าน...แปรความภูมิใจของแผ่นดิน
แปร"คุณค่า" สู "มูลค่า" ประชาจำ
แปรคำสอนพระศาสนา
แปรเป็นใช้ "มายา" ตบตาคน
เศรษฐกิจเศรษฐกิจศาสตร์ชาติก้าวหน้า
ความเป็นคนอยู่ไหน?ใครแย่งชิง
เสียงตะโกนจากชนทั่วทุกทิศ
ตะโกนลั่น...สันสะท่าน สามโลกา

เอาชีวิตเป็นเดิมพันกระนั้นหรือ
ไทยลูกฮือต้านอำนาจवादธรรม....
สู้บดินแทบสิ้นชาติพลาตถล่ำ
เหยียบย่ำกองกระดูกบรรพชน
ใช้"ปัญญา" อย่างไรท่านไม่สน
เล่าให้เลียมร้อยกลฉนวนจริง
หากประชายังมจมดิง
ความดีหยุดนิ่งทั้งดินฟ้า
เอาชีวิตเป็นเดิมพันฟันฝ่า
ชนมิใช่ไบหญ้า...ไร่ชีวิต!!!!

♥ Kwanrapee The Artist

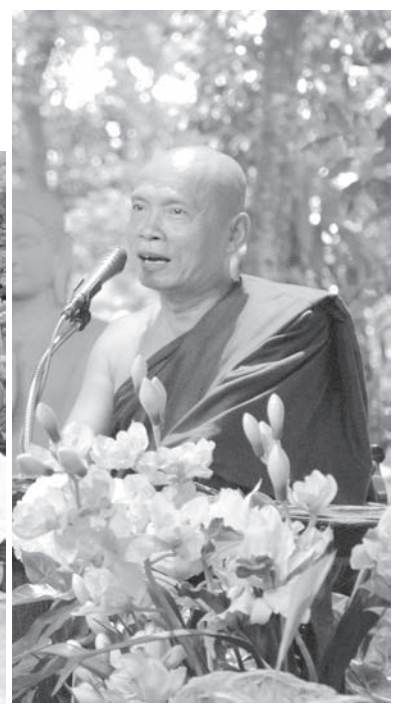

อาม่าซึ่มเอี้ยต มีคุณอารมณ์ มหาปิยศิลป์ เป็นลูกสะใภ้ ซึ่งเป็นคนชวนอาม่ามาปฐมอโคก ปี ๒๕๓๒ อาม่ามาเจอซึ่มอ้วน ซึ่มฮวง ซึ่งพูดภาษาจีนรู้เรื่องด้วยกัน จึงมาปลูกบ้านที่ปฐมอโคก มีกลุ่มปฏิบัติธรรมด้วยกัน และไปงานประจำปีและร่วมกิจกรรมงานของชาวอโคกตลอด เช่น ปลูกเสกฯ พุทธาด้วยกัน และแม่แต่พ่อท่านไปขึ้นศาล กรณีฎกมหาเถรสมาคมฟ้องก็ไปร่วมด้วยทุกนัด

อาม่าสั่งไว้ว่า หากอาม่าตายแล้วขอให้เผาที่ปฐมอโคก เป็นคนจีนแต่สามารถแหวกประเพณีของคนจีนออกมา ได้บริจาคร่างกายให้กับโรงพยาบาลพระมงกุฎหลังจากเสียชีวิต แต่เนื่องจากอาม่าเสียชีวิตตอนอายุ ๙๐ ปี ทางโรงพยาบาลจึงไม่รับเนื่องจากอายุมากเกินไป สติดีมากแม้วินาทีสุดท้าย จำทุกคนได้ และเมื่อพ่อท่านมาประชุมที่ปฐมอโคก อาม่าได้ยินเสียง ป้าภิญญา ได้บอกให้คนที่ดูแลเอาเงินไปให้ป้าภิญญาถวายพ่อท่านด้วย ได้ทำบุญกับพ่อท่านจนวินาทีสุดท้าย

อาม่าเป็นคนจีน ไม่เคยเข้าโรงเรียนเลย แต่อาม่าอ่านหนังสือพิมพ์จีนได้ อาม่าเป็นคนใจดีมาก ชอบช่วยเหลือคน พูดตรงมาก ถ้าเห็นอะไรไม่ดีจะพูดเลย จะสอนเลย อาม่ามีลูกชาย ๕ คน ลูกสาว ๒ คน มีครอบครัวทุกคน มีอาชีพทุกคน ลูกของอาม่าไม่ลำบาก อาม่าไปๆมาๆ ระหว่างบ้าน-วัด อาม่าเป็นคนเจ้าระเบียบ

ตรงต่อเวลามาก มีวินัย เคารพกฎกติกามาก อาม่ามีบ้านที่ปทุมโมศก กฎของปทุมโมศกต้องให้พักผ่อนไม่น้อยกว่าที่วัดกำหนด อาม่าต้องพักให้ครบตั้งใจนับวันเลย

อาม่าไปมาระหว่างวัด อายุ ๖๐-๗๐ ปีก็จะขี่จักรยานจากบ้านไปวัดเป็นประจำเกือบทุกวัน พออายุมาก ถนนสร้าง ๘ เลน ขี่ข้ามไปไม่ไหวและอายุมากขึ้น ก็เลยไม่ได้ขี่จักรยานไป ต้องให้คนพาไปและให้คนรับกลับบ้าง มีบางวันถ้าติดขัด ไปรับช้า อาม่ารอนานก็ไม่เรียกให้รับส่งอีก คงเห็นว่าจะรบกวนลูกๆ

วันที่อาม่าไม่สบาย เริ่มกินไม่ค่อยได้ เพราะร่างกายขาดแคลเซียม กระดูกบาง อาม่าเดินไม่ได้ประมาณ ๔-๕ ปี แต่ก็เข็นรถเองได้ ช่วยตัวเองได้ เข้าห้องน้ำอาบน้ำ กินอาหารเอง เพิ่งมาเมื่อไม่นานมานี้เองที่ต้องนอนกินอาหารกับที่นอน ประมาณ ๒ เดือน อาม่าไม่นอนที่นอนเลย จนอาม่าจากไปก็นอนบนไม้กระดาน

กระดานที่อาม่านอนก็เป็นไม้ที่อาม่าเก็บจากกระบะไม้ที่เมื่อก่อนที่บ้านอาม่า มีรถสิบล้อข้างรถเป็นกระบะไม้ ถอดทิ้ง อาม่าเก็บมาเลี้ยงเอง ต่อชั้นวางของตัวเอง ของใช้ที่อาม่าใช้ทุกวันนี้เป็นของที่ทำได้ด้วยมือของอาม่าเอง ตู้กับข้าวอาม่าน่ารักมาก สานด้วยไม้ไผ่ ตัดไม้เอง สานเอง ใช้เอง พวกเราจะเปลี่ยนให้ก็ไม่ได้ ทั้งๆที่ลูกชายเฟอร์นิเจอร์เอง ลูกหลานต้องตามใจ

อาม่าແ່ວແນ່ນັ້ນคงมาก **อาม่าไม่สะสมเงิน อาม่าสะสมบุญทาน ลูกๆให้เงินอาม่า อาม่าจะเอาไปทำประโยชน์ เข้าวัดทำบุญตลอด** กลัวจะขาดทุน ใช้ไฟประหยัดมาก ใช้เฉพาะจำเป็นจริงๆ เครื่องใช้ประจำวันของอาม่าเหมือนพระ ไม่มีอะไรเลย เล็กรักเก๋ๆ กางเกงเก๋ๆ ๒-๓ ตัว ผ้าเช็ดตัวผืนเล็กๆเก๋ๆ แม้ร่างกายอาม่าจะเดินไม่ได้ ข้าวของเครื่องใช้น้อยชิ้น และเก๋มาก แต่อาม่าก็พอและพอใจกับการได้อยู่บ้านในปทุมโมศก โดยไม่คิดที่จะกลับไปบ้านหลังใหญ่ๆในเมืองอีกเลย

อามาตัดใจจากบ้านหลังใหญ่ได้จริงๆ โดยไม่หวนกลับไปดูเลย เคยถามว่าอามาจะไปบ้านในเมืองไหม อามาบอกจะไปทำไม **อามาไม่เคยออกเที่ยว จิตใจมั่นคงมาก และมีความพอดีได้ แม้ร่างกายจะเดินไม่ได้ แต่ใจนั้นมั่นคงแน่นอน และมีศรัทธาในพระพุทธ พระธรรม และพระสงฆ์**

อามาเป็นคนจีนที่เคร่งครัดในพิธีการของการไหว้เจ้ามากคนหนึ่ง แต่ได้มาอยู่ที่โตเกียวได้ฟังธรรม นานวันเข้าทำให้อามาที่เคยสวดมนต์เป็นภาษาจีนเพื่อสิ่งศักดิ์สิทธิ์ ยิ่งได้รู้ความหมายของคำสวดในภาษาจีนในบทสวดมนต์ แท้จริงในบทสวดนั้นมิแต่คำสอนที่สอนให้รู้จักกลดละ **อามาเคยบอกเสมอว่า ทุกอย่างในโลกใบนี้ล้วนแต่ว่างเปล่า ไม่มีอะไรเลย**

ทั้งนี้ทั้งนั้น คนๆหนึ่งกว่าจะมีปัญญาได้รับรู้ว่า ธรรมะและคำสอนของพระพุทธเจ้าคืออะไร มีความสำคัญตรงไหน เหนือความเข้าใจและความเป็นจริงของตานั้นนั้นต้องใช้เวลา อามาได้ใช้เวลาที่เหลืออยู่ ช่วงที่เจ็บป่วยปรับจิตปรับใจ จนเย็นลงๆมาก

สุดท้ายท่านมีแต่คำสวดมนต์ติดจิตใจของท่าน ท่านจากไปอย่างสงบเยือกเย็น ท่านได้เป็นครูของลูกๆหลานๆ และบุคคลที่มาในงานศพส่วนใหญ่จะชื่นชมความกล้าหาญของอามาที่มาอยู่วัด และบริจาคร่างกาย เพื่อเป็นอาจารย์ของหมอ และได้สั่งให้เฝ้าที่ปฐมอโศก ซึ่งได้ทำบุญกุศลให้ลูกๆมากจริงๆ

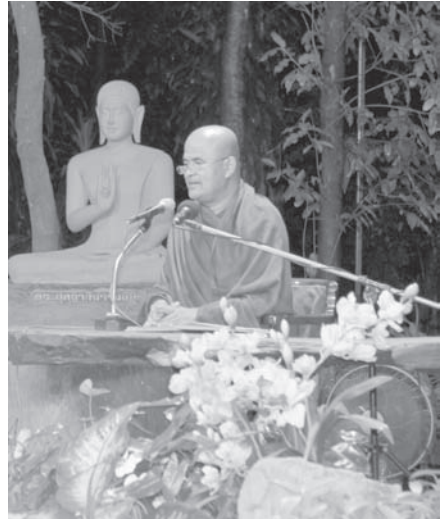
ลูกหลายคน ถ้าจัดงานศพตามประเพณีจีนเดิมๆ คงยุ่งยากมาก ใช้เงินมาก และอาจต้องขัดใจกันบ้าง แต่พอมาจัดงานศพอามาที่ปฐมอโศก ลูกหลานได้ฟังธรรม โดยเฉพาะมีการเทศน์หน้าศพ ทำให้คนที่ไม่เคยมา ถึงกับต้องมาซ้ๆหลายคืน เพื่อมาฟังธรรม นับเป็นบุญใหญ่สุดท้ายของอามา แต่เป็นบุญของลูกหลาน เพื่อนพ้องอีกหลายคน

ได้เห็นพิธีกรรมเรียบง่าย ประหยัดในการจัดงานศพ และได้มีโอกาสฟังธรรมที่สมณะได้แสดงธรรมโปรดญาติโยม

จนแขกบางคนตั้งใจ ถ้ามามีเทศน์อย่างนี้อีกเมื่อไหร่ งานศพที่นี้เป็นอย่างนี้หรือ บางคนกลับพาคนที่บ้านมาฟังธรรม บางคนชวนครอบครัวมาฟังธรรม บางคนบอกว่าไม่เคยเข้ามาเลย ร่มรื่นดีจังเลย เข้ามาแล้ว สบายใจจังเลย ที่นี้มาฟังธรรมได้ ตอนไหนบ้างสอบถาม

นับว่าได้มีโอกาส บอกบุญแก่คนที่เขายังไม่ได้เข้ามาใกล้ชีวิต ได้มาพบเห็นสังคัม หมูกุ่มชาวอโศก ในอีกมุมหนึ่งของสังคมยุคนี้ที่เขาร้อน อะไรก็เงิน แต่งานนี้ไม่รับซอง มีญาติบางคนบอกว่าจะช่วยทำอาหารถวายสมณะบ้าง

โดยเฉพาะวันที่**ท่านจันทร์**ได้กรุณามาเทศน์ในงานอาม่า คนฟังเทศน์แล้วประทับใจ เขาอยากนิมนต์ท่านจันทร์ให้มาเทศน์ ดิฉันไม่กล้ารับปากนิมนต์ เพราะงานท่านจันทร์มากมาย จริงๆท่านมางานนี้ก็ต่อกราบขอบพระคุณท่านมากๆ

และวันสุดท้าย วันฉาปนกิจศพอาม่า **ท่านเดินดิน ดิถีวีโร**ได้กรุณามาให้ธรรมะในงานนี้ ก็เป็นพระคุณ ทำให้เจ้าภาพและญาติอึ้งใจไปหลายวัน

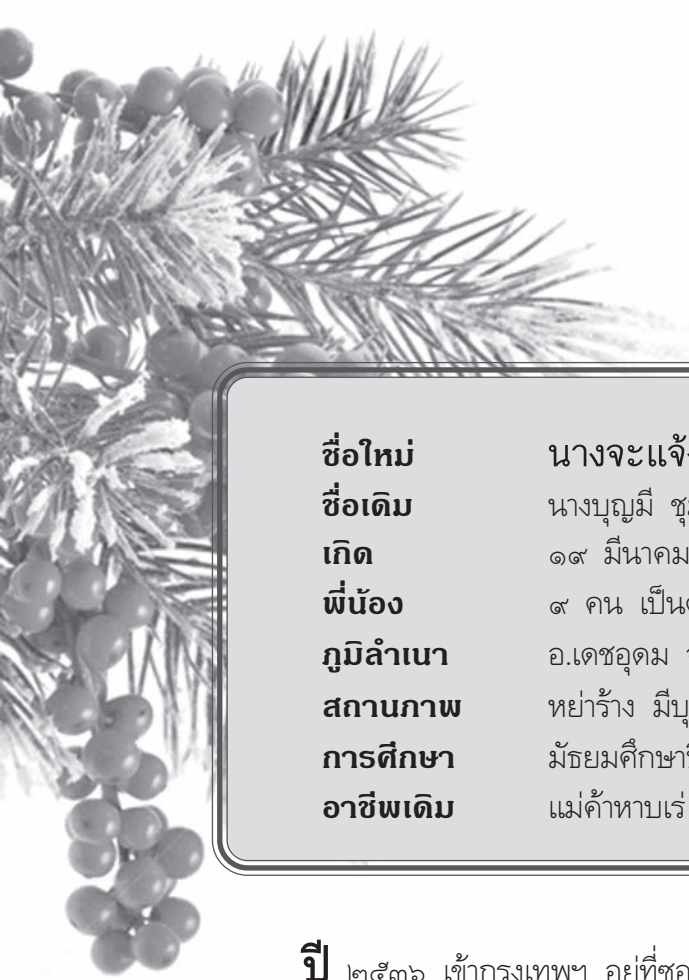
อาม่ามีบุญที่**ลุงจำลอง**ก็มาร่วมงาน และได้พูดคุยให้ข้อคิดที่เป็นบุญด้วยความอบอุ่นอย่างยิ่ง ขอกราบขอบพระคุณอย่างสูง

บรรยากาศในงานของอาม่า ลูกหลานรู้สึกถึงความสูญเสียบุพการีผู้มีพระคุณ ท่านจากเราไปไม่มีวันกลับ แต่ก็ไม่ใช่บรรยากาศซึมเศร้า บรรยากาศเหมือนมาฟังธรรม ได้ข้อคิด ได้พบปะญาติสนิท มิตรสหายที่ไม่เคยเจอก็ได้เจอ โดยเฉพาะ

น้องชายอาม่ามาจากจังหวัดยะลา อายุ ๘๖ ปี อีกคนอายุ ๘๕ ปี พวกกันเดินทางจากยะลา และหลานๆของอาม่ามาจากหาดใหญ่ก็มา และได้มาฟังธรรมทุกคน เข้าใจธรรมะได้พอประมาณ มีหลานชายบอกว่าอยากมาค้างสัก ๒-๓ วัน แต่ต้องกลับก่อน แล้วจะมาอีก !

ด้วยความเคารพอย่างสูง

❀ **อารมณ**

ชื่อใหม่	นางจะแจ้จ้ง ชุมใหญ่	
ชื่อเดิม	นางบุญมี ชุมใหญ่	
เกิด	๑๙ มีนาคม ๒๕๐๔	
พี่น้อง	๙ คน เป็นคนที่ ๑	
ภูมิลำเนา	อ.เดชอุดม จ.อุบลราชธานี	
สถานภาพ	หย่าร้าง มีบุตร ๓ คน ชาย ๑ คน หญิง ๒ คน	
การศึกษา	มัธยมศึกษาปีที่ ๓	
อาชีพเดิม	แม่ค้าหาบเร่	

ปี ๒๕๓๖ เข้ากรุงเทพฯ อยู่ที่ซอยนวมินทร์ ๕๐ ใกล้พุทธสถานสันตโตโคก ทำอาชีพขายส้มตำไก่อ่าง ทุกเช้าจะเตรียมอาหารให้ลูกใส่บาตร ได้ตัดบาตรสมณะ ลิกขมาตุเป็นประจำ ท่านชวนลูกๆไปร่วมกิจกรรมกินข้าวห้อง และเรียนพุทธธรรมวันอาทิตย์ ตอนแรกไม่วางใจนัก เพราะช่วงนั้นมีคดีลักพาเด็กและสมณะใส่ชุดขาว ไม่แน่ใจว่าเป็นพระหรือเปล่า จึงให้สามีพาไป ส่วนตนเองต้องค้าขาย ลูกๆกลับมาเล่าถึงสิ่งที่ไปพบ เขาชอบและสนุกมาก ก็เริ่มวางใจ

ลูกๆไปวัดตลอด วันเสาร์อาทิตย์ก็ออกไปค้างที่วัดมีกิจกรรมกลุ่ม พุทธกรรมก็ดีขึ้น และขอให้แม่เลิกขายเนื้อสัตว์ตามสมณะสอน โดยลูกบอกว่าจะหางานทำช่วยแม่เอง ลูกไปวัดกันเอง ๓-๔ เดือนวันหนึ่งตามไปดูลูกว่าทำอะไรกันบ้าง มีการประชุมผู้ปกครอง **ได้ฟังสมณะเทศน์เรื่องศีล ๕ เรื่องสัมมาอาชีพ เกิดจุดประกายในใจ** โดยเฉพาะศีลข้อ ๑ การไม่กินเนื้อสัตว์ การไม่สนับสนุนให้มีการฆ่า

หลังจากนั้น หยุดทำอาชีพมา ๑ วัน พาลูกไปเรียนพุทธธรรมวันอาทิตย์ และอยากให้ถึงวันอาทิตย์เร็วขึ้น จะได้ไปติดตามฟังเรื่องศีล เรื่องการปฏิบัติธรรมอีก อยากเปลี่ยนอาชีพ จึงไปปรึกษาสมณะ ท่านให้คำแนะนำ ให้ผู้ปกครองนักเรียนพุทธธรรมที่พร้อมมารวมตัวกันเปิดร้านขายของ เป็นศูนย์รวมผู้ปกครองนักเรียนพุทธธรรม จึงอยากทดลองทำดูว่าเป็นอย่างไร ได้ไปบอกและชวนสามี เขาไม่คัดค้าน แต่ไม่ทำด้วย ขอทำงานเดิมของตนเอง

เปิดร้านวันที่ ๓ พฤษภาคม ๒๕๓๗ ชื่อร้านบุญนิยม ต่อมาเปลี่ยนเป็น**บริษัทแต่ชีวิต** ด้านครอบครัวดูเหมือนจะไปได้ดี แต่สุดท้ายสามีก็ขอไปแต่งงานใหม่ ตอนแรกก็ตกใจเพราะไม่นึกมาก่อน แต่ทำใจได้ในเวลาต่อมา คิดได้ว่าเมื่อใจเขาไม่เป็นของเรา ได้แต่กายมาก็ไม่มีประโยชน์ ลูก ๓ คนก็ดูแลเอง ลูกชายคนโตเรียนจบมัธยมศึกษาที่โรงเรียนสัมมาสิกขาสันตโตโคกแล้วไปเรียนต่อ

ปริญญาตรีจบแล้วรับราชการสังกัดหน่วยทหารบก ลูกสาว ๒ คน เรียนโรงเรียนข้างนอกแต่หาเงินเรียนเอง โดยอยู่กลุ่มพึ่งตนเอง ซึ่งมีสมณะเป็นที่ปรึกษาและมีครูพุทธธรรมช่วยดูแล ปัจจุบันทั้งสองคนไปอยู่กับพี่ชาย เรียนระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเปิด ทำงานไปเรียนไป สำหรับตนเองจะอยู่เป็นหลักทางธรรมให้ลูกตราบนี้ ให้เขาไปหาประสบการณ์ ถ้าเขาพร้อมก็อยากให้เขากลับมา แต่ก็ให้เป็นอิสระของเขา

เป็นพนักงานบริษัทแต่ชีวิต เดิมทำทุกแผนกยกเว้นการเงินการบัญชี แต่ที่เป็นมาโดยตลอดคือฝ่ายบุคคล แผนกคลังสินค้าบรรจุ ซึ่งเป็นฐานทดลองพนักงานใหม่ และฐานงานให้กับโรงเรียนสัปดาห์ศึกษา และปัจจุบันเป็นคณะกรรมการบริหารร่วม ๓ บริษัทและเป็นฝ่ายจัดซื้อพืชไร่ด้วย

☆ ปัญหาและอุปสรรค

๑. ปัญหาของคน อยู่กับคนมาเกือบ ๒๐ ปี พอจะรู้ว่าแต่ละคนจริตไม่เหมือนกัน ทิวคความอยากก็ต่างกัน ถือว่าได้เรียนรู้และแน่นอนก็เกิดปัญหาพอสมควร

๒. ปัญหาของงาน มีการพลิกผัน เปลี่ยนแปลงก็หลายครั้ง

☆ แนวทางแก้ไข

๑. เข้าหาผู้รู้ บุญยังมีคือมีผู้รู้ ได้แก่ พ่อท่าน สมณะ ลิกขมาตุ เอภาาระคอยเตือนสติชี้ทางถูก-ผิดให้รู้แล้วก็ค่อยๆปรับกันไป

๒. การทำงานกับคนได้ข้อคิดว่า “**ต้องให้โอกาสซึ่งกันและกัน**” ถ้าเขายังคิดไม่ได้ ยังไม่มีการเปลี่ยนแปลง ก็ถือว่า บุญ-กรรมของใคร คนนั้นสั่งสมมา

☆ ข้อปฏิบัติที่คิดว่ายากที่สุด

เรื่องการกินยากมาก เช่น การกินกำหนดกิน ๑ มื้อ ยังล้มลุกคลุกคลานอยู่ แต่สามารถทำได้ในงานประจำปีของชาวอโศก เช่น งานพุทธาภิเษกฯ งานปลุกเสกฯ

☆ คติประจำใจ

พึ่งตัวเอง (พยายามลดละความอยาก, ไม่เป็นภาระของคนอื่น)
จนเป็นที่พึ่งของคนอื่น (พยายามช่วยคนอื่นเขาด้วย)

☆ เป้าหมายชีวิต

ขอเป็นนักศึกษาผู้ปฏิบัติธรรมด้านลดละกิเลสจากหยาบไปถึงชั้นละเอียด

☆ ข้อคิดข้อฝาก

เส้นทางชีวิตของการปฏิบัติธรรม เป็นทางที่แน่นอนแล้ว โดยอาศัยการถือศีล ๕ ปฏิบัติพากเพียรจนเกิดปัญญา รู้ ก็เกิดผลดีกับตัวเราแน่นอน

●	แจ้งรู้	ทุกสิ่ง	ไม่เที่ยง
	แปรเปลี่ยน	เป็นทุกข์	อยู่เสมอ
	ย่อมน่าย	คลายสุข	บำเรอ
	จึงเจอ	จบกิจ	นิพพาน

อดีตชาติของ**พระติสสเถระ** ได้เคยสั่งสมบุญกุศลไว้แล้ว ในสมัยของพระพุทธเจ้าองค์ก่อนๆ เช่น ในยุคสมัยของ**พระพุทธเจ้าองค์ติสสะ** ชาตินั้นพระติสสเถระได้เป็นบุคคลซึ่งกระทำความดีอย่างยิ่ง ในการเก็บกวาดไปโพธิ์เก่าๆที่โคนต้นโพธิ์ อันเป็นที่ตรัสรู้ของพระพุทธเจ้าพระองค์นั้น ทำการสะอาดจนสะอาดเรียบร้อยน่านั่งนรมย์ ระลึกถึงการตรัสรู้ของพระองค์อยู่เสมอ

ด้วยผลบุญแห่งศรัทธาที่มั่นคงนั้นท่านจึงได้เวียนตายเวียนเกิดอยู่ในภพของเทวดา(ผู้มีจิตใจสูง) และมนุษย์(ผู้มีจิตใจประเสริฐ)

ตราบนานกระทั่ง ถึงสมัยของ**พระพุทธเจ้าองค์สมณโคตม** ท่านได้เกิดเป็นโอรสของ**พระนางอมิตา**(พระเจ้าอาของพระผู้มีพระภาคเจ้า) ซึ่งเป็นนมเหลืของ**พระเจ้าสุปปพุทธะ**(กษัตริย์โกถิยวงศ์) โดยมีนามว่า **ติสสะ**

เมื่อเจ้าชายติสสะได้ทราบว่า **เจ้าชายสิทธัตถะ** ออกบวช ได้สำเร็จเป็น **พระอรหันตสัมมา-สัมพุทธเจ้า** แล้ว จึงออกบวชตามพระผู้มีพระภาคเจ้า

แต่จากเจ้าชายที่เป็นสุขุมลชาติ(ชาติตระกูลสูง) มาเป็น **ภิกษุบวชใหม่** ที่ยังมีนิสัยถือตัวใน ความเคยเป็นราชสกุล **ลบหลู่ผู้อื่น** จึงมักโกรธ ไม่อ่อนน้อม ไม่มักน้อย(กล้าจน) ไม่สันโดษ(ใจพอ) ทำให้เกิดกระทบกระทั่งกับเพื่อนภิกษุเสมอๆ **ต้องโดนตำหนิว่ากล่าวอยู่บ่อยๆ**

มีอยู่วันหนึ่ง พระผู้มีพระภาคเจ้าประทับอยู่ที่พระเชตวันมหาวิหาร เขตพระนครสาวัตถี ภิกษุติสสะได้เข้าไปเฝ้าพระผู้มีพระภาคเจ้าถึงที่ประทับ ถวายอภิวาท(กราบ)แล้ว นั่งในที่อันควรด้วย อากาศเศร้าหมอง น้ำตาไหลพราก

พระศาสดาทอดพระเนตรเช่นนั้น ตรัสถามว่า

“ดูก่อนติสสะ ไฉนเธอจึงมานั่งเป็นทุกข์ เสียใจ หลังน้ำตาอยู่เล่า”

“ข้าแต่พระองค์ผู้เจริญ **ภิกษุทั้งหลาย** **กลุ่มรุมเสียดแทงข้าพระองค์ด้วยวาจาจุกจุกประตัก** (ไม่ที่ ผิงเหล็กแหลมข้างปลายใช้แทงสัตว์พาหนะ) พระเจ้าข้า”

“จริงอย่างนั้นติสสะ หากเธอว่าเขาข้างเดียวได้ แต่เธอไม่อดทนต่อถ้อยคำที่เขาว่าบ้าง นั้น ไม่สมควรแก่เธอผู้ออกบวชเป็นบรรพชิตด้วยศรัทธา

แต่หากเธอว่าเขาด้วย อดทนต่อถ้อยคำที่เขาว่าได้ด้วย นั้นแหละสมควรแก่เธอผู้ออกบวชเป็นบรรพชิตด้วยศรัทธา

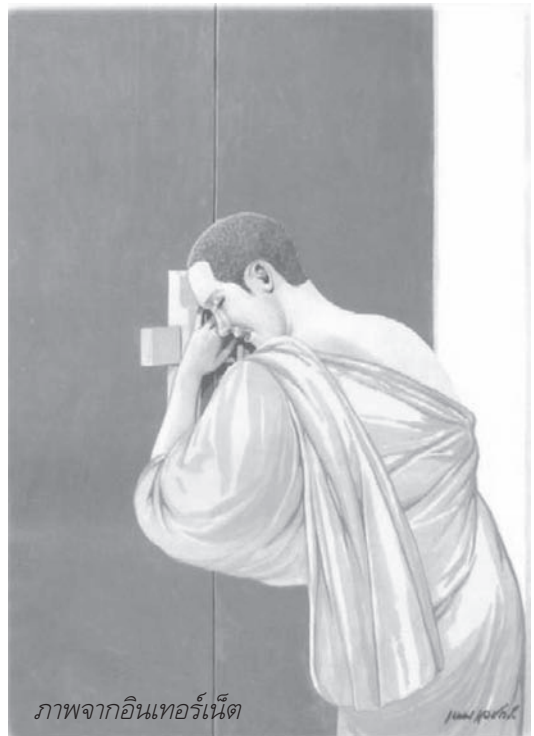
ฉะนั้นเธอจะเศร้าโศก หรือจะโกรธทำไม ติสสะ เธออย่าโกรธเลย เพราะความไม่โกรธเป็น ความประเสริฐของเธอแท้จริง **บุคคลย่อมประพฤติพรหมจรรย์(บวช) เพื่อกำจัดความโกรธ ความถือตัว และความลบหลู่คุณท่าน”**

พระศาสดาทรงประทานโอวาทปลอบใจ เพื่อความเข้าไปสงบระงับทุกข์โศก และระงับ ความโกรธดับแค้นใจแล้ว ภิกษุติสสะก็คลายใจทุกข์ลง รับคำสอนของพระศาสดาไปฝึกฝน

นับแต่นั้นมา ภิกษุติสสะได้พากเพียรบำเพ็ญธรรมอย่างหนัก หวังลดละกิเลสทั้งหลายให้สิ้น ไปโดยเร็ว ยิ่งเร่งร้อน ยิ่งคร่ำเคร่ง จนกระทั่งอ่อนล้าเปลี้ยเพลีย **จิตหรีซึ่ม่วงเหงาหุดหู่(ถิ่นมิถระ)** ในที่สุดก็ท้อถอยต่อการปฏิบัติธรรม เพราะไม่บรรลุธรรมเสียที จึงบอกแก่เพื่อนภิกษุหลายรูปว่า

“บัดนี้ กายของผมเป็นตุจุกภาวะอันหนักโดยแท้ แม้ทิศทั้งหลายก็ไม่ปรากฏแก่ผม ธรรมทั้งหลายก็ไม่แจ่มแจ้ง ถิ่นมิถระก็ครอบงำจิตอยู่ ผมจึงไม่ยินดีประพฤติพรหมจรรย์ และความสงสัย ในธรรมทั้งหลายก็เกิดมีแก่ผม”

เหตุการณ์เป็นเช่นนี้ พวกเพื่อนภิกษุเหล่านั้นจึงนำเรื่องนี้ไปกราบทูลให้พระศาสดาทรงทราบ

ภาพจากอินเทอร์เนต

พระคาสดาจึงรับสั่งให้ภิกษุติสสะเข้าพบแล้วตรัสถาม

“ดูก่อนติสสะ ทราบมาว่าเธอได้บอก แก่เพื่อนภิกษุ หลายรูปว่า บัดนี้กายของเธอเป็น ดุจภาระอันหนักโดยแท้ แม้มืดทั้งหลายก็ไม่ปรากฏ แก่เธอ ธรรมทั้งหลายก็ไม่แจ่มแจ้ง ถิ่นมิหะระก็ ครอบงำจิตอยู่ เธอจึงไม่ยินดีประพตติพรหมจรรย์ และความสงสัยในธรรมทั้งหลายก็เกิดมีแก่เธอ นี้จริงหรือไม่”

“จริงอย่างนั้น พระเจ้าข้า”

“เออละ เธอจะสำคัญความข้อนี้เป็นไฉน โสกะ(ความเศร้าโศก) ปริเทวะ(คร่ำครวญรำพัน) ทุกข์ โทมหนัส(เสียดใจ) และอุปายาส(ความคับแค้นใจ) ย่อมบังเกิดแก่ผู้มีความกำหนัด มีความพอใจ มีความรักใคร่ มีความกระหาย มีความเร่าร้อน มีความทะเยอทะยานในรูป-เวทนา-สัญญา-สังขาร-วิญญาณ

ก็เพราะรูป-เวทนา-สัญญา-สังขาร-วิญญาณนั้นแปรปรวนเป็นอย่างอื่นไป ใช่ไหม”

“ใช่ พระเจ้าข้า”

“ดีละฯติสสะ ครานี้เธอจะสำคัญความข้อนี้เป็นไฉน โสกะ ปริเทวะ ทุกข์ โทมหนัส และ อุปายาส ย่อมเกิดขึ้นแก่ผู้ปราศจากความกำหนัด ปราศจากความพอใจ ปราศจากความรักใคร่ ปราศจาก ความกระหาย ปราศจากความเร่าร้อน ปราศจากความทะเยอทะยาน ในรูป-เวทนา- สัญญา-สังขาร- วิญญาณ ก็เพราะรูป-เวทนา-สัญญา-สังขาร-วิญญาณนั้นแปรปรวนเป็นอย่างอื่นไป ใช่ไหม”

“ไม่ใช่อย่างนั้น พระเจ้าข้า”

“ดีละฯติสสะ ในที่สุดเธอจะสำคัญความข้อนี้เป็นไฉน รูป-เวทนา-สัญญา-สังขาร-วิญญาณ เที่ยงหรือไม่เที่ยง”

“ไม่เที่ยง พระเจ้าข้า”

“เพราะเหตุนั้นแล ติสสะ อาริยสาวกผู้ได้สดับแล้ว เห็นอยู่อย่างนี้ ย่อมเบื่อหน่ายแม้ในรูป -เวทนา-สัญญา-สังขาร-วิญญาณ เมื่อเบื่อหน่ายย่อมคลายกำหนัด เพราะคลายกำหนัดย่อมหลุดพ้น เมื่อหลุดพ้นแล้ว ก็มีญาณหยั่งรู้ว่า หลุดพ้นแล้ว รู้ชัดว่าชาติสิ้นแล้ว พรหมจรรย์อยู่จบแล้ว กิจที่ ควรทำ ทำเสร็จแล้ว กิจอื่นเพื่อความเป็นอย่างนี้มิได้มีอีก

ดูก่อนติสสะ เปรียบเสมือนมีบุรุษ ๒ คน คนหนึ่งไม่ฉลาดในหนทาง อีกคนหนึ่งฉลาดใน หนทาง

คนที่ไม่ฉลาดในหนทางนั้น ได้ถามทางกับคนฉลาดในหนทาง เขาจึงบอกอย่างนี้ว่า

ดูก่อนบุรุษผู้เจริญ ท่านจงไปตามทางนี้แหละสักครู่หนึ่ง แล้วจะพบทาง ๒ แพร่ง ท่านจง

ละทางซ้ายเสีย จงถือเอาทางขวา ไปตามทางนั้น
 ลักครู่หนึ่ง แล้วจะพบ**ราวป่าทึบ** ท่านจงไปตาม
 ทางนั้นสักพักหนึ่ง แล้วจะพบที่**ลุ่มใหญ่**มี
 เปือกตม จงไปตามทางนั้นลักครู่หนึ่ง แล้วจะพบ
หนองบึง จงไปตามทางนั้นลักครู่หนึ่ง แล้วจะพบ
ภูมิภาคอันราบรื่น

ติสสะ เราได้กระทำอุปมาดังนี้แล
 แต่เพื่อให้เข้าใจเนื้อความในข้อนี้ เรามีอธิบาย
 อย่างนี้ว่า

- คนไม่ฉลาดในหนทาง ก็คือ **ปุถุชน**
 - คนฉลาดในหนทาง ก็คือ **ตถาคต**
- อรหันตสัมมาสัมพุทธเจ้า**

- ทาง ๒ แพร่ง ก็คือ **ความลังเลสงสัย(วิจิกิจฉา)**
- ทางซ้าย ก็คือ **มิจจามรรคมีองค์ ๘**
- ทางขวา ก็คือ **สัมมาอาริยมรรคมีองค์ ๘**
- ราวป่าทึบก็คือ **อวิชชา(ความไม่รู้กิเลส)**
- ที่ลุ่มใหญ่มีเปือกตม ก็คือ **กามทั้งหลาย**
- หนองบึง ก็คือ **ความโกรธและความคับแค้น**
- ภูมิภาคอันราบรื่น ก็คือ **นิพพาน(ดับกิเลสสิ้นเกลี้ยง)**

ดังนี้แหละ เธอจงยินดีเถิดติสสะ ตามโอวาทของเรา ตามความอนุเคราะห์ของเรา
 ตามคำพร่ำสอนของเรา”

พระผู้มีพระภาคเจ้าได้ตรัสพระพุทธพจน์นี้แล้ว ภิกษุติสสะปลื้มใจยิ่งนัก ซึ่งชมใน
 พระภาษิต(ถ้อยคำสอนใจ)นั้น ปราบกฏดวงตาเห็นธรรม เกิดปัญญากระทำในใจโดยแยบคาย ได้
 บรรลุธรรม สำเร็จผลเป็น**พระอรหันตองค์หนึ่งในโลก** แล้วเปล่งอุทานว่า

“*บุรุษถูกแทงด้วยหอก หรือถูกไฟไหม้ที่ศีรษะ แล้วรีบรักษาฉันใด ภิกษุพึงเป็นผู้
 มีสติเว้นรอบ เพื่อละความกำหนดยินดีในกาม ฉะนั้น*”

❀ **ฉวนวพฺพช**

วาขิตยํ ๗ ๓.๓. ๒๕๕๕
 (พระไตรปิฎกเล่ม ๑๖ ขั้ว ๗๑๓
 พระไตรปิฎกเล่ม ๑๗ ขั้ว ๑๙๔
 พระไตรปิฎกเล่ม ๒๖ ขั้ว ๑๗๖
 อรรถกถาแปลเล่ม ๕๐ หน้า ๒๒๘)

รายงาน

จาก

พุทธสถาน

สันตโศก

ประจำเดือนกันยายน ๒๕๕๕

เป็นเดือนสุดท้ายของชีวิตข้าราชการ เดือนหน้า
อยู่บ้านเลี้ยงหลาน สำหรับผู้ปฏิบัติธรรม เป็นช่วง
เทศกาลเข้าพรรษา ย่อมระลึกเสมอว่า เวลาผ่านไป
บัดนี้เราทำอะไรอยู่(ดีหรือชั่ว) กายกรรม วาจากรรม
ที่ตีกว่านี้ยังมีอีก

★ เหตุการณ์ทั่วไป

ส.๑ วันระลึกถึงคุณสืบ นาคะเสถียร เจ้า
หน้าที่รักษาสัตว์ป่า ห้วยขาแข้ง

อา.๒ ไปร่วมงานฌาปนกิจศพอาม่าซิ้มเอี้ยง ญาติ
ของคุณอารมณ์ มหาปิยศิลป์ ที่พุทธสถานปฐมอโศก

อัง.๔ นำอาหารกล่องไปแจกเกษตรกรสวนยาง
ที่ชุมนุมอยู่หน้าทำเนียบรัฐบาล

พ.๕ พ่อครูสัตตาทะไปพุทธสถานราชธานีอโศก

ศ.๗ เป็นวันระลึกถึงคุณพรพิชัย เจียมกัลชา
ญ อดีต ผ.ร.ช. ชมร. จึงมีผู้เหมาอาหารชมร.แจกฟรี
และมีการจัดคอร์สสุขภาพ ๓ วัน ที่สวนบุญฯ คลอง
๑๓ โดยกลุ่มนักศึกษาผู้ปฏิบัติธรรมมีอาจารย์ขวัญดิน
สิงห์คำ มาบรรยาย

อา.๘ กลุ่มกุหลาบคุณธรรมมาประชุมที่ตึก
สถาบันฯ

ศ.๑๔ พ่อครูไปร่วมงาน “ภราดรภาพ” ที่
ทะเลธรรม จังหวัดตรัง

อา.๑๖ ไปร่วมงานฌาปนกิจศพบิดาของคุณ
ประภา(กึ่งฟ้า) เกตุรวม ที่อ.บางไทร จ.อยุธยา

เมื่อชีวิตป่วยหนักได้พักผ่อน

ทบทวนย้อนมองตนแต่ทันทหลัง

กายใจคือชีวิต อนิจจัง

เป็นที่ตั้งทุกขสัจจอนัตตา

มีเชื้อของของเราตั้งใจหวัง

มันคือรังแห่งโรคเยอะนักหนา

สกปรกรกรุงรังทั้งกายา

ล้วนเกิดมาตามครรลองของชั่วคราว

ประจำเดือนตุลาคม ๒๕๕๕

เกิดอภิมหามหัทศจรรย์อนิจจัง(อีกแล้ว) ก่อน
ถึงวันออกพรรษา ๓ วัน พวกเราชาวอโศกทั่ว
ประเทศมีเหตุจำเป็นต้องเคลื่อนกายย้ายจุด มา
ร่วมชุมนุมกับองค์กรพิทักษ์สยามที่สนามมานางเล็ง
กทม. สมณะและสิกขมาตุก็ได้ตั้งสัตตาทะมาเป็น
กรณีพิเศษ เพื่อประชาธิปไตยคือแสดงมวล

★ เหตุการณ์ทั่วไป

จ.๑ กลุ่มนักท่องเที่ยวยาวมาเลเซีย ๑๕ คนมา

เยี่ยมชม

ศ.๕ พ่อครูเวะเยี่ยมญาติธรรมกลุ่มวังน้ำเขียว เวะเยี่ยมชาวสีมอโคก และเลยไปบ้านราชฯ

อัง.๙ หมุ่สมณะประชุมอธิการนิยธรรม และ ปวารณาย่อยครั้งที่ ๑

พถ.๑๑ นักเรียนสัมมาสิกขาสันตือโคกเปิด เทอมและเข้าค่าย“ปลุกยักษ์” แล้วช่วยงานเจ

ส.๑๓ พลตรีจำลอง ศรีเมือง มาพูดเรื่องการ สันับสนุน พล.ต.อ.เสรีพิศุทธ์ เตมียาเวส สัมคร รับเลือกตั้งเป็นผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร

อา.๑๔ เริ่มเทศกาลกินเจ ชาวชุมชน คนวัด และเด็กนักเรียนร่วมด้วยช่วยกัน ทำกิจกรรมขาย อาหารเจ

อัง.๑๖ หมุ่สมณะประชุมอธิการนิยธรรม และ ปวารณาย่อยครั้งที่ ๒

อัง.๒๓ หมุ่สมณะประชุมอธิการนิยธรรมและ ปวารณาย่อยครั้งที่ ๓

อา.๒๔ สมณะ ลิกขมาตุ และญาติธรรมทั่ว ประเทศเข้าร่วมชุมนุมแสดงมวลที่สนามม้านางเลิ้ง กทม.

อัง.๓๐ วันออกพรรษา หมุ่สมณะ ๕๐ รูป พระ อาคันตุกะ ๓ รูป ปวารณาออกพรรษา และใน ช่วงค่ำ พ่อครูแสดงธรรมกัณฑ์พิเศษ

พ.๓๑ หมุ่สมณะ ลิกขมาตุ และญาติธรรม เดินทางไปร่วมงานมหาปวารณาที่พุทธสถานปฐมอโคก

☆ *สมณะแด่ธรรม ถวายรักกับใต้*

ปฐมอโคก ประจำเดือนกันยายน ๒๕๕๕

ส.๑ รองศาสตราจารย์ ดร.วริยา ชินวรรโณ คณบดี คณะสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล ต.ศาลายา อ.พุทธมณฑล นครปฐม ขออนุญาตนำนักศึกษาระดับปริญญาโท ปริญญาเอก จำนวน ๓๔ คน ศึกษาดูงานระบบสุขภาพด้าน แนวคิดพื้นฐานเกี่ยวกับความเจ็บป่วย การรักษา และระบบการรักษาแบบแพทย์แผนไทย และชุมชน พึ่งตนเองตามวิถีพุทธ

อา.๒-จ.๓ ทีมงานจัดคอร์สชวนคนเข้าวัด ทำ ดีทีละก้าว ครั้งที่ ๒ มีผู้ร่วมงานประมาณ ๓๐ คน

จ.๓ นางสาวแนนน้อย พจน์ประสาท รองผู้ อำนวยการฯ ผู้อำนวยการวิทยาลัยอาชีวศึกษา นครปฐม ขอนำนักศึกษาจำนวน ๔๔ คน มาศึกษา และลงมือปฏิบัติในสังคมวิถีพุทธ การพึ่งตนเองใน ฐานงานต่างๆ เพื่อต่อยอดปัญญาแก่นักศึกษานำไป ใช้กับชีวิตจริงๆได้

คณะอาจารย์จากมหาวิทยาลัยราชภัฏวไลย-
อลงกรณ์ นำโดย อาจารย์สุนทร จินธรรม จำนวน
๓๐ กว่าคน ศึกษาดูงานที่เนินพอกิน สมณะเสียง
ศีลและคณะทำงานเนินพอกินให้การต้อนรับพาชม
สถานที่ และสาธิตองค์ความรู้ให้ชมหลายเรื่อง

พ.๕-พฤ.๖ สภาเกษตรกรแห่งประเทศไทย นำ
โดยคุณไชยวัฒน์ ลินสุวงศ์ และคุณหนึ่งแก่น บุญ
รอด ศึกษาอบรมที่เนินพอกิน จำนวน ๔๐ กว่าคน

พฤ.๖ สมณะเสียงศีลแสดงธรรมหน้าศพ คุณ
สมบุญ สุนทรกิตติ เป็นสมาชิกชุมชน เสียชีวิต
ด้วยโรคมะเร็ง อายุ ๖๕ ปี ๗ ก.ย. ประชุมเพลิง

ศ.๗-ศ.๘ สมณะหินเพชร สมณะจันทเสฏฐ์
รับกิจนิมนต์แสดงธรรมหน้าศพคุณหวดจำรัส พิง
บุญลือ อายุ ๙๕ ปี ณ วัดเกาะวังไทร มีชาว
ชุมชนไปร่วมงานด้วย

ส.๘-อา.๙ จัดอบรมสุขภาพพึ่งตนเอง ครั้งที่
๔ ณ อนุสรณ์สถานแดนอโศก มีผู้มาร่วมงาน
ทั้งหมดประมาณ ๘๐ คน

พ.๑๒-พฤ.๑๓ การไฟฟ้าฝ่ายผลิต จากชุดด้าน
ปรากร พาแกนนำเกษตรกรและปราชญ์ชาวบ้าน

มาศึกษาอบรมที่เนินพอกิน ประมาณ ๔๐ คน

จ.๑๗ สมณะและสิกขมาตุ รวม ๕ รูป รับ
กิจนิมนต์บ้านคุณธงชัย ลำวิชัย ต.หนองปลาไหล
อ.กำแพงแสน จ.นครปฐม มีนักศึกษา ม.๕ และชาว
ชุมชนไปร่วมงานด้วย

พ.๑๙ นายราเจฟ จอนทรี สัญชาติอินเดีย
จบการศึกษาระดับปริญญาโทโปรแกรมเมเยอร์ สอนหนังสือ
แก่เด็กด้อยโอกาสที่ประเทศอินเดียมาขอศึกษา
ดูงานชุมชนวิถีพุทธ เป็นเวลา ๑ เดือน

ส.๒๒-อา.๒๓ สมณะเสียงศีล ชาตวโร คุณ
ด้อย ปลุกขวัญ เดินทางไปร่วมประชุมร่างกฎ
ระเบียบผลิตพันธุ์เกษตรกรไร้สาร ของ คกร. ที่
อ.วังน้ำเขียว จ.นครราชสีมา

อา.๒๓ สมณะ ๓ รูป และญาติธรรม ไปร่วม
งานมรดกภาพหลวงพ่อสอง กตปุญโญ ที่วัดสังฆทาน

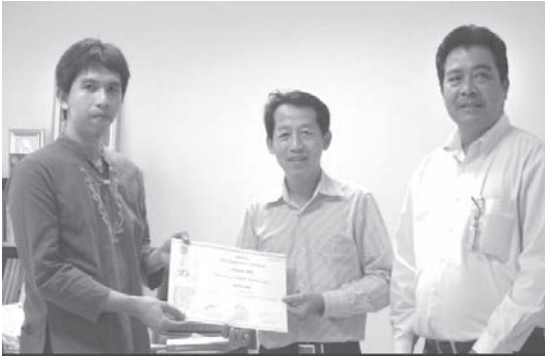

จ.๒๔ คุณประทุม พุ่มจง และพี่น้องนิมนต์
สมณะ-สิกขมาตุ รวม ๘ รูป มาฉันที่ร้านมังสวิวัติ
ปฐมอโศก(มรป.) เนื่องในวาระครบรอบการจากไป
ของคุณแม่ชิ้น เป็นปีที่สาม ในงานนี้จัดโรงบุญ
มังสวิวัติแจกอาหารฟรีที่มรป.ด้วย

อ้ง.๒๕ ดร.ภัทรพล มหาพันธ์ หัวหน้าภาควิชา
การศึกษานอกโรงเรียนได้พาคณะนักศึกษา ๗ คน
จากมหาวิทยาลัยศิลปากร นครปฐม สาขาศึกษา
ตลอดชีวิต และการพัฒนามนุษย์และบาทหลวงอีก
๒ ท่านร่วมมาด้วย

อ้ง.๒๕-พ.๒๖ เจ้าหน้าที่สาธารณสุขจังหวัด
กาญจนบุรี จำนวนเกือบ ๔๐ คน รวมทั้งสมาชิกจาก
FMTV ศึกษาดูงานที่เนินพอกิน

พฤ.๒๗ เวลา ๑๔.๐๐ น. คุณกิตติพงษ์ แซ่

เจียว(เอก-ศิษย์เก่าลัทธิสมาธิขาล้อมโลก) เดินทางไปรับมอบใบประกาศนียบัตรครูสอนดีเด่นระดับมัธยมศึกษาประจำปี ๒๕๕๔ ที่องค์การบริหารส่วนตำบลพระประโทน อ.เมือง นครปฐม ได้รับคัดเลือก “ครูสอนดี” สอนเป็น เห็นผล คนยกย่อง คือการมีส่วนร่วมของชุมชนท้องถิ่น ในการสรรหาครูที่ทุ่มเทกายใจถ่ายทอดความรู้และอบรมผู้เรียนอย่างเสียสละ อดทน มีขบวนการสอนที่เหมาะสม เอื้อผลสำเร็จเกิดขึ้นแก่ศิษย์อย่างต่อเนื่อง เป็นแบบอย่างที่ดีและเป็นที่รักของนักเรียนพ่อแม่-ผู้ปกครอง-ชุมชน และสังคม

ผู้มีศีล ๕ คือครูที่โลกต้องการ

ประจำเดือนตุลาคม ๒๕๕๕

พ.๔-๔.๕ อาจารย์ฉลาพิชญ์ พลศิลป์ คณะครุศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต ศูนย์การศึกษานอก ที่สุพรรณบุรี นำนักศึกษาจำนวน ๗๐ คน มาศึกษาดูงาน พักค้าง ๑ คืน

พ.๑๐ สมณะและชาวชุมชนเดินทางไปร่วมงานบรรจุพระบรมสารีริกธาตุที่สวนสงเสริมกิจกรรมไร่สารพิษ อ.วังน้ำเขียว จ.นครราชสีมา ต่อจากนั้นก็เดินทางมาร่วมประชุมเพลิงคุณยายเกิดบุญ ชาญณรงค์ อายุ ๘๗ ปี ที่พุทธสถานลีมาโอศก

พ.๑๑ สมณะ ลิกขมาตุรวม ๗ รูป ครู และนักเรียน ม.๑ เดินทางไปร่วมประชุมเพลิงนายไมตรี

พงษ์โสภา อายุ ๕๑ ปีที่วัดศาลาลอย อ.บ้านเขว้า จ.ชัยภูมิ มีผู้ไปร่วมงานประมาณ ๕๐๐ กว่าคน

ศ.๑๒ สมณะเสียงศีล ชาตวโร เข้าร่วมประชุมที่มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช(ม.สธ.) ตามโครงการเรียนรู้สื่อทางไกล ในฐานะร่วมเป็นคณะทำงานเรื่องเศรษฐกิจพอเพียง

พ.๒๔ ชาวอสม. เลาช่วภูมิ จ.กาญจนบุรี ๗๐ คน ศึกษาดูงานที่ศูนย์ปฏิบัติการเรียนรู้เนินพอกินอ.ท่าม่วง จ.กาญจนบุรี

พ.๒๕ สมาเภตกรไทยแห่งชาติ จ.นครราชสีมา ๖๐ คน นำโดยคุณไชยวัฒน์ สิ้นสูงวงศ์ ศึกษาดูงานที่เนินพอกิน (มาเป็นครั้งที่ ๒)

คำ มีการแสดงธรรมหน้าศพคุณแม่บุญเกิดสุนทรภิตติ คุณแม่ของคุณศิริวรรณ สุนทรภิตติ รุ่งขึ้น วันที่ ๒๕ ต.ค. มีการฌาปนกิจ

สมณะ ลิกขมาตุ ชาวชุมชน และนักเรียน เดินทางไปร่วมประชุมเพลิงคุณพ่อแสวง พวงบุปผา วัดห้วยสุวรรณวนาราม ต.ดอนปรู อ.ศรีประจันต์ จ.สุพรรณ

ศ.๒๖ นักเรียน ม.๔ ของชาวโอศกทั้งหมดเดินทางมาปฐมมโอศก เพื่อเข้าค่ายเตรียมงานมหาปวารณาครั้งที่ ๓๑

ส.๒๗ อีกหน้าหนึ่งของประวัติศาสตร์ต้องจารึกไว้ที่พ่อครูพาญาติๆหมื่นกมลธรรมจักรสู่สนามม้า นางเล็ง “รวมพลังคนทนไม่ไหว” โดยมีเสธ.อ้ายเป็นประธาน มีผู้มาร่วมด้วยประมาณ ๓ หมื่นกว่าคน นี่คือการเรียนประชาธิปไตยบทที่ ๑ หน้าที่เราคือแสดงความสงบ และเป็นผู้รับใช้

อ.๓๐ เวลา ๔.๐๐ น. สมณะและพระอาคันตุกะกล่าวคำปวารณาให้หมู่ผู้ชมทรัพย์แก่กันและกัน พรรชานี้เน้นเป็นความเจริญของหมู่อย่างมากเพราะเรามีความกล้าให้หมู่ทรัพย์กันอย่างมีเมตตา เมื่อหมู่สมณะเจริญ ก็พลอยส่งผลให้ลิกขมาตุ คนวัด และชาวชุมชนเจริญในธรรมไปด้วย สมคำตรัสของพระลัทธิสมาธิพุทธเจ้าว่า มิตรดี-สหายดี-สังคมาสิ่งแวดล้อมดี เป็นทั้งหมดของศาสนา

☆ *สมณะกรรมกร กุสโล*

ศิระะอโศก

ประจำเดือนกันยายน ๒๕๕๕

ผ่านไป ๒ เดือนของการเข้าพรรษา ประชากรชาวศิระะอโศกยังมุ่งมั่นปฏิบัติบำเพ็ญเพียร สมณะนำพาญาติโยมทำวัตรเช้าฟังลูกพ่อครู และทำวัตรเย็นฟังพ่อครูและทำน้อื่นๆ ญาติโยมที่สนใจใฝ่เรียนรู้อันดี โดยเฉพาะนิสิต ว.บ.บ. นอกจากขยันทำวัตร ยังชวนช่วยในกิจกรรมการทำงาน ลงแขกสร้างพลังสามัคคี ทั้งงานกสิกรรม งานหัตถกรรม งานอุตสาหกรรม ฟันเฟืองต่างๆ ดำเนินไปอย่างประสานสัมพันธ์ ปัญหาต่างๆ ก็ช่วยกันแก้ไข อาศัยการประชุมอภิปรายธรรม นำเข้าสู่หมู่พิจารณาแต่ละคนต้องหัดลดมานะอัตตา ผู้ใดลดได้ก็มีความเจริญ ใครไม่ยอมลดคือผู้สมัครใจเป็นบอนไซทางธรรม ใครมีผัสสะแล้วนำมาพิจารณาแก้ไขตน เปรียบได้กับต้นไม้ได้รับปุ๋ยชั้นดี ส่วนผู้ไม่ยอมเปลี่ยนแปลงแก้ไขก็ปีๆ ยิ่งเล้นบทเดิมที่ร้ายๆ เปรียบได้กับปุ๋ยเพื่อให้ต้นไม้เติบโตแข็งแรง

★ เหตุการณ์ต่างๆ ในรอบ ๓๐ วัน

- ส.๑,๑๕,๑๖,๓๐ สมณะฟังสวดปาฏิโมกข์
- ส.๑-พ.๑๖ มีญาติธรรมจากสุรินทร์อโศกและพันธมิตรชาวสุรินทร์มาเข้าคอร์สสุขภาพล้างพิษตับประมาณ ๗๐ คน และพบสมณะตอนเย็น
- ส.๑ นักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสัมมาสิกขาศิระะอโศก ระดับชั้น ปวส. พบสมณะ
- ส.๑ อาสาสมัครชาวเยอรมัน ๔ คน เดินทางมาศิระะอโศกเพื่อเป็นครูสอนภาษาอังกฤษ อาศัยอยู่ที่นี้ ๑ ปี แบ่งเป็นอาสาสมัครหญิง ๒ คน อาสาสมัครชาย ๒ คน (อาสาสมัครรุ่นที่ ๓) โดยมีทีมงานการศึกษาดูแลชีวิตความเป็นอยู่ตลอด๑ปี มีการเรียนรู้อาษาไทยและครูคนไทยเรียนรู้อาษาเยอรมันด้วยเป็นการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมด้านภาษา
- ส.๑,พ.๕ ชาวชุมชนลงแขกปลูกมะละกอที่ไร่ ๓๙
- ส.๑-ส.๑๕ อาสาสมัครชาวญี่ปุ่นชื่อ จิน อายุ

๒๑ ปี มาเรียนรู้อาชีพชีวิตของชาวศิระะอโศก โดยมีคุณหม่อมอยู่ จ.เลย พามารู้จักศิระะอโศก เพราะพี่สาวเป็นศิษย์เก่า(รุ่นอาวุโส)ของที่นี่

ส.๑-พ.๕ นักเรียนสอบกลางภาค ภาคเรียนที่ ๑ ปีการศึกษา ๒๕๕๕

อา.๒ คุณอาทราศศิลป์ ประธานอสม. หมู่ ๑๕ ไปทำบุญสังฆทานที่บ้านโนนสมประสงค์ หมู่ ๑๒ เป็นการสร้างสัมพันธ์ไมตรีกับหมู่บ้านใกล้เคียง

อา.๒,๙,๑๖,๒๔,๓๐ ตรวจศีลนักเรียน และชาวชุมชน อาทิตย์สุดท้ายมีการชื่นชม ชี้มูลทรัพย์ของนักเรียน

จ.๓,๑๐,๑๗,๒๔ สมณะประชุมอภิปรายธรรม ผู้เข้าคอร์สสุขภาพ ทำวัตรเย็นฟังธรรมจากสมณะ

อสม. ม.๑๕ ร่วมงานสังฆทานสังฆกรรมที่ม.๑๒
แม่บ้าน ๗ คน จากบ้านหนองแวง ม.๗ ต.ภูซอด อ.เมือง จ.ศรีสะเกษ และจากบ้านม่วง ต.สมสะอาด อ.เดชอุดม จ.อุบลราชธานี ๔ คน มาฝึกงานที่ฐานแซมพู

อ้ง.๔ ชาว อสม. หมู่ ๑๕ บ้านศิระะอโศก จำนวน ๕ คน ไปประชุมประจำเดือนและรณรงค์เรื่องไข้เลือดออก

ช่วงเช้านักเรียนสัมมาสิกขาระดับมัธยมปีที่ ๑-๖ นักเรียน ปวส. ศิษย์เก่า และชาวชุมชนมีกิจกรรมไปปลูกป่าที่ไร่พลาญหินนำพาโดยท่านสมณะถ่องแท้ วินยธโร และตอนเย็นชาวชุมชนมีประชุมบ้าน วัด โรงเรียน

ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้านแซมดาว ไปประชุมที่อำเภอกันทรลักษ์ ทว่าการให้ระวังโรคไข้หวัดนกสายพันธุ์ใหม่ กับโรคพิษสุนัขบ้า

อ้ง.๔,๑๑,๒๕ ประชุมชุมชน บ้าน วัด โรงเรียน วันอังคารสุดท้ายเป็นวันเอื้อเอื้อกันและกันของชาวชุมชน

พ.๕ ผู้ปกครองนักเรียนระดับประถมศึกษา โรงเรียนสัมมาสิกขาศิระะอโศกประชุมประจำเดือนพูดคุยเรื่องพัฒนาการของลูกๆ โดยมีสมณะดวงดี ลีตปุญโญเป็นประธานที่ประชุม

พถ.๖-ศ.๗ นักศึกษาแพทย์แผนไทยศิระระอโคก จำนวน ๑๓ ชีวิต เดินทางไปศึกษาดูงานมหกรรม สมุนไพรไทยที่อิมแพคเมืองทองธานี จ.นนทบุรี นำทีมโดยครูหมอกั๊ก - ฟ้าฉาย อุดมรัักษ์

ศ.๗ ครูจิตจรลดา นิลนนท์ เดินทางไปประชุม การศึกษาเรื่องงบประมาณอุดหนุนประจำปี ๒๕๕๖ ที่โรงเรียนวัดมหาพุทธาราม อ.เมือง จ.ศรีสะเกษ

ส.๘ ครูผาฏ อับมทั้ง นำทีมสื่อ FMTV ไปร่วม บันทึกเก็บกิจกรรม “งานอบรมสัมมนา ประชาชน อาสาปกป้องแผ่นดินไทย” ที่สนามกีฬา อ.บ้านกรวด จ.บุรีรัมย์ ค้าง ๑ คืน

อา.๙-พถ.๑๓ คอร์สสุขภาพต้อนรับคนมาเข้า คอร์สกรุงเทพฯ และศรีสะเกษ

อิง.๑๑ ลงแขกที่สวนชำตาโตง ใส้เกลบตัน ทุเรียน

พระนิสิตชั้นปีที่ ๑-๓ จากมหาจุฬาลงกรณ- ราชวิทยาลัย วิทยาเขตสุรินทร์ จำนวน ๑๑๐ รูป เดินทางมาศึกษาวิถีชีวิตของชาวศิระระอโคก

พถ.๑๓ แกนนำเครือข่ายรวมพลังปกป้อง แผ่นดินไทยอีสานใต้-ตะวันออกเฉียง นำโดย นพ.ประทีป ตลับทองและทีมงาน มาร่วมรายการพระพุทธเจ้า สอนอะไร โดยมีชาวบ้านแถบชายแดนไทย-กัมพูชา ที่ได้รับความเดือดร้อนมาด้วย

พถ.๑๓-อา.๑๖ อาจารย์ขวัญดิน สิงห์คำ อาจารย์แก่นฟ้า แสนเมือง และคุณฟ้าพุทธ ตะวัน ตระกูล ไปร่วมงานภราดรภาพซาบซึ้งใจ และร่วม ประชุมพรรคเพื่อฟ้าดิน ที่สังฆสถานทะเลธรรม จ.ตรัง ซากลับแวะเยี่ยมโรงปุ๋ยที่ อ.พะโต๊ะ จ.ชุมพร

ศ.๑๔ อสม. นำอาหารมังสวิรัตินำไปร่วมงานสังฆ ทานใหญ่ถวายอาหารภิกษุ สามเณรที่วัดบ้านไฮ ม.๓ ลงแขกกสิกรรมที่สวนพลาญหิน

อิง.๑๘ ครู ๕ คน และนักเรียน ๑๕ คน จาก โรงเรียน Denly Lion ประเทศเกาหลีใต้ จำนวน ๒๐ คน เดินทางมาศึกษาเรียนรู้วิถีชีวิตชาว ศิระระอโคก พักค้างประมาณ ๓ สัปดาห์

พ.๑๙ ลูก-หลานนำโดยอาเอี่ยม ขวัญดิน และ ญาติพี่น้องตระกูลสิงห์คำร่วมทำบุญระลึกครบรอบวัน

ถึงแก่กรรมพ่อใหญ่แดง-แม่ใหญ่ถ้ำ สิงห์คำ

อาสาสมัครชาวเยอรมันรุ่นที่ ๒ ชื่อ Rene ได้กล่าวคำอำลาเป็นภาษาไทยแก่ชาวชุมชน เพื่อ เดินทางกลับไปประเทศเยอรมัน ตัวแทนนักเรียน กล่าวคำอำลาเป็นภาษาอังกฤษ และครูตัวแทนทีม การศึกษากล่าวคำอำลาเป็นภาษาเยอรมัน

สมณะดวงดี ฐิตบุญโญ สัตตาทะไปร่วมงาน ฌาปนกิจศพ นางทอน คำสุข อายุ ๕๕ ปี เผ วันเสาร์ที่ ๒๒ ก.ย. ที่สุสานบ้านตุน ต.ตุน อ.เมือง จ.พะเยา

พ.๑๙-อา.๒๓ คอร์สสุขภาพเปิดบ้านล้างพิษ ตับ แก่ผู้รักสุขภาพทั่วไป

พถ.๒๐ แกนนำเครือข่ายรวมพลังปกป้อง แผ่นดินไทยอีสานใต้-ตะวันออกเฉียง นำโดย นพ.ประทีป ตลับทองและทีมงาน มาร่วมรายการพระพุทธเจ้า สอนอะไร โดยมีชาวบ้านแถบชายแดนไทย-กัมพูชา ที่ได้รับความเดือดร้อนมาด้วย

พถ.๒๐-จ.๒๔ นักเรียนทำการสอบปลายภาค ประจำภาคเรียนที่ ๑ ปีการศึกษา ๒๕๕๕

ส.๒๒ อ.ปานเทพ พัวพงศ์พันธ์ กับทีมงาน จาก ASTV มาถ่ายทำรายการสภาท่าพระอาทิตย์ สัมภาษณ์คุณขวัญดิน คุณแก่นฟ้า และคุณอุ้นเอื้อ เกี่ยวกับคอร์สสุขภาพ“มหัศจรรย์ล้างพิษจากตับ”

- ทีมพ่อครัวแม่ครัวและชาวชุมชน ประมาณ ๑๐ คน รวมทั้งนักเรียนนภระจอบอีก ๘ คน เดินทางโดยรถหกล้อ เพื่อไปเตรียมทำอาหารเลี้ยง ผู้มาร่วมงานสัมมนาพลังงานในวันพรุ่งนี้ที่โรงเรียน บ้านอุ่มหม้าประชาสรรค์ อ.ธาตุพนม จ.นครพนม

อา.๒๓ สมณะ ๓ รูป นำโดย สมณะถ่องแท้ วินยธโร และทีมสื่อสาระ ๓ คน เดินทางไปร่วม งานเสวนาเรื่องพลังงาน ที่ จ.นครพนม

คุณอาแซมดาว ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้านพานักเรียน ปวช. ๑ ไฟฟ้า และ ปวส. จำนวน ๑๐ คน ไป ร่วมฟังเสวนาเรื่อง “รวมพลังปฏิรูปประเทศไทย” ที่โรงแรมสุนีย์แกรนด์ โฮเทล จ.อุบลราชธานี

สมณะดวงดี ฐิตบุญโญ เป็นประธานประชุม กลุ่มดอยรายปลายฟ้า และเดินทางกลับวันจันทร์ที่

๒๔ ถึงวัดวันอังคารที่ ๒๕

จ.๒๔ นักศึกษาแลกเปลี่ยนชาวแคนาดาชื่อ โดโต้ อายุ ๑๘ ปี เรียนอยู่ที่มหาวิทยาลัยมหาสารคาม เดินทางมาเรียนรู้วิถีชีวิตแบบชาวโศกพักค้างประมาณ ๑๒ วัน

พ.๒๖ ชาวอสม.ตำบลกระแซง ประมาณ ๑๐๐ คน มาทำบุญสังฆทานที่คีรีชะเอโศก มีชาวอสม.บ้านคีรีชะเอโศกให้การต้อนรับอย่างอบอุ่น พร้อมทั้งฟังการแสดงธรรมจากท่านสมณะ

พ.๒๖-ส.๒๙ คอรัสสุขภาพเปิดบ้านรอบสุดท้ายของเดือนนี้เพื่อล้างพิษตับแก่ผู้สนใจทั่วไป

ศ.๒๘ ผู้ใหญ่บ้านอุ้มเอื้อ สิงห์คำ ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้านเขมดาม นาวาบุญนิยม และผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้านแก่งแก่น นิลนนท์ เดินทางไปประชุมประจำเดือน เพื่อรับฟังนโยบายจากรัฐบาล ที่อำเภอกันทรลักษ์

อา.๓๐ คุณขวัญดิน สิงห์คำ รับเชิญไปร่วมรายการ ASTV แพร่ เกี่ยวกับคอรัสสุขภาพในหัวข้อบรรยายเรื่อง “มหัศจรรย์ล้างพิษตับ” ที่สถานีโทรทัศน์ ASTV กรุงเทพมหานคร

★ คดีก่อนจากคำสอนของพ่อครู

“อยู่กับหมู่ต้องทำตัวให้ดี”

☆ สมณะแก่นหล้า วัดถมโน

ประจำเดือนตุลาคม ๒๕๕๕

ผู้ที่ประสบความสำเร็จในชีวิตได้เริ่มต้นที่ความตั้งใจ และรู้จักแบ่งเวลา เห็นคุณค่าของเวลา หากแบ่งเวลาไม่เป็นก็จะทำอะไรไม่ทัน เช่น ตื่นสาย ไม่มีเวลาออกกำลังกาย ไม่มีเวลาทำจิตใจให้เบิกบานไปทำงานสาย ทำอะไรไม่ทัน สุดท้ายก็จะเป็นคนขาดความรับผิดชอบ กลายเป็นคนเกียจคร้านในที่สุด

★ เหตุการณ์ประจำวัน

จ.๑ ประชุมที่มงานการศึกษา คุรุวิชาการ คุรุสถานงาน และผู้ดูแลที่พักหญิง-ชาย

เปิดคอรัสสุขภาพมีผู้เข้าร่วม ๔๘ คน

อ.๒ ช่วยกันลงแขกงานกลีกรวมที่สวนพลาญหิน

ประชุมชุมชน วัดบ้านโรงเรียน

พ.๓ ประเพณีกินข้าวป่าของชาวคีรีชะเอโศก นักเรียนจากสารคามวิทยามาศึกษาดูงานจำนวน ๓๐ คน ร่วมกิจกรรมกินข้าวป่าด้วย

พ.๔ นักเรียนระดับมัธยมสอบฐานงาน

ศ.๕ ประชุมผู้ปกครองเด็กนกรกระจาบ(นักเรียนระดับประถม) เพื่อเตรียมงานเจ

ครูและนักเรียนนกรการศึกษาโรงเรียนบ้านชำโพธิ์ ต.ชำ อ.เมือง จ.ศรีสะเกษ จำนวนนักเรียน ๗๕ คน ครู ๑๐ คน กรรมการ ๗ คน มาศึกษาดูงาน ด้านเศรษฐกิจพอเพียง

อา.๗ ลงแขกดายหญ้า สวนปาล์มที่สวนพลาญหิน

เปิดคอรัสสุขภาพมีคนเข้าร่วม ๕๐ คน

จ.๘ ทีมงาน อ.ส.ม.ร่วมงานสัมพันธ์อ.ส.ม. ที่วัดป่าโนนสมประสงค์

อ.๙ พ่อท่านไปเยี่ยมชาวมุสลิมคีรีชะเอโศก

เวลา ๘.๐๐ น. ชาวมุสลิมร่วมกันใส่บาตร

เวลา ๘.๓๐ น. พ่อท่านขออนุญาตไฮมและเทศน์

เวลา ๑๓.๓๐ น. พ่อท่านเยี่ยมคนป่วย และ

ดูงานศิษย์เก่าทำรถเทเลอร์

พ.๑๐ ครู นักเรียนเดินทางไปช่วยงานเจที่ปากช่อง จ.นครราชสีมา

พ.๑๑ สมณะและญาติธรรมไปร่วมงานศพยายเกิดบุญที่สีมอโศก

ศ.๑๒ ศิษย์เก่าเข้าวัด ศิษย์เก่าสัมมาสิกขารุ่นโลมา นัดหมายกันเข้าวัดฟังธรรม ทำอาหารเลี้ยงสมณะและชาวมุสลิม

ส.๑๓ เปิดคอรัสสุขภาพ มีคนเข้าร่วม ๘๕ คน

อา.๑๔ นักเรียนนกรกระจาบ(นักเรียนระดับชั้นประถมฯ)และผู้ปกครองไปดูงานการขายอาหารเจที่อุทยานบุญนิยม เพื่อมาทำขายที่หน้าร้านหนึ่งน้ำใจ

จ.๑๕ นักเรียนนกรกระจาบ และผู้ปกครองเปิดขายอาหารเจที่หน้าร้านหนึ่งน้ำใจ มีลูกค้ามา

อุดหนุนกันคับคั่ง บรรยายภาคคึกคักกันพอสมควร
ส.๒๐-พ.๒๔ เปิดคอร์สสุขภาพ มีผู้เข้าร่วม
๔๕ คน

พ.๒๕-จ.๒๙ เปิดคอร์สสุขภาพ มีคนเข้า
ร่วม ๑๓๒ คน

ศ.๒๖ นักเรียนชั้นปว.ช. เดินทางไปช่วย
เตรียมงานมหาปวารณาที่ปฐมมโศก

ส.๒๗ ชาวชุมชนเดินทางไปร่วมงานชุมนุมที่
สนามม้านางเลิ้ง จำนวน ๒ คันรถ ๖ ล้อ

พ.๓๑ สมณะเดินทางไปร่วมงานมหาปวารณา
ที่พุทธสถานปฐมมโศก

★ ขอบฟากประจำเดือนนี้

พระพุทธศาสนาเป็นอเทวนิยมไม่เชื่อเรื่องพรหม
ลิขิต ไม่เชื่อเรื่องดวงดาว เรื่องอำนาจของพระเจ้า
ไม่เชื่อว่าชีวิตมนุษย์จะเป็นไปตามความบังเอิญหรือ
อำนาจภายนอกอื่นใด นอกจากอำนาจแห่งกรรมที่
แต่ละคนทำ อตตตา หิ อตตโน นาโถ ตนเป็นที่พึ่ง
แห่งตน

☆ นักรบทางกระแส

ศาลือโคก ประจำเดือนกันยายน ๒๕๕๕

บรรยายภาคเดือนนี้เป็นบรรยายภาคปกติธรรมดาๆ
ไม่มีอะไรพิเศษ เหตุการณ์ในเดือนนี้

ส.๑ ประชุมคณะกรรมการชาวชุมชนบุญนิยม
เศรษฐกิจพอเพียงศาลือโคก

เพื่อนดี ศิษย์เก่าสัมมาสิกขาปฐมมโศก ทำบุญ
๑๐๐ วัน บิดาผู้วายชนม์

อา.๒ ประชุมชาวชุมชนบุญนิยมเศรษฐกิจ
พอเพียงศาลือโคก

พ.๖ สมณะกล้าดี เตชพหูชน สมณะลือคม
ธัมมกิตติโกไปแสดงธรรมให้กับผู้อบรมคอร์สสุขภาพ
ที่สักทองรีสอร์ท อ.เมือง จ.นครสวรรค์

คุณกลางดินและคณะรวม ๔ คน เดินทางโดย

รถจักรยานไป จ.เชียงใหม่ มาขอพักค้าง ๑ คืน

ส.๘ พันธมิตรประชาชนเพื่อประชาธิปไตย
๔ คน มาขอพักค้าง ๑ คืน เพื่อไปร่วมเสวนา เรื่อง
พลังงานไทยที่มหาวิทยาลัยราชภัฏจังหวัดนครสวรรค์
ในวันที่ ๙

อา.๙ สมณะลือคม ธัมมกิตติโก สมณะหนึ่งดี
สุยัญโญ และชาวชุมชน นำอาหารไปเลี้ยงผู้มาร่วม
เสวนา เรื่องพลังงานไทย ที่มหาวิทยาลัยราชภัฏ
จังหวัดนครสวรรค์

จ.๑๐ สมณะกรรมกร กุสโล พระประพันธ์
สิกขมาตุ ๒ รูป และทีมงานจากปฐมมโศกมาติด
ป้ายที่ร้านใจฟ้า

นักเรียนสัมมาสิกขาภูผาฟ้าน้ำ(ลูกไก่ของอาไก่
ใจจริง) ไปศึกษานอกสถานที่ที่โรงปุ๋ยของอาจารย์
เซาว์วัช หนูทอง จ.ลพบุรี

นักเรียนจากโรงเรียนสระยาชัยมิตรภาพที่ ๗๙
ต.เนินปอ อ.สามง่าม จ.พิจิตร นำพามาโดย
พระคำภา ธัมมเตโช เพื่อศึกษาวิถีชีวิตชาวชุมชน
บุญนิยมเศรษฐกิจพอเพียงศาลือโคก

อ.๑๑ ชาวชุมชน และนักเรียนสัมมาสิกขา
ภูผาฟ้าน้ำไปร่วมพัฒนาปลูกต้นไม้ที่บ้านหนองไก่อ
ต.โคกเดื่อ อ.ไพศาลี จ.นครสวรรค์

พ.๑๒ โยมแปลก คชสารทอง และองค์
ลูกสาว ทำบุญระลึกถึงโยมขนาดผู้วายชนม์ มีลูกหลาน
มาร่วมทำบุญกันหลายคน

อา.๑๖ สมณะ พระอาทิตย์และชาวชุมชน
ไปพัฒนาสวนวังพิกุล

ส.๒๒-อา.๒๓ สมณะลือคม ธัมมกิตติโก และ
ชาวชุมชน ๓ คน ไปร่วมประชุมเครือข่าย
กสิกรรมไร้สารพิษ ที่ อ.วังน้ำเขียว จ.นครราชสีมา

ส.๒๙ สมณะ พระอาทิตย์ ชาวชุมชนและ
ญาติธรรมไปฟังการบรรยายการรักษาแบบโปพาส
(Popatas) โดยหมอแกน ที่แฟรี่แลนด์ จ.นคร-
สวรรค์

อ.๓๐ ร.ต.ต.หญิงละมัย มีชัย มาทำบุญ
ระลึกถึงมารดาผู้วายชนม์ ซึ่งเสียชีวิตแล้ว ๑๐ ปี
มีญาติพี่น้องและลูกๆหลานๆมาร่วมงานบุญกัน
หลายคน

★ ข้อคิดสุดท้าย

การรักษาศีล บำเพ็ญธรรมอย่างต่อเนื่องแล้ว การบรรลุธรรมแบบเซนจึงจะเป็นไปได้

ประจำเดือนตุลาคม ๒๕๕๕

เดือนนี้เป็นบรรยากาศของเทศกาลกินเจ ซึ่งตอนแรกแม่ครัวสัญญาว่าจะไม่ขายแล้ว แต่เมื่อถึงเวลาเช้าจริงๆกลับเปลี่ยนใจ เป็นร้านเจชายที่หน้าร้านใจฟ้า ทำให้มีการขายอาหารเจในหมู่พวกเราถึง ๔ เจ้า คือ ๑. บ้านช่างชำนาญ ๒. หน้าร้านใจฟ้า ๓. ครอบครัวเพชรนำชม ท่ามาขายที่ตลาด ๔. อาไฟรศีล พาเด็กนักเรียนสัมมาสิกขาศาลือโคกทำและนำไปขายตามจุดต่างๆ ประกอบกับหมอแก้วมาช่วยงานทำสื่อ ทำให้เทศกาลกินเจที่ไพศาลีปีนี้ดูคึกคัก มีชีวิตชีวาขึ้นมาทันที

★ เหตุการณ์ในเดือนนี้

จ.๑ ประชุมคณะกรรมการชุมชนบุญนิยมเศรษฐกิจพอเพียงศาลือโคก

ส.๖ สมณะลือคม ธัมมกิตติโก สมณะเน้นแก่น พลานีโก และชาวชุมชนจำนวน ๑ รถตู้ ไปกิจกรรมที่บ้านร.ต.ต. ละมัย มีชัย ที่อ.เมือง จ.ชัยนาท ซึ่งหมวดละมัยได้ถวายเครื่องปั่นน้ำ ให้กับพุทธสถานศาลือโคกด้วย

นายทิสู ทับลอย(โยมโผน) ประสบอุบัติเหตุตกลงมาจากหลังคาโรงครัว นำส่งรักษาตัวที่โรงพยาบาลสวรรค์ประชารักษ์

อา.๗ สมณะกล้าดี เตชพหุชโน สมณะลือคม ธัมมกิตติโก ไปบริจาคโลหิตให้กับธนาคารเลือดของโรงพยาบาลสวรรค์ประชารักษ์ เยี่ยมดูอาการของโยมโผนด้วย

จ.๘ โยมโผนเสียชีวิต นำศพมาบำเพ็ญกุศลที่พุทธสถานศาลือโคก ช่วงบ่ายรดน้ำศพ ภาคค่ำ สมณะลือคม ธัมมกิตติโก แสดงธรรม

อ้ง.๙ สมณะเน้นแก่น พลานีโก สมณะหนึ่งดี สุธัญญ์ เดินทางเข้ากรุงเทพฯ เพื่อรักษาฟัน

ก่อนฉันและภาคค่ำ สมณะลือคม ธัมมกิตติโก แสดงธรรมหน้าศพโยมโผน

พ.๑๐ ก่อนฉันสมณะเน้นแก่น พลานีโก ภาคค่ำสมณะเลื่อนลิ่ว อรรถชิวโร สมณะเพาะพุทธ จันทสฎฐ์ แสดงธรรมหน้าศพโยมโผน

พฤ.๑๑ ก่อนฉัน สมณะเดินดิน ติกชิวโร แสดงธรรม ภาคบ่ายรายการเปิดใจลูกหลาน ญาติพี่น้อง ญาติธรรม ลิกขมาตุ และสมณะ สมณะเดินดิน ติกชิวโร ดำเนินรายการและแสดงธรรมก่อนเผา

ศ.๑๒ เก็บกระดูกและทำบุญ ๗ วัน นักบวชทุกรูปแสดงธรรมก่อนฉัน

ส.๑๓ ประชุมชาวชุมชนบุญนิยมเศรษฐกิจพอเพียงศาลือโคก

จ.๑๕-อ้ง.๒๓ เทศกาลกินเจ

ส.๒๐-จ.๒๒ สมณะลือคม ธัมมกิตติโก สมณะเน้นแก่น พลานีโก และญาติธรรม ๒ คน รับกิจนิมนต์พระร้อยธรรม ปริณญาโณ ไปอบรมธรรมที่สำนักปฏิบัติธรรมสวนวังแสงธรรม ต.ท่าชัย อ.ศรีสขนาลัย จ.สุโขทัย และไปเก็บภาพนักเรียนสัมมาสิกขาภูผาพำน้ำและคณะครูที่เปิดร้านอาหารเจในเทศกาลกินเจ ที่ อ.เมือง จ.กำแพงเพชร

อา.๒๑ สมณะหนึ่งดี สุธัญญ์ พระอิมบุญขันตีโก และชาวชุมชนนำอาหารมังสวิรัตินำไปเลี้ยงในงานเสวนาเรื่องพลังงานไทย ที่สถาบันพลศึกษา จ.เพชรบูรณ์

พฤ.๒๕ ประชุมคณะกรรมการชุมชนบุญนิยมเศรษฐกิจพอเพียงศาลือโคก

ศ.๒๖ สมณะลือคม สมณะเน้นแก่น พลานีโก และชาวชุมชนไปเยี่ยมโยมทา ที่โรงพยาบาลไพศาลี

ส.๒๗ สมณะ พระอาคันตุกะ ชาวชุมชนญาติธรรม และนักเรียนสัมมาสิกขาศาลือโคก จำนวน ๑ รถตู้ เดินทางสู่สันติโคก เพื่อไปร่วมชุมนุมกับองค์กรพิทักษ์สยาม ที่ราชตฤณมัยสมาคม(สนามม้านางเลิ้ง)

อา.๒๘ ชาวชุมชนและญาติธรรม จำนวน ๑ รถหกล้อ เดินทางสู่สนามม้านางเลิ้ง เพื่อร่วมชุมนุมกับองค์กรพิทักษ์สยาม

อัง.๓๐ หลังจากทำวัตรเช้าแล้ว สมณะ พระ
อาคันตุกะ อธิษฐานออกพรรษาและปวารณากันให้
ว่ากล่าวตึงเตือนกันได้ ก่อนฉันแสดงธรรมทุกรูป

โยมทา สิ้นทรัพย์สิ้นชีวิต ลูกหลานนำศพมา
บำเพ็ญที่พุทธสถานศาลือโคก ภาคคำ สมณะเลื่อนลิ่ว
อรณชชีโว และสมณะลือคม ฆัมมกิตติโก แสดงธรรม

พ.๓๑ เข้าสมณะ พระอาคันตุกะ ตักบาตร
เทโว ที่บริเวณศาลาพุทธาภิเษก

ก่อนฉัน สมณะ พระอาคันตุกะ และลิกขมาตุ
แสดงธรรม รำลึกถึงโยมทา สิ้นทรัพย์

๑๒.๓๐ น. เปิดใจลูกหลาน และญาติธรรม

๑๔.๐๐น. ฉาปนกิจโยมทา สิ้นทรัพย์

★ **บอคิดสุดท้าย**

ความจริงของชีวิตคือ ของฟรีไม่มีในโลก
ต้องมีการลงทุนแล้วทั้งนั้น จึงจะได้มา

☆ *สมณะเน้นแก่น พลาน์โก*

สีมาอโคก ประจำเดือนกันยายน ๒๕๕๕

★ **เหตุการณ์**

ส.๑ สมณะลงอุโบสถฟังสวดพระปาฏิโมกข์

๑๓.๐๐ น. ประชุมคณะกรรมการชุมชน

ศ.๗ ประชุมนักเรียนสส.ม.

ส.๘ ประชุมกรรมการชุมชน

อา.๙ คุณทองอินทร์และทีมงาน ๔ คนไปร่วม
งานชุมนุมเสวนาพิทักษ์แผ่นดินไทย ณ สนามกีฬา
อ.บ้านกรวด จ.บุรีรัมย์ งานนี้ญาติธรรมสีมาฯ
และเมฆาอโคก ร่วมกันตั้งโรงบุญแจกอาหาร
มังสวิรัตให้แก่ผู้ร่วมงาน

อา.๑๑,๑๘,๒๕ สมณะประชุมอธิษฐานธรรม

ศ.๑๔ อาจารย์กมลเป็นตัวแทนไปร่วมงาน
ภราดรภาพซาบซึ่งใจครั้งที่ ๑๐ ที่สังฆสถานทะเล
ธรรม จ.ตรัง

ส.๑๕,๓๐ หมุ่สมณะลงอุโบสถฟังสวดพระ
ปาฏิโมกข์

ส.๑๕ ครูและนักเรียนสส.ม.ไปชมนิทรรศการ
งานศิลป์ ในรัชกาลที่ ๙ ที่กรุงเทพมหานคร และ
เยี่ยมชมสถานีโทรทัศน์ ASTV บ้านเจ้าพระยา

อา.๑๖ สมณะสร้างไท สมณะเทินธรรม และ
ญาติธรรมอีก ๖ คน ไปร่วมประชุมกลุ่มเมฆาอโคก
มีการเลือกคณะผู้รับใช้กลุ่มชุดใหม่ ได้ผู้มีจิตอาสา
ทั้งหมด ๖ คน

พ.๒๐ ประชุมการจัดคอร์สสุขภาพ (ล้างพิษ
ตับและถุงน้ำดี)

ศ.๒๑-อา.๒๓ จัดคอร์สสุขภาพ ๓ วัน มีผู้เข้า
ร่วม ๖๒ คน

ส.๒๒ สมณะเทินธรรม สมณะดินทอง และ
อ.กมล ไปร่วมประชุมในการพิจารณาร่างมาตรฐาน
กิจกรรมไร่สารพิษ และการขับเคลื่อนงานอย่างเป็น
รูปธรรม ที่ศูนย์ศึกษาการพัฒนาของชาวบ้านฯ
อ.วังน้ำเขียว จ.นครราชสีมา

คุณยายเกิด กล่อมจอหอ อายุ ๘๗ ปี ไป
รักษาอาการป่วยที่ห้องฉุกเฉิน ร.พ.ค่ายสุรนารี

จ.๒๔ สมณะ ๔ รูปนำโดยสมณะสร้างไท ไป
แสดงธรรมและฉันภัตตาหารงานศพนางสุพรสุขเจริญ
ที่บ้านโคกกรวด อ.เมือง นครราชสีมา

ส.๒๙ ประชุมคนวัดและชาวชุมชนฯ

อา.๓๐ ช่วงทำวัตรเช้าอ่านกฎระเบียบ
ของชาวอโคกสู่ฟัง

หมู่สมณะลงอุโบสถฟังสวดพระปาฏิโมกข์

★ “สุขเป็นของเท็จ ทุกข์เป็นของแท้”

[พ่อครู สมณะโพธิรักษ์]

☆ *สมณะสร้างไท พลันโต*

ประจำเดือนตุลาคม ๒๕๕๕

จ.๑ โยมเกิดบุญออกจากกร.พ.ค่ายสุรนารี

อัง.๒,๒๓ สมณะประชุมอธิษฐานธรรม

ศ.๕ วันเปิดเรียนนักเรียนสส.ม.

จ.๘ เวลา ๘.๑๕ น. โยมเกิดบุญ ชาญณรงค์ เลี้ยชีวิต

สมณะสร้างไท และสมณะเทินธรรม ไปเยี่ยม โยมน้อย สุ่มมาตย์ ที่ ร.พ.มหาธา นครราชสีมา

อ้ง.๙ สมณะเลื่อนลิ้ว และสมณะเพาะพุทธ (ท่านจันทร์) มาเยี่ยมโยมน้อย สุ่มมาตย์ และ แสดงธรรมหน้าศพโยมเกิดบุญ ชาญณรงค์

พ.๑๐ พ่อครู สมณะโพธิรักษ์และปัจฉาสมณะ มาบรรจุพระบรมสารีริกธาตุพระพุทธรูปธรรมนิมิต ที่ศาลาเห็นแจ้ง(ที่ส่วนกลาง) อ.วังน้ำเขียว ตอนเย็นมีรายการเอื้อโถงจากพ่อครู

พฤ.๑๑ ก่อนฉันรายการโฮมบุญ โดยพ่อครู สมณะโพธิรักษ์

๑๓.๐๐ น. งานฌาปนกิจศพโยมเกิดบุญ ชาญณรงค์ อายุ ๙๗ ปี ๗ เดือน งานนี้พ่อครู สมณะโพธิรักษ์เป็นประธานในพิธีประชุมเพลิง

จ.๑๕ เทศกาลกินเจ ๑๕-๒๓ ต.ค. เปิดขาย ที่ร้านมังสวิรัตสีมาอโศก(มร.ส.)

สมณะลงอุโบสถฟังสวดปาฏิโมกข์

พฤ.๒๕-๒๗ อาจารย์กมลไปร่วมงานอบรม เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพของสาขาพรรคการเมือง ที่ จ.หนองคาย

ศ.๒๖-อา.๒๘ จัดคอร์สสุขภาพล้างพิษตับ-ถุงน้ำดี ๘๓ คน

ส.๒๗ ประชุมชาวชุมชนสีมาฯ

อา.๒๘ สมณะเทินธรรม สมณะดินทอง และ ชาวชุมชนและนักเรียน สส.ม. กว่า ๗๐ ชีวิตไป ร่วมแสดงประชาธิปไตยที่สนามม้านางเลิ้ง

จ.๒๙ สมณะสร้างไท สมณะสยาม ญาติธรรม และนักเรียนสส.ม. ไปร่วมงานฌาปนกิจศพนางน้อย สุ่มมาตย์ อายุ ๘๑ ปี ที่เมรุวัดบูรพาพิมล อ.พิมาย

อา.๓๐ เป็นวันออกพรรษา สมณะลงอุโบสถ
เพื่อทำพิธีปวารณา

๘.๓๐ น. ทำบุญตักบาตรบริเวณหน้าศาลา

๑๘.๐๐ น. รายการเวียนธรรมเพื่อสรุปผล
การตั้งตบะธรรมของแต่ละคน

พ.๓๑ สมณะสร้างไท่ สมณะสยามเดินทาง
มาร่วมงานมหาปวารณาครั้งที่ ๓๑ ชุมชนปทุมมอโคก

★ ข้อคิดก่อนจาก

ฟังสละทรัพย์ เพื่อรักษาอวัยวะ

ฟังสละอวัยวะ เพื่อรักษาชีวิต

ฟังสละทรัพย์ อวัยวะทั้งหมดเพื่อรักษาธรรม

พุทธพจน์

★ สมณะดินทอง นครวโร

กฐินผ้าป่า

ประจำเดือนกันยายน ๒๕๕๕

เดือนนี้ก็เป็นเดือนที่เข้าพรรษาเดือนที่สอง
อาจารย์ ๒ สมณะผืนฟ้า อนุตตโร ก็ได้นำ
สมณะนวกะทำวัตรเช้าที่โบสถ์ดิน ทุกเช้า ๐๓.๓๐
น. ยกเว้นวันพุธ ซึ่งเป็นวันที่สมณะนวกะออก
สัมพันธ์ชุมชน ต่อด้วยการเรียนพระวินัย ซึ่งพ่อ
ครูได้สอนสมณะไว้ นำมาฟังและสรุปสภาวะ

๐๕.๔๕ น. สมณะออกบิณฑบาตโปรดสัตว์

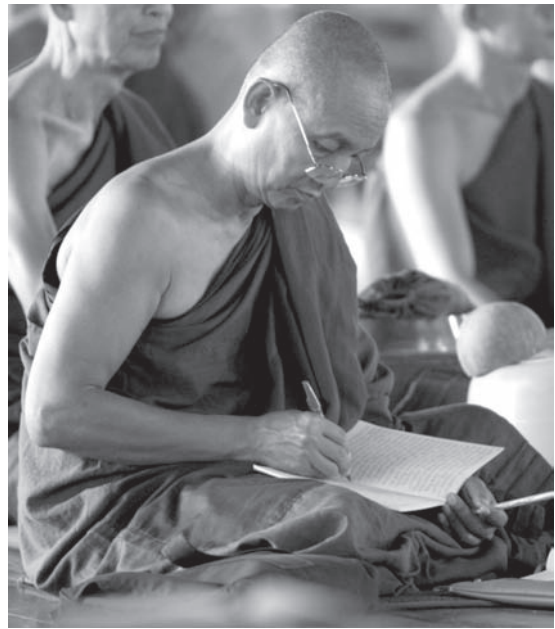
๐๘.๔๕ น. สมณะขึ้นศาลาฉัน มีสมณะนวกะ
ฝึกแสดงธรรม วันจันทร์ อังคาร พุธ ศุกร์

๑๒.๐๐-๑๓.๐๐ น. สมณะพบปะสนทนา
ธรรมกับญาติโยม เด็กนักเรียน

๑๔.๐๐-๑๖.๐๐ น. ร่วมงานฮ่อมแฮง เดือน
นี้ อาจารย์ ๒ นำสมณะนวกะ มุงหลังคาห้องน้ำ
ข้างศาลาชาวน้ำ

๑๕.๔๕ น. สวดมนต์ ดูรายการเรียนอิสระ
ตามสำนึก และรายการสงครามสังคมธรรมะการเมือง

๒๑.๐๐ น. พักผ่อน นอนหลับ

เดือนนี้ฝนตกชุก ทำให้ดินถล่มลงมาขวางทาง
เข้ากุฎาหลายครั้ง ชาวชุมชน คนวัด และ
ผู้ใหญ่บ้านแม่เลา ได้นำชาวบ้านมาช่วยกันขนดิน
ออกจากถนน นับว่าเป็นการร่วมสามัคคีกันดีระหว่าง
ชาวชุมชนกุฎา กับชาวบ้านแม่เลาและบ้านหัวเลา

ส.๑ สมณะโพธิสิทธิ์ โพธิสิทธิ์ สมณะฟ้ารู้
นโมคโต แสดงธรรมกับผู้อายุยาวที่ลานมหา

ส.๑,๑๕,๒๑.๓๐ สมณะพึงพระปาติโมกข์ ที่โบสถ์ดิน

ส.๑,๘,๑๕,๒๙ สมณะร่วมเมือง ยุททวโร สอนธรรมะบนกระดานที่บ้านพีชผัก

อา.๒-พ.๕ สมณะ ๓ รูป นำโดย สมณะโพธิสัทธัมม โปธิสัทธัมม ร่วมเข้าคอร์สอบรมโครงการฟื้นฟูสุขภาพ ล้างพิษตับและถุงน้ำดี ที่บ้านพีชผัก ต.ซีเหล็ก อ.แม่แตง จ.เชียงใหม่ โดยคุณน้อมตะวัน ลือโขง ดูแลการจัดทำคอร์ส

พฤ.๖ สมณะ ๓ รูป นำโดยสมณะโพธิสัทธัมม โปธิสัทธัมม ประชุมครุหอง ๒ ที่ ชมร.ชม.

ส.๘ สมณะ ๔ รูป นำโดยอาจารย์ ๑ (สมณะบินบน ธิรจิตโต) แสดงธรรมกับผู้อายุยาวที่ลานนา

ส.๘,๒๙ ช่วงบ่าย สมณะ ๓ รูป นำโดยอาจารย์ ๑ ประชุมชมรมผู้อายุยาวที่ลานนา

ส.๘ สมณะหินจริง วีรปาสาโน นำสมณะควรรทน ขันติโก ที่ป่วยเป็นโรคไข้ไทฟัส สัตตาหะ ไปพักรักษาตัวที่ลานนา โดย สมณะแสนดิน ภูมิพุทโธ ดูแล

อา.๙ สมณะมหาเถระ ๓ รูป ประชุม นำโดยอาจารย์ ๑ ที่ศาลาเสียงธรรม

จ.๑๐ คุณนิวัฒน์(จ้อย) เจ้าของธุรกิจฟาร์มสัตว์พร้อมด้วยนักเรียน สส.ภ.ฝ่ายชาย หอง ๓ ทำอาหารถวายสมณะที่ลานนา

อ้ง.๑๑ รถตู้ “โกทู” เกิดไฟฟ้าช็อต ไหม้หน้าปัดรถซึ่งจอดที่ ชมร.ชม.

ส.๑๕ สมณะโพธิสัทธัมม โปธิสัทธัมม สมณะแสนดิน ภูมิพุทโธ แสดงธรรมกับชมรมผู้อายุยาวที่ลานนา

เจ้าหน้าที่ ๔ หน่วยงาน มีเจ้าหน้าที่กรมป่าไม้ เจ้าหน้าที่อุทยานแห่งชาติห้วยน้ำดัง กองอนุรักษ์พันธุ์สัตว์ป่า นายบุญทรัพย์ เชื้ออินทร์ ผู้ใหญ่บ้านแม่เลา นำชาวบ้านหมู่บ้านแม่เลา ปลุกป่าที่สวนสาธารณะประโยชน์ของหมู่บ้านแม่เลา

พฤ.๒๐ สมณะดวงดี ลีตปุณฺณิณี แสดงธรรมหน้าศพ นางทอน คำสุ อายุ ๕๘ ปี เสียชีวิตด้วยโรคหัวใจล้มเหลว

ประจำเดือนตุลาคม ๒๕๕๕

ช่วงวันที่ ๑-๒๐ ตุลาคม ๒๕๕๕ อ.๒ (สมณะผืนฟ้า อนุตตรโร) นำสมณะนวกะ ชาวชุมชน คนวัด ชาวทุ่งจ้อและชาวหัวเลา ช่วยกันทำฝายฝน ดันน้ำเพื่ออนุรักษ์ป่า ลดโรคร้อน ทำประปาภูเขา ต้องพักข้าวท่อไปฉันทเป็นการกินข้าวป่าพัฒนาต้นน้ำ สัมพันธ์ชุมชนข้างเคียง

งานเจปี่นี้ที่ชมร.เชียงใหม่ ยังคง ๐ บาทก็ทานได้บรรยากาศอบอุ่น ลูกค้ำมารับบริการเยอะ มีผู้อายุยาว ศิษย์เก่า สส.ภ.และนักเรียนสส.ภ.มาช่วยงานเจ ช่วงปลายเดือน สมณะก็พิจารณาขอชมทรัพย์ก่อนออกพรรษา

พ.๓ สมณะโพธิสัทธัมม โปธิสัทธัมม สมณะฟ้ารู้ นโภาคโต มาร่วมกิจกรรมแสดงธรรมงานทำบุญวันเกิด คุณปริณญ์ นิมิตรกุล ซึ่งเป็นลูกชายของคุณภักทา(โยมหนู) จันทรสุวรรณ ที่ชมร.ชม.

ส.๖,๑๓ อาจารย์ ๑(สมณะบินบน ธิรจิตโต) แสดงธรรมกับผู้อายุยาวที่ลานนา

อ้ง.๙-พ.๑๐ สมณะ ๔ รูป นำโดยสมณะโพธิสัทธัมม โปธิสัทธัมม สัมมนาครุ ที่บ้านพีชผัก

อ้ง.๙-ศ.๑๒ สมณะยังดินภูมิโคโต สมณะหินจริง วีรปาสาโน สัตตาหะ ไปร่วมงานฌาปนกิจศพ ยายเกิดบุญ ชาญณรงค์ อายุ ๘๗ ปี ที่พุทธสถานสีมาอโคก

พ.๑๐ สมณะ ๖ รูป นำโดย อาจารย์ ๑(สมณะบินบน ธิรจิตโต) ประชุมคณะครุ ที่บ้านพีชผัก

สมณะ ๔ รูป นำโดย สมณะโพธิสัทธัมม โปธิสัทธัมม ไปร่วมฟังสวดพระอภิธรรมศพ พ่อเชื่อง สุพานันท์ อายุ ๘๔ ปี เสียชีวิตด้วยโรคชรา ที่บ้านเลขที่ ๔ ม.๙ ต.ซีเหล็ก อ.แม่แตง จ.เชียงใหม่

พฤ.๑๑ สมณะ ๓ รูป นำโดย สมณะโพธิสัทธัมม โปธิสัทธัมม ไปร่วมงานฌาปนกิจศพ พ่อเชื่อง สุพานันท์ ที่วัดสหกรณ์ ศรีดอนมูล(แม่ชี) ต.ซีเหล็ก อ.แม่แตง จ.เชียงใหม่

พฤ.๑๑-อา.๑๔ สมณะธาตุดิน ปลู่วีโร เปิด

ค่ายอบรมทบทวนวินัยนักเรียนที่ห้อง ๒ ภูเขาฟ้าน้ำ

อา.๑๔ สมณะธาตุดิน ปฐวีโรส อาพาธเป็นโรค ใช้เลือดออก ไปหาหมอที่ร.พ.มหาราชนครเชียงใหม่ (สวนดอก) โดยครูปางป่า เจ็ดศิริพันธ์พงษ์ เป็นผู้พาไป

จ.๑๕ สมณะ ๕ รูป นำโดยอาจารย์ ๒ (สมณะ ผืนฟ้า อนุตตโร) เดินทางไปเยี่ยมนายนิธย์ คำดีบ ที่โรงพยาบาลสวนดอก และรับไปส่งที่บ้าน เลขที่ ๓๓ ม.๖ บ้านปางล้าน ต.ป่าแป๋ อ.แม่แตง จ.เชียงใหม่

ส.๒๐ สมณะ ๔ รูป นำโดย อาจารย์ ๑ แสดงธรรมกับกลุ่มผู้สูงอายุที่ชมร.ชม.

สมณะโพธิสิทธิ์ โพธิสิทธิ์ สมณะฟ้ารู้ โนโคโต ไปเยี่ยมโยมพรหมมา บัวชุ่ม ที่บ้านร่มหลวง ต.แม่แฝก อ.สันทราย จ.เชียงใหม่

จ.๒๒ สมณะ ๖ รูป นำโดย อาจารย์ ๑ ประชุมกับคณะกรรมการ คกร.เชียงใหม่ เรื่องข้าว และประชุมชุมชนภูเขาฟ้าน้ำ ที่ชมร.ชม.

อ.๒๓ สมณะมหาเถระ ๓ รูป นำโดย อาจารย์ ๑ ประชุมที่ศาลาเสียงธรรม

พ.๒๔ สมณะ ๓ รูป นำโดย อาจารย์ ๑ ไปเยี่ยม นายนิธย์ คำดีบ อายุ ๕๒ ปี ซึ่งประสบอุบัติเหตุที่บ้านปางล้าน อ.แม่แตง จ.เชียงใหม่

พ.๒๕ สมณะ ๔ รูป นำโดย อาจารย์ ๒ ไปร่วมงานกนิมนต์ และแสดงธรรม ที่บ้านต้นไม้ ปายริสอร์ท ๙๐ ม.๒ ต.แม่ฮี้ อ.ปาย จ.แม่ฮ่องสอน ซึ่งคุณสินีนาถ ทองนาเมือง คุณสมชาติ ธีรรัตนภรณ์(หนุ่ม) เป็นผู้นิมนต์

สมณะฮังดิน ภูมิตโต สมณะควรทน ชันติโก ไปเยี่ยมโยมพ่อของสมณะควรทน ชันติโก ที่ อ.ดอนตาล จ.มุกดาหาร

ศ.๒๖ สมณะ ๓ รูป นำโดย อาจารย์ ๑ ประชุมคณะกรรมการชุมชนเพชรภูมิมิ

ศ.๒๖-ส.๒๗ สมณะฮังดิน ภูมิตโต และสมณะควรทน ชันติโก ได้ไปเยี่ยมนายเรียน ไชยราษฎร์ ซึ่งเป็นโยมพ่อของสมณะควรทน ชันติโก ซึ่งป่วยหนักและได้เสียชีวิตลงในเช้ามีดของวันเสาร์ที่ ๒๗ ตุลาคม ๒๕๕๕ ณ หมู่บ้านนาฮ่า ต.เผ่าไร่

อ.เผ่าไร่ จ.หนองคาย

ส.๒๗ สมณะ ๘ รูป นำโดย อาจารย์ ๒ แสดงธรรมเปิดสถานีวิทยุ ASTV ที่บ้านคุณผ่องพันธ์ ในตัวเมืองเชียงใหม่

อา.๒๘ สมณะ ๑๒ รูป นำโดย อาจารย์ ๑ และอาจารย์ ๒ มาร่วมชุมนุมแสดงมวล คือ ประชาธิปไตยบทที่ ๑ เพื่อคัดค้านรัฐบาล น.ส.ยิ่งลักษณ์ เรื่องการพลาญเงินแผ่นดิน หยุตดูหมิ่นสถาบันฯ ที่ราชตฤณมัยสมาคมแห่งประเทศไทย (สนามม้านางเลิ้ง)

จ.๒๙ อาจารย์ ๑ ปัจฉา และสมณะแสนดิน ภูมิพุทธ โดยอาจารย์ ๑ แสดงธรรมกับกลุ่มนักเรียนผู้นำจำนวน ๘๐ คน จากหลายจังหวัด เช่น เชียงราย เชียงใหม่ ลำปาง พิษณุโลก ชุมพร ฯลฯ ที่มาร่วมโครงการชุมชนแห่งการเรียนรู้ ปลอดภัย ปลอดภัย ด้วยปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ซึ่งจัดโดย สสส. ที่อาคารมวงศ์สินี ทลอง ๑๕ จ.นครนายก

★ ก่อนจากขอฝากกษัตริย์ของพระมหากษัตริย์:

การฟังด้วยดีเป็นเหตุให้การศึกษาเจริญ
การศึกษาเจริญเป็นเหตุให้ปัญญาเจริญ
บุคคลรู้ประโยชน์ได้ก็เพราะปัญญา
ประโยชน์ที่บุคคลรู้แล้ว นำความสุขมาให้

☆ *สวณะโพธิสิทธิ์ โพธิสิทธิ์*

ราชธานีโอศก

ประจำเดือนกันยายน ๒๕๕๕

เดือนกันยายนถ้าเป็นปีที่ผ่านๆมา น้ำก็จะท่วมแล้ว แต่ปีนี้ไม่มีวีแววว่าน้ำจะท่วม แต่ชาวบ้านราชก็เตรียมใจไว้ก่อนว่าน้ำจะท่วมแน่ๆ และก็เตรียมวางแผนการเก็บข้าวของส่วนกลาง หากน้ำท่วมจริงจะได้เก็บได้ทัน

ในช่วงเข้าพรรษา มีการทำกิจวัตร เช่น ทำวัตรเช้า สัปดาห์ละ ๓ วัน คือวันจันทร์ วันพฤหัสบดี วันเสาร์ เทศน์ก่อนฉันสัปดาห์ละ ๓ วัน คือ วันจันทร์ วันพฤหัสบดี วันศุกร์

ส่วนกิจกรรมต่างๆ ยังคงดำเนินไปตามปกติ หลายงานก็มีการก้าวหน้าไปมาก เช่น งานซ่อมเรือซึ่งมีท่านสมณะเป็นหลัก และมีสวนไผ่หม่วนแหล่งอาหารแห่งใหม่ของชาวบ้านราช ผลผลิตก็เริ่มออกดอกออกผล เช่น ข้าวโพด มะละกอ ฝรั่ง บวบต่างๆ นอกจากนี้ยังมีพืชผักสวนครัวต่างๆ ที่เริ่มเก็บผลผลิตเข้าโรงครัวกลาง และคาดว่าช่วงเทศกาลกินเจ ก็จะมีผลผลิตส่งเข้าร้านอุทยานบุญนิยมได้มากพอสมควรทีเดียว

★ เหตุการณ์ทั่วไป

ส.๑ ที่ทีมงานกองถ่ายละครเรื่องระหว่างแผ่นดินกับพื้นดิน ของคณะศิลปศาสตร์ ม.อุบลฯ สนับสนุนโดย สสส. อำนวยการผลิตโดยสื่อสร้างสรรค์อุบลราชธานี เป็นละครส่งเสริมอาหารปลอดภัย เน้นการปลูกพืชไร้สารเคมี ออกอากาศช่อง ๑๑ ประมาณเดือนพฤศจิกายน ๒๕๕๕ นำโดย อ.ทรงพล อินทรเดียร รองคณบดีคณะศิลปศาสตร์ ม.อุบลฯ รวมทีมงานกองถ่าย ๑๙ คน

นักศึกษาปริญญาเอกมหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลฯ จำนวน ๓ คน มาเสวนากลุ่มสัมมนาวิชาการกรรมการบริหารการศึกษาโรงเรียนสัมมาสิกขาราชธานี

โอศก ที่ชั้น ๒ เฮือนศูนย์บุญ

จ.๓ ประชุมครูวิทยาลัยอาชีวะฯ และครูสัมมาสิกขา

พ.๕ พ่อครูและปัจฉาฯ เดินทางมาบ้านราช นางนิราภรณ์ ตอสูงเนิน หัวหน้ากลุ่มเครือข่ายสำนักงานบริหารยุทธศาสตร์และบูรณาการการศึกษาที่ ๙ นางกวิสรา คณะพัฒน์ นักวิชาการศึกษานำอนุกรรมการ และนายจิรัชย์ พรหมผล นักวิชาการศึกษานำอนุกรรมการ มาประเมินผู้บริหารและคณะครูของโรงเรียนสัมมาสิกขาราชธานีโอศก

ครูและนิสิตว.ส.ว.ไปร่วมงานเลี้ยงอำลาตำแหน่งเจ้าหน้าที่สาธารณสุขประจำโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพวังยางสูง คุณพิมพ์ตะวัน รักษาหวาบุญนิยมที่โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลวังยางสูง

ศ.๗ ผู้ใหญ่บ้านไปประชุมประจำเดือนที่ว่าการอำเภอ

ประชุมคณะกรรมการหมู่บ้าน

อา.๙ ประชุมชุมชนโดยพ่อท่านเป็นประธาน

จ.๑๐ เวลา ๐๗.๓๐ น. พิธีบวชสามเณรบุญญนนทะวงศ์

เวลา ๐๘.๓๐ น. พ่อท่านขออนุญาตโฮม

เวลา ๑๔.๐๐ น. ประชุมครูสัมมาสิกขา และครูวิทยาลัยอาชีวะฯ

อ.๑๑ พ่อครูและปัจฉาฯ เดินทางกลับสันติโอศก

รศ.ดร.กล้า ทองขาว ผู้อำนวยการหลักสูตรศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิตมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ ดร.พิณสุดา ลีริชรังศรี ผู้อำนวยการศูนย์วิจัยและฝึกอบรมทางการศึกษา วิทยาลัยครุศาสตร์ มหาวิทยลัยธุรกิจบัณฑิตย์ และนายวิชัย จันทร์เทพา ผู้ติดตามประเมินและสนับสนุนการดำเนินงานโครงการพัฒนานวัตกรรมสร้างสรรค์การเรียนรู้ในโรงเรียนในพื้นที่จังหวัดที่ประสบอุทกภัย มาถอดองค์ความรู้เรื่องแพผัก และแพเห็ด

พ.๑๓-๑๑.๑๖ คุณดาวพร ชาวหินฟ้า ประธาน

สภาพรรคเพื่อฟ้าดิน ลำดับที่ ๔ เดินทางไปร่วมงานรณรงค์ภาพซำบซั้งใจ และประชุมใหญ่สามัญประจำปีพรรคเพื่อฟ้าดินในวันที่ ๑๖ ที่ทะเลธรรม

ศ.๑๔ ประชุมคณะกรรมการหมู่บ้าน

อา.๑๖ เวลา ๑๘.๐๐ น. ประชุมชุมชนเตรียมงานเจ

พ.๑๗ เวลา ๑๑.๐๐ น. ประชุมคณะกรรมการสหกรณ์คนของแผ่นดิน

ส.๒๒ คุณสุทธิพงษ์ ธรรมวุฒิ และคุณเดชา ศิริภัทร และทีมงานที่วิบูลพามาเก็บข้อมูลที่บ้านราช

อา.๒๓ พันธมิตรนนทบุรีและที่อื่นๆ มาพักค้างที่บ้านราชประมาณ ๗๓ คน

คุณปานเทพ พัวพงษ์พันธ์ จากเอเอสทีวีมาถ่ายทำรายการโทรทัศน์ (รายการพิเศษ)

จ.๒๔ คุณอมร อมรรัตนานนท์ จากเอเอสทีวีมาถ่ายทำรายการโทรทัศน์ (รายการอมรออนทัวร์)

เวลา ๑๑.๐๐ น. ประชุมใหญ่สามัญประจำปีสหกรณ์คนของแผ่นดิน

อา.๓๐ ประชุมชุมชนติดตามการดำเนินงาน

เตรียมงานเทศกาลกินเจ

ประชุมคณะกรรมการ

★ ศึกษาดูงาน

พ.๕ คณะครูและนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ โรงเรียนอัสสัมชัญอุบลราชธานีมาศึกษาวิถีชีวิตเศรษฐกิจพอเพียงจำนวน ๑๘๐ คน

คณะเจ้าหน้าที่จิตอาสาโรงพยาบาลศรีสะเกษ โรงเรียนอัสสัมชัญอุบลราชธานีมาศึกษาวิถีชีวิตเศรษฐกิจพอเพียงจำนวน ๔ คน

ส.๒๙ คณะครูและนักเรียน ร.ร.จันทร์บุษยามหาอนุสรณ์ อำเภอเกษตรวิสัย จังหวัดร้อยเอ็ด มาศึกษาวิถีชีวิตเศรษฐกิจพอเพียงจำนวน ๒๓๓ คน

★ ก่อนจากขอฝากคำสอนของพ่อท่าน

“การไม่ปล่อยให้คนชั่วลอยนวลนั้น ก็สำคัญ แต่การไม่ปล่อยให้ความชั่วในตัวเราลอยนวลนั้นสำคัญกว่า”

ประจำเดือนตุลาคม ๒๕๕๕

กิจกรรมค่ายพาณิชยกรรมเกษตรกรรมเทศกาลกินเจของชาวบ้านราชจัดที่อุทยานบุญนิยม อ.เมือง จ.อุบลฯ และสหกรณ์บุญนิยม อ.วารินชำราบ จ.อุบลฯ ระหว่างวันที่ ๑๓-๒๓ ต.ค.๒๕๕๕ ซึ่งงานเทศกาลกินเจถือเป็นมหกรรมงานบุญใหญ่ที่ต้องร่วมแรงร่วมใจกันทำ สำหรับบรรยากาศการกินเจของชาวเมืองอุบลราชธานีปีนี้นี้ยังคงอบอุ่นแน่นหนา ผาตัดเหมือนทุกปีที่ผ่านมา ที่ร้านอุทยานบุญนิยมเปิดบริการตั้งแต่หกโมงเช้าจนถึงหนึ่งทุ่มครึ่งส่วนที่สหกรณ์บุญนิยมบริการหกโมงเช้าถึงบ่ายสี่โมงเย็น การบริการอาหารเจแบบบุฟเฟต์ ในราคาบุญนิยมคือข้าวราดกับข้าว ๑ อย่าง ๑๐ บาท ข้าวราดกับข้าว ๒ อย่าง ๑๕ บาท ข้าวราดกับข้าว ๓ อย่างขึ้นไป ๒๐ บาท อาหารพิเศษ ๑๕ บาท มีเมนูอาหารทั้งคาวหวาน ๑๔๐ ชนิด มีฐานงานจำนวน ๔๔ ฐานงาน

โดยมีเครื่องเทศที่เข้ามาเพิ่มคือ ร้านพินเดโตะ ของ คุณขวัญรักและนักเรียนสัมมาสิกขาตรีระชอโคก และ ร้านข้าวโพดอบเนยของลุงเล็กขอนแก่น ปีนี้ผู้มาช่วยงานที่สหกรณ์บุญนิยม ๖๔ คน ที่อุทยานบุญนิยม ๓๘๑ คน รวม ๔๔๕ คน ทุกคนทำงานฟรี

★ เหตุการณ์ทั่วไป

จ.๑ นักเรียนที่ปิดภาคเรียนชุดที่ ๑ ชั้น ม.๑ ม.๔ ม.๖ และ ปวช. ๓ กลับเข้าพื้นที่

อึ้ง.๒-ส.๖ ค่ายรู้จักหัวใจ เตรียมงานเทศกาลกินเจของนักเรียน ม.๑,๔,๖

พฤ.๔ ประชุมที่มกสิกรรมไร่สารพิษ

ศ.๕ พ่อท่านและปัจฉาเดินทางมาราชธานีโอศก และเดินทางไปร่วมงานฌาปนกิจศพ คุณวิมลพรหมพิทักษ์ ที่วัดเลียบ จ.อุบลราชธานี โดยมีผู้ติดตามคือสมณะ ๓ รูป ลิกขมาตุ ๒ รูป และญาติธรรม ๑๐ คน

ส.๖ ประชุมคณะกรรมการชุมชน

เวลา ๐๙.๐๐-๑๖.๐๐ น. การวิพากษ์หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาพัฒนาบูรณาการศาสตร์ของสถาบันสัมมาสิกขาวิชชาราม ที่ชั้นสองเฮือนศูนย์บุญ โดยมีผู้ทรงคุณวุฒิจากมหาวิทยาลัยและภาคประชาสังคมต่างๆกว่า ๒๐ คน เช่น ศ.ดร.ประกอบ วิโรจนกุฎ ดร.สุวิดา แสงสีหนาท รศ.ดร.สมาน อัครภุมิ นพ.นรินทร์ พิทักษ์วัชรวิภา ครุฑาสุทธิพันธ์ ปรัชญพฤทธิ เป็นต้น

อา.๗ คุณมิ่งหมาย มุ่งมาจน ผู้ใหญ่บ้านไปประชุมประจำเดือนผู้ใหญ่บ้าน ที่ที่ว่าการอำเภวารินชำราบ

เวลา ๑๘.๐๐ น. ประชุมชุมชน โดยมีพ่อท่านสมณะโพธิรักษ์เป็นประธาน

จ.๘ คณะครูสัมมาสิกขาราชธานีโอศกสัมมนาบุคลากรเรื่องการจัดทำหลักสูตรท้องถิ่นและเรื่ององค์ความรู้การบูรณาการในฐานะงาน

เวลา ๐๘.๓๐ น. พ่อท่านเทศน์ขออนุญโหม

อึ้ง.๙ คณะกรรมการประกอบด้วย ส.อบต. อ.ส.ม. และผู้ใหญ่บ้านตำบลบึงใหม่จำนวน ๑๒ คนมาประเมินชุมชนตามโครงการประกวดหมู่บ้าน

ครัวเรือนปลอดลูกน้ำยุ่งลาย

พ.๑๐ พ่อท่านพร้อมด้วยปัจฉาเดินทางไปเยี่ยมเยือนชาวศิระชอโคก

พฤ.๑๑ เวลา ๐๔.๐๐ น. พ่อท่านและปัจฉาเดินทางไปร่วมงานที่วังน้ำเขียวและพักค้างที่สิมาโอศกเพื่อร่วมงานฌาปนกิจศพ คุณยายเกิด

- ประชุมที่มกสิกรรมไร่สารพิษ

ส.๑๓ เจ้าหน้าที่โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพวังกางสูงและคณะ อ.ส.ม. ตำบลบึงใหม่จำนวน ๑๓ คนได้มาพ่นหมอกควัน และใส่ทรายอะเบทสำรวจความชุกของลูกน้ำยุ่งลายและแจกเอกสารความรู้เรื่องใช้เลือดออก ในหมู่บ้าน

ส.๑๓-อึ้ง.๑๓ กิจกรรมค่ายพาณิษฐ์บุญนิยมเทศกาลกินเจที่อุทยานบุญนิยมและสหกรณ์บุญนิยม

จ.๑๕ อาจารย์อุดม ศรีเชียงสา ผู้อำนวยการโรงเรียนไปร่วมกิจกรรมนำเสนอผลงานโครงการทำกสิกรรมไร่สารพิษบนแพผักและแพโรงเห็ดที่จังหวัดศรีสะเกษ

คุณมิ่งหมาย มุ่งมาจน ผู้ใหญ่บ้านไปร่วมประชุมชมรมกำนันผู้ใหญ่บ้าน ที่ที่ว่าการอำเภวารินชำราบ

พฤ.๑๗ คุณมิ่งหมาย มุ่งมาจน ผู้ใหญ่บ้านและคณะ อ.ส.ม. บ้านราชไปรับรางวัลชนะเลิศโครงการประกวดหมู่บ้านครัวเรือนปลอดลูกน้ำยุ่งลายที่วัดกุดตระกุ่ม และได้นำอาหารไปถวายพระและเลี้ยงชาวบ้านด้วย

พฤ.๒๕ เวลา ๑๘.๐๐ น. ประชุมชุมชนเรื่องเตรียมการเดินทางไปร่วมชุมนุมที่สนามม้านางเลิ้ง

ศ.๒๖ เวลา ๐๔.๐๐ น. สมณะมีอมัน คณะครูและนักเรียนชั้น ม.๔ และ ปวช.๑ เดินทางไปเข้าค่ายบูรณาการงานมหาปวารณาที่ปฐมอโคก

เวลา ๐๙.๐๐ น. สมณะ ๑๐ รูป ลิกขมาตุ ๔ รูป และญาติธรรม จำนวน ๔๗ คน เดินทางไปสันตือโอศก

อา.๒๘ ชาวบ้านราชไปร่วมกิจกรรมชุมนุมที่สนามม้านางเลิ้ง

จ.๒๙ ชาวบ้านราชบางส่วนเดินทางกลับจากการชุมนุม

สังฆสถานหินผาฟ้าน้ำ ประจำเดือนกันยายน ๒๕๕๕

★ เหตุการณ์ทั่วไป

ส.๑ สัมมาสิกขาหญิงและเด็กชั้นประถม นำโดยย่าแเรสี งามผ่อง ครูผาเพียรธรรม ชินอณูวงศ์ ลงฐานงานถอนหญ้าในนาข้าวแปลงหน้าวัด ส่วนสัมมาสิกขาชาย นำโดย ครูแผนผา คงนางัว ช่วยกันใส่ปุ๋ยในนา ๒๕ ไร่

อา.๒ ประชุม นักเรียนสส.ผ. ประจำสัปดาห์ สมณะเมฆฟ้า นามังคโล เป็นประธาน มีประเด็นการกำหนดวันปิดภาคเรียนเทอมที่ ๑ และการประชุมทรัพย์ระหว่างสัมมาสิกขาด้วยกัน

พ.๖ ชาวชุมชนและสัมมาสิกขาบางส่วน ไปเก็บเห็ดที่ ต.ช่วงสามหมอ ซึ่งเป็นเห็ดป่าที่ขึ้นเองตามธรรมชาติ เนื่องจากฝนตกทุกวันเห็ดป่าเหล่านี้จึงเกิดมาก สามารถเก็บได้คนละหลายกิโล พอนำมารวมกันก็ได้ประมาณสามสิบกกว่ากิโลกรัมทีเดียว

อา.๙ มีนักเรียนโรงเรียนนาหนองทุ่มวิทยา ต.นาหนองทุ่ม อ.แก้งคร้อ มาขอทำงานที่โรงเรียน สัมมาสิกขาหินผาฟ้า น้ำ เยี่ยมชมฐานงานต่างๆ

ประชุมประจำสัปดาห์ของสัมมาสิกขา ประเด็นการประชุม คือ การสรุปงานต่างๆ ในรอบสัปดาห์

พ.๑๒ อาผาเพียรธรรม ยาเพียรดี และน้องเพียส ไปร่วมประชุมพรรค และร่วมงานภราดรภาพซาบซึ้งใจที่สังฆสถานทะเลธรรม

อ.๑๔ มีการประชุมคณะกรรมการชุมชน โดยนิมนต์สมณะดินดี สันตจิตโต เป็นประธาน

พ.๑๙ ประชุมชุมชน ทหารเรือเรื่องการเดินทางไปเข้าร่วมประชุมศร.(โครงการกสิกรรมไร้สารพิษ) โดยนิมนต์สมณะเมฆฟ้า นามังคโลเป็นประธาน และผู้ที่จะเข้าร่วมการประชุมศร.คือครูแผนผา คงนางัว พ่อทั้งที่ งามผ่อง

ศ.๒๑ เป็นวันแรกของการเข้าค่ายสุขภาพล้างพิษตำบลประจำเดือนกันยายน โดยการเข้าค่ายครั้งนี้

★ ก่อนจากขอฝากคำสอนของพ่อท่านสมณะโพธิ์รักษ์

“นิพพาน” นั้นไม่ใช่คนเก่ง แต่ “นิพพาน” นั้นคือผลของผู้มีปัญหา รู้จัก “เจโตวิมุตติ” และทำ “เจโตวิมุตติ” นั้นๆ ให้กับตนเอง

ได้สำเร็จจนไม่กลับมาเจ็บอย่างสัมมาทิฏฐิแท้จริง

★ สม.ผาแก้ว ชาวหินฟ้า
ประตองเดือน นาวานุญนิยม

มีผู้มาร่วมรับการอบรมจำนวน ๔๔ คน

จ.๒๔ ประชุมกรรมการชุมชน และชาวชุมชน สมณะเมฆฟ้า นภมิ่งโคล เป็นประธาน ประเด็น การประชุม มี ๑. เรื่องมาตรฐานเกษตรอินทรีย์ ของค.ก.ร.จากที่ครูแพนผา คงนาวัง และพ่อทั้งที่ งามผ่อง ได้ไปร่วมประชุมจากวังน้ำเขียว เมื่อวันที่ ๒๒,๒๓ ก.ย.'๕๕ ๒. เรื่องนา ๑๐ ไร่ถูกรุกที่ โดยเจ้าของนาติดกัน ๓. เรื่องการพิจารณาซื้อโรงสี ขนาดเล็กมาแทนโรงสีเก่าที่ใช้งานไม่ได้

พ.๒๖,จ.๓๐ ประชุมกรรมการชุมชนและชาว ชุมชน

ประจำเดือนตุลาคม ๒๕๕๕

★ เหตุการณ์ทั่วไป

อ.๒ ประชุมกรรมการชุมชนและชาวชุมชน โดยสมณะเมฆฟ้า นภมิ่งโคลเป็นประธาน ประเด็น การประชุมคือ ๑. เรื่องแม่ของครูผาเพียรธรรม ที่ อากาศไม่ดี ถ้าหมดบุญ ชาวชุมชนยินดีจะเป็น ภาระให้ในการเตรียมสถานที่ฉาปนกิจ และในเวลา เดียวกันนี้ผู้ป่วยคือแม่ครูผาเพียรธรรมก็ได้จากไป อย่างสงบ

พ.๓ ชาวชุมชนหินผาและสัมมาสิกขาส่วนที่ อยู่ในพื้นที่ได้โฮมแองกันจัดงานฉาปนกิจศพของ แม่เสถียรที่เสียชีวิตด้วยโรคภัยไข้เจ็บต่างๆและมา ขอพึ่งไบบุญครั้งสุดท้ายกับลูกคือครูผาเพียรธรรม ที่มาปฏิบัติธรรมในชุมชนหินผาฟ้ามาเป็นเวลา ๕ ปีแล้ว งานครั้งนี้แสดงให้เห็นถึงความมหัสจรรย์ของคนมี ศีลที่อยู่ร่วมกันเป็นหมู่กลุ่มสามารถที่จะพึ่งแก่พึ่ง เจ็บพึ่งตายกันได้จริงๆ

ศ.๕ นักเรียนสัมมาสิกขาเปิดเทอม

ส.๖-๑.๙ ย่าเร่ลีกับตาทั้งที่ได้นำคณะจอมยุทธ ซึ่งมีทั้งสัมมาสิกขาชาย-ศิษย์เก่า ๓ คน และช่าง น้อย มีครูผาเพียรธรรมเป็นแม่ไก่ ไปที่สวน มะขามหวานที่อำเภอภักดีชุมพล เพื่อปราบวัชพืช

พ.๑๐ สัมมาสิกขาหินผาฟ้า นำ ชาวชุมชน นำ

โดยครูแพนผา ย่ามานพร ไปรับพ่อครู ที่สีมอโศก และร่วมงานฉาปนกิจศพยายเกิด เป็นบรรพชน ของชาวโศกอีกท่านหนึ่ง

พ.๑๑ สมณะเมฆฟ้า นภมิ่งโคล พร้อมทั้ง ญาติธรรมบางส่วน ไปอ.เมือง เพื่อร่วมงาน ฉาปนกิจศพพี่ชายของสมณะตรงมัน อุซุจาร์

ส.๑๓ สัมมาสิกขาหินผาฟ้า นำพร้อมทั้งชาว ชุมชน นำโดยย่ามานพร ร่วมกันจัดงานที่ร้านกำไร มากไม่เอา มีการแจกอาหารเจ ขายสินค้าราคา ขาดทุน มีทั้งสินค้าชุมชนและสินค้าทั่วไป มีผู้มา ร่วมรับประทานอาหารเจ และฟังธรรมจากสมณะ มากพอสมควร

อ.๑๔-อ.๒๓ นักเรียนสัมมาสิกขาหญิง ช่าง น้อย ส.ว. หลังจัดโรงบุญแจกอาหารเจในวันที่ ๑๓ ตุลาคม แล้วก็ได้ปักหลักปรุงอาหารเจขายในราคา บุญนิยม ลักษณะการขายก็มีทั้งรถเข็นเคลื่อนที่ บรรจุกองเดินขายตามบ้าน และตั้งร้านขายที่หน้า ร้านกำไรมากไม่เอา

พ.๒๔ ย่าเร่ลีนำนักเรียนสส.พ.หญิงทำความสะอาดทำส.พื้นที่เพื่อรองรับผู้เข้ารับการอบรม สุขภาพล้างพิษตับที่จัดประจำทุกเดือนสำหรับ เดือนนี้เริ่มวันที่ ๒๕-๒๙ ต.ค.

พ.๒๕-จ.๒๙ ค่าอบรมสุขภาพล้างพิษตับ มี ยอดผู้เข้าอบรม ๗๗ คน ซึ่งส่วนใหญ่เป็นผู้ที่มา ประจำทุกเดือน

อ.๓๐ ประชุมชาวชุมชน นัดหมายการเดินทางไปร่วมงานมหาปวารณาที่พุทธสถานปฐมโศก

พ.๓๑ เจ้าหน้าที่ตำรวจมาสอบถามความเคลื่อนไหวและความเป็นอยู่ของชาวหินผาฟ้า

สังฆสถานทะเลธรรม

ประจำเดือนกันยายน ๒๕๕๕

อา.๒ ชาวชุมชนร่วมกันใส่ปุ๋ยในนาข้าว

จ.๓ บ่ายประชุมชุมชน และประชุมกรรมการ
สาขาพรรคเพื่อฟ้าดิน

พ.๖-ศ.๗ ก่อนรับประทานอาหาร ศึกษาการ
ปฏิบัติศีลจากสมณะพอจริง

ส.๘ สมณะเลื่อนฟ้า คุณชูชาติ คุณบุญเพ็งไป
เอาเครื่องสี่ขาวที่ จ.พทลุง

อา.๙ สมณะเลื่อนฟ้า สมณะดาวดิน และชาว
ชุมชน ไปร่วมงานฌาปนกิจศพแม่คุณฟ้าเพ็ญธรรม
ที่วัดถ้ำพุงช้าง อ.เมือง จ.พังงา

อ.๑๑ นักปฏิบัติธรรมจากที่ต่างๆเริ่มทยอย
กันเข้าสังฆสถาน

พ.๑๒ โกย้งนำพนักงานสังกัดเทศบาลนคร
ตรังมาช่วยปรับสภาพ ทำความสะอาดเขตสงฆ์จำนวน
นับร้อย แต่ทำงานกันไม่นานฝนก็ตกลงมาอย่าง
หนักจนไม่สามารถทำงานกันต่อได้

ศ.๑๔-อา.๑๖ จัดงานภราดรภาพซาบซึ่งใจ มี
ญาติธรรม พันธมิตร และผู้สนใจทั่วไปมาร่วม
กิจกรรมประมาณ ๔๕๐ คน

ศ.๑๔ พ่อครูมาถึงสังฆสถาน รายการแรก

ทันทีที่มาถึงของพ่อครูก็คือรายการ ขอบุญโฮม
เย็นรายการเอื้อไออุ่น

ส.๑๕ ทำการค้าตลาดอารยะเล็กๆ โดยมีผู้ค้า
คือชุมชนทะเลธรรมเพียงรายเดียว ระหว่างงานรับ
สมัครสมาชิกพรรคเพื่อฟ้าดิน

อา.๑๖ ที่ ๔ ประชุมกรรมการบริหารพรรค
เพื่อฟ้าดิน ๑๕.๐๐ น. พ่อครูพบปะกับสมาชิกชุม
ชนทะเลธรรมและญาติธรรมที่ยังอยู่ในสังฆสถาน
แล้วออกเยี่ยมชมพื้นที่ชุมชนทะเลธรรมก่อนเดิน
ทางกลับ โดยเครื่องบิน เวลา ๑๗.๑๕ น.

๑๙.๓๐ น. ประชุมสรุปงานภราดรภาพ

ศ.๒๑ สมณะเลื่อนฟ้า สมณะดาวดิน พระ
อาถนิตี ไปร่วมงานทำบุญบ้านที่ ต.บางลึก อ.กันตัง
โดยมีชาวชุมชนติดตามไปร่วมงานด้วยหลายคน

ส.๒๒ สมณะเลื่อนฟ้าและคณะไปเยี่ยมยายแ้ว
และไปหาสมุนไพรรเพื่อนำมาปลูกในสังฆสถานฯ

อา.๒๓ ประชุมกรรมการชุมชน

จ.๒๔-ศ.๒๕ คุณยอมจริง คุณฟางฝน ไป
ร่วมอบรมในโครงการพัฒนาการเมืองและการเลือกตั้ง
ซึ่งจัดขึ้นโดย สถาบันพัฒนาการเมืองและการเลือก
ตั้ง สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง ที่อ่าวนาง
จ.กระบี่

ศ.๒๘ สมณะดาวดิน สมณะนาไท และชาว
ทะเลธรรมไปร่วมงานศพคุณพ่อคุณฉวีฉวีวัลย์ ที่
ฌาปนสถานวัดเลียบ อ.เมือง จ.สงขลา

การศึกษาศิลปะโดย สมณะพอจริง สร้างบรรยากาศของการเป็นอารามพระพุทธศาสนาให้กับสังฆสถานมากขึ้น ชาวชุมชนให้ความสนใจกับการเรียน การสอนในแบบที่เป็นกระบวนการอย่างเอาใจใส่

งานวันภราดรภาพซาบซึ้งใจก็เริ่มขึ้น นักปฏิบัติธรรมชาวใต้ต่างทยอยมาร่วมงาน ทั้งในช่วงเตรียมงานและระหว่างงาน อย่างคับคั่ง พ่อครูเคยยืนยันกับบรรดาชาวอโศกทั้งหลายว่า ความเป็นไปของชาวอโศกในวันข้างหน้าจะเป็นไปเช่นไร จะสามารถเห็นได้จากการดำรงอยู่ของสังฆสถานทะเลธรรมซึ่งเป็นสังฆสถานแห่งแรกและแห่งเดียวในภาคใต้ ในฐานะที่เป็นเสมือนภาพจำลองของสังคมชาวอโศกทั้งหมด ดังนั้นการมีปฏิสัมพันธ์ในลักษณะใดๆต่อผู้คน หรือกิจกรรมใดๆของชาวทะเลธรรม นั่นก็คือการมีปฏิสัมพันธ์กับชาวอโศกทั้งหมดนั่นเอง

ประจำเดือนตุลาคม ๒๕๕๕

อัง.๒ ร้านค้ารวมบุญเปิดให้บริการเวลา ๑๒.๐๐-๑๗.๐๐ น. เป็นวันแรก

พฤ.๔ คุณฟางฝน-บรรจง นำข้าวไปขุดสีที่โรงสี ต.นาข้าวเสีย

ศ.๕ คุณฟ้าเย็น-รุ่งแสงธรรม ไปช่วยคุณช้าง ทำอาหารงานอบรมปฏิบัติธรรมที่สถานปฏิบัติธรรมสวนโมกขธรรม อ.เมือง จ.ตรัง

ส.๖ คณะของคุณไฉ่ญาติธรรม จ.สงขลา มาช่วยจัดทำค่ายปฏิบัติการณ์ล้างพิษตับ มีผู้สนใจมาร่วมงานค่ายฯจำนวน ๑๕ คน

อา.๗-อัง.๙ จัดค่ายปฏิบัติการณ์ล้างพิษตับ

จ.๘ คุณผาเพ็ญ คุณสนธิ คุณหอม เดินทางไป จ.สตูล

ส.ดาวดิน ไปร่วมงานศพยายเกิด ที่พุทธสถานสี่มาอโศก

พ.๑๐ เวลาประมาณ ๑๐.๐๐ น. กรรมการใน กกต.จังหวัด ตรวจเยี่ยมสำนักงานที่ทำการพรรคเพื่อฟ้าดิน สาขาจ.ตรัง โดยมีคุณยอมจริง

คุณฟางฝน คุณสุดจริง ให้การต้อนรับ

จ.๑๕ ประชุมคณะกรรมการชุมชนฯ สมณะนาโหรินมนต์แสดงธรรมในงานสุขภาพหมอเขียว ที่ศูนย์ฯสวนป่านาโพธิ์

จ.๒๒ สมณะดาวดิน ปฐวัตโต สมณะนาโหริน อีสสรธโน ไปประชุมกลุ่มธรรมราชาอโศก

พ.๒๔ สมณะดาวดิน สมณะนาโหรินเดินทางเข้ากทม.

พฤ.๒๕ คุณผาเพ็ญ คุณฟ้าเย็น คุณยอมหมอชัยวิทย์ ไปเยี่ยมยายแฉ่วที่จ.สตูล ขากลับคุณสุดจริง ซึ่งไปสมทบกันที่จ.สตูลเดินทางกลับมาด้วย

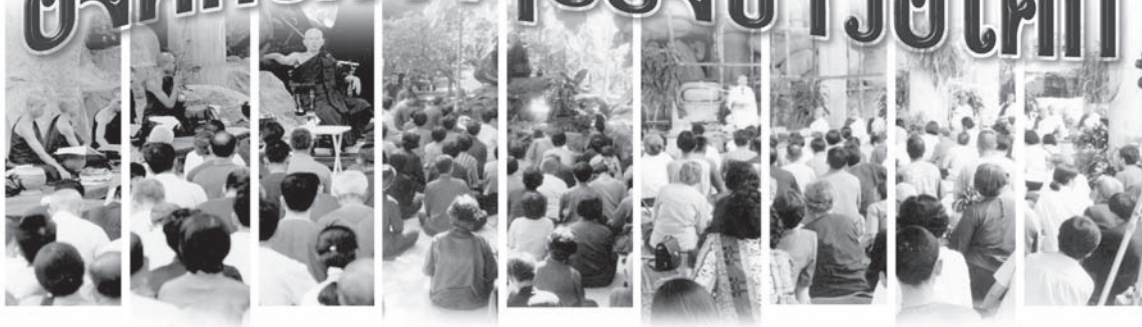
ส.๒๗ คุณวรรณ คุณประลุบุญ คุณสายพุทธ คุณฟางฝน คุณชชาติ คุณเวช คุณอุ๊ต คุณหญิง เดินทางเข้ากทม. โดยรถตู้ ที่เหลือเดินทางโดยรถไฟ

Power ที่อยู่บนพื้นฐานของ Diversity อาจให้ผลที่ไม่เข้มข้นนักในทาง Authority เป็นสิ่งที่น่าจะใช้ในการอธิบายปรากฏการณ์ในระหว่างงานเทศกาลกินเจที่ผ่านมาสำหรับสังฆสถานแห่งนี้ ในขณะที่หลายชุมชนของชาวอโศกมีความคึกคักเป็นอย่างยิ่ง แต่สำหรับที่นี่แล้ว ด้วยแรงงานอันมีอยู่อย่างจำกัด พลังแห่งความมีชีวิตชีวาจึงคึกคักตามกำลังที่มีอยู่ แม้ที่นี่จะเป็นอารามเพียงแห่งเดียวที่มีอยู่ในพื้นที่ภาคใต้ของประเทศไทยอันรวมถึงพื้นที่ที่ยังมีความรุนแรงทางการเมืองอยู่ ปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นเป็นผลอันไม่อาจที่จะแยกขาดไปจากบทบาทและท่าทีของนักปฏิบัติธรรมในพื้นที่จังหวัดภาคใต้ทั้งหมดไปได้ แน่แน่นอนตัวแปรอันสำคัญที่ไม่อาจจะปฏิเสธได้ก็คือหมู่สมณะที่รับภาระอยู่ในสังฆสถานแห่งนี้นั่นเอง

อย่างไรก็ตามก่อนวันที่ ๒๘ ของเดือนสมาชิกแห่งประชาคมทะเลธรรมเริ่มทยอยกันเดินทางเข้ากทม. ทั้งเพื่อร่วมงานมหาปวารณาและด้วยเหตุผลทางการเมืองอันไม่อาจที่จะแยกขาดออกจากการปฏิบัติธรรมอย่างมีสัมมาทิฐิไปได้ เป็นความเคลื่อนไหวที่ค่อนข้างมีชีวิตชีวา

☆ ส.ดาวดิน ปฐวัตโต

สรุปรายงานการประชุม องค์กรต่างๆของชาวอโศก

รายงานการประชุม ชมรมมังลวรีติแห่งประเทศไทย สาขาน้ำสนโตอโศก

ครั้งที่ ๒๒/๒๕๕๕ (๗ ก.ย. ๒๕๕๕)
 -ผู้ร่วมประชุม ๗ คน
 -ควรเปิด FMTV ตั้งแต่ก่อนเริ่มงาน
 -๗ ก.ย. มีผู้เหมาเลี้ยงทั้งร้านในโอกาสครบรอบ ๒๑ ปีการเสียชีวิตของคุณพรพิชัย เจียมกัลชาญ
 -เมื่อมีผู้ชวยมาช่วยตักอาหาร ที่ทำงานแคบให้ระวัง การถูกเนื้อต้องตัวกัน
 -การบันทึกการประชุมในระเบียบวาระที่ ๕ ในลักษณะจดหัวข้อใดหัวข้อหนึ่ง และอธิบายรายละเอียดของหัวข้อนั้น ไม่ต้องจดหัวข้อย่อยหลายหัวข้อ
 -มีผู้เสนอว่า ของในร้านมีมูลค่าไม่มาก แต่กล่องวงจรปิดราคาสองหมื่นกว่าบาท น่าจะยกเลิกการติดตั้งกล่อง สมณะให้ความเห็นว่า กล่องวงจร

ปิดควรติดตั้งไว้ เพื่อช่วยไม่ให้คนขี้โลกมากขึ้น

* โอวาทจากประธาน สมณะชาบซัง สิริเตโช

งานขยาย แต่คนช่วยงานไม่ได้เพิ่มขึ้นเท่าไร เราบอกให้คนรับรู้ร่วมกันผ่านที่ประชุมชุมชน แต่เราก็ไม่หวัง คนมาช่วยงานต้องสู้งาน เราต้องพึ่งตนเอง พึ่งแต่พวกเรากันเอง ทุกฐานงานขาดคนเหมือนกันหมด

ครั้งที่ ๒๓/๒๕๕๕ (๑๔ ก.ย. ๒๕๕๕)

-ผู้ร่วมประชุม ๑๑ คน
 -บริเวณปากซอยนวมินทร์ ๔๔ ร้านผลไม้ยังมีการลงของและจอดรถข้างชมร. มีผลทำให้รถเข้าออกไม่สะดวก ให้ปรึกษาคุณดี ผู้ดูแลจราจร
 -เปลี่ยนเวลาส่งเงินจากส่งช่วงเดียวตอนเลิกงาน เป็น ๒ ช่วงคือ ๑๑.๐๐ น. และ ๑๔.๐๐ น. และเปลี่ยนพนักงานเก็บเงินช่วง ๑๑.๐๐-๑๔.๐๐ น. จากคุณพรรัตน์เป็นคุณชลลดา
 -ที่ประชุมรับรองคุณธารรุ่ง คุณชูจิตต์ คุณชลลดา และคุณขวัญผ่องเป็นพนักงานเก็บเงิน

* โอวาทจากประธาน สมณะชาบซัง สิริเตโช

ชมร.จะมีลูกค้าแปลกๆมาเยอะมาก หากคุยกับลูกค้าไม่รู้เรื่องก็คิดว่าเป็นข้อสอบของเรา เป็นการปฏิบัติธรรม เราจะปฏิบัติธรรมได้แค่ไหนก็อยู่ที่ผัสสะ ไม่ใช่การนึกคิดเอา ผัสสะแล้วอ่าน

จิตว่าขึ้นขนาดไหน ผัสแล้วผลคือทำได้ก็คือได้
ทำไม่ได้ก็คือไม่ได้ หากทำไม่ได้ก็ต้องพากเพียรทำ
แล้วทำอีกจนกว่าจะได้ **ไม่ย่อท้อ ไม่หือถอย**
ท้อไม่แท้ แท้ไม่ท้อ

ครั้งที่ ๒๔/๒๕๕๕ (๒๑ ก.ย. ๒๕๕๕)

-ผู้ร่วมประชุม ๑๑ คน

-ได้มีการตกลงกับร้านขายผลไม้ปากซอย
นวมินทร์ ๔๔ เรื่องการขึ้นของบริเวณปากซอยว่า
หากจำเป็นต้องขึ้นของให้ขึ้นให้เร็วและเลี่ยงการขึ้น
ของวันเสาร์และวันอาทิตย์

-คุณวีไลแจ่งป่วยเป็นโรคผื่น ได้ไปหาหมอที่
โรงพยาบาลพรตน์ราชธานี

-กล่องวงจรปดมีผู้เสนอราคาพร้อมติดตั้งมา
๒ รุ่นคือรุ่นซัดน้อยราคาสองหมื่นกว่าบาทและ
รุ่นซัดมากราคาสี่หมื่นกว่าบาท สมณะให้ความเห็น
ว่าควรใช้รุ่นซัดมาก

-คณะกรรมการคัดกรองได้ตรวจพบเป็ยกัก
และอบเซยมีอัลฟาที่อกซิลเกินมาตรฐาน ชื้อจาก
ตลาดบางกะปิ ดังนั้นขอให้ซื้อที่ร้านพลังบุญหรือ
ร้านแด่ชีวิตเท่านั้น ท่านสมณะให้ความเห็นว่าของ
ที่ตรวจพบมีค่าเกินมาตรฐานห้ามนำมาใช้ให้ออกออกไป

-เกลือที่ใช้อยู่เป็นเกลือเสริมไอโอดีน แต่ต่อ
ไปจะสั่งดอกเกลือ ซึ่งขายในร้านพลังบุญมาใช้แทน

-ช่วงเทศกาลเจปีนี้ตรงกับวันที่ ๑๕-๒๓
ต.ค.'๕๕ ที่ประชุมเห็นควรรื้อเปิดร้านในวันจันทร์ที่
๑๕ ต.ค.'๕๕ และจันทร์ที่ ๒๒ ต.ค.'๕๕ ส่วน
วัตถุดิบที่จะใช้ช่วงเจให้เตรียมไว้แต่เนิ่นๆ

-ตู้หน้าร้านกู้คืนฟ้าควรร้ายสลับตำแหน่งกับ
โต๊ะชมร. ที่ประชุมเห็นด้วย

*** โอวาทจากประธาน สมณะชาบั้ง สิริโต**

ช่วงเทศกาลเจปีนี้คนจะมามาก ช่วงเจจะขาย
ดีทุกปี บอกคนมาช่วยกัน พยายามรักษาสุขภาพ
กายให้แข็งแรงเพื่อรองรับช่วงเจ ส่วนสุขภาพจิตก็
รักษาจิตให้หนึ่งๆ จิตหนึ่งจะทำจะคิดอะไรก็มีพลัง
จิตพุ่งซ่านจะสูญเสียพลังงาน จะคิดจะทำอะไรก็
ขาดพลัง

ครั้งที่ ๒๕/๒๕๕๕ (๒๘ ก.ย. ๒๕๕๕)

- ผู้ร่วมประชุม ๑๑ คน
- โรงเห็ด"มารยาทฟาร์ม"ที่ไปดูมา เป็นเห็ดไร้สารพิษและรักษาสิ่งแวดล้อมอย่างมาก
- ๑๖ ต.ค.'๕๕ เป็นวันอาหารโลก ชมร.เปิดโรงบุญมังสวิรัต แจกอาหารฟรี
- การดูแลผ้าคลุมผักให้มีการตากแดด เพื่อไม่ให้เกิดการสะสมของเชื้อโรค
- ที่ประชุมมีมติให้ใช้กล่องวงจรถู่นัดมาก
- ที่ประชุมเห็นควรรย้ายตู้หน้าร้านกึ่งดินฟ้าออก และนำโต๊ะมาเพิ่มอีก ๓ ตัว

*** โอวาทจากประธาน สมณะชาซัง สิริเตโช**

คนส่วนใหญ่ที่ไม่ฝึกจิต เจออะไรก็จะเป็นไปอย่างนั้น เจอคนโกรธก็โกรธตาม อย่างนี้คือไม่รู้ตัว เจอตัวอย่างไม่ดีก็อย่าไปเอาตาม นี่คือการปฏิบัติธรรม บางคนรู้แล้วว่าสิ่งนี้ไม่ดีแล้วยังทำไม่ได้อยู่ แสดงว่ายังไม่สู้กิเลส คนนั้นยังไม่เจริญ ต้องสู้กิเลส ชนะกิเลสได้คือมีที่พึ่งของตนเอง

ครั้งที่ ๒๔/๒๕๕๕ (๑๒ ต.ค. ๒๕๕๕)

- ผู้ร่วมประชุม ๑๑ คน
- คุณชลลดาจะบอกคุณกบ(คกร.) คุณหนู (FMTV) หรือเด็กนักเรียนระดับม.ปลายมาช่วยช่วงเจ
- คุณโบบุญจะย้ายถึงแก๊สเปล่าที่ตึกขาวจากข้างล่างขึ้นไปเก็บไว้ที่ข้างบน เพื่อใช้พื้นที่แยกขยะ
- คุณแจ้ง ศิษย์เก่า สส.สอ.มาช่วยเป็นพ่อครัวจนถึงวันที่ ๒๔ ต.ค.'๕๕
- เก้าอี้ไม้ใหม่ที่วางหน้าร้านยกยาก ลูกค้าเข้าออกลำบาก แก้ไขโดยย้ายมาวางในร้าน

*** โอวาทจากประธาน สมณะชาซัง สิริเตโช**

การมาช่วยงานชมร.มีเป้าหมายคือทำประโยชน์ตนและประโยชน์ท่านพร้อมกัน ช่วยเผยแพร่อาหารมังสวิรัตคือประโยชน์ท่าน ประโยชน์ตนคือยังโกรธยังถือสาใครอยู่หรือไม่ หัดลดละจะได้ประโยชน์โลกุตระ ประโยชน์โลกุตระต้องถึงจิตถึงมโนกรรม ไม่ใช่ได้ประโยชน์แค่ทางกายแค่ภายนอก ได้แค่อดทนเก่ง(เจโต) ไม่ได้ปัญญา จิตต้อง

แก้ด้วยจิตเท่านั้น แก้ด้วยอย่างอื่นไม่ได้ หากอ่านจิตขณะกระทบสัมผัส พบว่าจิตเป็นอกุศลแล้ว ปรับให้เป็นกุศลเสมอๆ เจริญแน่นอน

สถิติเผยแพร่สัจธรรม

ประจำเดือนก.ย.-ต.ค. ๒๕๕๕

ธรรมปฏิกรรม

	ก.ย.	ต.ค.
จดหมาย (ฉบับ)	๔๒๗	๕๑๐
สิ่งตีพิมพ์ (ฉบับ)	๕๓	๘๒
ดีวีดี (ชิ้น)	๒๕	๗๑

ธรรมพิมพ์

สารอโศก [๒๖๐๐ ปี อาสาพหุชา เข้าพรรษา'๕๕] ๑๐,๐๐๐ เล่ม
 ดอกหญ้า (เข้าพรรษา ปีมหามงคล) ๒๔,๐๐๐ เล่ม
 ดอกบัวน้อย (ทนถกนิต) ๘,๐๐๐ เล่ม

สถิติธรรมโศต

๑๕ ส.ค. - ๑๕ ต.ค. ๒๕๕๕

	ชิตี	เอ็มพี๓	เทป	วีซีดี
ผู้มาติดต่อ	๑	๔	๔	๑๕ ราย
จำนวนที่พิมพ์	๕	๑๐	๖๐	๘๓ แผ่น/ม้วน

พัสดุ

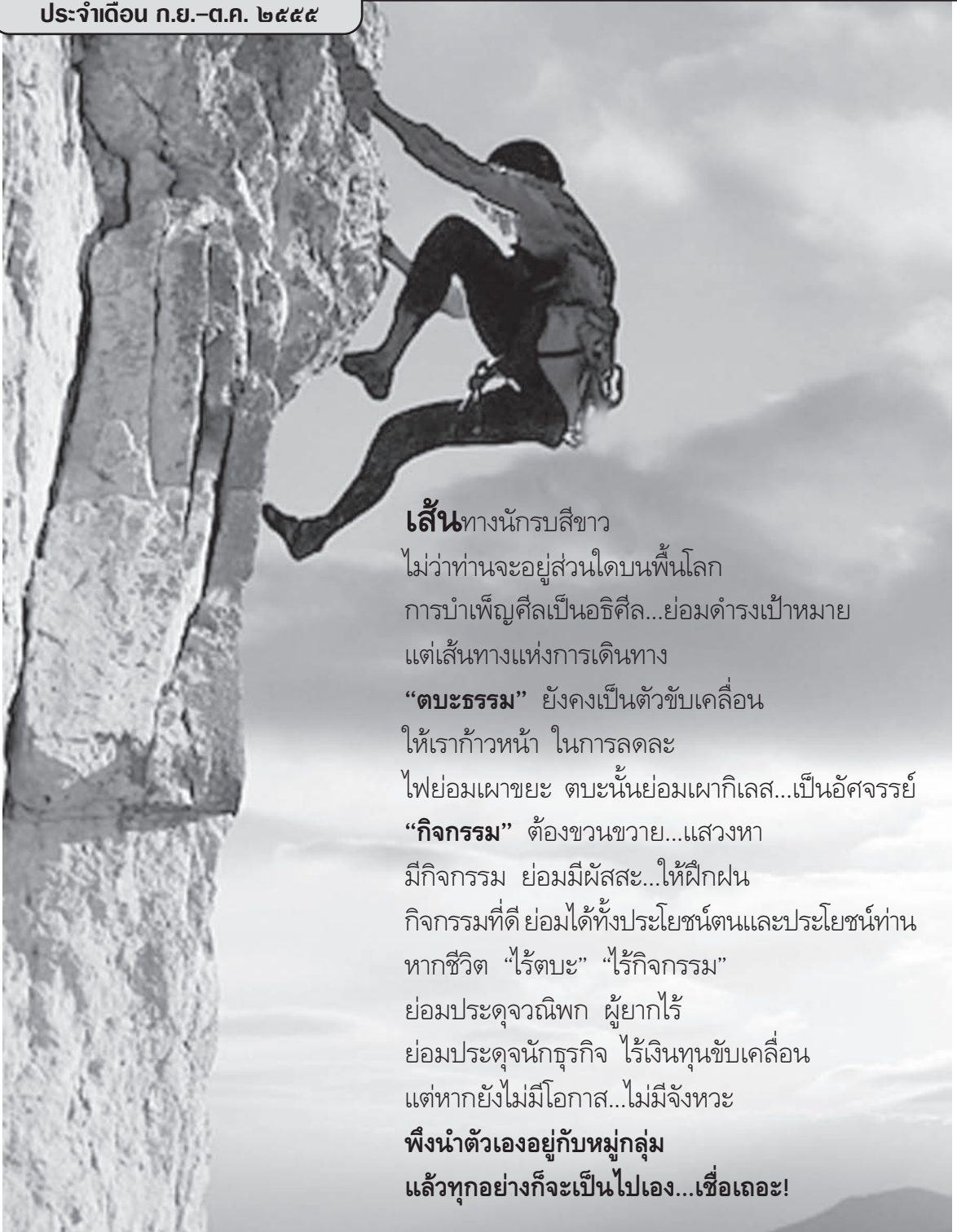
๓

ขึ้น

ใต้ร่มอโศก

สารอโศก ฉบับที่ ๑ ปีที่ ๓๓(๓๖)
ประจำเดือน ก.ย.-ต.ค. ๒๕๕๕

ศูนย์รวมข่าวคราวของญาติธรรมจากทั่วสารทิศ
เพื่อเสริมสร้างกำลังใจ ให้กรรมฐาน
และแก้ปัญหาของนักปฏิบัติธรรม

เส้นทางนักรบสี่ขา

ไม่ว่าท่านจะอยู่ส่วนใดบนพื้นโลก
การบำเพ็ญศีลเป็นอธิศีล...ย่อมดำรงเป้าหมาย
แต่เส้นทางแห่งการเดินทาง
“ตบะธรรม” ยังคงเป็นตัวขับเคลื่อน
ให้เราก้าวหน้า ในการลดละ
ไฟย่อมเผาขยะ ตบะนั้นย่อมเผากิเลส...เป็นอัศจรรย์
“กิจกรรม” ต้องชวนขยาย...แสวงหา
มีกิจกรรม ย่อมมีผัสสะ...ให้ฝึกฝน
กิจกรรมที่ดี ย่อมได้ทั้งประโยชน์ตนและประโยชน์ท่าน
หากชีวิต “ไร้ตบะ” “ไร้กิจกรรม”
ย่อมประจวบฉันทก ผู้ยากไร้
ย่อมประจวบนักธุรกิจ ไร้เงินทุนขับเคลื่อน
แต่หากยังไม่มีโอกาส...ไม่มีจังหวะ
พียงนำตัวเองอยู่กับหมูกุ่ม
แล้วทุกอย่างก็จะเป็นไปเอง...เชื่อเถอะ!

ทิศทางพาณิชย์บุญนิยม

วันที่ ๒ เมษายน ๒๕๕๕ พ่อท่านได้อ่านประกาศนโยบาย การรับซื้อสินค้า-วัตถุดิบ ดังนี้

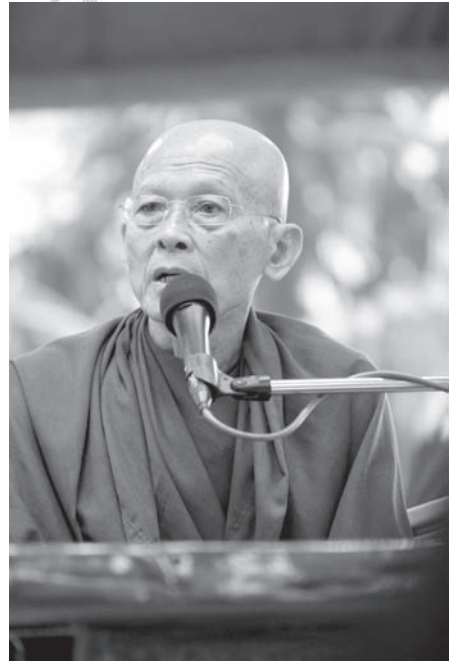
๑.) ให้ทุกบริษัท ทุกร้านค้า ตลอดจนทุกร้านอาหารในเครือข่ายชุมชนสันติอโศก งดจำหน่ายวัตถุดิบหรือมีส่วนประกอบของวัตถุดิบจากต่างประเทศ ยกเว้น เอ็น๗๐ และโปรตีนเกษตรที่ปลอด GMO

๒.) กรณีวัตถุดิบ ที่ไม่สามารถระบุแหล่งที่มา หรือไม่สามารถพิสูจน์กระบวนการปลูก-การเก็บไว้สารพิษจะอนุโลมให้ส่งขายได้จนถึงวันที่ ๓๑ กรกฎาคม ๒๕๕๕

๓.) ขอให้พวกเรา ตลอดจนผู้สนใจ ช่วยกันดังต่อไปนี้

- ก) ระดมปลูก - ระดมผลิต
- ข) ระดมค้นหา - ระดมคิดค้น

(หมายเหตุ : ประกาศ ณ ชุมชนราชธานีอโศก ในการประชุมพาณิชย์บุญนิยม ครั้งที่ ๓/๒๕๕๕ วันจันทร์ที่ ๒ เมษายน ๒๕๕๕)

เรื่องของภูมิปัญญาพ่อท่าน

พันธมิตร กทม. มีความเห็นเสนอมา

ผมอยากจะขอนิมนต์พ่อท่านให้เทศน์ในเรื่องโลกียะ-โลกุตระ “เทวนิยม-อเทวนิยม” อจินไตยและไม่ใช่อจินไตย รวมถึงพลังจิตต่างๆ

เพื่อให้คนในโลกนี้เกิดความฉงน ว่ามีจริงหรือไม่ เพราะผมรู้สึกว่ พ่อท่านสามารถอธิบายและตอบคำถามได้ตรงและชัดเจนที่สุด แม้สมณะท่านอื่นๆที่ผมเคยคบคุ้นด้วย ก็สู้พ่อท่านไม่ได้ เพราะท่านมีภูมิธรรมสูงกว่า

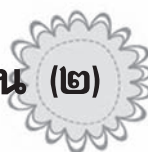
อยากให้ท่านเทศน์อธิบายเยาะๆ เพื่อไม่ใช่เฉพาะคนรุ่นนี้เท่านั้น แต่จะเป็นสมบัติของรุ่นต่อไปด้วย ซึ่งหากท่านสิ้นไปแล้ว คงไม่มีใครสามารถอธิบายได้ชัดเจนเท่าพ่อท่านอีกแล้วครับ

จึ้งจกั้เห็นด้วย จุ๊ย์ๆ

ญาติธรรมรายงานปฏิบัติตน (๑)

- “ข้อปฏิบัติ” ๑) ถือศีล ๕ ละอบายมุข
 ๒) พยายามลดโทสะ (คนขี้โกรธ)
 ๓) สงสารคนยากจน (อยากจะช่วยถ้ามีโอกาส)
- วาริธน์ เกಂಗการธรรม (อ.กับสะแก จ.ประจวบฯ)

ญาติธรรมรายงานปฏิบัติตน (๒)

“อ่านสารอโศกและดอกหญ้าทำให้ได้รู้ ว่าคนเราเกิดมาทั้งที่ต้องทำความดี ให้ละเว้นความไม่ดีทั้งปวง กรรมดีกรรมชั่วมีจริง ทำให้เรามีความละเอียดต่อการทำไม่ดี

ข้าพเจ้าก็ทำบุญตักบาตรเป็นประจำ ปฏิบัติแต่ก็ยังไม่พอ จิตยังไม่นิ่ง แต่ก็พยายามต่อไป นับถือพ่อท่านมากค่ะ

ชนมน ภูดี (เขตจตุจักร กทม.)

ภาพจน์อโศก ปี ๒๕๕๕

เมื่อวันอาทิตย์ที่ผ่านมา ดูทีวีช่องไทยพีบีเอส เป็นรายการที่เขาสัมภาษณ์กันในเรื่อง พระพุทธศาสนา มีผู้เข้าร่วมหลายฝ่าย มีพระจากเถรสมาคมด้วย

และมี **ส.ศิริรักษ์** บอกว่า “ในประเทศไทย พุทธแท้มีที่เดียวที่ดีที่สุด คือ ที่สันติอโศก แต่ว่าสันติอโศก...

ต้องมีคนพูดดีเสียมากกว่านี้”

จบข่าว จุ๊ๆๆ

ยามมีขวานก็เก็บซ่อน ยามหมดแรงเรียกร้องขวาน

ขอกราบขอบพระคุณอย่างสูง ที่กรุณาส่งสารอโศกให้เป็นประจำ ทำให้ทราบข่าวคราวของเพื่อนฝูงในสันตืออโศก ตลอดจนได้ทราบถึงกิจกรรมต่างๆด้วย

ทั้งยังได้ทราบถึงแนวทางและข้อมูลในการปฏิบัติด้วยตนเอง (ซึ่งไม่สามารถทำได้ในปัจจุบัน) เนื่องจากอายุและสังขารอันอ่อนเปลี้ยตลอดจนความซราที่เปรียบไปเสมือนไม้ใกล้ฝั่ง รอวันที่จะโค่นล้มหน้าในวันใดวันหนึ่ง...”

จดหมายเล่าสถานการณ์ส่วนตัว มาจากญาติธรรม ฃกาพันธ์ เลิศนิมิตรเทวัญ (อ.เวียงจันทน์)

เพื่อเกิดธรรมสังเวชใน“เทวธรรม”

ว่าด้วย “เกิด-แก่-เจ็บ-ตาย”

ชีวิตที่ประมาท ยังแข็งแรง ยังอายุน้อย ก็ด้ด้วันประกนเขร่ง ขออายุมากกิจกรรมในชีวิตลดลง เร็งสงบ เร็งได้คิด

แต่พอจะป็นเห็นเนวาท่งธรรมก็ไม่วังแรง บางซึกซึกขกขการ ซึ้นไม่วังไหว ด้แต่เสียดาย “อู้้อ้อๆๆ”

จะอวกที่ซาทิจึงจะเข็ด ซ่าอย่างไร เจ็บแล้วจึงจะจำ? อู้้อ้อๆๆ

จุดอ่อนอโศก...เรื่องกิน!

ญาติธรรมด้วยกันวิจารณ์ชาวอโศกดังนี้

“ทุกวันนี้ พวกเราชาวอโศกย่อหย่อนในการปฏิบัติธรรมในเรื่อง“การกิน”

โดยเฉพาะเด็กนักเรียนและชาวชุมชน หรือนิสิตบางคน จะสังเกตได้เวลามีอาหารที่อร่อย เช่น ของทอด หรือของผัด เป็นต้น ก็จะกินกันหมดก่อน !

หรือมีอาหารแปลกๆมา เช่น ข้าวหน้าเบ็ดม้งๆ หรือไก่ม้งๆทอด เบ็ดม้งๆทรงเครื่อง เห็ดชุปแป้งทอด เป็นต้น จะหมดก่อน หรือผลไม้ต่างๆ ก็จะกินกันเป็นลิบๆลูก หรือเป็นกิโลๆไม่ถึงคนที่อยู่ข้างหลัง...”

ข้อวิจารณ์ ๑) ความติดยึดของคนมีหลากหลาย แตกต่าง บางคนจึง“หนักมากในเรื่องบางเรื่อง” ก็เป็นเรื่องจริง

๒) การลดละ เจ้าตัวต้องตระหนักในโทษภัย จึงจะเกิดการ “ฝึกฝน” และการฝึกฝนต้องอาศัย “ตะมะ” สนับสนุน

๓) อย่างไรก็ตาม การอยู่กับหมู่อัจฉริยะ จึงมีประโยชน์ไม่มากมหาศาล กับคนเข้ติดยึดเบาบาง!

๔) เราจะสร้างเมตตาธรรมด้วย“เคารพในจุดต่าง เห็นใจในจุดด้วย!” อู้้อ้อๆๆ

ญาติธรรมขับเคลื่อนการปฏิบัติธรรมปี ๒๕๕๕

จากญาติธรรม ทวี แก้วกาหลง “ได้รับหนังสือที่ส่งมาทุกเล่ม และมีประโยชน์มาก แต่ขณะนี้ผมได้ติดตั้งจานดาวเทียมที่รับข่าวจากอโศกได้ตลอด และฟังเทศน์จากพ่อท่านเป็นประจำ (ขอให้จัดส่งให้ผมไว้อ่อน)

คิดว่าหนังสือที่ส่งมานี้ น่าจะเป็นประโยชน์กับบุคคลที่ไม่มีโอกาสได้ทราบข่าวอโศก จึงเห็นควรส่งให้บุคคลอื่นที่ไม่มีโอกาสนั้น จะได้ประโยชน์มากกว่านะครับ...”

ยึดธรรมนำชีวิต ศรัทธาธรรมนำจิตวิญญาณ

“หนังสืออโศก ส่งไปได้รับทุกเล่ม อ่านประจำจาก พ.ศ.๒๕๒๘-๒๕๕๕ เวลา ๒๗ ปี ผ่านมาที่รู้จักและคุ้นเคย ใกล้ชิด และปฏิบัติตนตามแนวทางกลุ่มอโศก ที่พ่อท่านนำชี้ให้จิตใจ อารมณ์เบิกบานดี อายุ ๗๖ ปี สุขภาพปกติ ไม่ค่อยสนิทกับหมอหรือโรงพยาบาลเท่าไร

การปฏิบัติกิจชีวิต เทียบวัดกับกลุ่มอโศกแล้วให้คะแนนตัวเอง จิตให้ได้ ๘๐% กายได้ ๖๐% เพราะสภาพแวดล้อม ไม่สู้จะกลมกลืนกัน

แต่เห็นด้วย ๑๐๐% ว่าสังคมไทย-โลกจะอยู่รอดได้ ต้องแนวพระราชดำริและอโศกเท่านั้น เพราะการศึกษา-ศาสนาผิดพลาดไปแล้ว พุดอย่างฟันธงก็(ล้มเหลว)

กระผมอยู่ได้ด้วยธรรมะกลม่อมจิตใจ จึงอายุยืนแข็งแรงถึง ๗๖

เคารพบูชาด้วยธรรมครับ

เลาห์ เหล่าแก่

เพราะชีวิตต้องมีทางเสื่อ

ยังแล่น ยังใกล้ฝั่ง

ผิดกับบางคน ขาดทางเสื่อ

ล้มมาขีวูฐิ ยังแล่น ยังหนัก ยังชุกซ์

ยังมืดบอด

ลงทุนใช้เวลาเท่ากัน แต่ผล

ทำไรห่างกันสุดกู่!

ชีวิตของคุณใช้ทางอะไรนะ?

จู้ยี้ๆ

ปรียัติ-ปฏิบัติ-ปฏิเวธ

“ข้อคิดเห็นที่กระทบไม่ได้จากการอ่านหนังสือสารอศกก็คือความอดทน อดกลั้นจิตใจของเราโดยตลอด เราเป็นผู้กำหนดเองทั้งนั้น...”

จดหมายจากญาติธรรมิกัม สานุภาพ (อ.วังทอง จ.พิษณุโลก) แสดงภูมิว่า “ปรียัติ” มาถูกต้องแล้ว

หมายความว่า รู้ตัวกิเลสแล้วว่า ตัวไหนต้องจัดการ หรืออะไร ต้องฝึกฝน

ขั้นต่อไป “ปฏิบัติ” ขั้นนี้ ต้องอาศัยประสบการณ์ อาศัยชั่วโมงบิน จึงจะเกิดผล

ต้องมีใจหทัย ต้องมีผัสสะ ต้องมีกิจกรรม การฝึกฝนจึงจะเคลื่อนไหว ฝึกบ่อยๆจิตตัวนี้ก็จะเจริญก้าวหน้า จนสักวัน “ปฏิเวธ” จะค่อยๆสะสมมากขึ้นๆ จุ๊ยๆ

ศาสตาน้อยคือใครเอ่ย?

จากญาติธรรมลี้ม ผลภักดี (อ.เขมราช จ.อุบลฯ) “ประวัติและปรัชญาของขงจื้อ น่าสนใจ มนุษย์น่าจะเอามาศึกษาหาความรู้ ผมได้อ่านจากหนังสือดอกหญ้า ถ้าปฏิบัติตามพระโอวาทของท่าน ศาสดาขงจื้อ เมืองไทยจะเจริญ...”

จึงจกเห็นด้วยในประวัติพระศาสดา ขุกพระองค์ล้วนนำศึกษาขังสิ้น และจะทำให้เราลดความรังเกียจในศาสนาอื่นได้อีก

แต่อย่าศึกษา“ศาสดาใหญ่”เท่านั้น “ศาสดาจิว” ก็น่าศึกษา กับคนที่อยู่รอบๆตัวเรา บางคนเขาก็สอนตรงๆบางคนเขาก็สอนแบบอ้อมๆ

ตั้งใจเรียน อย่าเอาแต่โมโหจนเฉียว หวังแถมขบเรียน หวังสรุบบทเรียน โอกาสบรรลุก็เป็นไปได้สูง! จุ๊ยๆ

ขอโหสิกรรม เจ้ากรรมนายเวรเป็นไหน?

ญาติธรรมสมนึก บ๊องหลักคำ (อ.โพนสวรรค์ จ.นครพนม) เขียนบทสวดบาลี ขอโหสิกรรม เจ้ากรรม นายเวร มาให้อ่าน

*จิ้งจอกก็ขอเสริมว่า การขอโหสิกรรม
มิใช่แค่ขอสวด*

*แต่หมายถึงการระลึก “สิ่งที่ได้ล่วงเกิน หรือ
จาบจ้วง หรือดูหมิ่นดูแคลน” ในอดีตแล้วก็สำนึกเสียใจ!*

*นี่แหละจึงจะเป็นขอโหสิกรรม แต่ถ้าจำ
เหตุการณ์ไม่ได้ โหสิกรรมยังเป็นแค่“ทฤษฎี”
ยังไม่ลงลึกถึงจิตของเรา*

*ตรวจตัวเองดีๆเกิด “จิตที่จาบจ้วง-ดูหมิ่น-
เหยียดหยาม”แล้วสำนึกเสียใจ โหสิกรรมจึงจะบังเกิดผล นี่แหละ เคล็ดลับ “ล้างหนี้กรรม!” จู๊ย์ๆ*

เหตุใดที่ยิ่งทำงานก็ยิ่งเจ็บป่วย?

จดหมายจากคนที่ปฏิบัติธรรมพากเพียรในหมู่กลุ่มอโศกได้เสนอข้อมูลสำคัญ เหตุใดจึงไม่รอด!
“พอมายู่กับพวกเราชาวอโศก ก็มาติดโลกธรรมอีกจะทำอะไรก็หวังจะให้เขาชมอีก
พอได้รับคำชมแล้วจะปลื้มใจ

แต่พอมายู่กับพวกเราชาวอโศก ตรงข้ามเลยละ มีแต่คำติ ถ้าไปทำอะไรไม่ดีไม่ถูก
ไว้ตรงไหน จะโดนเอามาพูดหมด ถ้าทำผิดมากก็จะโดนสะสางอีก บางครั้งพ่อครูก็เทศน์ชี้แจงบนศาลา
กับคนหมู่มาก หน้าแตกไม่เหลือเลย...”

*สาธุๆ ยิ่งทำงานแทนที่จะได้มรรค
ได้ผล บางซีกก็ได้บาปกรรมมาเพิ่มติดตัว
ทางโลก ทำเพราะอยากได้สวรรค์
ทางธรรม ทำเพราะอยากได้สรรเสริญ
บุญกุศลก็เลยเจ้ากันไป!
ยิ่งมาเกิดจิตอกุศล คนนั้นเอาเปรียบ
คนนั้นไม่ช่วย ยิ่งคับแค้น พาจะเป็นโรคสารพัด
ทำเชื้อลดละกิเลส คือคำตอบของ
ทั้งหมดทั้งมวล! จู๊ย์ๆ*

ความทุกข์ที่ถูกโกงที่ดิน

ญาติธรรมสุมา คำแต่งพงษ์ (อ.คอนสวรรค์ จ.ชัยภูมิ) จับจองที่ดินมาหลายสิบปี บางแปลงซื้อเมื่อปี ๒๕๐๐

มาวันนี้ มีผู้ร้องเรียน หาวว่าบุกรุก มีการฟ้องคดีในศาลชั้นต้นชั้นอุทธรณ์ให้โจทก์ชนะ กำลังอยู่ในระหว่างฎีกา ผลจะเป็นอย่างไร ก็ว่ากันตามกฎหมาย แต่ที่สุดแห่งที่สุด กฎแห่งกรรมนั้นแหละ จะดูแลและให้ความเป็นธรรม ไม่ช้าก็เร็ว

จึงขอกขอเป็นกำลังใจผู้ต่อไป หาก
แม้ก็ยอมรับกฎแห่งกรรม สาธุ จุ๋ยๆ

☆ **ปัจฉิม**

คติประจำเดือนนี้

ทุมทรัพย์มีค่า คือ **คำดี**
โทษภัยอันตราย คือ **คำชม**

‘...สัญญาที่เคยให้จำได้ไหม เธอ’... เสียงเพลงในอดีตลอยมาในความคิด นั้นเป็นการกำหนดรู้ถึงอดีต และเป็นอดีตที่มีความตรงตรงร่ายได้ไว้ หากเราจะได้อ่านรู้อาการของใจที่กำลังทุกข์เพราะความยึดไว้ แล้วแสดงฝีมือการคลายตัวยึด เลิกยึด คือ ทำให้อาการยึดที่เห็นชัดๆนั้นหายไป ด้วยวิธีข่มไว้หรือทำความเข้าใจให้เห็นจริงชัดเจนเป็นเหตุผลที่ไม่สมควรยึดเหนี่ยวไว้โดยประการทั้งปวงนั่นคือ การปฏิบัติธรรมอย่างแท้จริง...

๘๘ คิตติ

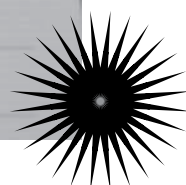
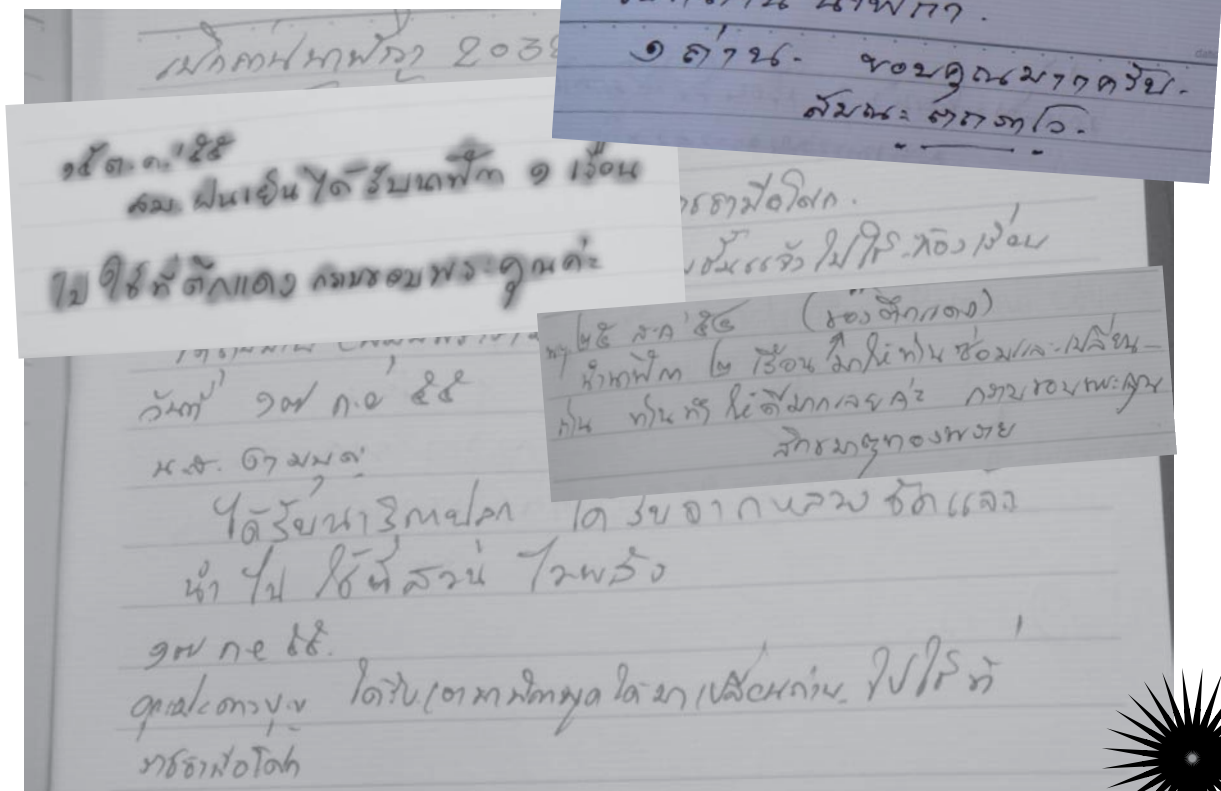
ฐานนาฬิกา สันติโศก

ฐานนาฬิกา สันติโศก เป็นหน่วยงานที่ช่วยซ่อมนาฬิกาที่เสียให้กลับมาใช้งานได้ อีก นาฬิกาที่ได้รับบริจาคมาจากญาติธรรมที่นำมาบริจาค และจากที่สขจ.(สถาบันชยะวิทยาด้วยหัวใจ)ได้รับบริจาคมา โดยมี**สมณะ ชัดแจ้ง วิจักขโณ** เป็นผู้ดูแลฐานนาฬิกา ซึ่งนาฬิกาเมื่อซ่อมแล้ว จะเอาไว้ใช้ในชุมชน หน่วยงานต่างๆ ทั้งที่สันติโศก พุทธสถาน และชุมชนอื่นๆของชาวอโศก ดั่งมีผู้ที่มาใช้บริการได้บันทึกดังตัวอย่างข้างล่างนี้

หลวงตาชัดแจ้ง

อีกส่วนหนึ่งซ่อมเอาไปขายเป็นสินค้ามือสอง ที่ร้านดินอุ้มดาว หน้าสันติโศก

ผลวิจัยเขอรมันพบสารก่อมะเร็งในชาไข่มุก

ผลงานวิจัยจากประเทศเยอรมนี เผยว่า หลังการสุ่มตรวจเม็ดไข่มุกในเครื่องดื่มประเภทชาไข่มุก พบว่ามีสารก่อมะเร็งเจือปนในเม็ดไข่มุก

รายงานจากสำนักข่าวต่างประเทศระบุว่า องค์การด้านสุขภาพและนักวิจัยจากมหาวิทยาลัยโรงพยาบาลอาร์คอง (University Hospital Aachen) ของเยอรมนี ได้ออกเตือนถึงการบริโภคเครื่องดื่มประเภทชาไข่มุก ซึ่งกำลังเริ่มได้รับความนิยมในประเทศแถบยุโรปรวมทั้งเยอรมนี ว่า นอกจากเครื่องดื่มเหล่านี้จะเสี่ยงก่อให้เกิดอันตรายจากการสำลักเม็ดไข่มุกแล้ว ยังตรวจพบว่าเม็ดไข่มุกเคี้ยวหีบดังกล่าวยังมีสารเคมีประเภทโพลีคลอริเนต ไบฟีนิล หรือ PCBs (Polychlorinated Biphenyls หรือ PCBs) ซึ่งเป็นสารก่อมะเร็งเจือปนอยู่ด้วย

ตัวอย่างที่สุ่มตรวจพบสารก่อมะเร็งเป็นตัวอย่างจากร้านชาไข่มุกไม่ระบุชื่อสาขาจากประเทศไต้หวัน ในเมืองมอนเซนกลัดบาด (Mönchengladbach) ทางตะวันตกเฉียงเหนือของเยอรมนี โดยตรวจพบสารเคมีประเภทโพลีคลอริเนต ไบฟีนิล ได้แก่ สไตรีน (Styrene) อะซีโตนฟีโนน (Acetophenone) และสารประกอบของโบรมีน (Brominated Substances) ซึ่งเป็นสารที่ไม่สมควรพบในอาหารเจือปนอยู่ด้วย

อย่างไรก็ดี แม้จะมีการตรวจพบการเจือปนของโพลีคลอริเนต ไบฟีนิล แต่ก็ยังไม่มียางานถึงอุบัติเหตุหรือความเสียหายที่เกิดขึ้นจากชาไข่มุกในประเทศเยอรมนีแต่อย่างใด

ทั้งนี้ สารเคมีประเภทโพลีคลอริเนต ไบฟีนิล เป็นสารที่ละลายน้ำได้น้อยแต่ละลายในไขมันได้ดี และสลายตัวได้ยากในสิ่งมีชีวิต เมื่อเข้าสู่ร่างกายมนุษย์แล้วจะถูกขับออกได้บ้างทางอุจจาระ และปัสสาวะ ที่เหลือจะสะสมในร่างกายที่ละลายน้อย จนเริ่มแสดงอาการของพิษ เริ่มตั้งแต่คลื่นไส้ เหนื่อย เบื่ออาหาร เกิดตุ่มผื่นที่ผิวหนัง เล็บคล้ำ ฯลฯ ไปจนถึงอาการขั้นร้ายแรง คือทำให้เกิดความผิดปกติของระบบสืบพันธุ์ ระบบภูมิคุ้มกัน และอาจทำให้เป็นมะเร็ง (ข้อมูลจาก ศูนย์ข้อมูลพิษวิทยา)

รักษาแผลพุพองด้วยน้ำจี้

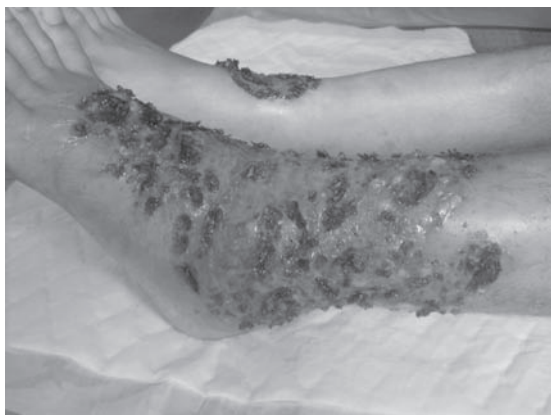
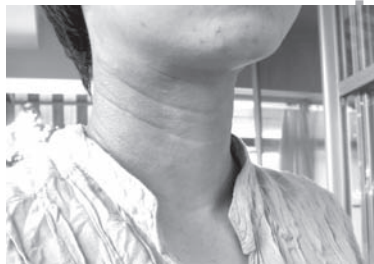

ฉบับที่แล้วเราได้ลงเรื่องราวของน้องอุ้ม รอยใบไม้ มฤติวะห์ ไปแล้ว พอดีน้องอุ้มก็ได้เขียนประสบการณ์การรักษาอย่างละเอียดมาให้อีก มีภาพของจริงมาให้ด้วย จึงขอลงรายละเอียดเพิ่มเติม ดังนี้ค่ะ

มีประสบการณ์ในการใช้น้ำจี้มา ๓ ครั้ง ค่ะ ทั้งที่ใช้รักษาแผลพุพองและประสบอุบัติเหตุ

เป็นแผลพุพองที่คอ ข้อมือ และข้อเท้าค่ะ คิดว่าอาจจะเกิดจากการกินอาหารประเภทนม เนย ไข่มากเกินไป เป็นเวลานานร่วม ๑๐ ปี จนสะสมในร่างกายและปะทุออกมา ตอนแรกเริ่มจากตุ่มหนองเล็กๆที่ข้อเท้าเท่านั้นค่ะ หนึ่งเดือนผ่านไปแผลลุกลามมากขึ้น จนเกือบเต็มข้อเท้าทั้ง

๒ ข้าง ปวดจนแทบจะเดินไม่ไหว ส่วนแผลที่ข้อมือ ๒ แผลนั้น อักเสบและปวด

ไปถึงใต้รักแร้เลยค่ะ สมุนไพรที่เคยใช้รักษาได้ผลคราวนี้กลับไม่หาย จนเริ่มเข้าเดือนที่ ๒ จึงตัดสินใจจะไปรักษาตัวที่โรงพยาบาล แต่ยังคงล่าๆกั้วๆ เพราะเคยมีประสบการณ์เป็นแผลพุพองแบบนี้ แล้วต้องล้างแผลสดๆ ใช้น้ำซาก็ไม่ได้ เพราะยาจะไม่ออกฤทธิ์กับแผลที่เป็นหนองค่ะ

ทั้งบีบหนอง เช็ดแผลจนเกลี้ยง และเป็นเนื้อแดงถึงจะเสร็จพิธี แต่คิดดูสิคะว่าจะเจ็บสักแค่ไหน การไปโรงพยาบาลจึงเป็นทางออกสุดท้าย

ที่กำลังจะต้องเลือกค่ะ และไม่รู้ว่าเป็นข่าวดีหรือข่าวร้าย ที่ได้รับการแนะนำวิธีการรักษาแผลด้วยน้ำจี้ เพราะเคยมีความรู้สึกรังเกียจขยะเขยง น้ำจี้ว่าเป็นของเสียในร่างกาย และไม่คิดว่าตัวเองจะต้องใช้ แต่ก็คงดีกว่าไปล้างแผลสดๆ เราคงทนไม่ไหวแน่ๆ จึงตัดสินใจพิสูจน์สิ่งที่ได้ยินมาว่า **“น้ำจี้เป็นยาพระพุทเจ้า”**

วิธีการไม่ยากค่ะ ตอนเช้าเก็บน้ำจี้ไว้โดยไม่เอาน้ำจี้ช่วงแรกและช่วงท้าย เอาเฉพาะช่วงกลางๆ เก็บในขวดโหลที่มีฝาปิดสนิท (ถ้าโดนอากาศนานๆ น้ำจี้จะมีกลิ่น) สำหรับมือใหม่

หัดดื่ม ไม่ต้องดื่มเป็น
แก้วก็ได้ค่ะ แต่ดื่มที่
ละนิด แต่ดื่มบ่อยๆ

- ทุก ๔ ชั่วโมง ใช้ น้ำจืด ๒ ช้อน
โต๊ะ + ยาทองเหลืองม
๒ ช้อนโต๊ะ + น้ำเปล่า
๒ ช้อนโต๊ะ คนให้เข้ากันแล้วดื่ม

- ใช้ดื่มทั้งวัน โดยผสมน้ำจืด ๒ ช้อน
โต๊ะ + น้ำมะพร้าวหรือน้ำคลอโรฟิลด์ ๔ ช้อน
โต๊ะ + น้ำเปล่า ๒ ช้อนโต๊ะ ดื่มทุก ๓๐ นาที
หรือตามความสะดวก (แนะนำให้คนนานๆจะ
ทำให้กลิ่นระเหยออกไป แล้วจะดื่มง่ายขึ้นค่ะ)

- นำน้ำ
จืดที่เหลือใส่ในขวด
สเปรย์ ฉีดพ่นที่
แผลทุก ๓๐ นาที
หรือตามความ
สะดวกก็ได้ ทุก
ครั้งที่จืด เอาอัน
เก่าทิ้งไป เก็บจืด
ใหม่ไว้ใช้แทน

วันแรกที่พ่นน้ำจืด เริ่ม ๗ โมงเช้า
สะเก็ดแผลจะค่อยๆเปิดออกและมีน้ำเหลืองจะ
ไหลออกมามาก ไม่ต้องเช็ด เปิดแผลได้เลย
เพราะจะกระทบกระเทือนเนื้อเยื่อ ปล่อยให้
ไปตามกลไกของร่างกายค่ะ น้ำเหลืองมี
ประโยชน์ในการป้องกันการติดเชื้อและเคลือบ
หน้าแผล น้ำเหลืองที่แห้งแล้วจะแข็งและรัดผิว
ไว้แน่น เหมือนช่วยกันกระแทกให้แผล หน้า
ของเราคือ พ่นสเปรย์จืดทุก ๓๐ นาที **น้ำจืดจะ
ค่อยๆทำให้ตุ่มหนองแตกเอง และดันน้ำหนอง
ออกมาได้อย่างน่าประหลาดค่ะ** จากเช้าถึงเย็น
สังเกตได้เลยว่าแผลเปลี่ยนเป็นสีแดง ตุ่มหนอง

แห้งลง หยุดพ่นน้ำจืดประมาณ ๔-๕ โมงเย็น ปล่อยให้
แผลแห้ง พอค่ำๆมีอีกปรากฏการณ์ค่ะ ขอ
เรียกว่า “แผลรัดตัว” คือ กล้ามเนื้อข้างในเท้า
จะลั่น กระตุกเป็นระยะๆ น้ำจืดคงเข้าไปบอก
พยาบาลข้างในให้ยับยั้งที่ฉีกขาดและประสาน
เนื้อเยื่อภายในนะคะ แคว้นแรกก็เห็นผล ว่า
แผลดูแห้งลง สะเก็ดแผลบางส่วนเปลี่ยนจาก
สีเหลืองเป็นสีน้ำตาล

ประมาณ ๑๐ วันแผลเริ่มแห้งและตกสะเก็ด รวมระยะเวลาการรักษาด้วยน้ำจืดครั้งนี้ประมาณ ๑ เดือน แผลจึงหายสนิทค่ะ แต่ผื่นที่ขึ้นตามแขนและลำตัวยังมีอาการคันอยู่ **หลังจากแผลหายก็ยังดื่มน้ำจืดเป็นประจำ** โดยดื่มตอนเช้าครึ่งแก้ว และดื่มตลอดทั้งวัน ทุกครั้งที่ดื่มครึ่งละ ๓ ช้อนโต๊ะ ผลม้มาให้เจือจางตามชอบ เพื่อให้ น้ำจืดเข้าไปสมานเนื้อเยื่อข้างในและอาการคันที่ยังหลงเหลืออยู่ค่ะ สังเกตตัวเองว่า การดื่มจืดทั้งวันทำให้น้ำจืดยิ่งใสและมีรสจืด ดื่มง่ายขึ้นเหมือนน้ำชา ไม่หลงเหลือความเป็นฉี่ที่มีกลิ่นเหม็นเลยคะ

ส่วนการควบคุมอาหารในช่วงที่รักษาตัวนั้นไม่ได้เคร่งครัดมากคะ กินมังสวิรัตอยู่แล้วงดนม เนย ไข่ และน้ำผึ้ง หลีกเลี่ยงน้ำมัน และน้ำตาลเท่านั้น ยังสามารถกินแกงกะทิ และขนมหวานได้นิดหน่อยคะ

แต่ละวันหลับได้แค่ ๓-๔ ชั่วโมงเท่านั้นหลับได้น้อยจนปวดกระบอกตา เพราะเจ็บแผล และต้องหนีกองทัพมดที่มาขึ้นแผล ทำให้หลับไม่สนิท ส่วนการทำดีท็อกซ์นั้น ไม่ได้ทำเลยคะ เพราะเดินไม่ไหว แต่หน้าแปลกที่แผลหายได้ และถ้าวันไหนที่เรามีความโกรธ ถือสาคนอื่นหรือเกิดความกังวลมากๆ แผลที่ใกล้หายแล้ว จะกลับมาปวดได้อีก จนกว่าเราจะคลายใจ ความปวดถึงจะค่อยๆลดลง เหมือนมีร่างกายเป็นตัวประกัน บังคับทำให้เราคอยรักษาอารมณ์อยู่เสมอคะ ยิ่งอารมณ์เสียแผลยิ่งหายช้า

สิ่งที่ได้จากการป่วยคราวนี้คือ ได้ฟังธรรมะเยอะขึ้น ทำให้มีกำลังใจ และเกิดความปีติ ด้วยาล้าคัญที่ช่วยรักษาแผลได้ ลดความกังวลที่อยากทำให้หายเร็วๆ หาเรื่องหัวเราะให้ได้คะ แผลกับเราเป็นเพื่อนกัน เราได้ใช้วิบาก จะอยู่หรือจะหายเมื่อไหร่ก็ได้ แต่ถ้าหายแล้วจะรีบไป

ช่วยงานพ่อท่าน จะรีบไปทำงานบุญ คิดแบบนี้บ่อยๆแล้วรู้สึกสบายใจ คลายกังวลไปได้บ้างคะ

บางครั้งรู้สึกเจ็บแผลมากก็หายใจลึกๆนอนหลับสบายใจคะ และอยู่กับความเจ็บคะเพราะหนีไปไหนไม่ได้ ถ้าเราเอาใจไปเจ็บด้วย ก็จะทำให้ความเจ็บนั้นยิ่งทวีคูณ บอกตัวเองว่าเราไม่ได้ป่วยแค่มิแผลเหม็นๆ ดูน่ากลัวๆมาแปะอยู่ที่เท้า นี่เหมือนเรานอนในคุกเป็นเพื่อนคุณวีระคุณราตรีได้อ่านจิตใจของตนเองเวลาที่ทำงานไม่ได้ต้องนอนอยู่เฉยๆนานนับเดือนคะ ถึงตอนนี้สามารถยืนยันด้วยตัวเองเลยคะ ว่า **น้ำจืด...ยาที่พระพุทธรเจ้าค้นพบนั้นมหัศจรรย์มากคะ ช่วยรักษาทั้งกายและใจ** แต่อย่างไรก็ตามผู้อ่านอย่าเพิ่งเชื่อนะคะ ถ้ายังไม่ได้ลองพิสูจน์ด้วยตัวเอง

(สามารถดูคลิปวิดีโอได้ทาง www.youtube.com ตอน...น้ำจืดจริงหรือ)

หลังจากนั้นประมาณ ๔ เดือน แผลพุพองหายแต่เนื้อเยื่อภายในยังไม่ทันหายดี ก็ประสบอุบัติเหตุอีกคะ พาแม่ซ้อนมอเตอร์ไซค์กลับบ้านหลังจากเลิกงานที่ชมรมมังสวิรัตแห่งประเทศไทย(ชมร.) สาขาเชียงใหม่ ก็ถูกรถยนต์ชนขาทั้ง ๒ คน ชนแรงจนกันชนรถยนต์แตกกระจายเต็มถนน บ้ายทะเบียนหลุด ทำให้แม่กระตุกแตกต้องนอนที่โรงพยาบาลเพื่อรอผ่าตัดใส่เนื้อต ส่วนอุ่มขาบวม มีแผลถลอกใหญ่ประมาณฝ่ามือ ซ้ำที่เดียวกับแผลพุพองที่เพิ่งจะหายได้ไม่นาน หมอทำแผลเสร็จก็ให้ยาแก้ปวดมารับประทาน เพราะอาจจะปวดแผลได้ ตอนนั้นคิดในใจว่า..สงสัยยังไม่หมดวิบากที่ขา ต้องฝึกหยุดอีกแล้วงานนี้!! ได้ใช้วิบากอีกรอบคะ

พอมาถึงบ้านคืนนั้นก็จัดการใช้น้ำจืดราดแผลและค่อยๆดื่มทั้งหมดที่มีเลยคะ คืนแรกปวดระบมไปทั้งตัวและขา เพราะลัมกระแทกพื้นอย่างแรง

แต่ก็ไม่ได้กินยาแก้ปวด เพราะอยากจะพิสูจน์สรรพคุณของน้ำฉี่ค่ะ เคยได้ยินว่าน้ำฉี่ช่วยสลายลิ่มเลือดเวลาที่เกิดอุบัติเหตุได้ วิธีการใช้คือ

- ดื่มตอนเช้า ๑ แก้ว และทุกครั้งที่ฉี่อีกครั้งละ ๓ ช้อนโต๊ะหรือมากกว่านั้นตามที่เราระสวดก

- ล้างแผลด้วยน้ำฉี่เข้า-เย็น วันแรกจะมีน้ำเหลืองไหลออกมาเยอะ ล้างเสร็จก็ปล่อยให้แผลแห้งเอง โดยไม่ได้ใช้ผ้าปิดค่ะ เพราะแผลจะติดกับผ้าพันแผลทำให้เจ็บมากเวลาดึงออก

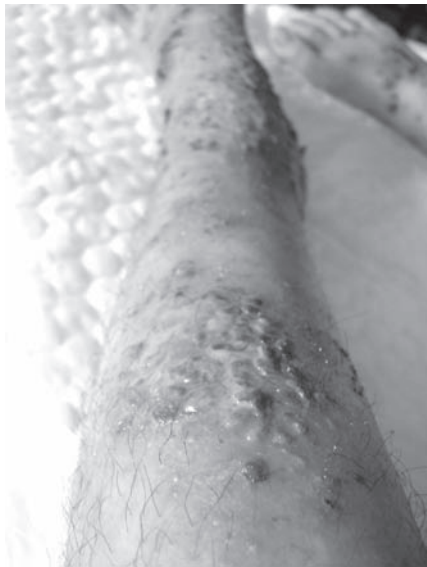
- นอนพักและทำใจสบายๆ

เพียงไม่กี่วันแผลเริ่มตกละกิด หายได้ โดยไม่ติดเชื้อและที่น่าประหลาดใจคือ เพียง ๓-๔ วันอาการระบมตามตัวหายสนิท ทั้งที่ลิ่มกระแทกแรงขนาดนี้อาจจะใช้เวลานานนับสัปดาห์ค่ะ ส่วนเมื่อนั้นต้องใช้เวลาพักฟื้นและอาการค่อยๆดีขึ้นตามลำดับ ใช้เวลา ๘ เดือนก็เริ่มขับรถยนต์ได้อีกครั้ง แต่ไม่กล้าซื้อนมเอเตอร์ไรซ์อีกเลยค่ะ พยายามดื่มน้ำฉี่รักษาเท่าไรอาการหวาดเสียวก็ไม่ยอมหายสักที...อิ อิ

หลังจากประสบอุบัติเหตุผ่านมาไม่นานราว ๓-๔ เดือน ฝันร้ายก็กลับมาเยือนอีกครั้งค่ะ!!! แผลพุพองกำเริบขึ้นมาอีก ทั้งที่ซื้อทำและตามนิ้วมือ เกิดจากความประมาทของตัวเองที่กินอาหารที่มีส่วนผสมของนมและอาหารทอด น้ำมันเก่า รับประทานเข้าไปเยอะมากๆ ตอนนั้นคิดว่าอย่างมากที่สุดแค่นั่น ทั้งที่รู้แต่ต่อใจไม่ได้ค่ะ อาการกลับมาเหมือนเดิมเป๊ะ...คันบริเวณรอย

แผลเป็นเดิม มีน้ำเหลืองซึมออกมา มีตุ่มหนอง เล็กๆ สีขาวขึ้นเป็นกระจุกและปวดมาก เรียกว่า กินวันนี้ เห็นผลพรุ้งนี้ทันทีค่ะ

ความรู้สึกที่ไม่อยากให้คนในบ้าน เตือนร้อน ในการดูแลเรา กลายเป็นความกดดัน ตัวเอง อยากหายให้เร็วที่สุดและพยายามปลอบใจ ตัวเองว่า ๑ สัปดาห์หายแน่...น้ำฉี่ เอาอยู่! แกล้งทำตัวดีมาก กินอาหารธรรมชาติ ๑๐๐% มีแค่ข้าวต้มใส่เกลือและใบอ่อมแซบสด กินไป เครียดไปเพราะไม่ร่อยเลี้ยยย ไม่เคยฝึกกิน อาหารแบบนี้เลย แถมยังเก็บไปฝันร้ายถึงข้าวต้ม กับใบอ่อมแซบสดๆ ปรากฏว่าทำได้เพียง ๒ วันเท่านั้น อาการหนักขึ้น แผลลามอย่างรวดเร็วและปวดไปจนถึงต่อมน้ำเหลืองโคนขา ผื่นที่แขนและลำตัวก็คันมากขึ้น จึงต้องเลิกล้ม ความตั้งใจ **อาหารและน้ำฉี่ช่วยรักษาแผลได้แต่ อารมณ์ส่งผลมากกว่า จึงหันมากินอาหารตาม สูตรอาหารล้างพิษร้อน ปรับสมดุล ของหมอเขียว** โดยเน้นวิธีที่ตัวเองรู้สึกสบายๆ กินอาหารได้มากขึ้น แต่ก็ยังต้องทำใจพอสมควร เพราะต้องงด ของแสลงหลายๆ อย่าง งดน้ำมัน และน้ำตาล ของชอบด้วย เมื่อหายเครียดในเรื่องอาหาร อาการปวดอักเสบก็ทุเลาลง แต่หนองก็ยังปะทุ ออกมาอีกประมาณ ๑๐ วัน หลังจากนั้นอาการ จึงค่อยๆ ดีขึ้นค่ะ

ในครั้งนี้น้ำแผลแตกต่างจากคราวก่อน แผลดีขึ้นขึ้น แต่เป็นเมือกเหนียว สีขาว ใช้ น้ำฉี่ รักษาเพียงอย่างเดียวควบคู่กับการฝังเข็มบำบัด ก็หายได้โดยไม่ต้องใช้ยาเคมีใดๆ เลยค่ะ

- ตอนเช้าดื่มฉี่ประมาณครึ่งแก้ว และ ทุกๆ ๓๐ นาที ดื่มครั้งละ ๓ ช้อนโต๊ะ และฉีด ฟันน้ำฉี่ให้ทั่วแผล ใช้เวลาตั้งแต่ ๙.๐๐-๑๗.๐๐ น. หรือสามารถฟันสปรอยได้บ่อยตามที่เรารู้สึกสบาย น้ำฉี่จะทำให้ตุ่มหนองแตกเองตามธรรมชาติ และ ไล่น้ำหนองจนแผลค่อยๆ แห้งเอง

- ส่วนผื่นคันที่แขนและลำตัวนั้น ใช้น้ำชโลมตัวแทนสบู่เวลาอาบน้ำ และใช้วิธี “อาบน้ำแบบพอท่าน” คือใช้ผ้าฝ้ายเปียก ถูไล่จากตัวไปหาปลายแขน ปลายขา ทำครบ ๑ รอบ ซักผ้าให้สะอาด แล้วทำซ้ำจนครบ ๓ รอบ หลังจากนั้นจึงราดตัวด้วยน้ำสะอาดอีก ๒-๓ ชั้น นอกจากจะหายคันแล้ว ยังได้ฝึกวิชาอาบน้ำ ๕ ชั้นด้วยค่ะ อาการผื่นคันนั้นเมื่อถูกน้ำก็จะคัน ยิบๆ ลักๆ ใช้ผ้าถูเบาๆ ในทิศทางเดียวกัน ประมาณ ๑๐ ครั้ง จะช่วยลดอาการคันได้ เหมือนเป็นการกั๊กๆ เปิดรูขุมขน จากเดิมที่มีอาการคัน ผิวแห้งเป็นสะเก็ดหลังอาบน้ำ คราวนี้หายเป็นปกติทิ้งเลยล่ะ

- เล็บที่ดำเหมือนเป็นเชื้อรา หายโดยบังเอิญ ด้วยน้ำฉี่ ช่วงแรกที่เล็บเชื้อราโดนน้ำฉี่ จะมีกลิ่นเหม็นจนคิดว่าเล็บเน่าค่ะ แต่พอผ่านไปสักกระยะเล็บที่งอกออกมาเริ่มกลายเป็นสีขาว

ไม่ต้องไปถอดเล็บให้เจ็บตัวเลยล่ะ
รวมระยะเวลาการรักษาตัวครั้งนี้ ๑ เดือนเต็มค่ะ และต้องควบคุมอาหารต่ออีก ๓ เดือนเพื่อรักษาผื่นคัน ทุกวันนี้ต้องกินข้าวต้มผักลวกเป็นอาหารหลัก ก่อนที่จะกินของอร่อยตามชอบใจค่ะ เพิ่มความขยันในการดูแลสุขภาพตามหลัก ๘ อ. ตอนนี้อาการทุกอย่างเกือบหายเป็นปกติแล้วค่ะ ยังมีหลงเหลืออยู่บ้าง เพื่อเตือนให้เราไม่ประมาท อยู่ห่างไกลจากผงชูรส นม เนย ไข่ และน้ำผึ้งทานเข้าไปนิดเดียวก็ทำให้เป็นผื่นคันได้ค่ะ
ขอบคุณค่ะ พบกันใหม่ฉบับหน้าค่ะ

มาทุกคนแหละ

ในการพบพ่อครู ของครูโรงเรียนสัมมาสิกขาแห่งหนึ่ง มีครูท่านหนึ่งตั้งข้อสังเกตเรียนพ่อครูว่า

“ผมสอนเด็กมาหลายปี โรงเรียน

สัมมาสิกขาที่ผลิตนักเรียนออกสู่สังคมมาหลายร้อยหลายพันคนแล้ว แต่เปอร์เซ็นต์ที่นักเรียนจะกลับมากอยู่กับเรายังมีน้อย พ่อท่านมีความคิดความหวังอย่างไรบ้างครับ เหมือนพ่อท่านไม่ห่วงกังวล!!”

“ใช่..... อาตมาไม่ห่วงกังวล และไม่หวังด้วย แต่ทำเหตุไป ใจเย็นๆ สักวันหนึ่งเขาต้องกลับมาทุกคนแหละ บางคนเร็ว บางคนช้า หรือสุดท้ายอาจจะถูกเขาหามา”

★ **ศรีดีด**

พุธ ๓ ตุลาคม ๒๕๕๕

ในชีวิตไม่เคยคิดหรอกว่า จะต้องเข้าไปนอนโรงพยาบาลเพราะอุบัติเหตุ แต่ทุกสิ่งทุกอย่างเราก็หนีวิบากกรรมของเราไปไม่พ้น ที่ทำไว้แต่ชาติปางไหนก็ไม่รู้ เขาพร้อมตามล่าเราเหมือนหมาไล่เนื้อเลยที่เดียว เมื่อปลายปี ๒๕๕๔ เดือนพฤศจิกายน ตัวป่าเองกับลูกสาวได้ประสบอุบัติเหตุถูกรถยนต์ที่หนีน้ำท่วมจากกรุงเทพมหานคร ขึ้นไปเชียงใหม่เยอะมาก พวกเราต้องขับซักรถกันอย่างระมัดระวัง เราจะสังเกตเห็นได้เลยว่า ผู้ที่ขับรถยนต์ป้ายทะเบียนกทม. จะขับเร็วน่าหวาดเสียว คือมีช่องว่างบีบเขาจะแข่งเข้าเลนทันที โดยไม่ดูว่ารถคันหลังเขาให้ทางคุณหรือยัง เวลาป่าขับรถไปจังหวัดต่างๆ ป่าจะเรียนรู้วัฒนธรรมของจังหวัดนั้นๆ เพื่อความปลอดภัยของเราและผู้อื่น

ป่าซักรถมอเตอร์ไซค์ลูกสาวกลับจากการไปช่วยงานที่ชมรมมังสวิรัตแห่งประเทศไทย (ชมร.) สาขาเชียงใหม่ เราถูกรถยนต์จากกทม. ขับมาชนรถมอเตอร์ไซค์ของเราที่ขับมาทางตรง ชนเข้าที่ขาอย่างจัง กระเด็นไปนอนรวมกัน ผู้คนมาดูมากมาย สภาพรถยนต์ กั้นชนเขาแตกเกือบหมด ป้ายทะเบียนรถเขาถูกป่านอนทับไว้ เมื่อถูกชนป่าจะมีสติตลอดคิดในใจว่า โอ้โฮ...ชนที่ซาๆ..หักก็ท่อนนะเนี่ย...ๆ ตอนนั้นลูกไม่ได้เลย ลักครู่ก็มีนักศึกษแพทย์เดินผ่านมา เข้ามาช่วยป่าและลูก ต่อมารถฉุกเฉินก็มารับไปส่งที่โรงพยาบาล

แต่ทุกอย่างไม่มีเหตุบังเอิญ คงเป็นวิบากกรรมของป่าและลูกนั่นเอง ขาที่ถูกรถชนไม่มีบาดแผลใดๆ กระดูกใต้เข่าแตก ส่วนลูกก็ข้อเท้าถลอกพอสมควร คนขับรถก็เข้ามาดูและได้แต่พูดว่า ขอโทษ..ๆ..ๆ เขามองไม่เห็นจริงๆ ถามใจป่าตอนนั้นว่า โกรธเขาหรือไม่...ก็ไม่โกรธนะ แต่มั่นใจที่ขา..ไม่มีเวลาโกรธหรือพยายามมีสติอ่านอาการที่มันเจ็บ อ่านทุกข์ที่มันเกิดขึ้น

ช่วงที่นอนพักรักษาตัวอยู่ที่โรงพยาบาลนั้น มองดูรอบๆตัวเราเห็นทุกข์ของผู้คนมากมายสาหัสกว่าเรา ที่สุดป่าก็ต้องยอมรับในวิบากกรรมที่เขา มาทวงหนี้คืน เจ็บมากเลยในชีวิต ได้ฝึกใจได้อย่างมาก อ่านอารมณ์กับความทุกข์ทางกายที่เลี้ยงไม่ได้ เอาประโยชน์ให้ได้อย่างไรในขณะที่เจ็บป่วย

ตัวป่าและลูก ได้เห็นความมหัศจรรย์และอันสงส์ ของการได้ไปสั่งสมบุญที่ไปช่วยงานชมร.เชียงใหม่ ทุกวัน พร้อมทั้งฝึกสติเสถียรควบคู่ไปด้วยกับการทำงานที่สนามบุญ

ได้แ่คิดในครั้งนี่คือ ท่อครูบอกว่า ..ชีวิตมนุษย์ ในโลกคือ “กรรม” ที่ดำเนินไปกับ “กาลเวลา” วิบากกรรมแม้เล็กแม้น้อยอย่าทำเลย ป่าซาบซึ้งและประทับใจมาก ดั่งนั้นเกิดมาในชาตินี้ และได้เกิดมาเป็นมนุษย์ก็ยากแสนยากอยู่แล้ว ป่าจึงต้องเร่งพากเพียรพยายามสั่งสมบุญพร้อมทั้งฝึกสติเสถียรและทำกรรมปัจจุบันของเราให้ดีที่สุด ชีวิตจะประมาทไม่ได้เลย เพราะวิบากกรรมเขาพร้อมที่จะไล่ล่าและทวงคืนเสมอ ขอขอบคุณทุกเหตุการณ์และขอโทษที่เราได้สร้างวิบากไว้ โดยที่เราตั้งใจและไม่ตั้งใจ และขอกราบขอบพระคุณต่อครูและท่านอาจารย์ ๑ ที่ให้สัมมาปฏิญากับครอบครัวของป่ามาโดยตลอด

* บุญระบม มุนีเวท

กลโกงแท็กซี่

หลอกผู้โดยสารช่วยเข็นรถก่อนขึ้นหนีพร้อมทรัพย์สิน

ได้อ่านเจอข่าวจาก www.18fake.com เรื่องให้ระวังถูกแท็กซี่หลอก เห็นว่ามีประโยชน์ เลยนำมาเล่าสู่กันฟังต่อค่ะ

ตำรวจได้จับกุมไซเฟอร์แท็กซี่ซ้อหลักทรัพย์ในเวลากลางคืนในเขตยานสาธารณะ โดยใช้ยานพาหนะเพื่อสะดวกแก่การกระทำผิดเนื่องจากมีผู้เสียหายซึ่งเป็นหญิงสาวทั้งชาวไทยและต่างประเทศจำนวนมากหลายราย เข้าแจ้งความกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ

ว่าถูกคนร้ายเป็นไซเฟอร์แท็กซี่ลึ้มพวูที่เรียกโดยสารมาจากสถานที่ต่างๆ ล่อลวงมาก่อนเหตุชิงทรัพย์ โดยคนร้ายจะวางแผนทำที่จอดรถเสีย และขอความช่วยเหลือให้ผู้เสียหายลงจากรถไปช่วยเข็น จากนั้นจะติดเครื่องรถขับหลบหนีไปพร้อมกับกระเป๋าสัมภาระและทรัพย์สินที่ผู้เสียหายยังวางไว้นรถ

ผู้ต้องหาให้การรับสารภาพ ก่อนถูกจับกุมว่าได้ก่อเหตุไปแล้วหลายราย ระหว่างก่อเหตุทุกครั้งตนก็จะนำสติ๊กเกอร์

ไปติดทับเลขตัวสุดท้ายของทะเบียนรถเอาไว้ด้วย เพื่อป้องกันการถูกติดตามจับกุมของเจ้าหน้าที่ตำรวจ โดยตนเองก่อเหตุชิงทรัพย์ผู้โดยสารโดยเลือกที่เป็นผู้หญิงสาวมีกระเป๋าสัมภาระติดตัวมาด้วย จากนั้นจะพาขับผ่านไปบริเวณทางลาดลงสะพานข้ามแยกต่างๆ แล้วแก๊งปล่อยคลัตช์แรงๆ ให้รถกระตุกดับ บางทีหากผู้โดยสารมีมากกว่า ๑ คน ก็จะอ้างว่า ถังแก๊สใกล้ระเบิด เพื่อขอแรงให้ช่วยลงไปเข็น ซึ่งตนก็จะทำที่ลงจากรถไปเปิดกระโปรงหลังคาไว้ และเดินไปช่วยเข็นบริเวณคานประตูฝั่งคนขับด้วย เมื่อผู้เสียหายหลงกลตนก็จะรีบปิดประตูรถเพื่อสตาร์ทขับหลบหนีไปทันที ทรัพย์สินที่ขโมยไปส่วนใหญ่จะเป็นคอมพิวเตอร์โน้ตบุ๊ก โทรศัพท์มือถือ และกระเป๋าต่างๆ

เรื่องจ๋อ.อ.อ เป็นหนึ่งรู้แจ้ง

สำคัญที่ฟังกัน

ที่บ้านมีหลานชายสามคน อายุ ๘ ขวบ ๕ ขวบ และ ๓ เดือนตามลำดับ

วันหยุดเสาร์อาทิตย์เด็กทุกคนอยู่บ้านพร้อมหน้า เด็ก ๒ คนโตมักส่งเสียงเล่นกันจนได้ยินเสียงแม่ของเด็กคอยเรียก คอยปรามไม่ให้เสียงดัง เพราะเจ้าคนเล็กสุดกำลังนอน แต่เด็กก็คือเด็ก อยากชน อยากเล่น มากกว่าอยากกิน บอกให้กินข้าว กว่าจะกินก็ได้ยิน

เสียงแม่ของเด็กหลอกล่อ บ่นว่า กันเป็นเวลานาน เล่นของเล่นก็เก็บไม่เรียบร้อย ก็ได้ยินเสียงของแม่เด็กอีกนั่นแหละที่ตำหนิการกระทำของลูกๆที่ไม่เชื่อฟัง ได้ยินเสียงแม่เด็ก มากกว่าเสียงลูกๆด้วยซ้ำ เพราะต้องคอยบอก คอยปราม

ที่สุดก็ได้ยินเสียงของหลานชายคนที่

● สองที่อายุ ๕ ขวบพูดขึ้นว่า “แล้วน้องละ มีดีอะไร มีแต่กิน... นอน แล้วก็ชี้ ร้องให้ ไม่เห็นทำอะไรเลย!”

● น้ำเสียง เน้นคำ เน้นการกระทำที่พูดถึงน้อง แต่ละคำๆ ฟังแล้วก็ขำ เป็นคำพูดง่ายๆ แต่ก็เห็นได้ว่า คนพูดเป็นคนช่างสังเกต รู้จักเก็บรายละเอียด และอีกอย่าง เขาอยากชี้แจงบ้างสำหรับคำพูดที่เหมือนถูกโจมตีจากแม่

● ป้าอย่างฉันนอนพักหลังอยู่ เพราะเพิ่งทำงานสวนมา ได้ยินเขาว่าอย่างนั้นก็เลยตะโกนบอกเขาว่า น้องก็ทำเหมือนตัวเขาตอนเล็กๆนั่นแหละ ฉันแค่อยากให้เขาเพลาลงเรื่องความคิดที่ไม่เห็นค่าของคนอื่น แต่ฉันก็ไม่ได้ถือเป็นอารมณ์โกรธกับคำพูดของเขา

● ประหวัดนึกไปถึงประชาธิปไตยของยุคสมัยนี้ ที่พ่อครูกำลังพยายามอธิบาย ฉันฟังแล้วสบายใจ เบิกบานใจ เพราะรู้สึกว่ สิ่งที่พ่อครูพูดนี้แหละคือประชาธิปไตย เรามีสิทธิ์บอกผู้นำ ผู้บริหาร ว่าเขาทำไม่ถูกต้องในเรื่องโกงกิน เราบอกโดยสงบ ไม่กร้าวร้าว เรากล้าหาญ และไม่ต้องการเอาชนะคะคาน

● เด็กทุกคนก็มีสิทธิ์ในการใช้เสียงของเขา การประท้วง ที่ผู้น้อยจะบอกผู้ใหญ่ เป็นเรื่องควรรับฟัง **ใจที่เปิดรับฟังนี้แหละ มัน**

● **ทำให้ปัญหายุ่งยากขึ้นมากเลย** การถกเถียงเป็นเรื่องเกิดขึ้นเพื่อหาข้อสรุปร่วมกันเพื่อพัฒนาประเทศชาติให้ดีขึ้น ฉันชอบแนวทางอหิงสาจริงๆเลย แม้สถานการณ์จะวุ่นวายแต่สงบ เพราะไม่โกรธกัน

✽ คุณป้า ๓๖

ไว้อยากเปลี่ยนหน้าคนเกลียด

ฉันชื่อณัฏมล เรียกกันเล่นๆว่า น้ำมนต์ ฉันรังเกียจเพื่อนนักเรียนคนหนึ่ง ในความรู้สึกส่วนตัวเห็นว่า เขาค่อนข้างเห็นแก่ตัว พุดมาก ไม่มีกาลเทศะ และไม่มีน้ำใจ ฉันเบื่อการคุยของเขามากจนฉันเลิกคุยกับเขา บ่อยครั้งที่ฉันทำเหมือนเขาไม่มีตัวตนอยู่ตรงหน้า คือทำกิจกรรมอะไรก็ไม่ชวน หรือไม่เข้าไปใกล้เขา ฉันถือคติว่าไม่ทำตัวสนิทสนมกับเขาก็ไม่ผิด แต่ใจฉันก็ยังไม่สบาย มันน่าจะไม่มีอะไรผิดพลาด แต่ทำไมฉันยังรู้สึกขุ่นมัว เฮ้อ..! เพราะฉันยังถือสาเขาอยู่นั่นเอง มันเจ็บปวดใจมากเลยนะ ขอบอก

แต่ฉันก็ยังรู้สึกว่าเป็นเพราะเขา นั่นแหละ ที่ทำตัวไม่ได้เรื่องไม่ได้ความ แต่ก็ยังลำบากกับตัวฉันมากกว่า เพราะความคิดทั้งหมดมันออกมาจาก จิตใจของฉัน ที่ยังเอาเรื่องเอาราวเขาไม่เลิก

อาทิตย์ที่แล้วมีเรื่องเจ็บจี๊ดในความรู้สึกที่เมื่อเขาลุกขึ้นมาทำความดี มีน้ำใจ ฉันไม่อาจร่วมยินดีกับเขาได้ ยังรู้สึกว่าเขาเสแสร้ง ทำไม่นาน เดี่ยวก็ทำไปไม่กี่น้ำหροก! ฉันพยายามต่อสู้กับความคิดของตัวเอง ไม่ต้องการให้ตัวเองมีอคติ อยากให้ยอมรับในตัวเขาบ้าง แต่ที่สุดก็ถูกดึงมาติดหนึบอยู่กับความทุกข์เพราะใจไม่ชอบเขา

เออ...จริงๆนะ ที่ตัวฉันอยู่กับโทษะของตัวเอง แล้วโดนมันเล่นงาน มีเพื่อนคนหนึ่งที่ฉันรังเกียจเขา ฉันทุกขี้ใจ เกลียดเขา แต่เขาก็ลาออกไปก่อน ความเกลียดของฉันเลย

ยุติลง แต่ ความเกลียด ความเอาเรื่องเอาราวมันไม่ตาย มันเป็นอารมณ์ที่แฝงอยู่ในใจฉัน อีกร้อยชาติ พันชาติ มันก็คงจะเปลี่ยนหน้าคนเกลียดไปเรื่อยๆ แต่ฉันยังอยู่กับโทษะ เป็นทาสความโกรธต่อไป

เหมือนปลงได้นะ พยายามตั้งสติตัวเอง ตัดใจออกจากความเกลียด **ฉันต้องพยายามไปเรื่อยๆอย่างนี้ ทำไปอีก... ฉันไม่ไว้อยากเปลี่ยนหน้าคนที่ฉันเกลียดไปเรื่อยๆ โดยที่ฉันยังฝังใจกับความเกลียดชัง ไม่ว่าจะหน้าไหน ก็จะไม่ทำให้ฉันเกลียดได้ คงต้องเอาความเกลียดชังออกสินะ สู้ๆณัฏมล!**

✿ *ณัฏมล ไสวาควกักดี*

**คำว่า “มารยาท” นั้นแท้จริง คือ สุดยอดแห่งการอาศัยเป็น
อุปกรณ์ในการปฏิบัติธรรม** โดยเฉพาะมารยาทระดับพื้นฐาน ซึ่งเป็นธรรมชาติ
ของความสำนึกสำเหนียกในการแสดงออก ที่สื่อบอกถึงคุณธรรมในจิตใจ

ฉะนั้น เมื่อปฏิบัติธรรมยังไม่บริบูรณ์สูงสุด จึงอาจบกพร่องในมารยาทพื้นฐานเหล่านั้นได้บ้าง
อะไรเป็นสิ่งที่ปิดกั้นที่ทำให้ไม่ทันได้คำนึงถึง น่าจะเป็นตัวเข้าข้าง **‘อัตตาตนเอง’** เวลาจะ
แสดงมารยาทเพื่อผู้อื่น ก็ให้รู้สึกว่าเป็นมารยาทไทย แสดงละครไม่จริงใจ ซึ่งถ้าเรามั่นใจว่าทำอย่าง
เต็มใจ และเห็นคุณค่าของการฝึกตน แสดงออกในบท
บาทที่ดี ก็น่าจะทรมานใจหรือ

แน่นอน ว่าอาการฟืดฝืนในการแสดง
มารยาทจนบางทีก็ขัดเขิน นั้น **หากเราอ่านให้ชัดถึง
ความรู้สึกที่แท้จริงของอาการที่ตื่นอยู่ แล้วอบรมให้อาการ
ตื่นนั้นๆสงบลงๆ** นั้นเรากำลังจัดการกับตัณหา ตัณเหตุ
แห่งความลำบาใจนั้นแล้ว ในทุกครั้งที่เราตั้งสติแสดง
มารยาทที่งดงาม จึงมีใช้เสแสร้งแต่เป็นความจริงใจ
ที่ผู้มีปัญญาย่อมรู้ว่าเป็นการสมานัตตาอย่างดียิ่ง

เรามีได้อยู่คนเดียวในโลก จึงควรพร้อมเสมอที่จะเรียนรู้สมมุติ และปรับตามทุกครั้งที่
อยู่ร่วมกับหมู่ชน ซึ่งเราคงจะพอมิปัญญา เลือกลงอยู่กับหมู่ชนที่ดี หรืออย่างน้อยก็มีอุดมการณ์
ร่วมกันที่มีชีวิตอยู่ เพื่อประโยชน์ต่อชีวิต ทั้งตนเองและผู้อื่น

‘การเกื้อกูล’ คือ วิธีคบมิตรที่ดีที่สุด เพราะนั่นเป็นช่องทางที่ทั้งสองฝ่ายจะได้สัมผัสความจริงใจ
ของกันและกัน ซึ่งหากจะมีเล่ห์เหลี่ยม หรือ ไม่มีความจริงใจในการเกื้อกูล เพียงหวังอะไรบางอย่างต่อกัน
มิตรที่ได้ก็เป็นมิตรเลว คบกันเพื่อเอารัดเอาเปรียบกันเท่านั้นเอง หาใช่มิตรแท้ที่นำพากันสู่ชีวิตประเสริฐไม่

**สังคมที่มีผู้ปฏิบัติธรรมตามแนวทางสัมมาอาริยมรรคมีองค์ ๘ อย่างถูกต้อง จะเกิดมิตรดี สหายดี
สังคมสิ่งแวดล้อมที่ดี มีความปรองดองในหมู่กลุ่ม** สามารถประเมินผลการปฏิบัติธรรม ได้จากความสามัคคีที่
เกิดขึ้นในการทำงานร่วมกันอย่างมีประสิทธิภาพ อันเนื่องมาจากความสมัครใจ ของผู้ทำงานมีใช้ด้วยการถูก
บังคับหรือว่าจ้าง แต่เป็นความเต็มใจ เพราะเห็นชัดด้วยปัญญา ถึงความไม่เจริญของชีวิตอันเกิดแต่ทุกข์จาก
การก่อบาปเวรภัยต่อชีวิตทุกชีวิต จึงตระหนักในความสำคัญ และ**จำเป็นอย่างยิ่งที่มนุษย์ต้องมีการช่วยเหลือ
เกื้อกูล เอื้อเฟื้อ ชี้นำแนะพาชีวิตเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมเสียใหม่** ให้กอรปด้วยคุณงามความดี อย่างน้อย
ก็เว้นขาดการฆ่าสัตว์ ลักขโมย นอกใจคู่ครอง โทกท และสิ่งเสพติดทุกชนิด

*มาขีสุจนกันแถอะว่า ชีวิตที่วิชชฤติกรรมใหม่ดังกล่าวนี๋ สามารถรวมพลังมวลชน
ให้อยู่ร่วมกันอย่างสันติสุขได้จริงๆ*

๕๕ กิถดี